உ

கணபதி துணை.

சிவஞானசித்தியார்

சுபக்கம்.

மறைமலையடிகள் நூல்நிலையம்
MARAIMALAI ADIGAL
LIBRARY
MADRAS-1
சென்னை-1

இஃது

திருவாவடுதுறையாதீனத்து

சிவஞானசுவாமிகள்

செய்தருளிய

பொழிப்புரையோடு

யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர்

த. கைலாசபிள்ளையால்

வித்தியாநுபாலனயந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

சுபானு ௵ ஆனி ௴. 1883

உ

முகவுரை.

திருக்கைலாசபதியாகிய சிவபெருமான், ரௌரவாகமத்திலே பாவவிமோசன படலத்திலே சர்வாகமங்களின் சாரமாயுள்ள "ஸீ டாஂநடாஂவலகாதி கூாகூ" என்பதை முதலாகவுடைய பன்னிரண்டு சூத்திரங்களையும் சிவஞானபோதமெனப் பெயர்தந்து திருநந்திதேவருக்கு உபதேசித்தருளினர். இரண்டு பிராயத்தே பரஞ்சோதிமுனிவராலே சிவதீக்ஷை செயப்பெற்றுப் பொல்லாப் பிள்ளையாரிடத்தேசைவாகமப்பொருள்களையெல்லாம் உள்ளபடி ஆராய்ந்தறிந்த மெய்கண்டதேவர், இந்தப்பன்னிரண்டு சூத்திரங்களையுந் தமிழிலே மொழிபெயர்த்து வார்த்திகமென்னும் பொழிப்புரையுஞ் செய்தனர்.

ஏறக்குறைய அறுநூறு வருஷத்துக்குமுன் பெண்ணையாற்றுக்குச் சமீபத்திலேயுள்ள திருத்துறையூரில் எழுந்தருளியிருந்த ஆதிசைவரும் சகலாகமபண்டிதரென்னுங் காரணப்பெயர் பெற்றவரும் மெய்கண்டதேவருடைய சீடர்களுட் சிறந்தவருமாகிய அருணந்திசிவாசாரியர், அச்சிவஞானபோதநூலின் வழித்தாகவே, சிவஞானசித்தியாரென்னும் இந்நூலையும் இருபாவிருபது என்னுமொருநூலையுஞ் செய்தருளினர். இச்சிவஞானசித்தியார் திராவிடசைவசித்தாந்தசாத்திரம் பதினான்கனுள்ளும் விரிவானதும் மிகச்சிறந்ததுமென்பது "பாரினுள்ள நூலெல்லாம் பார்த்தறியச்சித்தியிலே-ஓர்விருத்தப் பாதிபோதும்" என்னும் சிவபோகசாரநூலுடையார் திருவாக்கானும் "...தொருசித்தியாராறுந் தண்டமிழின்மேலாந் தரம்" என்னும் உமாபதிசிவாசாரியர் திருவாக்கானும் இனிது விளங்கும்.

இச்சிவஞானசித்தியார் பரபக்கம் சுபக்கமென இரண்டு பாகமுடையது. அவற்றுட் பரபக்கத்திலே, உலோகாயதன் முதலிய பரசமயிகளுடைய கோட்பாடுகளை எடுத்துக்காட்டி, மறுப்புச் செய்யப்படும். சுபக்கத்தை முதனூலேப்போலப் பன்னிரண்டு சூத்திரங்களாகப்பிரித்துக்கொண்டு, முன்னர் அளவையிலக்கணங்கூறி, பின்னர்ச் சித்தாந்த சைவராகிய தம்மையொழித்தொழிந்த எத்திறத்துச் சமயவாதிகளாலும் விடுக்கப்படும் ஆட்சேபங்களுக்கெல்லாஞ் சமாதானஞ்செய்து சுவமதம் நாட்டுதல் செய்யப்படும்.

இந்நூலிற் கூறப்படும் பன்னிரண்டு சூத்திரத்துள், முதல் இரண்டு மூன்று என்னும் மூன்றையும் பிரமாணவியலென வைத்து, முதற் சூத்திரத்தால் உலகிற்கு நிமித்தகாரணமாகிய பதியுண்மைக்குப் பிரமாணமும், இரண்டாஞ் சூத்திரத்தாற் பாசவுண்மைக்குப் பிரமாணமும், மூன்றாஞ் சூத்திரத்தாற் பசுவுண்மைக்குப் பிரமாணமும், நான்கு ஐந்து ஆறு என்னும் மூன்றையும் இலக்கணவியலென வைத்து, நான்காஞ் சூத்திரத்தாற் பசுலக்கணமும், ஐந்தாஞ் சூத்திரத்தாற் பாசலக்கணமும், ஆறாஞ் சூத்திரத்தாற் பதிலக்கணமும், ஏழு எட்டு ஒன்பது என்னு மூன்றையும் சாதகவியலென வைத்து, ஏழாஞ் சூத்திரத்தாற் சாதித்துப் பெறுதற்குரிய அதிகாரமுடையது இதுவென்பதும், எட்டாஞ் சூத்திரத்தாற் சிறந்த கருவியெனப்படுஞ் சாதனம் இதுவென்பதும், ஒன்பதாஞ் சூத்திரத்தாற் சாதகஞ்செய்யுமாறு இதுவென்பதும், பத்துப் பதினொன்று பன்னிரண்டு என்னும் மூன்றையும் பயனியலென வைத்து, பத்தாஞ் சூத்திரத்தாற் பெத்த நீக்கப்பயனும், பதினொராஞ் சூத்திரத்தால் முத்திப்பயனும், பன்னிரண்டாஞ் சூத்திரத்தாற் பெத்தநீக்கமும் முத்தியும் பெற்றவர்க்குச் சீவன் முத்திநிலைக்கணிகழுமியல்பும், வகுத்துக் கூறப்படும்.

இச்சுபக்கத்துக்கு மறைஞானதேசிகர், சிவாக்கிரயோகிகள், ஞானப்பிரகாசசுவாமிகள், சிவஞானசுவாமிகள் முதலியோராலே உரைகள் செயப்பட்டிருக்கின்றன. இவைகளுள், இலக்கணநூற்பயிற்சி யுடையார்க்கு எளிதில் விளங்கத்தக்கதும், சுருங்கியதும், சம்ஸ்கிருதபதங்கள் அதிகங் கலக்கப்பெறுததும், ஏனையவுரைகளையெல்லாம் உற்றுநோக்கி நூறுவருஷத்துக்குமுன்பின்னாகச்செய்யப்பட்டதுமாயுள்ளது சிவஞானசுவாமிகளாலே செய்யப்பட்ட இப்பொழிப்புரை. திருவாவடுதுறையாதீனத்து மகாவித்துவானும் சைவசித்தாந்தபானுவுமாகிய இச்சிவஞானசுவாமிகள் சிவஞானசித்தியாருக்குப் பொழிப்புரையேயன்றி, சிவஞானபோதத்திற்கும் ஒருசிற்றுரையும் திராவிடமகாபாடியமெனப்படும் ஒருவிருத்தியுரையும் செய்திருக்கின்றார். அன்றியும், தமிழிலே காஞ்சிப்புராணமொழிபெயர்ப்பும் தருக்கசங்கிரகமொழிபெயர்ப்பும், இலக்கணநூலாகிய தொல்காப்பியத்தின் பாயிரத்துக்கும் முதற்சூத்திரத்துக்கும் தொல்காப்பியச்சூத்திரவிருத்தியெனப் பெயர்பெற்ற ஒரு விரிவுரையும், இன்னுமநேக நூல்களுஞ் செய்திருக்கின்றனர்.

குருவினாலே செயற்பாலனவாகிய பரீக்ஷைகளெல்லாஞ் செயப்பெற்றுப் பக்குவமுடையராய்ச் சமயம் விசேடம் நிருவாணமென்னும் மூன்று தீக்ஷையும் பெற்றவரே இச்சிவஞானசித்தியார் முதலிய ஞானநூல்களை ஓதுதற்குரிய அதிகாரிகளாவர். இவை ஞானநூலாதலால் இவற்றைக் குருமுன்பாகவறிதலின்றித் தமது மதிநுட்பத்தால் ஆராயப்புகுவோர், சந்தேகவிபரீதமறத் தெளிந்

துகொள்ளார். அதுவன்றியும் பதிவாக்காகிய இவைகளிற் குற்றமேற்றித் தாம் நரகத்திற்கு ஆளாவர். இதுபற்றியன்றே இவைகளைக் குருவினிடத்தே பெறுகவெனச் சைவநூல்கள் விதித்ததும்.

வேதவாக்கியங்களை வலியுறுத்துவனவாய சரித்திரங்களைக் கூறும் புராண முதலியவைகளை சைவசமயநூல்களெனவும், அவைகளினுள்ளவர்ணனைகளுங் குறிப்பான் வேறுபொருளுணருமாறு சொல்லப்பட்டசரித்திரங்களுமே சைவத் துண்மைகளெனவுங்கொண்டு, சைவர்களுக்குவேறு சமயநூல் யாதெனமயங் குவார்க்கு, அம்மயக்கந் தீர்தற்பொருட்டும், சைவநூலுணர்ச்சி நன்குதித்தற் பொருட்டும் இந்நூலை அச்சிடத் தொடங்கினேன்.

ஸ்ரீலஸ்ரீ. நாவலரவர்களிடத்தே நான் பெற்றுக்கொண்ட பிரதி அவர்களால் ஒருதரம் பரிசோதிக்கப்பட்டமையால் அதனைக்கொண்டும், இனுவில் ஸ்ரீ. நடராசையரவர்கள் தந்த இரண்டு பிரதிகளைக்கொண்டும், இந்நூல் அச்சிடப்பட்டது. ஸ்ரீ. நடராசையரவர்கள் இரண்டு ஏட்டுப்பிரதிகள் தந்தமை யேயன்றி எனக்கு இந்நூலின்கணிருந்த சில சந்தேகங்களையும் மாற்றினார்கள். ஐயரவர்களுடைய சித்தாந்தநூலுணர்ச்சியும் இதனை யச்சிடுதற்கண் அவர்கள் செய்த உதவியும் மிகவும் பாராட்டப்படத்தக்கன.

யாழ்ப்பாணம் நல்லூர்
சுபானு வரு ஆனிமீ.

த. கைலாசபிள்ளை.

சூசிபத்திரம்.

	பக்கம்.
பாயிரம்.	௩
அளவை.	௭
முதற்சூத்திரம்.	க௮
இரண்டாஞ்சூத்திரம்.	௫௪
மூன்றாஞ்சூத்திரம்.	கக௩
நான்காஞ்சூத்திரம்.	கக௫
ஐந்தாஞ்சூத்திரம்.	க௩௮
ஆறாஞ்சூத்திரம்.	க௪௪
ஏழாஞ்சூத்திரம்.	க௬0
எட்டாஞ்சூத்திரம்.	க௬௩
ஒன்பதாஞ்சூத்திரம்.	க௮௪
பத்தாஞ்சூத்திரம்.	க௯௭
பதினொராஞ்சூத்திரம்.	உ0௪
பன்னிரண்டாஞ்சூத்திரம்.	உக௫

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

உரையாசிரியர்செய்தருளிய

குருவணக்கம்.

பண்ணிசைவெம்பரிதிமதிதிலதயிலந்தியிரும்புபாணியுப்பு
விண்ணகிலமுடலுயிர்நீர்நிழலுச்சிப்பளிங்குபகல்விளக்குப்பானீர்
கண்ணிரவியுணர்வொளிபோற்பிரிவரியவத்துவிதக்கலவிகாட்டித்
தண்ணளிவைத்தெனையாண்டதுறைசைநமச்சிவாயகுருசரணம்போற்றி.

உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவஞானசித்தியார்

சுபக்கம்.

மூலமும் உரையும்.

சிவஞானபோதநூற்பொருள் பிற்காலத்தார்க்கு இனிது விளங்குமாறு விரித்தல்யாப்பான் நூல்செய்வான் புகுந்தவாசிரியர், எடுத்துக் கொண்டபொருள் இடையூறு நீங்கினிதுமுடிதற்பொருட்டும், இந்நூனின்று நிலவுதற்பொருட்டும், முதற்கட் செய்துகொண்ட கடவுள்வாழ்த்து மாணாக்கர்க்கு அறிவுறுத்தற்பொருட்டுச் செய்யுளாற்றெரிக்கின்றார்.

விநாயகர் வணக்கம்.

ஒருகோட்டனிருசெவியன்மும்மதத்த
  னால்வாயைங்கரத்தனாறு
தருகோட்டம்பிறையிதழித்தாழ்சடையான்
  றருமொருவாரணத்தின்றாள்க
ளுருகோட்டன்பொடும்வணங்கியோவாதே
  யிரவுபகலுணர்வோர்சிந்தைத்
திருகோட்டுமயன்றிருமால்செல்வமுமொன்
  றோவென்னச்செய்யுந்தேவே.

என்பது கங்கையும் பிறையுங் கொன்றையுமணிந்த சடையா னளித்தருளிய ஒருகோடு முதலியவற்றையுடையவனாகிய வாரணமுகத்தானுடைய திருவடிகள், பேரன்பானிடைவிடாது தம்மை வழிபட்டுத் தியானிப்போரறிவின்கண்ணதாகிய மலக்கோணைத் தீர்க்கும்; அதுவேயுமன்றி அயனரிமுதலியோர் வாழ்வு மொருபொருளன்றென வெறுப்பச் சிவமாந்தன்மைப் பெருவாழ்வையுந் தருமென்பதாம்.

சிந்தைத்திருகோட்டித் தெய்வத்தன்மை செய்யவல்ல தாள்களுக்கு, இடையூற்றையோட்டி இந்நூன் முடிவுபெறச் செய்தல் அருமையன்றென்பது கருத்து. கங்கையின் செருக்கடக்கிப் பிறையை வாழ்வித்த பெருமான் மகனாதலானும் அச்சீலமுடைமை தெளியப்படுமென்பார், ஆறுதருகோட்டம் பிறையிதழித்தாழ்சடையான்றருமொருவாரணமென்றார். இதழியுடன் கூறினார், திருவடையாள மாலையாதலின். இதழித்துணர்போலத் தாழ்ந்த சடையானென உவமத்தொகையாகக்கொண்டுரைத்தலுமொன்று. தருகோட்டம்பிறை தன்னாற்றரப்பட்ட வளைவானழகுபெற்ற பிறை. இருசெவியனென்றது, இசையெச்சத்தால், இரண்டு முறம்போலுஞ் செவியனெனப் பொருடந்து நிற்றலின், ஒரு கோடுமுதலியனபோலப் பிறிதினியைபுநீக்கிய விசேடணமாதற்கிழுக்கின்மையுணர்க. யானையுறுப்புக் கழுத்திற்கு மேலன்றியின்மையான் மும்மதத்தனாதல் யாங்ஙனமென்பார்க்கு, மும்மதம் யானைக்கு அடையென்பாரும், ஒருகோட்டன் முதலியனபோல மும்மதத்தனென விநாயகப்பிரானுக்கேயடையாய் நிற்றலின் யானைக்கடையாமாறு யாங்ஙனமெனமறுத்து இச்சாஞானக்கிரியைகள் ஈண்டு மும்மதமென உருவகஞ் செய்யப்பட்டனவென்றுரைப்பாரும், ஒருகோடு முதலியவேனையடையெல்லாம் உறுப்பினையே யுணர்த்தி நிற்றலின் இது மாத்திரமினம்பற்றாதுருவகமாதல் செல்லாமையானும் உருவகஞ் செய்தற்குரியதோரியைபுவிசேடமின்மையானுங் கந்தன் முதலியோரையுமக்கருத்துப்பற்றி மும்மதத்தனெனல் யாண்டுமின்மையானும் அதுவுமுரையன்றென மறுத்துப்பஞ்சாக்கரத்தின் பேதமாகிய எட்டெழுத்தாறெழுத்து நாலெழுத்துமுதலியனவும் பஞ்சாக்கரமென வழங்கப்படுமாறுபோல மும்மதத்தின் வகையாகிய ஒருமதமுமிருமதங்களு மும்மதமென வழங்கப்படுமாகலின் அதுபற்றி ஆசங்கை யென்னையென்றொழிவாருமுளர். வாரணமுஞ்சிந்தையும் ஆகுபெயர். திருகு முதனிலைப்பெயர். ஓகாரம் எதிர்மறை. இஃதெண்ணலங்காரம். ஈண்டு "இறைவனையுமிறைவனாலியம்புநூலு மீண்டளவும்பொருளியல்பும் வேண்டுஞ் செய்தி-முறைமைகளும் பெத்தமொடு முத்தியெல்லாம்" என்றெடுத்துக்கொண்ட முறையே வைத்துப்பரபக்கங்களை எடுத்தோதி மறுத்தவாசிரியர், இனியம்முறையே சுபக்கங் கூறுகின்றார்.

பாயிரம்.

அறுவகைச்சமயத்தோர்க்குமவ்வவர்பொருளாய்வேறுங்
குறியதுவுடைத்தாய்வேதாகமங்களின்குறியிறந்தங்
கறிவினினருளான்மன்னியம்மையோடப்பனாகிச்
செறிவொ:ழியாதுநின்றசிவனடிசென்னிவைப்பாம்.

எ-று. புறப்புறம் புறம் அகப்புறம் அகம் என்னு நான்கனுள் அகச்சமயமொழித்தொழிந்த முக்கூற்றுப்புறங்களிற் றனித்தனியறுவகைப்பட்ட சமயங்களினின்றுகொண்டவற்றுள்ளும் பலவேறுவகைப்படவோர்த்துணர்கின்ற அவரவர்கொண்ட முதற்பொருளாய், அவரின்வேறுகிய பாடாணவாதமுதலிய அகச்சமயத்தார்க்கு இலயம்போகமதிகாரமென்னு மூன்றவத்தையின் முறையே சத்தியுமுத்தியோகமும் பிரவிருத்தியுமென்னுந் தொழில் வேறுபாடுபற்றிச் சிவன் சதாசிவன் மகேசனென்னும் பெயருடைய அருவம் அருவுருவம் உருவமென்னுந் தடத்தக்குறியே குறியாகவுடைத்தாய்ச், சித்தாந்தசைவர்க்கு அத்தடத்தக்குறியேயன்றி வேதாகமங்களின் கருத்திற்கதீதமாய், உயிர்க்குயிராய், உயிர்கட்கெல்லாமறிவைப் பிறப்பிக்கும் அம்மையப்பனுமாகி, எங்கணுமெக்காலமுஞ் செறிந்து வியாபகமாய்நின்ற சிவபிரான்றிருவடியைச் சிரமேற்கொள்வாமென்பதாம்.

பரபக்கத்துட் புறப்புறச்சமயத்தாரையும் புறச்சமயத்தாரையுமறுப்பவே, அம்முறைபற்றி அகப்புறச்சமயத்தாரும் மறுக்கப்பட்டாரேயாவரென்னுங் கருத்தான், அவரையுமுடன்றழுவ அறுவகைச்சமயத்தெனப்பொதுப்படக் கூறினார். ஓர்த்தல் ஆராய்தல். விசேடியமடியாகலின் உடைத்தாயென்றார். சிவனடியென்றது உபசாரம். இதனுள், அறுவகைச்சமயத்தோர்க்குமவ்வவர்பொருளாயெனவே மேற்கூறிப்போந்த பரபக்கத்துப் பொருளும், வேறுங்குறியது வுடைத்தாயெனவே முதற்சூத்திரமுதலியவைந்து சூத்திரத்திற் பெறப்படுந் தடத்தப்பொருளும், வேதாகமங்களின் குறியிறந்தெனவே இரண்டுமன்றி யேனைச்சொருபலக்கணங்கூறும் ஆறுஞ் சூத்திரப்பொருளும், அறிவினிலெனவே ஆன்மசொருபங்கூறு மேழாஞ் சூத்திரப்பொருளும், அருளான் மன்னியெனவே ஞானதரிசனங் கூறுமெட்டாஞ் சூத்திரப்பொருளும், அம்மையோடப்பனாகியெனவே ஞானமுஞேயமுஞாதிருவுமாகக் காணப்படுமொன்பதாஞ் சூத்திரப்பொருளும், செறிவொழியாது நின்றவெனவே ஏகனாகிநிற்றல் கூறுப்

பத்தாஞ்சூத்திரப்பொருளும், சிவனடிசென்னிவைப்பாமெனவே அரன் மலரடிக்கீழிருத்தல் கூறும் பதினொராஞ் சூத்திரப்பொருளும், சென்னி வைப்பாமென்னுஞ் சொல்லியல்பான் அணைந்தோர்தன்மை கூறும் பன்னிரண்டாஞ் சூத்திரப்பொருளுங் குறிப்பானறியக் கிடந்தன. இங்ஙனந் தொகுத்துக் காட்டுதல் மங்கலவாழ்த்துக்கு இலக்கணமென் வுணர்க. இனி, இதனுட் கூறப்படுமறுவகை வினையெச்சங்களானும் முதல்வனுடைய அறுவகைக் குணங்களுங் கூறப்பட்டனவென்றுரைத்தலுமொன்று. அதுகாட்டுதும்: அவ்வவர்பொருளாயென்றதனால் அங்ஙனம் பலவேறுவகைப்பட நிற்குமநந்தசத்தியாகிய அளவிலாற்றலுடைமை கூறப்பட்டது; வேறாங்குறியதுவுடைத்தாயென்றதனால் அநாதிபோதமநாதிமுத்தத்தன்மையெனப்படும் இயல்பாகவேபாசங்களினீங்குதல் கூறப்பட்டது, நிராமயான்மாவெனப்படும் இயற்கையுணர்வினனாதலுமீண்டேயடங்கும்; வேதாகமங்களின்குறியிறந்தென்றதனாற் சுதந்திரனெனப்படுந் தன்வயத்தனாதல் கூறப்பட்டது; அறிவினிலருளான் மன்னியென்றதனாற் சருவஞ்ஞத்துவமெனப்படும் முற்றுமுணர்தல் கூறப்பட்டது; அம்மையோடப்பனாகியென்றதனால் அலுத்தசத்தியெனப்படும் பேரருளுடைமை கூறப்பட்டது, விசுத்ததேகமெனப்படுந் தூயவுடம்பினனாதலுமீண்டேயடங்கும்; செறிவொழியாதென்றதனாற் பூர்த்தியெனப்படும் வரம்பிலின்பமுடைமை கூறப்பட்டதென்றுணர்க. இன்னும் விரிப்பிற் பெருகும். (க)

என்னைமிப்பவத்திற்சேராவகையெடுத்தென்சித்தத்தே
தன்னைவைத்தருளினாலேதாளிணைதலைமேற்சூட்டு
மின்னமர்பொழில்சூழ்வெண்ணெய்மேவிவாழ்மெய்கண்டானூல்
சென்னியிற்கொண்டுசைவத்திறத்தினைத்தெரிக்கலுற்றாம்.

எ-து. பவமாயக்கடலிலழுந்துகின்றவென்னை அதன்கணழுந்தாதவண்ணங் கருணைக்கையாலெடுத்து என்னறிவின்கண்ணே தற்சொரூபத்தை விளக்குதற்கெழுந்தருளிவந்து திருவடி சென்னியிற் சூட்டித் தீக்கைசெய்தருளிய வெண்ணெய்மெய்கண்டதேவன் மொழிபெயர்த்துரைத்தருளிச்செய்த சிவஞானபோதநூலை, ஏனையாசிரியன்மார் செய்த பிரமாணநூல்கட்கெல்லாஞ் சிரத்தானமாகக் கொண்டு, அதனிற் கூறப்படுஞ் சைவாகமப் பொருட்கூற்றை விளக்குவாமென்பதாம்.

இந்நூலுக்கு வழிகூறியவாறு. எடுத்தென்றது குறிப்புருவகம். வைத்தென்றது உபசாரவழக்கு; "அன்போடியைந்த வழக்கு" என்றாற் போல. சென்னியின் இன் உவமவுருபு. (உ)

பண்டைநற்றவத்தாற்றோன்றிப்பரமனைப்பத்திபண்ணுந்
தொண்டரைத்தானேதூயகதியினிற்சேருகுப்பன்மார்க்கர்
கண்டநூலோதிவீடுகாதலிப்பவர்கட்கீசன்
புண்டரிகத்தாள்சேரும்பரிசினைப்புகலலுற்றாம்.

எ-து. சாமுசித்தர் வைநயிகர் பிராகிருதரென்னுமிவருள், ஆற்றலுமறிவுங்காதலுமில்லாத பிராகிருதரையொழித்து, ஒழிந்தவிருவரின் முற்செய் தவவிசேடத்தாற் சாமுசித்தராய்ப் பிறந்து வீடு காதலிக்குஞ் சிவபத்தரை விஞ்ஞானகலர் பிரளயாகலரைப்போல நூல்வழியானன்றித் தானே சிவகதியிற் சேர்த்துவனாகலின் அவர்க்கு நூல் வேண்டாமையான், முறைமையின் மந்ததரமுதலிய சத்திநிபாதமுடையவராய் நூல்வழியான் முத்தி பெற விரும்பும் வைநயிகராயினார்க்குச் சிவகதி கூடுமுறைமையினை ஈண்டு வகுத்துக் கூறுகின்றாமென்பதாம்.

சன்மார்க்கரை மார்க்கரென்றது தலைக்குறை. சன்மார்க்கராவார் ஞானிகள். கண்டநூல் அவர்களெல்லாம் பிரமாணமென்றறிந்து கைக்கொண்டநூல். இதனானே நுதலியபொருளுங் கேட்போரும் பயனுங் கூறியவாறு. (௩)

மறையினனயனன்மாலான்மனத்தினன்வாக்கான்மற்றுங்
குறைவிலாவளவினானுங்கூறொணாதாகிநின்ற
விறைவனார்கமலபாதமின்றியானியம்புமாசை
நிறையினார்குணத்தோர்க்கெல்லாநகையினைநிறுத்துமன்றே.

எ-து. வேதமுதலியவற்றானு மறிதற்கரிய முதல்வனதியல்பை யான் சொல்லுவலென்றெழுந்த எனது புல்லியவாசை, சால்புடையாரெல்லாரும் ஏயேயிஃதோவிவனறிவென்றெள்ளி நகையாடுதற்கேதுவாமென்பதாம்.

அயனான் மாலான் மனத்தினான் வாக்கானென்புழி, ஆனுருபு முன்னையவிரண்டும் வினைமுதற்பொருண்மையினும், பின்னையவிரண்டுங் கருவிப்பொருண்மையினும் வந்தன: சாத்தனாற் கண்ணானோக்கப்பட்டதென்றாற்போல. ஈண்டளவென்றது அனுமானப்பிரமாணத்தை. அயன்மாலென்றது உபலக்கணம். கூறானதென்றது உபசாரம். இனி, அயனென்றது அவ்வேதத்திற்கங்கமாய் அயனாற் செய்யப்பட்ட பதினெண் புராணநூலையும், மாலென்றத் மாயோனவதாரமாகிய வியாதனாற் செய்யப்பட்ட இதிகாசநூலையும், மனமென்றது மனுமுதலிய இருடிகளான் மனத்தானினைந்து செய்யப்பட்ட மிருதிநூலையும், வாக்கென்றது அவ்வேதத்தைக் கருமகாண்டம் ஞானகாண்டமென்றிருவகைப்படுத்தெடுத்துக்கொண்டு அதன்பொருளை நிச்சயித்துரைக்குஞ் சாத்திரமாகிய பூருவமீமாஞ்சையுத்தரமீமாஞ்சைகளையும், அளவென்றது அளவைநூலாகிய தர்க்கசாத்திரத்தையும், ஆகுபெயரானுணர்த்தினவெனக்கொண்டு, வேதத்தானுமதற்கங்கமான புராணமிதிகாசமிருதி மீமாஞ்சை தருக்கங்களானுங் கூறானத பாதமென்றுரைத்தலுமொன்று. அவையடக்கங் கூறியவாறு. (௪)

அருளினாலாகமத்தேயறியலாமளவினாலுந்
தெருளலாஞ்சிவனைஞானச்செய்தியாற்சிந்தையுள்ளே
மருளெலாநீங்கக்கண்டுவாழலாம்பிறவிமாயா
விருளெலாமிரிக்கலாகுமடியரோடிருக்கலாமே.

எ-து. இறைவனியல்பு அப்பெற்றித்தாயினும், அவனை அவ்விறைவனூலெனப்படும் வேதசாரமாகிய சிவாகமத்தினனுபவமுடைய தேசிகரருளிச்செய்யும் உபதேசத்தாற் கேட்டறியலாம்; கேட்டதனை அதற்கனுகூலமானவளவையாற் சிந்தித்துமறியலாம்; சிந்தித்ததனைத் தன்னறிவின்கண்ணே சிவஞானத்தான் மாசறத் தெளிந்துமறியலாம்; அதனாற் பாசக்ஷயம்பண்ணி நிட்டைகூடிச் சிவானந்தானுபூதியும் பெறலாமென்பதாம்.

உம்மை எண்ணின்கண் வந்தது. மேல் அவையடக்கத்துட் கூறியதுபற்றி நிகழுமாசங்கையை நீக்கிற்று. இக்கடவுள்வணக்க முதலாயினவெல்லாம் பரபக்கத்து நான்முகத்தாற் கூறிப் போந்தனவேயாய

னும், பரபக்கஞ் சுபக்கமெனவிதனை இருநூலாதலுங் கொள்ள வைத்தமையின் ஈண்டும் வேறு கூறினார். அறுவகைச்சமயத்தென்னு முதற்செய்யுளிற் கடவுள்வணக்கங் கூறுமுகத்தாற் சுபக்கத்தினிறைவனுவாணிவனென்பதூஉம், ஏனை நான்குசெய்யுளினும் வழிமுதலியன கூறுமுகத்தான் அவ்விறைவனுலியம்பப்படும் நூலிவையென்பதூஉம், அவற்றுட் பொதுநூல் சிறப்புநூலென்னும் வேறுபாடு முணர்த்தப்பட்டன. ()

பாயிர முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம்—ரு.

அளவை.

இனி, நிறுத்தமுறையானே பொருளுண்மைக்களவு கூறுவான்றொடங்கி, அவ்வளவையினியல்புணர்ந்தார்க்கன்றி அதனையெடுத்துக்காட்டலாகாமையின், முதற்கண் அளவையினியல்புபதினான்கு செய்யுளாற் கூறுகின்றார்.

அளவைகாண்டல்கருதலுரையபாவம்பொருளொப்பாறென்ப
ரளவைமேலுமொழிபுண்மையைதிகத்தோடியல்பெனநான்
களவைகாண்பரவையிற்றின்மேலுமறைவரவையெல்லா
மளவைகாண்டல்கருதலுரையென்றிம்மூன்றினடங்கிடுமே.

எ-து. பிரமாணமாவது காட்சிமுதல் அறுவகைப்படுமென்பாரும், அவ்வறுவகைப் பிரமாணங்கட்குமேலும் பாரிசேடமுதலிய நான்கு பிரமாணமுளவென்பாரும், அப்பத்துக்குமேலும் பிரமாணங்களுளவென்பாருமுளர். அவையெல்லாம் பிரமாணமேயாயினுங் காட்சிமுதலிய மூன்றனுளடங்குவனவன்றி வேறுவனவல்லவென்பதாம்.

இம்முறைபற்றி ஆகமமு மனுமானத்திலடங்குமெனப் புத்தர் முதலாயினார் கூறுப. அஃததனுளடங்காதென்பது "நாலுரைத்தானொருவனுளன்" என்னும் பரபக்கத்துச் செய்யுளானுணர்க. இது சொற்பொருட்பின்வருகிலே. இதனானே பிரமாணமினைத்தென்பது கூறப்பட்டது. (க)

மாசறுகாட்சியையந்திரிவின்றிவிகற்பமுன்ளு
வாசறவறிவதாகுமனுமானமவினுபாவம்
பேசறுமேதுக்கொண்டுமறைபொருள்பெறுவதாகும்,
காசறுமுரையிம்மானத்தடங்கிடாப்பொருளைக்காட்டும்.

எ-து. அம்மூன்றனுள், நிருவிகற்பவுணர்வைத் தனக்கு முன்னு கக்கொண்டு ஐயவுணர்வும் விபரீதவுணர்வுமின்றி விடயங்களை நேரே யறிவதாகிய ஆன்மாவினது ஞானசத்தி காட்சியளவையெனப்படும். அங்ஙனம் நேரேயறியப்படுவதன்றிச் சாதித்துப் பெறற்பாலதாய் மறை ந்து நின்ற பொருளை அதனை விட்டுநீங்காது யாண்டுமுடனாய் நிகழுமேது வைக்கொண்டு அவ்வாறுணர்வதாகிய ஆன்மாவினது ஞானசத்தி கருத லளவையெனப்படும். இவ்விரண்டானுமறியப்படாத பொருள்களை ஆத் தவாக்கியங்கொண்டு அவ்வாறுணரச்செய்வதாகிய ஆன்மாவினது ஞா னசத்தி உரையளவையெனப்படுமென்பதாம்.

அடங்கிடாப்பொருள் பரலோக பாதாளலோகமுதலாயின. இம் மானத்தடங்கிடும் பொருளையும் ஆத்தவாக்கியங்கொண்டறிவது அருத்த வாதம். ஐயந்திரிவின்றி விகற்பமுன்னுவென்பதனை யாண்டுங் கூட்டி யுரைத்துக்கொள்க. விகற்பமென்றது தலைக்குறை. இதனுனே அம்மூ ன்றற்கும் இலக்கணங் கூறப்பட்டது. (உ)

கண்டபொருளையிரட்டுறவேகருதலையந்திரியவே
கொண்டதிரிவாம்பெயர்சாதிகுணமேகன்மம்பொருளெனவைந்
துண்டவிகற்பவுணர்வினுக்குப்பொருளினுண்மைமாத்திரத்தின்
விண்டவில்லாவறிவாகும்விகற்பமில்லாக்காட்சியே.

எ-து. மேற்கூறிப்போந்த நிருவிகற்பமுதலிய நான்கனுள், பெ யர்முதலியவற்ருற் பகுத்தறிதலின்றி இஃதொன்று தோன்றுகின்றதெ னப் பொருளுண்மை மாத்திரையேயறியும் ஞானசத்தி நிருவிகற்ப மெனப்படும். அங்ஙனமறிந்த பொருளை இஃதியாதோவென ஒன்றி ற்றுணிவு பிறவாதாராயும் ஞானசத்தி ஐயமெனப்படும். அதனை அத னேடொப்புமையுடைய வேறுபொருளாக மயங்கி நிச்சயிக்கும் ஞானச த்தி திரிவெனப்படும். பெயர்முதலியவைந்தும் பொருடோறுமுண்மை

யின் அவ்வைந்தும் அப்பொருட்கண்ணுள்ளவாறினிது விளங்கவுணரும் ஞானசத்தி சவிகற்பமெனப்படுமென்பதாம்.

முன்கண்ட வாதனைபற்றித் தோற்றுவதாகிய நினைவுணர்வு இவ்விடத்துக் கண்ட பொருளின்கணிகழ்வதன்மையின், அதனையீண்டெடுத்தோதி விலக்காராயினர். இதனானே காட்சிமுதலிய மூன்றினுஞ் சேறற்குரிய நிருவிகற்பமுதலிய நான்கினிலக்கணங் கூறப்பட்டது. (௩)

காண்டல்வாயின்மனந்தன்வேதனையோடியோகக்காட்சியென
வீண்டுநான்காமனுமானந்தனக்கும்பிறர்க்குமென்றிரண்டா
மாண்டவுரைதந்திரமந்திரத்தோடுபதேசச்சொல்லெனமூன்றும்
பூண்டவளவைக்கெதிர்புலன்றன்னியல்புபொதுவென்றிரண்டாமே.

எ-து. அம்மூன்றனுள், காட்சியளவை வாயிற்காட்சி முதல் நான்கு வகைப்படும்; கருதலளவை தன்பொருட்டுப் பிறர்பொருட்டென இருவகைப்படும்; உரையளவை தந்திரகலை முதன் மூவகைப்படும். இப்பிரமாணங்களானறியப்படும் பிரமேயங்களதியல்பு சிறப்பியல்பு பொதுவியல்பென இருவகைப்படுமென்பதாம்.

இதனானே, காட்சிமுதலிய மூன்றும் படும் பாகுபாடும், அவற்றானளக்கப்படும் பொருள்களின் பாகுபாடும், தொகுத்துக் கூறப்பட்டன.

அன்னியசாதியுந்தன்சாதியுமகன்றுநிற்ற
றன்னியல்பன்னியத்தைத்தவிர்ந்துதன்சாதிக்கொத்த
றுன்னியபொதுவியற்கைசொன்னவிவ்விரண்டினுள்ளே
மன்னியபொருள்களியாவுமடங்கிடுமானமுற்றுல்.

எ-து. சிறப்பியல்பு பொதுவியல்பென்ற இரண்டனுள், ஒரு பொருட்கு வேற்றுச்சாதிப்பொருளினுந் தன்சாதிப்பொருளினுஞ் செல்லாது தனக்குமாத்திரையேயுரித்தாய் நிலைபெறுந்தன்மை சிறப்பியல்பெனவும், வேற்றுச்சாதிப்பொருண்மாத்திரையிற் செல்லாது தன்சாதிப்பொருட்கெல்லாம் ஒப்ப நிலைபெறுந்தன்மை பொதுவியல்பெனவுங் கூறப்படும். காட்சிமுதலிய பிரமாணங்களாற் பிரமேயப்பொருள்களையறியலுறுமிடத்து அவையெல்லாம் இவ்விரண்டியல்பினுளொன்றுபற்றி அறியப்படுமென்பதாம்.

எனவே, இவ்விரண்டின் வேருகிய வேற்றியல்புபற்றி அறியப்படுமாயின், அவ்வறிவு பிராமாணியமன்ருய்ப் போமென்பதாயிற்று. பிரமேயத்தையறிந்தவறிவே தான் பிராமாணியமென்பதனையுமறியுமெனவும், தான் பிராமாணியமாகாதவழி அவ்வாகாமைமாத்திரையே பிறிதொன்ருனறியப்படுமெனவும், இவ்வாறன்றித் தனது பிராமாணியம் பிறிதொன்ருனறியப்படுவதேயென்னும் தார்க்கிகர் முதலியோர் மதம் அடாதெனவுங் கொள்க. இவற்றை வடநூலார் சுதத்துவம் பரதத்துவமென வழங்குப. சாதியாவது ஒருநிகரனவாகிய பலபொருட்குப் பொதுவாவதோர் தன்மை. இதனுனே, மேற்றன்னியல்பு பொதுவியல்பென்றவற்றினிலக்கணங் கூறப்பட்டது. இச்செய்யுள் சூசிகடாகாயம்பற்றி முன் வைத்தவாறு. (ரு)

உயிரிஞேடுணர்வுவாயிலொளியுருவாதிபற்றிச்
செயிருறுவிகற்பமின்றித்தெரிவதிந்திரியக்காட்சி
யயர்விலிந்திரியஞானமைம்புலன்சார்ந்துயிர்க்கண்
மயர்வறவந்தஞானமானதக்காண்டலாமே.

எ-து. மேற்கூறிப்போந்த காட்சி நான்கனுள்ளும், தன்னை நோக்கிநிற்குமறிவாகிய ஆன்மாவினின்றும் விடயங்களை நோக்கியோடுமறிவாகிய சிற்சத்தி, கண்முதலிய பொறிகளையும், அவற்றிற்குத் துணையாய் வலிசெய்துடனிற்குந் தேயுமுதலிய பூதங்களையும், அப்பூதங்களுக்கு முதற்காரணமாய் அவற்றைவிட்டு நீங்குதலின்றி உடனுயவுருவமுதலிய தன்மாத்திரைகளையுமதிட்டித்துக்கொண்டு, ஐயவிபரீதக் குற்றங்களும் பெயர்சாதி முதலிய விகற்பமுமின்றி, உருவமுதலியவைம்புலன்களை நிருவிகற்பமாயறியுமறிவு வாயிற்காட்சியெனப்படும்; அங்ஙனமைம்புலன்களை இயைந்தறிந்த பின்னர் மீள மறத்தலின்றிச் சித்தத்தாற் சிந்திக்கப்பட்டு நிலைபெறுவதாகிய அவ்வாயிற்காட்சியறிவு, பெயர்சாதி முதலியவற்ருன் விபரீதமாதலின்றி நிச்சயமாய்ப் புத்திதத்துவத்தின்கண் வருதலானுகிய சவிகற்பவுணர்வாய் உயிரிஞேடுணர்வு தெரிவது மானதக்காட்சியெனப்படுமென்பதாம்.

ஐம்புலன்சார்ந்தயர்விலிந்திரியஞானமென மாறுக. இன் ஐந்தாமுருபு. ஓடுணர்வு வினைத்தொகை. ஒளி ஆகுபெயர். ஆதியென்பதனை

ஒளியோடுங் கூட்டுக. சார்ந்தபினென்பது சார்ந்தெனத் திரிந்து காரியத்தின்மேனின்றது. உயிர்க்குப் பற்றுக்கோடாகிய புத்தியை உயிரென்றுபசரித்தார். வந்தஞானமென்னும் பெயரெச்சம் ஆறுசென்றவெயரென்றாற்போல நின்றது. மனத்தின்றொழிற்பாடு முன்னாக நிகழ்தலின் மானதக்காட்சியெனப்பட்டது. அதிகாரமுறைமையென்னுமுத்தியான் உயிரினோடுணர்வுதெரிவதென்பதனை அளவையதிகாரமுழுதினுமுய்த்துரைக்க. (சு)

அருந்தின்பத்துன்பமுள்ளத்தறிவினுக்கராகமாதி
தருந்தன்வேதனையாங்காட்சிசமாதியான்மலங்கள்வாட்டிப்
பொருந்தியதேசகாலவியல்பகல்பொருள்களெல்லா
மிருந்துணர்கின்றஞானமியோகநற்காண்டலாமே.

எ-து. அம்மானதக்காட்சி விசேடம்பற்றி மேம்பட்டு நிகழுஞ் சத்துவகுண முதலியவற்றின் விளக்கமாகிய இன்பத்துன்பங்கள் புருடனதறிவிற்கு விடயமாம்படி அராகமுதலியவைந்து தத்துவங்களானும் புணர்க்கப்படுமதனை உயிரினோடுணர்வு தெரிவது தன்வேதனைக்காட்சியெனப்படும்; இவ்வாறன்றி அறிவைத் தடைசெய்து நின்ற மலசத்திகளை இயமநியமமுதலிய அட்டாங்கயோகசமாதியான் ஒருவாறுகெடுத்து ஓரிடத்தொருகாலத்திருந்தாங்கிருந்து மூவிடத்து முக்காலத்துப் பொருள்களையுங் காண்கின்ற காட்சியாய் உயிரினோடுணர்வு தெரிவது யோகக்காட்சியெனப்படுமென்பதாம்.

இவையிரண்டு செய்யுளானும் மேலெடுத்துக்கொண்ட நால்வகைக் காட்சிகளதியல்பு கூறப்பட்டது. (எ)

பக்கமூன்றின்மூன்றேதுவுடையபொருளைப்பார்த்துணரத்
தக்கஞானந்தன்பொருட்டாம்பிறர்தம்பொருட்டாமனுமானந்
தொக்கவிவற்றாற்பிறர்தெளியச்சொல்லலாகுமச்சொல்லு
மிக்கவந்துவயத்தினோடுவெதிரேகச்சொல்லெனவிரண்டாம்.

எ-து. இயல்பு முதலிய மூன்றனுள் ஒரேதுவுடைய சாத்தியத்தைப் பக்கமுதலிய மூன்றின் வைத்து அவினாபாவம்பற்றி ஆராய்தற்

குரிய ஞானமாய் உயிரினோடுணர்வு தெரிவது தன்பொருட்டனுமான மாம்; அவ்வேதுக்களானே தானறிந்ததனைப் பிறரறியப் போதித்தலை உயிரினோடுணர்வு தெரிவது பிறர்பொருட்டனுமானமாம். அங்ஙனம் பிறரறியப் போதிக்குஞ் சொல்லும் உடம்பாடு மறையென்று இருவகைப் படுமென்பதாம்.

இதனானே மேலெடுத்துக்கொண்ட இருவகையனுமானங்களதி யல்பு கூறப்பட்டது. (அ)

மூன்றுபக்கம்பக்கஙிகர்பக்கநிகரில்பக்கமெனத்
தோன்றும்பக்கந்துணிபொருளுக்கிடமாமுவமைநிகர்பக்க
மான்றபொருள்சென்றடையாதவிடமாநிகரில்பக்கமுத
லேன்றவிரண்டும்பொருளுண்மைக்கிடமாமொன்றுபொருளின்றும்.

எ-து. பக்கமூன்றுவன பக்கஞ் சபக்கம் விபக்கமென்பனவாம். அவற்றுள், ஐயுற்றுத் துணியற்பாலதாய பொருளிருக்குமிடம் பக்கமெனப்படும்; அதற்கெடுத்துக் காட்டப்படுவதாய்த் துணியப்பட்ட பொருளிருக்குமிடம் சபக்கமெனப்படும்; அப்பொருளில்லாதவிடம் விபக்கமெனப்படும். இம்மூன்றனுட் பக்கஞ்சபக்கமிரண்டும் பொருளுண்டென வறிதற்கிடமாம்; விபக்கம் அஃதில்லையென்றறிதற்கிடமாமென்பதாம்.

துணிபொருள் எதிர்காலவினைத்தொகை. அவினாபாவமறிதற்கண் ஐயமறுத்தற்பொருட்டுச் சபக்கம் விபக்கமிரண்டும் வேண்டப்படுமென்பார், முதலேன்றவிரண்டும் பொருளுண்மைக்கிடமாமொன்று பொருளின்றுமெனவுங் கூறினார். இதனானே மேற்பக்கமூன்றென்றவற்றின் பெயருமியல்புங் கூறப்பட்டன. (கூ)

ஏதுமூன்றுமியல்புகாரியத்தோடநுபலத்தியிவை
யோதினியல்புமாமரத்தைக்காட்டலுறுகாரியம்புகைதன்
னாதியாயவனல்காட்டலாகுமநுபலத்தியது
சீதமின்மைபனியின்மைகாட்டல்போலுஞ்செப்பிடிலே.

எ-து. மேலெடுத்துக்கொண்ட மூன்றேதுவாவன இயல்புங் காரியமும் அநுபலத்தியுமாம். அவற்றுள், மாமுதலிய சொற்கள் மாமுதலிய பொருளையுணர்த்துதற்கண் வேறு காரணமின்றி அச்சொற்களினியல்பானுளதாகிய ஆற்றல் சகசவேதுவெனப்படும்; புகைமுதலிய காரி

யங்கள் நெருப்புமுதலிய தத்தங் காரணங்களை யுணர்த்துதற்கண் அவை காரியவேதுவெனப்படும்; குளிரில்லாமை முதலிய காரியாபாவங்கள் பனியில்லாமை முதலிய காரணாபாவங்களை யுணர்த்துதற்கண்ணும் பனியில்லாமைமுதலிய காரணாபாவங்கள் குளிர் வாராமைமுதலிய காரியாபாவங்களை யுணர்த்துதற்கண்ணும், அவை அநுபலத்தியேது வெனப்படுமென்பதாம்.

இங்ஙனம் உணர்ச்சி மூவகைப்படுதலின் ஏதுவுமூவகைப்பட்டன. காரியவேதுக்கூறவே, ஒற்றுமைபற்றிக் காரணவேதுவுங் கொள்ளப்படும். அஃதாவது, இடித்து மின்னி இருண்டெழுந்த மேகம் மழை பெய்தலைக் காட்டுதல் போல்வது. சீதமின்மை பனியின்மை காட்டலென்பது, "வாளைமீனுள்ளறலைப்படல்" என்றாற்போல நின்றது. போலும் அசை. இதனானே ஏதுமூன்றென்றவற்றின் பெயரும் இயல்புங் கூறப்பட்டன. (க0)

புகையாலனலுண்டடுக்களைபோலென்னப்புகறலந்நுவயம்
வகையாமனலிலாவிடத்துப்புகையின்றுகுமலரினொடு
முகையார்நீரிற்போலென்றுமொழிதல்வெதிரேகச்சொலிவை
தொகையாருறுப்பைந்தொடுங்கூடச்சொல்லுவாருமுளர்துணிந்தே.

எ-து. மேலெடுத்துக்கொண்ட சொல்லிரண்டனுள், புகையுள்ள விடத்தனலுண்டென உடம்பாடுபற்றி அட்டிலை உவமைகூறுஞ் சொல் அந்நுவயச்சொல்லாம்; நெருப்பில்லாதவிடத்துப் புகையில்லையென மறுதலைபற்றித் தாமரையோடையை உவமைகூறுஞ் சொல் வெதிரேகச் சொல்லாம். இவ்விருவகைச் சொற்களையும் மேற்கோளும் ஏதுவும் எடுத்துக்காட்டும் உபநயமும் நிகமனமுமென்னும் ஐவகையுறுப்புக்களான் இணங்கவைத்துத் தெளியக் கூறுவாருமுளரென்பதாம்.

அவ்வாறு சொல்லுவர் தார்க்கிகர் முதலியோர். இதனானே சொல்லிரண்டென்றவற்றினியல்பு கூறப்பட்டது. (கக)

போதுநாற்றத்தாலறிதல்பூர்வக்காட்சியனுமான
மோதுமுரையாலறிவினளவுணர்தல்கருதலனுமான
நீதியான்முற்கன்மபலநிகழ்வதிப்போதிச்செய்தி
யாதியாகவரும்பயனென்றறிதலுரையாலனுமானம்.

எ-து. நாற்றமுதலிய எதுபற்றிப் போதமுதலிய காட்சிப்புலனதற்குரிய பொருளை உயிரினோடுணர்வு தெரிவதெல்லாம் பூருவக்காட்சியனுமானமெனப்படும். உரைமுதலிய எதுபற்றி அறிவினளவு முதலிய கருத்துப்புலனதற்குரிய பொருள்களைத் தன்குறிப்போடு சார்த்தி உயிரினோடுணர்வு தெரிவதெல்லாங் கருதலனுமானமெனப்படும். இவ்விரண்டினும் வேறாய் இதமகிதங்கண் முன்னர் அச்செயலானலிங்குமவைசெயின்மேலைக்காகும் என்றாற்போல, வேதாகமங்களுட் சொல்லியதுகொண்டு சொல்லாத பொருளையும் ஒப்புமைபற்றி யூகித்துத் துணிவதாய் உயிரினோடுணர்வு தெரிவதெல்லாம் உரையனுமானமெனப் படுமென்பதாம்.

ஆகமத்துட்கூறும் பதிமுதலிய பொருள்களை அவ்வாகமத்திற்கியைபுடைய அனுமானத்தின் வைத்தறிவதூஉம் உரையனுமானமெனப் படுமென்பாருமுளர். இதனானே அவையிற்றின்மேலுமறைவர் எனப்பட்ட அளவைகள் காட்சியனுமானத்தோடொப்ப வைத்து அனுமானத்துளடக்கிக் காட்டப்பட்டன. (கஉ)

அநாதியேயமலனாயவறிவனூலாகமந்தான்
பினாதிமாறின்றிப்பேணறந்திரமந்திரங்கண்
மனாதிகளடக்கித்தெய்வம்வழிபடும்வாய்மையாகுந்
தனாதியீறிலாதான்றன்மையுணர்த்துதலுபதேசந்தான்.

எ-து. அநாதிமுத்த சித்துருவாகிய முதல்வனருளிச்செய்த வேதாகமங்கள் கருமகாண்டம் உபாசனாகாண்டம் ஞானகாண்டமென மூவகைப்படும். அவற்றுள், கருமகாண்டம்பற்றிப் பின்னொடு முன் மாறுகோளின்றி அனுட்டித்தலை உயிரினோடுணர்வு தெரிவது தந்திரவுரையளவையெனப்படும்; உபாசனாகாண்டம்பற்றி மனாதிகளடக்கித் தெய்வம் வழிபடும் வாய்மையை உயிரினோடுணர்வு தெரிவது மந்திரவுரையளவையெனப்படும்; ஞானகாண்டம்பற்றித் தனக்கு முதலுமுடிவுமில்லாத இறைவன் தன்னின்வேறல்லாத எண்குணமுடையனாதல் தன்னின் வேறாகிய பசுபாசங்களையுடையனாதல் முதலிய தன்மைகளைத் தானுணருமாறும் பிறர்க்குணர்த்துமாறும் உயிரினோடுணர்வு தெரிவது உபதேசவுரையளவையெனப்படுமென்பதாம்.

வேதமும் ஆகமமெனப்படுமென்பது சீகண்டபாடியத்துள்ளுங் காண்க. ஆத்தவாக்கியமென்பதுணர்த்துதற்கு அநாதியேயமலனுயவறிவனென்றூர். அறிவனூலென்புழி ஆறுவது செய்யுட்கிழமைக்கண் வந்தது. இவ்வாறன்றி, பதிபசுபாசங்களுக்குப் பிரமாணமுமிலக்கணமும் பின்முன் மாறுகோளின்றிப் பாதுகாத்துக்கூறும் ஆகமவாக்கியங்களைத்தெரிவது தந்திரவுரையெனவும், மனுதிகளடக்கித் தெய்வம் வழிபடும் வாய்மையெனப்படுஞ் சாதனமாகியவேண்டுஞ்செய்திமுறைமைகளைக் கூறும் ஆகமவாக்கியங்களைத் தெரிவது மந்திரவுரையெனவும், தனுதியீறிலாதான்றன்மையுணர்த்துதலெனப்படும் நிட்டையினியல்புகூறும் ஆகமவாக்கியங்களைத் தெரிவது உபதேசவுரையெனவும், இவ்வாறு ஞானகாண்டமொன்றனையே மூவகைப்படுத்துரைப்பாருமுளர். அவர்க்கு மற்றையுபாசனுகாண்டமுங் கன்மகாண்டமும் பிரமாணத்துளகப்படாமையறிக. இனித் தார்க்கிகர்முதலியோர் குடம்படமுதலிய உலகச்சொற்கள்பற்றி அவ்வப் பொருள்களையுணர்தலும் உரையளவையென்பர். அவை, காட்சியனுமானங்களினடங்கிடாப்பொருளைக் காட்டுவனவன்மையின், மா மரத்தைக் காட்டல்போலும் இயல்பேதுபற்றியறிவதாகிய அனுமான விசேடமாவனவன்றி உரையளவையாதற்கேலாமையறிக. சொல்லானறிந்தேன் என்றனுபவநிகழ்தலின் அது வேறளவையாவதன்றி அனுமானத்துளடங்காதென்பார்க்கு, குளிரின்மை பனியின்மை முதலியன அநுபலத்தியாலறிந்தேனென்று அனுபவநிகழ்தலின், இன்னோரன்னவற்றை வேறு பிரமாணமென்னுது காட்சிமுதலியவற்றுளடக்குதல் பொருந்தாதாய் முடியுமென்றொழிக. இதனுனே உரையளவை மூன்றென்றவற்றதியல்பு கூறப்பட்டது. (கஉ)

ஈண்டுபக்கப்போலிநான்கேதுப்போலியொருமூன்றுய்
வேண்டுமெழுமூன்றுகும்விளங்குவமைப்போலியீரொன்பான்
காண்டுந்தோல்வித்தானமிரண்டிருபத்திரண்டாங்கருதிலிவை
யாண்டுமொழிவரவையெல்லாமளக்கிலறுபத்தைந்தாகும்.

எ-து. மேற்கூறிப்போந்த அனுமானசாமக்கிரிகளுள் துணிபொருட்கிடனுதலாகிய பக்கலக்கணத்திற் குறைபாடுடைத்தாயும் ஒருபுடையொத்துப் பக்கம்போலத் தோன்றுவதாகிய பக்கப்போலி, துணியும்பொருட்கிடனுகாததூஉம், துணியும்பொருட்கொருமருங்கிடனுகாத

தூஉம், துணிந்தபொருட்கிடனுவதூஉம், **துணிந்தபோருட்கொருமருங்கி** டனுவதூஉமென நான்குவகைப்படும். சாத்தியப்பொருளோடு வியாத்தியுடைத்தாய்ப் பக்கத்திலிருத்தலாகிய ஏதுவிலக்கணத்திற் குறைபாடுடைத்தாயும் ஒருபுடையொத்து ஏதுப்போலத் தோன்றுவதாகிய ஏதுப்போலி, துணியப்படாததூஉம் மறுதலைக்கட்படுவதூஉம் ஒருதலைப்படாததூஉமென மூவகைப்பட்டு, விரியானிருபத்தொன்றும். அவையாவன:— சார்பில்லதூஉம் சார்புண்மையறியப்படாததூஉமெனச் சார்புபற்றிய குற்றமிரண்டும், சொரூபமில்லதூஉம் சொரூபமுண்மையறியப்படாததூஉம் சொரூபத்தின்விசேடணமில்லதூஉம் விசேடணமுண்மையறியப்படாததூஉம் விசேடியமில்லாததூஉம் விசேடியமுண்மையறியப்படாததூஉம் ஒருமருங்கில்லதூஉம் ஒருமருங்குண்மையறியப்படாததூஉம் பரனுக்குடம்பாடில்லதூஉமெனச் சொரூபம்பற்றிய குற்றமொன்பதும், சாத்தியத்தோடு வியாத்தியுண்மையறியப்படாததூஉம் செயற்கைபற்றி வியாத்தியுடையதூஉமென வியாத்திபற்றிய குற்றமிரண்டும் ஆகிய பக்கவிருத்தி துணியப்படாத ஏதுப்போலியின் விரி பதின்மூன்றும், மறுதலைப்பொருள் சாதிப்பதூஉம் மறுதலைப்பொருள் சாதிப்பதாய்ப் பிறிதோரேதுவை உடன்கொண்டுவருவதூஉம் காட்சியளவையான் மறுக்கப்பட்டுக்கொண்டுவருவதூஉம் கருத்தளவையான் மறுக்கப்பட்டுக்கொண்டுவருவதூஉம் உரையளவையான் மறுக்கப்பட்டுக்கொண்டுவருவதூஉமென மறுதலைத்தலையுடைய ஏதுப்போலிவிரியைந்தும், பக்கசபக்கமாத்திரையினன்றி விபக்கத்துஞ் சேறலுடையதூஉம் சபக்கத்திற் சேறலின்றிப் பக்கமாத்திரையினுள்ளதூஉம் சபக்கவிபக்கங்கள் கிடைக்கப்பெறுததூஉமென ஒருதலைப்படாதவேதுப்போலிவிரி மூன்றுமாம். இனி வியாத்தி நிச்சயித்தற்கிடனுதலாகிய உவமையிலக்கணமின்றியும் உவமைபோலத் தோன்றுவதாகிய உவமைப்போலி, அந்நுவயம்பற்றியும் வெதிரேகம்பற்றியும் இருவகைப்பட்டு, விரியானெரோவொன்பதாய்ப் பதினெட்டு வகைப்படும். அவையாவன:—சாத்தியமுடைத்தாகாததூஉம் சாத்தியமுடைமை நிச்சயிக்கப்படாததூஉம் ஏதுவுடைத்தாகாததூஉம் ஏதுவுடைமை நிச்சயிக்கப்படாததூஉம் இரண்டுமுடைத்தாகாததூஉம் இரண்டுமுடைமை நிச்சயிக்கப்படாததூஉம் சொரூபமில்லதூஉம் சொரூபமுண்மை பரனுக்குடம்பாடாகாததூஉம் செயற்கையானுகிய வியாத்தியுடையதூஉமென அந்நுவயவுவமைப்போலிவிரி ஒன்ப

தும், சாத்தியமின்மையுடைத்தாகாததூஉம் சாத்தியமின்மையுடைத்தெ
ன்பது நிச்சயிக்கப்படாததூஉம் ஏதுவின்மையுடைத்தாகாததூஉம் ஏது
வின்மையுடைத்தென்பது நிச்சயிக்கப்படாததூஉம் இரண்டின்மையுமு
டைத்தாகாததூஉம் இரண்டின்மையுமுடைத்தென்பது நிச்சயிக்கப்படா
ததூஉம் சொரூபமில்லதூஉம் சொரூபமுண்மை பரனுக்குடம்பாடாகாத
தூஉம் வெதிரேகவியாத்தி செயற்கையானுடையதூஉமென வெதிரேக
வுவமைப்போலிவிரி யொன்பதுமாம். இனித் தருக்கவாதத்தின்கட் பே
சத்தெரியாமையாகிய தோல்வித்தானம், மயங்கப்பேசுதலும் வாளாவி
ருத்தலுமென்றிருவகைப்பட்டு, விரியானிருபத்திரண்டாம். அவையா
வன.—தானெடுத்துக்கொண்ட மேற்கோளைச் சாதிக்கமாட்டாமல் அதற்
குக் கேடுவரப் பேசுதலும், பிறிதொரு மேற்கோளைக் கூறுதலும், மேற்
கோளுக்கு மறுதலைப்படப் பேசுதலும், மேற்கோளை விட்டுவிடுதலும்,
தான் கூறிய ஏதுவுக்குக் குற்றம் வந்துழி வேறோராற்றான் ஏதுக் கூறு
தலும், தனக்கு வருந் தோல்வியைப் பிறிதொன்றுபேசி மறைத்தலும்,
பயனெடுபடாதன பேசுதலும், பொருள் இனிது விளங்காத சொற்களை
யெடுத்துக்கொண்டு பேசுதலும், அவாய்நிலை தகுதி யண்மையில்லனவா
ய்ப் பேசுதலும், மேற்கோண் முதலியவைந்தினையும் முறை பிறழப் பே
சுதலும், அவற்றுட் சில குறையப் பேசுதலும், ஒன்றற்குப் பல கூறுத
லும், சொல்லை இரட்டித்துச் சொல்லுதலும், பொருளையிரட்டித்துச் சொ
ல்லுதலும், பிறன்கூறிய பொருளை அநுவதிக்கமாட்டாமையும், பிறன் கூ
றிய பொருளையறிந்தும் அறியான்போன்று வினுதலும், விடைசொல்லத்
தெரியாது வேறொரு கருத்துடையன்போன்றிருத்தலும், வாதத்தை
விட்டுப் பிறிதொன்றனைச் சொல்லிப் பொழுதுபோக்கலும், சுபக்கத்துக்
குச் சொல்லிய குற்றத்தைப் பரிகரியாதுடம்பட்டுப் பரபக்கத்துக்குக்
குற்றம்பேசுதலும், தோல்வித்தானமெய்தியோனைத் தோல்வித்தானமெ
ய்தினுனென்றறிந்து கூறாதிருத்தலும், தோல்வித்தானமெய்தாதானை எய்
தினுனென்று கூறுதலும், தன் சித்தாந்தத்திற் கிணங்காதவற்றைச் சொ
ல்லிச் சித்தாந்தஞ் சாதித்தலுமெனவிவை. இங்ஙனம் நான்கும் இருபத்
தொன்றும் பதினெட்டும் இருபத்திரண்டுமாகிய அறுபத்தைந்தும் அநு
மானவளவைக்குக் குற்றங்களாமென்பதாம்.

இவை குற்றமாகலின் ஆகமவளவைக்கு முன்னுக வையாது இறு
திக்கண் வைத்தார். இவற்றிற்குதாரணம் உய்த்துணர்ந்துகொள்க. ௩ண

டு விரிப்பிற் பெருகும். இன்னும் இப்பக்கவேதுவுவமைகளை எடுத்துச் சொல்லும்வழிப் படுஞ் சொற்குற்றங்களெல்லாந் தோல்வித்தானத்துள டங்கும். ஈண்டுக் கூறும் பக்கப்போலி உவமைப்போலிகளெல்லாம் ஏதுப்போலியுளடங்குமெனத் தார்க்கிகர் கூறுவர். பக்கவுவமைகளி னிலக்கணத்தை நோக்கிக் காணும்வழி, அவை பக்கப்போலியுவமைப் போலியெனப்படுவனவன்றி ஏதுப்போலியெனப்படாமையறிக. இத னானே அனுமானப்பிரயோகத்தின்கட்படுங் குற்றங்களிவையென்பது தெரித்துக் கூறப்பட்டது. (கரு)

அளவையிலக்கண முற்றிற்று.

ஆ செய்யுள்—உ0.

முதற் சூத்திரம்.

இங்ஙனம் அளவையிலக்கணங் கூறியவாசிரியர், அவ்வளவையானு ணரப்படும் முப்பொருள்களதுண்மை மூன்று சூத்திரத்தானு ணர்த்துவான்றொடங்கி, முதற்சூத்திரத்துப் பதியுண்மைக்கு அளவை கூறுகின்றார்.

ஒருவனொடொருத்தியொன்றென்றுரைத்திடுமுலகமெல்லாம்
வருமுறைவந்துநின்றுபோவதுமாதலாலே
தருபவனொருவன்வேண்டுந்தான்முதலீறுமாகி
மருவிடுமநாதிமுத்தசித்துருமன்னிநின்றே.

எ-து. அவனவளதுவென்னும் அவயவப்பகுப்புடைய பிரபஞ்சந் தோன்றுதற்குரிய சற்காரியமுறையாற்றோன்றி நின்று அழிதலுடைமை யால், அது தன்னைத் தோற்றுவிப்பானொரு வினைமுதலை அவாய்நிற்கு மாகலான், அவ்வுலகமொடுங்குதற்கு ஏதுவாய்நின்ற சங்காரகாரணனே அஃதொடுங்கிய பின்னும் அநாதிமுத்தசித்துருவாய் நிலைபெற்று நின்று அநாதிபெத்த சித்துருவின்பொருட்டு மீளவுமவ்வுலகத்தை முன்போல வருவிக்கும்; அதனால் அவனேயுலகிற்கு முதற்கடவுளென்பதாம்.

"கொள்ளப்படாதுமறப்பதறிவிலென்கூற்றுக்களே" என்பதனுட் கொள்ளப்படாதென்பதுபோல, போவதென்னுமொருமை அத்தொழி ன்மேனின்றது. உம்மை இறந்தது தழீஇயிற்று. ஒருவனையென்னுமி ரண்டாவதும் தானேயென்னும் பிரிநிலையேகாரமும் விகாரத்தாற்றொக் கன. ஈறு ஆகுபெயர். உம்மை சிறப்பு. ஆகியென்பது பெயர். மரு வுவித்தல் முன்போலவே தோன்றச்செய்தல். "குடிபொன்றிக்-குற்றமு மாங்கே தரும்" என்றாற்போல விவ்விகுதி விகாரத்தாற் றொக்கது. முழுவதுமொடுங்கியபின் முதல்வனெவ்வாறு நிற்பனென்னுங் கடாவை விடுத்தற்கு அநாதிமுத்த சித்துருவாய் மன்னிநின்று என்றார். ஆக்கச் சொல் வருவித்துரைக்க. அநாதிமுத்த சித்துருவென இனம்பற்றிய டையடுத்தலின், அநாதிபெத்த சித்துருவுமுண்டென்பதூஉம், மீளவுமரு வுவித்தல் அதன்பொருட்டென்பதூஉம் பெற்றாம். "மலத்துளதாம்" என்றார் முதனூலாசிரியரும். ஒருவனோடொருத்தியொன்றென்றுரைத் தலாகிய அடைமொழி, வந்து நின்று போதலாகிய ஏதுவைச் சாதிக் குங் குறிப்பேதுவாய் நின்றது. இது மூன்றெழுவாயும் மூன்று பய னிலையுமுடைத்தாய் முதனூன் முதற்சூத்திரம்போல மூக்கூற்றதாமாறு காண்க. இனி அம்மூன்றனுண் முதற்கூற்றை இருபத்தேழு செய்யு ளான் வலியுறுத்துவான்றொடங்கினார். (க)

உதிப்பதுமீறுமுண்டென்றுரைப்பதிங்கென்னைமுன்னோர்
மதித்துலகநாதியாகமன்னியதென்பரென்னி
னிதற்கியானனுமானத்தியெடேனிப்பூதாதியெல்லாம்
விதிப்படிதோற்றிமாயக்காணலான்மேதினிக்கே.

எ-து. உலோகாயதநூலுணர்ந்தோர் காட்சியளவைக்கெய்தா தன பிரமாணமாகாவென மதித்து உலகம் நித்தமென்பாராகலான், நிலை த்தொழிலொன்றேயன்றி ஏனையிரண்டு தொழில்களதுண்மை பெறப்ப டாதெனின்,—ஈண்டு நீ விதித்த விதியாகிய நிலைத்தொழில்போலவே ஏனையிரண்டு தொழிலும் உடனிகழக் காண்டலான், இதனைச் சாதித் தற்கு நீ கொண்ட காட்சியளவையொன்றே அமையுமாகலின்,ஈண்டு வே று பிரமாணங்களெடுத்துக் காட்டல் வேண்டாவென்பதாம்.

படி உவமவுருபு. "தோற்றமுமீறுமுள்ளதன்பாலேகிடத்தலின்" என்றார் முதனூலாசிரியரும். மேதினிக்கென்பது உருபுமயக்கம். இத

னுனே உலோகாயதன் மதம்பற்றி நிகழுமாசங்கையைப் பரிகரித்து முத்தொழிலுண்மை சாதிக்கப்பட்டது. பரபக்கத்துட் சித்தாந்தப்பார்வையாற் பரபக்கத்தாரை மறுத்தார்; ஈண்டுப் பரபக்கப் பார்வையால் அவர் கூறுமறுப்பைப் பரிகரித்துச் சித்தாந்தத்தை நாட்டுகின்றார். இவை தம்முள் வேற்றுமையாகலிற் கூறியதுகூறலன்மையுணர்க. வேதாந்தநூலிரண்டாமத்தியாயத்துள் இரண்டாம் பாதத்தினும் முதற்பாதத்தினுங் கூறியனவுமிவ்வாறே கொள்ளப்படும். (உ)

இயல்புகாண்டோற்றிமாய்கையென்றிடினியல்பினுக்குச்
செயலதின்றியல்புசெய்திசெய்தியேவியல்பதின்று
மியல்பதாம்பூதந்தானேயியற்றிடுஞ்செய்தியென்னிற்
செயல்செய்வானொருவன்வேண்டுஞ்செயற்படுமசேதனத்தால்.

எ-து. அத்தோற்றக்கேடுகள் உலகிற்கியல்பாகலின் அவற்றிற்கு வினைமுதல் வேண்டப்படுவதன்றெனில்,—தோன்றலுங் கெடுதலும் விகாரமாகலின் விகாரமாதலியல்பிற்குக் கூடாது. அங்ஙனம் விகாரமாதலே உலகிற்கியல்பெனின்,—அவ்வாறியம்புவார்க்கு விகாரத்தின் வேறாய் இயல்பென்பதொன்றில்லையெனப்படும்; படவே, தோற்றிமாய்கைஇயல்பென்பது விட்டுப்போய்த் தோல்வித்தானமாய் முடியும். இனி இயல்பும் விகாரமும் வேறெனவே கொண்டு, பூதநான்கும் இயல்பாயுள்ளன அவை தோற்றிமாய்தலாகிய விகாரத்தைச் செய்யுமெனின்,—நன்று சொன்னாய்; அவை அங்ஙனந் தொழிலுற்று நிற்குஞ் செயப்படுபொருளாகலிற் செயப்படுபொருட்கு வினைமுதல் வேறு வேண்டப்படுமென்பதாம்.

படுமென்பது செய்யுமென்னும் வாய்பாட்டுப் பெயரெச்சம். அசேதனமென்பது செயப்படுபொருளென்னுந் துணையாய் நின்றது. சாத்தன் தன்னைக் குத்தினானென்புழியும், குத்தியது கையுங் குத்தப்பட்டது பிறிதோருறுப்புமாகலின், வினைமுதலுஞ் செயப்படுபொருளுமொன்றாதல் யாண்டுமின்மையுணர்க. (ங)

நிலம்புனலனல்காலாணிறுத்திடுமழிக்குமாக்கும்
பலந்தருமொருவனிங்குப்பண்ணிடவேண்டாவென்னி
னிலங்கியதோற்றநிற்றலீறிவையிசைதலாலே
நலங்கிளர்தோற்றநாசந்தனக்கிலாநாதன்வேண்டும்.

எ-து. நான்கு பூதங்களுள், வாயு ஏனை மூன்று பூதங்களையும் நிலைபெறுத்தித் தான் அவற்றது சமுகத்தினிலைபெறும்; அங்கி ஏனை மூன்று பூதங்களையுமழித்துத் தான் அவற்றது சமுகத்தினழிவெய்தும்; அப்பு ஏனை மூன்று பூதங்களையுந் தோற்றித் தான் அவற்றது சமுகத்திற்றோன்றும்; பிருதிவி ஏனை மூன்று பூதங்களினின்று நுகரப்படும் பயனைப் பயப்பித்துத் தானும் அவற்றது சமுகத்திற் பயன்படுதலையுடைத்தாம். இங்ஙனஞ் செயப்படுபொருட்கு வினைமுதல் வேறாய் நின்று காரிய நிகழ்த்துதல் கண்கூடாக நிகழ்தலின் இவையே தம்முள் ஒன்றனையொன்று பண்ணவமையும், வேறொருவன் ஈண்டைக்கு வினைமுதலாதன் மிகையாமெனின்,—அற்றன்று; இந்நான்கு பூதங்களுமொப்ப முத்தொழிற்படுதலான் இவை ஒன்றனைக் காரியப்படுத்துமாற்றல் உடையனவன்மையின், இவைபோல முத்தொழிற்படுதலின்றி மேம்பாடுடையானொருவனே இவற்றைத் தொழிற்படுத்தற்பொருட்டு வேண்டப்படுமென்பதாம்.

எதிர்நிரனிறையாக வைத்துரைக்க. இவ்வாறன்றி மேலைச்செய்யுளின் பொருளே பொருளாகக்கொண்டு, கூறியதுகூறலென்னும் வழுப்படவுரைப்பாருமுளர். நலங்கிளர்நாதனென வியையும். நலம் மேம்பாடு. இவையிரண்டு செய்யுளானும் உலகம் முத்தொழிலுடைத்தென்பதனையுடம்பட்டு, தருபவனொருவன் வேண்டாவென்னும் உலோகாயதரிலொருசாரார் மதம்பற்றியாசங்கித்துப் பரிகரிக்கப்பட்டது. (சு)

சார்பினிற்றோன்றுமெல்லாந்தருபவனில்லையென்னிற்
றேரினில்லதற்கோதோற்றமுள்ளதற்கோசெப்பா
யோரினில்லதுவுந்தோன்றாதுள்ளதேலுதிக்கவேண்டா
சோர்விலாதிரண்டுமின்றியிற்பதுதோன்றுமன்றே.

எ-து. கணபங்கமாகியவெல்லாப் பொருள்களுள்ளும் முற்கணத்திற்றோன்றிய பொருள் பிற்கணத்திற்றோன்றும் பொருட்குச் சார்பாய் மேம்படுதலின், எல்லாப் பொருளும் வித்தின்கேட்டினங்குரம்போல அவ்வச்சார்பிலே தோன்றுமெனச் சவுத்திராந்திகர் முதலியோர் மதம் பற்றிக் கூறவமையும், இதற்கொருகருத்தாத் தோற்றநாசமின்மைபற்றி மேம்பாடுடையனாயுளனாதல் வேண்டாவெனின்,—அற்றன்று; நீசார்

பிற்றோற்றங் கூறியது இல்பொருட்கோ உள்பொருட்கோ? இல்பொருட்காயின், அது முயற்கோடுபோல ஒருஞான்றுந் தோன்றுமாறில்லை. அற்றேற் குடம்போல உள்பொருட்குந் தோற்றம் வேண்டாமையின் மாத்திமிகர்மதம்பற்றி இல்லதுமன்றியுள்ளதுமன்றி அநிர்வசனமாய் நிற்பதொருபொருள் தோன்றுமெனக் கோடுமென்பதாம்.

இல்லதுவுமென்னுமும்மை சிறப்பு. உடம்படுமெய்பெறுதல் இலேசாற் கொள்க. (ரு)

உள்ளதுமிலதுமின்றிநின்றதோன்றுளதேலுண்டா
மில்லதேவில்லையாருந்தோற்றமுமிசையாதாகு
முள்ளகாரணத்திலுண்டாங்காரியமுதிக்குமண்ணி
லில்லதாம்படங்கடாதியெழிறருமியற்றுவானல்.

எ-து. அங்ஙனம் அநிர்வசனமாய்க் கூறப்படும் பொருடானொன்று உண்டோ இல்லையோவெனக் கடாயினார்க்கு, உண்டெனிலுள்பொருளேயாம் இன்றெனிலில்பொருளேயாமெனப்பட்டு அநிர்வசனமென்றது போலியாயொழியும்; அல்லதூஉம் அநிர்வசனப்பொருள் சூனியமாகலின் அதற்குத் தோற்றமுங் கூடாது; இவ்வாறு சவுத்திராந்திகர் முதலியோர் கூறும் இல்பொருட்கும் மாத்திமிகர் முதலியோர் கூறும் அநிர்வசனப்பொருட்குந் தோற்றங் கூடாமையின், பாரிசேடவளவையாற் காரணங் காரியமிரண்டும் உள்பொருளேயாய்க் காரணத்தினின்றுங் காரியம் ஒருகருத்தாவால் வெளிப்பட்டுத் தோன்றுமென்பது, குயவனான் திகிரிமுதலிய துணைக்காரணங்களை மண்ணாகிய முதற்காரணத்தின்கணுய்ப்ப, அதனினின்றும் ஆடைமுதலிய காரியந் தோன்றாது குடஞ் சால் கரகமுதலிய காரியமே வெளிப்பட்டுத் தோன்றுதலின், அவ்வெதிர்மறைமுகத்தானும் உடம்பாட்டு முகத்தானும் அறியப்படுமென்பதாம்.

உள்ளதுமில்துமின்றி நின்றதோன்றுளதேலென்றது அநுவாதஞ்செய்துகொண்டது. (சு)

ஒருபொருளொருவனின்றியுளதிலதாகுமென்னிற்
றருபொருளுண்டேலின்றுந்தன்மையின்றின்றேலுண்டாய்
வருதலின்றிலதுகாரியமுதலுளதாகுமென்னிற்
கருதுகாரியமுமுண்டாய்த்தோற்றமுங்கருத்தாவாலாம்.

எ-து. அற்றேல், அவையிரண்டுமேலாமையிற் காரியப்படுவதோர் பொருள் உண்டுமாயில்லையுமாய் நிற்கும் ஈரியல்புடையதாகலின் இதற்கொரு கருத்தா வேண்டப்படுவானல்லனெனச் சமணர்மதம்பற்றிக் கோடுமெனின்,—அற்றன்று; உண்டுமில்லையுமாமென மாறுபட்ட இரண்டுதன்மை ஒருபொருட்கிசைதல் கூடாது. இனிக் காரணரூபமாயுண்டு காரியரூபமாயில்லையென்பதே உண்டுமில்லையுமென்றதற்குப் பொருளெனின்,—நன்று சொன்னாய்; காரணகாரியங்கட்குத் தம்முள் வேற்றுமையின்மையிற் காரணமுள்பொருளாகவே காரியமுமதன்கட் சூக்குமரூபமாயுள்ளதாய் அது பின்னர்த் தூலரூபமாய் விளங்கித்தோன்றுதல் ஒருவினைமுதலானுமென்பது தானே போதருமென்பதாம்.

இன்னுமிச்சற்காரியவாதத்தின்கட்படுங் கடாவிடைகளெல்லாம் "தந்துமுதல்காரகம்" என்னும் ஞானமிர்தமுதலியவற்றுட் காண்க. இவை மூன்றுசெய்யுளானும் முறையே, இல்லது தோன்றுமென்னுஞ் சவுத்திராந்திகர் முதலியோர் மதமும், இல்லதுமுள்ளதுமல்லது தோன்றுமென்னும் மாத்திமிகர் முதலியோர் மதமும், இல்லதுமுள்ளதுமாயது தோன்றுமென்னுஞ் சமணர்மதமும் பற்றி ஆசங்கித்துப் பரிகரித்து, வருமுறையென்பதனாற் பெறப்பட்ட சற்காரியவாதத்தை வலியுறுத்தி, தருபவனொருவன் வேண்டுமென்பது சாதிக்கப்பட்டது. இதுகாறும் வந்துநின்று போவதென்றதூஉம், வருமுறையென்றதூஉம், தருபவனொருவன் வேண்டுமென்றதூஉம், வைதிகப்புறத்தார் மதத்தான் இகந்துபடாமைக்காத்தார்; இனி வைதிகத்துட்பட்ட மீமாஞ்சகர் தார்க்கிகர் சாங்கியர் மதத்தான் முறையே அவையிகந்துபடாமற் காக்கின்றார்.

காயத்தினழிவுதோற்றங்கண்டனமுலகிற்கானு
நீயித்தையுரைத்தவாறிங்கென்னெனினிகழ்த்துமுண்மை
மாயத்தவுலகம்பூநீர்தீவளிவானமாதி
யாயித்தானொன்றினொன்றுதோன்றிநின்றழிதலாலே.

எ-து. காயமுமுலகுமென்னும் இருகூற்றுப் பிரபஞ்சத்துள், ஆண்பெண்ணலியென மேற்கூறிய அவயவப்பகுப்புக் காயத்திற்கேயன்றி ஏனையுலகத்திற்கின்மையால், அவயவப்பகுப்புடைமைபற்றித் துணியப்படுந் தோற்றக்கேடுகளுங் காயத்திற்கேயன்றி உலகிற்கில்லையென்பது

துணியப்படுவதாயிருக்கத் தோற்றக்கேடுகள் இரண்டற்குமொப்பக் கூ
றுதல் அமையாதென்று நீ சொல்லில்,—அற்றன்று; இவ்வாறுனக்கு மய
க்கத்தைச் செய்வதாகியவுலகமும் நிரவயவமாகலின்றி நிலநீர்தீவளிவா
னமென்றற்றொடக்கத்துப் பகுப்புடைத்தாகியவிதனான், அவ்வுண்மை
யே நீ கூறும்இருகூற்றுப் பிரபஞ்சத்துளொன்றாகியவுலகமும் ஏனைக்கா
யம்போலத் தோன்றிநின்றழிதலை உணர்த்துமென்பதாம்.

ஆயவென்னும் பெயரெச்சத்துளகரமும், இதனானென்பதனுள்
அன்சாரியையும், விகாரத்தாற்றொக்கன; "பெற்றதாற்பெற்றபயன்"
என்றாற்போல. ஆயிற்றென்று பாடமோதுவாருமுளர். ஒன்றினெ
ன்னும் இன் உவமவுருபு. "ஐயுங் கண்ணு மல்லாப் பொருள்வயின்-
மெய்யுருபு தொகா விறுதி யான" என்பதோத்தாகலின், இரண்டாவது
இறுதிக்கட்டொக்கது. ஆல் அசை. ஒன்றினொன்று தோன்றிநின்ற
ழிதலாலென்பதற்கு வானமுதலியவைந்தும் முறையே ஒன்றினொன்று
தோன்றிநின்றழியுமென்னுஞ் சுருதி உனக்குப் பிரமாணமாதலாலெ
ன்றுரைப்பாருமுளர். வேதத்துள் விதிவாக்கியமொழித்தொழிந்தன
வெல்லாம் புனைந்துரைவகையானன்றிப் பிரமாணமாகாவெனக்கொ
ண்ட மீமாஞ்சகமதத்தார்க்கு அவ்வுபநிடதச்சுருதி பிரமாணமன்றென்ப
து அவரறிந்திலர். அல்லதூஉம் ஈண்டுக் கூறுவனவெல்லாம் பொருந்து
மாறுபற்றியன்றி ஆகமவளவைபற்றியன்மையானும் அவ்வுரை போலி
யாதலறிக. (அ)

ஓரிடமழியப்பின்னுமோரிடநிற்குமொக்கப்
பாரிடமழிவதின்றாமென்னிடிற்பயில்வித்தெல்லாங்
காரிடமதனிற்காட்டுமங்குரங்கழியும்வேனிற்
சீருடைத்துலருகாலஞ்சேர்ந்திடப்பெயர்ந்துசெல்லும்.

எ-து. நிலமலைகடன்முதலிய வடிவிற்றாகியவுலகமுங் காயம்போ
ல அவயவப்பகுப்புடைமையான் அதுபோலத் தோன்றிநின்றழிதல்பெ
றப்படுமென்றதொக்கும்; அங்ஙனமாயினும், பார்த்தறியப்படுமுலகமெல்
லாம் ஒருங்கேயழியுமெனின், உலகமநாதியென்னுஞ் சுருதியொடு முர
ணுதலானும், மீளத் தோன்றுதற்கோரியையின்றாய் முடியுமாகலானும்,
அவ்வாறன்றி உலகத்தொருபக்கமழியினும் ஒரு பக்கம் நிற்குமென்ற
ல் பொருத்தமுடைத்தெனின்,—அற்றன்று; தம்முளொருசாதிப்பல

பொருளாகிய வித்துமுதலிய சடங்கள் ஒவ்வொரு காலவிசேடத்தின் ஒருங்கே தோன்றுதலு மொருங்கேயழிதலுங் கண்டாமாகலின் அவ்வி யல்பிற்றாகிய வுலகமும் அவ்வக்காலம் வந்துழி, அவ்வாறு முழுவதுமொ ருங்கே தோன்றி ஒருங்கேயழியுமென்பதாம்.

பாரிடம் வினைத்தொகை. சீர் உவமவுருபு, அச்சீரென்றாற்போல.

காலமேகடவுளாகக்கண்டனந்தொழிலுக்கென்னிற்
காலமோவறிவின்றாகுமாயினுங்காரியங்கள்
காலமேதரவேகாண்டுங்காரணன்விதியினுக்குக்
காலமுங்கடவுளேவலாற்றுணைக்காரணங்காண்.

எ-து. காலஞ் சேர்ந்திடப் பெயர்ந்து சேறலான் அத்தோற்றக் கேடுகட்குக் காலமே கருத்தாவாய் முடியுமெனின்,—அஃதொக்கும்; அங்ஙனமாயினும் அது சடமாகலாற் கருத்தாவாகாது சேதனனாகிய கருத்தாவினதேவலான் அவன் செய்யுமத்தொழிற்குத் துணைக்காரண மாமென்றறிவாயாகவென்பதாம்.

இது சொற்பொருட்பின்வருநிலை. ஓகாரஞ் சிறப்பின்கண் வந்தது. காலமேதரவேயென்னும் ஏகாரமிரண்டினுள், முன்னையது பிரிநிலைக் கண்ணும், பின்னையது தேற்றத்தின்கண்ணும் வந்தன. இவை மூன்று செய்யுளானும் மீமாஞ்சகர் மதம்பற்றியாசங்கித்துப் பரிகரித்து, வந்து நின்றுபோவது சாதிக்கப்பட்டது. (௧௦)

அழிந்தபினணுக்கடாமேயகிலமாய்வந்துநின்று
கழிந்திடுங்கன்மத்தென்னிற்கன்மமுமணுவுங்கூட
மொழிந்திடுஞ்சடமேயாகிமொழிதலான்முடியாசெய்தி
யொழிந்திடுமணுருபங்களுலகெலாமொடுங்குமன்றே.

எ-து. உலகமழிந்தபின்னர் மீளப் பரமாணுக்கடாமே கன்மமே துவாகப் பிரபஞ்சமாய்த் தோன்றிநின்றழியும் கன்மங்காலங்கள்போல் இறைவனிச்சையும் ஒருகாரணமாமத்துணையே பிறிதில்லையெனின்,—அற் றன்று; கன்மமுமணுவுஞ் சடமேயாகலான், அவை தம்முட் கூடித்தொ ழிற்படுதல் சித்தாகிய முதல்வன்றொழிலையின்றி அமையாது. அதுவன்

றியும், உலகமொடுங்கும்போது அணுவுங் கூடவேயொடுங்குமாதலால், அது பின் அகிலமாய்வந்து கழியுமாறு யாண்டையதென்பதாம்.

இவ்வணுகாரணவாதஞ் சவுத்திராந்திகர் வைபாடிகர் ஆசீவகர்க்கு மொக்குமேனுந் தலைமைபற்றித் தார்க்கிகர்மேல் வைத்து மறுத்தவாறு.

காரணவணுக்கள்கெட்டாற்காரியவுலகின்றென்னிற்
காரணமாயையாகக்காரியங்காணலாகுங்
காரணமாயையென்னைகாண்பதிங்கணுவேயென்னிற்
காரணமாயையேகாண்காரியமணுவிற்கண்டால்.

எ-து. சத்திருபசமுகமாய் நிலைபேறுடைய மாயையே உலகிற்கு முதற்காரணமாதலால் அணுக்களழிந்தமைபற்றி உலகு மீளக் காரியப்படுதற்கோரிழுக்கில்லையெனவும், அணுக்கள் காரியப்பொருளாகலால் அவை யுலகிற்கு முதற்காரணமாதல் செல்லாதெனவுமுணர்கவென்பதாம்.

இது சொற்பொருட்பின்வருநிலை. காண்டலாலென்பது கண்டெனத்திரிந்தது, "மயலாகுமற்றும்பெயர்த்து" என்றாற்போல. ஆல் அசை.

காரியமென்பதென்னைகாரணவணுவையென்னிற்
காரியமவயவத்தாற்கண்டனங்கடாதிபோலக்
காரியவுருவமெல்லாமழிதருங்காரணத்தாற்
காரியவஃதுப்பின்மாயைதருமெனக்கருதிடாயே.

எ-து. அணு காரியப்பொருளாய் அழிதன்மாலைத்தென்பதூஉம், மாயை காரியப்பொருளாதலின்றி நிலைபேறுடையதென்பதூஉம், முறையே அவயவமுடைமையானும் அஃதின்மையானுமறியப்படுமென்பதாம்.

இதுவுஞ் சொற்பொருட்பின்வருநிலை. அணுக்களுக்கு அவயவமுண்டென்பது சையோகப்படுதலாற் பெறப்படும். (கஙு)

தோற்றமுநிலையுமீறுமாயையின்றொழிலதென்றே
சாற்றிடுமுலகம்வித்துச்சாகாதியணுக்களாக
வேற்றதேவீண்டுநிற்குமில்லதேவியைவதின்று
மாற்றநீமறந்தாயித்தான்மாயையைமதித்திடாயே.

எ-து. மாயைதருமென்றற்கு, மாயையே பிரகிருதியென்றறிகவென்னும் வேதமொழியும், வித்துச்சாகாதி முதலியவற்றின் வைத்து உடம்பாட்டானுமெதிர்மறையானும் வழங்குகின்ற உலகமொழியும், சான்றாகலின், இதனானும் அணுகாரணவாதத்தை விட்டு மாயையே காரணமென்பதனை அறிவாயாகவென்பதாம்.

பிரமாணங் கூறி வலியுறுத்தியவாறு. வேதத்தின்றொழில் அதனையுணர்ந்தார்மேலேற்றிக் கூறப்பட்டது. ஏனையவற்றைப் பிரித்தமையின் ஏகாரம் பிரிநிலைக்கண் வந்தது. இத்தாலென்புழி விகாரத்தாற்றொக்கவும்மை, காரியவுருப்பின்மை மாத்திரையேயன்றியென இறந்தது தழீஇயிற்று. (கச)

மாயையினுள்ளவஞ்சம்வருவதுபோவதாகு
நீயதிங்கில்லையென்னினிகழ்த்திடுமுயலிற்கோடு
போயுகுமிலைகளெல்லாமரங்களிற்புக்குப்போதி
ஞயிடுமதுவுமென்னிற்காரணங்கிடக்கவாமே.

எ-து. அதுவன்றியுஞ் சற்காரியகாரணங் கொள்ளாது இல்லது உற்பத்தியாமென்பார்க்கு முயலின்கண்ணுங் கோடுளதாதல்வேண்டும்; அற்றேல் உள்ளபிரபஞ்சமே மாயையினொடுங்கி மீளத் தோன்றுமென்பார்க்கும், அவ்வாறே மரத்தினின்றுதிர்ந்தவிலை தானே மரத்தினொடுங்கி மீளத் தோன்றுதல் வேண்டுமெனின்,—அஃதொக்கும்; அங்ஙனமுதிர்ந்தவிலைகள் சத்திரூபகாரணமாய் நிலைபெறுடைமையின் அது மீளத் தோன்றுதற்குரிய பிறகாரணங்களெல்லாம் அதனோடொருங்கு கூடியவழி அவ்வாறே தோன்றும், அல்லுழித் தோன்றாதாகலின் அதுபற்றிக் கடாவென்னையென்பதாம்.

தருக்கங் கூறி வலியுறுத்தியவாறு. பிரவஞ்சம் வஞ்சமெனக் குறைந்து நின்றது. பிறகாரணங்களாவன: கன்மங் காலம் முதலாயின. கிடத்தல் முதற்காரணத்தோடு ஒருங்கியைதல். கிடக்கவாமென்பது மழைபெய்யக் குளநிறையுமென்றாற்போலநின்றது. அதுவே தோன்றுதற்குரியகாரணவியைபு இல்வழியும் மரத்தின்கண் அதுபோல மற்றுஞ்சத்திகள் பலவுளவாகலின், இயைபுடைய வேறுவேறிலைகள் தோன்றுதற்கிழுக்கின்மையுமுணர்க. (கரு)

கருதுகாரணமுண்டாகக்காரியமுள்ளதாகி
வருதலாலநாதிவையமற்றொருகடவுளித்தைத்
தருதலாலாதியாகச்சாற்றலுமாகுமாயைக்
கொருவனுரென்னிங்கென்னிலுள்ளவாறுரைப்பக்கேணீ.

எ-து. அற்றேல் இங்ஙனஞ் சற்காரியவாதங் கூறுவார்க்கு உலக மழிபொருளென்றல் பொருந்தாதாய் முடியுமெனின்,—அற்றன்று; காரணங்காரியமிரண்டும் உள்பொருளேயென்பது மேற்கூறியவாற்றான் இனிது விளங்குதலிற் காரியப்பிரபஞ்சமும்நித்தப்பொருளேயாம். ஒரு கருத்தாவால் ஒருகாலத்து விளங்குதலும் ஒருகாலத்து மறைதலுமாகிய அவத்தைவேறுபாடுபற்றி அழிபொருளென்றுஞ் சாற்றப்படும். அவ்வவத்தை வேறுபாடு கருதாதவழி உண்மையால் நித்தப்பொருளென்பதே துணிபென்பதாம்.

மாயைக்கொருவனுரென்னிங்கென்னிலுள்ளவாறுரைப்பக் கேணீ என்பதொழித்து அழிந்திடுமெனுக்கடாமே என்பதுமுதல் இவையாறு செய்யுளானுந் தார்க்கிகர் மதம்பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரித்து, வருமுறையென்பதனுற் பெறப்பட்ட சற்காரியவாதத்தினியல்பு வலியுறுத்தப் பட்டது. (கசு)

புத்திமற்காரியத்தாற்பூதாதிபுருடன்றானு
மத்தனுகரணம்பெற்றாலறிதலாலவற்றைமாயை
யுய்த்திடுமதனன்மாயைக்குணர்வொன்றுமில்லையென்றே
வைத்திடுமதனலெல்லாம்வருவிப்பானொருவன்வேண்டும்.

எ-து. ஈண்டுக் கூறியவற்றுள் ஏனையவெல்லாமொக்கும், மற்றொரு கடவுளித்தைத் தருதலாலென்றது பொருந்தாது, மாயையே தன்காரியத்தைத் தரும், இதற்கொரு கருத்தா எற்றுக்கெனின்,—அறியாது கூறினுய்; குடங் குயவனுற் செய்யப்படுங் காரியமானுற்போலப் பூதமுதலிய பிரபஞ்சமெல்லாம் ஒருசேதனப்பொருளாற் செய்யப்படுங் காரியமேயாகலானும், புருடன் சேதனப்பொருளாயினும் அவன் அப்பூதாதியானுகிய தனுகரணுதிகளைப் பெற்றாலன்றி யறியமாட்டாமையானும், மாயை அவற்றிற்கு முதற்காரணமாகலின் அது சேதனப்பொருளாதல்

செல்லாமையானும், பாரிசேடவளவையான் இவ்வனைத்தினும் வேறாய் மாயையினின்றும் பூதமுதலிய பிரபஞ்சமெல்லாவற்றையுந் தோற்றுவிப்பானொருகடவுள் வேண்டப்படுவனென்பதாம்.

புத்திமற்காரியமென்பது வடசொன்முடிபு. ஆண்டுத் தொக்கு நின்ற ஆறனுருபு காரகப்பொருண்மையின் வந்தது. புத்திமான் சேதனனென்பன ஒருபொருட் கிளவி. ஒன்றுமென்பது சிறிதுமென்னும் பொருள்பட நின்றது. ஏகாரந் தேற்றம். (கஎ)

காரியகாரணங்கண் முதறுணை நிமித்தங்கண்டாம்
பாரின்மண் டிரிகைபண்ணுமவன் முதறுணை நிமித்தந்
தேரின்மண்மாயையாகத் திரிகைதன்சத்தியாக
வாரியன்குலாலனாய்நின் றாக்குவனகில மெல்லாம்.

எ-து. அல்லதூஉம், ஒருகாரிய நிகழ்ச்சிக்கு முதறுணைநிமித்தமென்னுங் காரணமூன்றுந் தம்முளொன்றையின்றி யமையாவென்பதூஉம் மூன்றுந் தம்முள் வேறுதலுங் குடமுதலிய காரியத்திற் காட்சிப்புலனாயறியப்படுதலானும், பிரபஞ்சகாரியத்திற்குமவ்வாறே முதற்காரணந் துணைக்காரணங்களின் வேறாய் நிமித்தகாரணமும் ஒருதலையான் வேண்டப்படுமென்பதாம்.

காரியகாரணங்களென்னும் ஆறாம்வேற்றுமைத்தொகை வடநூன் முடிபு. மாயைக்கொருவனுரென்னிங்கென்னி னுள்ளவாறுரைப்பக் கேணீ என்பதுளப்பட இவையிரண்டு செய்யுளானும், சாங்கியர் மதம் பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரித்துத் தருபவனொருவன்வேண்டுமென்றது வலியுறுத்தப்பட்டது. இங்ஙனம் உதிப்பதுமீறுமென்பதுமுதல் இத்துணையும், உலோகாயதர் புத்தர் சமணரென்னும் வைதிகப்புறத்தார் மதம் பற்றியும், மீமாஞ்சகர் தார்க்கிகர் சாங்கியரென்னும் வைதிகத்துட்பட்ட முத்திறத்தார் மதம்பற்றியும், ஐயநிகழாமல் வருமுறைவந்துநின்றுபோவதுமாதலாலே தருபவனொருவன்வேண்டும் என்ற முக்கூற்றுப் பொருளையுங் காத்துக்கொண்டு, இனியக்காரணகாரியங்கள் தருபவனொருவனாற் றரப்படுமாறும் அவற்றதியல்பும் யாங்ஙனமென்பார்க்கு ஆரியன் குலாலனாய்நின்றாக்குமாறு ஒன்பதுசெய்யுளாற் றொகுத்துணர்த்துகின்றார்.

விந்துவின்மாயையாகிமாயையினவ்வியத்தம்
வந்திடும்விந்துத்தன்பால்வைகரியாதிமாயை
முந்திடுமராகமாதிமுக்குணமாதிமூலந்
தந்திடுஞ்சிவனவன்றன்சந்நிதிதன்னினின்றே.

எ-து. சுத்தஞ் சுத்தாசுத்தம் அசுத்தமெனக் காரியப்பிரபஞ்சம் முத்திறப்படுதலின், அவற்றிற்கு முதற்காரணங்களுந் தம்முள் வேறுதல் பெற்றும். அவற்றுள், மலகன்மங்களோடு விரவாது முதற்காரணமாய் நிற்பது சுத்தமாயையென்றும், அஃதேனையிரண்டனையும் வியாபித்து மேலாய் நிற்ப அவ்விந்துவின் கீழாயடங்கி மலகன்மங்களோடு விரவி முதற்காரணமாவது அசுத்தமாயையென்றும், அவ்வசுத்தமாயையது தூலபரிணாமமாய்த் தோன்றுவது பிரகிருதிமாயையென்றும், கூறப்படும். அம்மூன்றனுள், சுத்தமாயையினின்றுஞ் சங்காரமுறைபற்றி வைகரிமுதல் வைத்தெண்ணப்படு நாலு வாக்குந் தோன்றும்; அசுத்தமாயையினின்றுஞ் சங்காரமுறைபற்றி அராகமுதல் வைத்தெண்ணப்படும் காரணதத்துவமைந்துந்தோன்றும்; பிரகிருதிமாயையினின்றுஞ் சிருட்டிமுறைபற்றிக் குணதத்துவமுதல்வைத்தெண்ணப்படும் போக்கியதத்துவமிருபத்துநாலுந் தோன்றும். இங்ஙனஞ் சடரூபமானவிந்து மோகினி மான் மூன்றுந் தத்தங் காரியங்களைச் சிவசத்தி சங்கற்ப ரூப சந்நிதியினின்றுந் தோற்றுவிக்குமென்பதாம்,

விந்துவின்மாயையாகியென்புழிக் கீழென்னும் பொருள்பட வந்த கண்ணுருபு விரித்துரைக்க. இன் சாரியை. அதோமாயையென்றதும் இப்பொருள்பற்றியென்க. இஃதறியாதார் விந்துவைப்போல மாயையாகியென உவமையுருபாகக்கொண்டுரைப்பாரும் விந்துவினின்று மாயை தோன்றியென நீக்கப்பொருட்டாகக் கொண்டுரைப்பாருமாயினர். இரத்தினத்திரயமென்னும் வடநூலின் அவ்விரண்டனையும் பிறர்கருத்தாகவைத்தோதுதலின் அவை பொருந்தாமையறிக. அநந்தர் சீகண்டர் செய்யுந் தொழிலுஞ் சிவசந்நிதியையின்றியமையாவென்னுங்கருத்தான் மூன்றற்குஞ் சிவசந்நிதியே கூறினார். அவன் பகுதிப்பொருள் விகுதி. இதனானே, முதற்காரணமூன்றுமாறும், அவை தத்தங் காரியங்களைத் தோற்றுவிக்குமாறும், அது முதல்வனையின்றியமையாதவாறுந் தொகுத்துக் கூறப்பட்டன. (௧௧)

வைகரிசெவியிற்கேட்பதாயத்தவசனமாகி
மெய்தருமுதானவாயுமேவிடவிளைந்தவன்னம்
பொய்யறவடைவுடைத்தாய்ப்புந்திகாரணமதாகி
யையமில்பிராணவாயுவடைந்தெழுந்தடைவுடைத்தாம்.

எ-து. மேற்கூறிய வைகரியாதி நான்கனுள், வைகரியாவது தன்செவிக்கும் பிறர்செவிக்குங் கேட்கப்பட்டு நினைந்த பொருளைச் சொல்லுஞ் சொல்லாய்ச் சொல்வானுக்குங் கேட்பானுக்குஞ் சவிகற்பவுணர்வுண்டாதற்கு ஏதுவாதலும், உதானனென்னுங் காற்றானுந்தப்பட்டு மத்திமைத்தானத்துச் சூக்குமரூபமாய்ப் பிரிந்து தோன்றிய வக்கரங்கள் அகங்காரத்தாற்செலுத்தப்படும் பிராணனென்னுங் காற்றானுந்தப்பட்டெழுந்து புறத்தேயடைதலுடைத்தாதலுமாகிய இரண்டும் இலக்கணமாகவுடைத்தென்பதாம்.

மெய்தருமுதானவாயு மேவிட விளைந்தவன்னம் என்றது அனுவாதம். விளைதல் உருவெவ்வையுந் தெரித்தல். மெய் உடம்பு. பொய் விபரீதம். ஐயமில் பிராணவாயு, மனத்தின்றொழிற்பாடாகிய ஐயமின்றாதற்கேதுவாய் அகங்காரத்தாற் செலுத்தப்படும் பிராணவாயுவென ஏதுப்பெயர்கொண்ட குறிப்புவினைத்தொகை. எழுந்து பொய்யறவடைவுடைத்தாயென மேலே கூட்டுக. அடைவு பின்னையது இலக்கணம். ஈண்டுப் புந்தியென்றது ஏற்புழிக்கோடலாற் பிறர்க்குரிய சவிகற்பவுணர்வின்மேற்றாயிற்று. (௨0)

உள்ளுணரோசையாகிச்செவியினிலுறுதல்செய்யா
தொள்ளியபிராணவாயுவிருத்தியையுடையதன்றித்
தெள்ளியவக்கரங்கள்சிந்திடுஞ்செயலதின்றி
மெள்ளவேயெழுவதாகுமத்திமைவேறதாயே.

எ-து. செவியிற் கேட்கப்படாதாயும் மெல்லோசையாய்க் கண்டத்திலே விளங்குதலுண்மையாற் சொல்லுவான்றன்னுள்ளே யுணருஞ் சவிகற்பவுணர்வுக்கேதுவாய் உள்ளேயுணரப்படுமோசையாதலும், பிராணவாயுவின் தொழிற்பாடின்றி உதானவாயுவின் தொழிற்பாடுமாத்திரையே யாண்டுண்மையிற் சூக்குமரூபமாய் அக்கரங்கள் பிரிந்து தோ

ன்றினும் பல்லிதழ்நாவண்ணங்களிற் பட்டுச் சிதறிப்போதலின்மையு மாகிய அவ்விரண்டிலக்கணத்தானு முறையே பைசந்திக்கும் வைகரிக் கும் வேறுயறியப்படுவது மத்திமைவாக்கென்பதாம்.

இரட்டுறமொழிதலான் உணரோசையென்னும் வினைத்தொகையி ன் ஓசையென்பது ஏதுப்பெயராயுஞ் செயப்படுபொருட்பெயராயும் நின்றது. தெள்ளுதல் ஈண்டு வடிவு விளக்குதல். அதுவிரண்டும் பகு திப்பொருள் விகுதி. உயிரிற் "சேர்ந்துவரு மவைமருவு முருவெவையுந் தெரித்து- முந்தியிடுஞ் செவியிலுறு துள்ளுணர்வா யோசை முழங்கி யிடு மத்திமை" என்றூர் புடைநூலாசிரியரும். உயிரிற்சேர்ந்துவருமவை யென்றது முன்னர்க் கூறப்படும் வைகரியை. (௨௧)

வேற்றுமைப்பட்டவன்னம்வெவ்வேறுவிபாகமாகித்
தோற்றுதலடைவொடுக்கிச்சொயம்பிரகாசமாகிச்
சாற்றிடுமயிலினண்டந்தரித்திடுஞ்சலமேபோன்றங்
காற்றவேயுடையதாகிப்பைசந்தியமர்ந்துநிற்கும்.

எ-து. பைசந்திவாக்காவது, மேல் விளங்கித் தோன்றுவனவாகிய பஞ்சவன்னங்களையுஞ் சூக்குமரூபமாய் அடைவுபடவொடுக்கி நிற்கும் மயில்முட்டையினீர்போலப் பலவகைப்பட்டவெழுத்துக்கண் மத்திமை த்தானத்துப் பிரிவுபட விளங்கித்தோன்று முறைமையினை அடக்கி மிக வுஞ் சூக்குமரூபமாய்க்கொண்டு சிந்தையின்கணிற்றலும், நிருவிகற்பவு ணர்விற்கு ஏதுவாதலுமாகிய இரண்டிலக்கணமாகவுடைத்தென்பதாம்.

விபாகம் பிரிவு. (௨௨)

சூக்குமவாக்கதுள்ளோர்சோதியாயழிவதின்றி
யாக்கிடுமதிகாரத்திற்கழிவினைதன்னைக்கண்டா
னீக்கமிலறிவானந்தமுதன்மைகித்தியமுடைத்தாய்ப்
போக்கொடுவரவினைப்பும்விகாரமும்புருடனின்றும்.

எ-து. பரசரீரத்தினுள்ளாக நாதமாத்திரையாய் விளங்குதலும் ஞானமாத்திரைக்கேதுவாதலுமாகிய இலக்கணத்தையுடையது சூக்கும வாக்கு. அதுதான், பைசந்தி மத்திமை வைகரியாய் விருத்திப்படுவ

தாகிய தன்னதிகாரமாத்திரைக்கேயழிவுண்டாக, தான் சுத்தமாயாரூப மாய்க் கேடின்றி நிலைபெறுவதாம். தவவிசேடத்தால் அதனை உள்ள படி காணப்பெறுவார்க்குச் சுத்தமாயாபுவனத்தின்கண்ணதாகிய அபர முத்திப் பெரும்போக முண்டாமென்பதாம்.

ஆய் இன்றி ஆக்கிடுமெனவும், கண்டால் உடைத்தாய் இன்று மெனவும், வேறுவேறு வினைமுடிபு செய்க. அழிவினை வினைத்தொகை. புருடனென்பது "காலமுலகம்" என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் அஃறிணைச்சொல்லாயிற்று. சுத்தமாயா புவனத்தின்கண்ணதாகிய அபரமுத்திப் பெரும்போகத்தினியல்பிதுவென அதன்பெருமை கூறுவார், நீக்கமிலறிவானந்த முதன்மை நித்தியமுடைத்தாய்ப் போக்கொடு வரவிளைப்பும் விகாரமும் புருடனின்றும் என்றார். தானழிவதின்றித் தன்னதிகாரமாத்திரைக்கு அழிவினைச் செய்யுமெனவே, அது சிவதத்துவம்போலச் சுத்தமாயையின் வேறன்மை பெற்றும். தன்னை உள்ளபடி காண்டலாவது, அதிசூக்குமவாக்கினை வியஞ்சகவோசைபற்றித் தூலமாய்க் காணும் நம்மனோர் போலன்றி, நம்மனோர்க்குக் குடம்படமுதலியன காட்சிப்புலனுமாறுபோலத் தன்னியல்பாணிது விளங்கக் காண்டல். கண்டாலென்வெ அங்ஙனங் காண்டல் அரிதென்பது பெற்றும். இவ்வாறன்றி, "ஒவிடவிந்துஞானமுதிப்பதோர் ஞானமுண்டேற் சேவுயர் கொடியினன்றன் சேவடிசேரலாமென்பதே ஈண்டைக்கும் பொருளாகக்கொண்டு, கண்டாலாக்கிடுமெனக் கூட்டித் தமக்கு வேண்டியவாறே யுரைப்பாருமுளர். அவர், அழிவதின்றியழிவினையாக்கிடுமென்னுந் தொடர் அவ்வாறு பொருள்படுதற்கேலாமையும், கூறியதுகூறலாதலும், உண்மையதிகாரத்திற் கூறப்படும் பரமுத்தியிலக்கணம் ஈண்டு வகுத்துக் கூறுதற்கோரியையின்மையும் நோக்கிலர். (உ௩)

நிகழ்ந்திடும்வாக்குநான்குநிவிர்த்தாதிகலையைப்பற்றித்
திகழ்ந்திடுமஞ்சதாகச்செயல்பரிணமமன்று
புகழ்ந்திடும்விருத்தியாகும்படங்குடிலானுற்போல
மகிழ்ந்திடும்பிரமமன்றுமாமாயையென்பர்நல்லோர்.

எ-து. இங்ஙனங் கூறிப்போந்த வைகரிமுதலிய நான்கு வாக்குக்களும் நிவிர்த்தி முதலிய பஞ்சகலைகள் பற்றுக்கோடாகச் சார்ந்து ஐவகைப்பட்டுச் சிவதத்துவ முதலிய பஞ்சதத்துவங்களி னிருக்கும்

இவை சுத்தமாயையினின்றும் விருத்தியாய்க் காரியப்படுவனவன்றி அசுத்தமாயாகாரியம்போலப் பரிணாமமாய்க் காரியப்படுவனவல்ல. இவ்வாக்குக்களைச் சத்தப்பிரமவாதிகள் பிரமமென்பர்; சைவசித்தாந்திகள் பிரமமாதலின்றிப் பிரமத்திற்கு நேரே பரிக்கிரகசத்தியெனப்படுஞ் சுத்தமாயாரூபமாமென்று கூறுவரென்பதாம்.

காரியப்பாட்டிற்கு எள்ளானாய குப்பைபோலப் புத்தர் சமணர் கூறுஞ் சமுதாயவாதமும், நூலானாகியவாடைபோலத் தார்க்கிகர் கூறும் ஆரம்பவாதமும், பேய்த்தேரானாய நீர்த்தோற்றம்போல மாயாவாதிகள் கூறும் விவர்த்தனவாதமுஞ் சித்தாந்தத்திற்கேலாமையின், அவற்றை யொழித்து, சித்தாந்தத்திற் கொள்ளப்படும் பரிணாமம் விருத்தியென்னுமிரண்டினுள் இச்செயலியாதோவென்னும் ஐயநீக்குதற்பொருட்டுப் பரிணாமமன்று விருத்தியாகுமென்றும், அற்றேற் பிரமம்போலுமென்னுங் கடாவையாசங்கித்துப் பிரமமன்று மாமாயையாமென்றுங் கூறினார். அன்றியென்னும் வினையெச்சத்திகரம் உகரமாய்த் திரிந்தது. ஆகுமென்றது பின்னருஞ் சென்றியையும். பரிணாமம் விருத்தியென்னுமிரண்டனுள், மலகன்மங்களோடு விரவாத சுத்தமாயையின் காரியம் படங்குடிலானாற்போல விருத்தியெனவே, ஏனைப்பரிணாமம் அவற்றோடு விரவிய அசுத்தமாயையின் காரியத்திற்கென்பதூஉம் பெறப்பட்டது. பாலினுண்டாகிய தயிர்போல முழுவதும் பரிணமித்தலும், நெய்யினுண்டாகிய புழுப்போல ஏகதேசத்திற் பரிணமித்தலுமெனப் பரிணாமமிருவகைப்படும். அவற்றுட் பின்னையதே அசுத்தமாயையிற் றொள்ளப்படுவதூஉமென்க. விருத்தியென்பது சூக்குமபரிணாமமென்ப. நிவிர்த்தாதிகலையைப்பற்றித் திகழ்ந்திடுமெஞ்சதாக என்பதற்கு, நிவிர்த்திகலையுட்பட்ட புவனவாசிகட்குத் தூலதமமாயும், பிரதிட்டையுட்பட்ட புவனவாசிகட்குத் தூலதரமாயும், வித்தையுட்பட்ட புவனவாசிகட்குத் தூலமாயும், சாந்தியுட்பட்ட புவனவாசிகட்குச் சூக்குமமாயும், சாந்தியதீதகலையுட்பட்ட புவனவாசிகட்குச் சூக்குமதரமாயும், இங்ஙனம் நால்வகை வாக்கும் ஐவகைப்படுமென்றுரைத்தலுமொன்று. (௨௪)

வித்தைகள்வித்தையீசர்சதாசிவரென்றிவர்க்கு
வைத்துறும்பதங்கள்வன்னம்புவனங்கண்மந்திரங்க
டத்துவஞ்சரீரம்போகங்கரணங்கடாமெலாமு
மூய்த்திடும்வைந்தவந்தானுபாதானமாகிநின்றே.

எ-து. சுத்தமாயை முதற்காரணமாவது ஈண்டுக் கூறிப்போந்த வாக்குமாத்திரைக்கேயன்று, மந்திரேசுரர் மந்திரமயேசுரர் அணுசதாசிவர் முதலியவபரமுத்தர்க்கு வேண்டப்படுஞ் சுத்தாத்துவாக்களெவற்றினுக்கும் முதற்காரணமாமென்பதாம்.

விந்துவை வைந்தவமென்றது பகுதிப்பொருள் விகுதி பெற்றது.

மூவகையணுக்களுக்குமுறைமையான்விந்துஞான
மேவினதில்லையாகில்விளங்கியஞானமின்று
மோவிடவிந்துஞானமுதிப்பதோர்ஞானமுண்டேற்
சேவுயர்கொடியினான்றன்சேவடிசேரலாமே.

எ-து. மேற் கூறிப்போந்த வாக்குக்கள் சவிகற்பஞானத்துக் கேதுவாகலால், ஈண்டுக் கூறியது சுத்தப்பிரபஞ்சம்போல வித்தைகள் வித்தையீசர் சதாசிவர் மாத்திரைக்கேயன்றி, விஞ்ஞானகலர் பிரளயாகலர் சகலர்க்கும் ஒருதலையான் வேண்டப்படும்; சவிகற்பஞானத்திற் கேதுவாகிய அவ்வாக்குக்கள் தன்னின் வேறாகக் காணப்பட்டு நீங்க அதற்கு மேலாகிய பேரறிவு ஒருவனுக்கு விளங்குமாயின், அவனப்பொழுதே பரமுத்தியைத் தலைப்படுவனென்பதாம்.

எனவே, இவ்வாக்குக்கள் பரமபந்தமென்பதாயிற்று. முறைமையின் மேவுதலாவது, வித்தைகள் வித்தையீசர் முதலியோர் போலன்றிச் சகலர் முதலிய மூவர்க்கும் வியஞ்சகவேறுபாடுபற்றி முறையே தூலதமமாயுந் தூலதரமாயுந் தூலமாயும் பொருந்துதல். ஞானத்திற்கேதுவாகிய வாக்கை ஞானமென்றுபசரித்தார். பிரளயாகலர் விஞ்ஞானகலர்க்குத் தனுவில்லையென மயங்கிக் கூறுவாருமுளர். அஃது ஆகமவசனங்களோடு முரணுதலின் அவசித்தாந்தமென்றொழிக. இவையே மூ செய்யுளானுஞ் சுத்தமாயையிற் றோன்றுங் காரியங்களும் அவற்றதியல்பும் வகுத்துக் கூறப்பட்டன. (உகூ)

அருவினிலுருவந்தோன்றியங்காங்கிபாவமாகி
யுருவினிலுருவமாயேயுதித்திடுமுலகமெல்லாம்
பெருகிடுஞ்சுருங்கும்பேதாபேதமோடபேதமாகு
மொருவனேயெல்லாமாகியல்லவாயுடனுமாவன்.

எ-து. சூக்குமமாகிய மாயையினின்றும், தூலமாகிய கலாதியும், அவற்றினுந் தூலமாகிய மூலப்பகுதியும், அதனினுந் தூலங்களாகிய குண தத்துவ முதலாயினவுந் தோன்றும். அத்தூலங்களினின்றுந் தோன்று ங் காரியம் அவற்றினுந் தூலமேயாம். இவ்வாறே காரியப் பிரபஞ்ச மெல்லாந் தோன்றி, நிலம் நீர் தீ வளி விசும்பு ஆண் பெண் அலி என்றற் றொடக்கத்து அவயவப்பகுப்புடையனவாய், வளர்ந்துந் தேய்ந்தும் பரி ணமித்துவரும். இத்தன்மையவாகிய காரியகாரணங்கட்குத் தம்முட் பெரும்பாலும் வேற்றுமை கூறும் நையாயிகர் முதலியோர் மதம் அ டாது. மற்றென்னெனில், பரிணாமமாதலை நோக்கிப் பேதாபேதமாம், சற்காரியமாதலை நோக்கி அபேதமாம். மேற் சிவனவன்றன் சந்நிதி தன்னினின்றே தோன்றுமென்பதனாற் பெறப்பட்ட நிமித்தகாரணனாகி ய முதல்வன், அநந்தர் சீகண்டர் முகத்தான் அவற்றைக் காரியப்படுத் துங்கால், கலப்பினாலொன்றாயும் பொருண்மையால் வேறாயுஞ் செலுத் துதலான், உடனாயுநிற்பனென்பதாம்.

எல்லாமென்றதனாற் சுத்தமாயாவிருத்தியினும் அவ்வாறு நிற்பனென் பது பெறுதும். உருவினிலருவாய்த் தோன்றாதெனப் பிரித்தமையின், ஏகாரம் பிரிநிலைக்கண் வந்தது. ஒருவனேயென்னும் ஏகாரந்தேற்றம். அங்காங்கிபாவமாகிப் பெருகிடுஞ் சுருங்குமெனக் கூட்டுக. அநிர்வசனத் தின் உலகந் தோன்றுமென்னும் மாயாவாதத்தை மறுப்பார், அருவினி லுருவந் தோன்றியென்றும், அவயவமே பொருளாய்த் தோன்றுவதன்றி அவயவியென்பதொன்றில்லை யென்னுஞ் சமுதாயவாதத்தை மறுப்பார், அங்காங்கிபாவமாகியென்றும், நிலமுதலிய உருவப் பொருளினின்றுங் கந்தகுணமுதலிய அருவந் தோன்றுமென்னும் ஆரம்பவாதத்தை மறுப் பார், உருவினிலுருவமாயே யுதித்திடுமென்றுங் கூறினார். பெருகிடுஞ் சுருங்குமென்றதும் பெருக்கஞ் சுருக்கம்பற்றி ஒருபொருட்கே பெரும்பா லும் வேற்றுமை கூறும் அவ்வாதத்தை மறுத்தற்பொருட்டு. பிறவுமன் ன. இதனானே மாயை முந்திடுமராகமாதி முக்குணமாதிமூலந் தந்திடும் என்றதன்கட்படுமியல்பு தொகுத்துக் கூறப்பட்டது. (உஎ)

அருவுருவிரண்டாகும்விகாரமுமவிகாரத்தின்
வருவதுமில்லையென்னின்வான்வளியாதிபூதந்
தருவதுதன்னின்மேக்சலனசத்தங்களோடு
முருவின்மின்னுருமேறெல்லாமுதித்திடுமுணர்ந்துகொள்ளே.

எ-து. அருவெனவே அவிகாரமாதலும் பெறப்பட்டமையின், அப்பெற்றித்தாகிய மாயையினின்றும் உருவமாய் விகாரியுமாகிய பிரபஞ்சந் தோன்றுமென்றல் பொருந்தாதெனில்,—அறியாது கூறினாய்; உன்மதத்தில் அருவமும் அவிகாரியுமாகிய ஆகாயத்தினின்றும் உருவமும் விகாரியுமாகிய வாயுமுதலிய பூதங்கண் முறையே தோன்றும்; அதுவேயுமன்றி அவ்வாகாயத்தினின்றும் பல முகில்களும் முகிலின்கட் பல விகாரங்களும் பலவோசைகளும் பலமின்களும் பலவிடிகளும் இன்னுமிவைபோல்வன பலவுந் தோன்றுமாகலான், அதனை மறந்து அங்ஙனங் கூறுதல் உனக்கே வழுவாய் முடியுமென்பதாம்.

சற்காரியங்கொண்ட வெமக்காயின் அது வழுவன்றென்பது கருத்து. இதனானே மாயாவாதிமதம்பற்றி ஆசங்கித்துப் பரிகரித்து மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது. இவ்வாறு, உதிப்பதுமீறுமென்பது முதல் அருவுருவென்பதீறாகிய இருபத்தேழு செய்யுளானும், முதற்செய்யுளின் ஒருவனோ டொருத்தியொன்றென் றுரைத்திடுமுலகமெல்லாம் வருமுறை வந்துநின்று போவதுமாதலாலே தருபவனொருவன் வேண்டும் என்ற முதற்கூற்றை, முறையே அவ்வவர் மதம்பற்றியாசங்கித்துப் பரிகரித்து வலியுறுத்தி, இனி (ஈறுமாகி யாதிமுத்த சித்துருவாய் மன்னிநின்று மருவுவித்திடுமென்னும் இரண்டாங் கூற்றை அவ்வாறு வலியுறுத்துவான் றொடங்கினார். (உ அ)

மண்ணினிற்கடாதியெல்லாம்வருவதுகுலாலனாலே
யெண்ணியவுருவமெல்லாமியற்றுவனீசன்றானுங்
கண்ணுகாரியங்களெல்லாங்காரணமதனிற்காண்பன்
பண்ணுவதெங்கேநின்றிங்கென்றிடிற்பகரக்கேணீ.

எ-து. இங்ஙனம் அகிலமெல்லாம் ஆரியன் குலாலன்போனின்று ஆக்குவனாயின், குலாலன் கடாதி காரியங்களையெல்லாம் அவற்றிற்குக் காரணமாகிய அங்கிலத்தினின்றுஞ் செய்யக் கண்டோமே ஆரியன் யாங்ஙனநின்று செய்வனென்பதாம்.

மண்ணினிற் கடாதியெல்லாம் வருவது குலாலனாலே யெண்ணியவுருவமெல்லா மியற்றுவ னீசன்றானும் என்றது அனுவாதம். ஆயினென்

பது சொல்லெச்சம். காரணமென்றது நிலமென்னுந்துணையாய் நின்றது காண்டல் செய்தல். நின்றென்பது மேலுங் கூட்டப்பட்டது. இதுவினா. இதற்குப் பிறரெல்லாங் கூறியதுகூறலென்னும் வழூப்படவுரைத்தார்.

சீலமோவுலகம்போலத்தெரிப்பரிததனுனிற்குங்
கோலமுமறிவாரில்லையாயினுங்கூறக்கேணீ
ஞாலமேழினையுந்தந்துநிறுத்திப்பின்னாசம்பண்ணுங்
காலமேபோலக்கொண்ணீநிலைசெயல்கடவுட்கண்ணே.

எ-து. அவன் உலகம்போலன்றி வாக்குமனாதீத கோசரப்பொருளா கலான், அவனிற்கு நிலையும் அவ்வியல்பிற்றேயாம். அங்ஙனமாயினும், ஒருவாற்ருனுவமையில் வைத்து உனக்குக் காட்டுதும்: உலகமெல்லாங் காலத்தாற் காரியப்படுமென்பது எல்லோர்க்குமொக்குமன்றே, அக்காலம் அவற்றைக் காரியப்படுத்துங்கால் எல்லாப்பொருட்குந் தானாதாரமாய்த் தனக்கோராதாரமின்றி நிற்றல்போல, சிவசத்தியும் நிராதாரமாய் நின்றே காரியப்படுத்துமுறைமை உணர்ந்துகொள்கவென்பதாம்.

சீலம் தன்மை. ஓகாரம் சிறப்பின்கண் வந்தது. கோலமுமென்ற வும்மை இறந்தது தழீஇயிற்று. ஞாலமேழினையுமென்றது உபலக்கணம். கண் அறிவு. ஒற்றுமைபற்றிச் சிவசத்திமேல் வைத்துக் கூறினார். உயர்திணைக்கட் சிறுபான்மை ளகாரந் திரிதல், மக்கட்பண்பு முதலியன போல இலேசாற் கொள்க. நிலைசெயலென்பது நிற்றலென்னும் பொருட்டாய் இரண்டாவது தொக்கு நின்றது. அற்றேன், ஞாலமேழினை யுந்தந்து நிறுத்திப்பின்னாசம் பண்ணுங் காலம், அத்தொழில் வேறுபாடு பற்றிச் செல்காலம் நிகழ்காலம் எதிர்காலங் கணம் இலவந் துடியென் றற்றொடக்கத்தனவாய்ப் பலவகை யவத்தைப்படுமென்பது சித்தாந்த நூற்றுணிபாகலின், அதுபோல உலகத்திற்காதாரமாய்நின்று செய்யுமுதல்வனும் அவ்வத்தொழில்பற்றிப் பலவகையவத்தைப்பட்டுத் துடக்குறுவன்போலுமெனின், அதற்கன்றே வருஞ் செய்யுளெழுந்ததென்பது.

கற்றநூற்பொருளுஞ்சொல்லுங்கருத்தினிலடங்கித்தோன்றும்
பெற்றியுஞ்சாக்கிராதியுயிரினிற்பிறந்தொடுக்க
முற்றதும்போலவெல்லாவுலகமுமுதித்தொடுங்கப்
பற்றொடுபற்றதின்றிநின்றனன்பரனுமன்றே.

எ-து. கரணங்களானாகிய சாக்கிரமுதலிய வவத்தைகள் ஆன்மாவினொடுங்கித் தோன்றும்வழி ஆன்மாவும் அவத்தைப்பட்டுத் துடக்குறுதல்போல, முதல்வன் எல்லாவுலகமுந் தன்பாலொடுங்கி யுதிப்பத் தானு மதுபற்றி இலயம் போகம் அதிகாரமென்னும் அவத்தைப்பட்டுத் துடக்குறுவோனாகியும், கற்றநூற்பொருளுஞ் சொல்லும் வாதனாரூபமாய்ப் புத்திதத்துவத்தையொட்டிநின்று ஆன்மபோதத்தின்கண் ஒடுங்கித் தோன்றும்வழி அவ்வான்மபோதம் அதுபற்றித் துடக்குறாதவாறுபோல, ஆண்டுத் துடக்குறுதலின்றியே நின்றனனென்பதாம்.

எதிர்நிரனிறையாகக்கொள்க. ஈண்டுக் கருத்தென்றது உயிருணர்வை. பற்று முதனிலைத்தொழிற்பெயர். இவை மூன்று செய்யுளானும் மன்னிநின்றே மருவிடுமென்றது தடைவிடைகளாற் றெரித்துணர்த்தப் பட்டது. இயைபுபற்றி இதனை முன்வைத்தார். இனி ஆறுசெய்யுளான் ஈறுமாகி மருவிடுமென்றதனை வலியுறுத்துகின்றார். (௩௧)

உயிரவையொடுங்கிப்பின்னுமுதிப்பதெனரன்பாலென்னிற்
செயிருறுமலத்தினாகுஞ்சிதைந்ததேதென்னிற்சித்தத்
தயர்வொழிகாரியங்களழியுங்காரணங்கிடக்கும்
பயிறருகாரியம்பின்பண்டுபோற்பண்ணுமீசன்.

எ-து. ஈறாகியோனா லீறெய்திய வுலகம் ஈறெய்தியவாறே யொழியாது மீளவுமவன்பானின்று தோன்றுதல் எற்றுக்கெனின்,—மலபரிபாகம் வரும்பொருட்டுத் தோன்றும். அற்றேல், மீளவுந் தோன்றற்பாலது முன்னழியாது நிலைபெறவேயமையும், அவ்வாறன்றி அழிதலெற்றுக்கெனின்,—உயிரினிளைப்பு ஒழித்தற்பொருட்டு. முன் இளைப்பினைச் செய்துநின்ற காரியங்கள் அழியுமாகலான், அழிந்தவழியும் முன்னை வினைத்தொடர்ச்சிக்குரியனவாய்த் தத்தங் காரணங்களிற் கன்மத்தோடு பயின்று கிடக்கின்ற அக்காரியங்களை ஒடுங்கியவாறே உதிக்கச் செய்வனென்பதாம்.

ஆக்க மவ்வவர் கன்மமெல்லாங் கழித்திடல் என முன்னர்க் கூறுவாராகலின், அதற்குரியவியைபு ஈண்டேயுணர்த்துவார் காரணங் கிடக்கும் பயிறருகாரியம்பின் பண்டுபோற்பண்ணுமீசன் என்றார். உயிரவை உயிரோடுங் கூடிய உலகமென்றவாறு. ஏதென்பது எற்றுக்கென்

மறைமலையடிகள் நூல்நிலையம்
MARAIMALAI ADIGAL
LIBRARY

னும் பொருட்டாய் நின்றது. சித்தத்தயர்வு அறிவின்கண்ணதாகிய இளைப்பு. ஒழியவென்னும் வினையெச்சத்தகரம் விகாரத்தாற்றொக்கது. கிடக்குமென்பது பெயரெச்சம். இதற்குப் பிறரெல்லாஞ் சற்காரியத்தியல்பின் வைத்துக் கூறியதுகூறலென்னும் வழூப்படவுரைத்தார். (௯௨)

தோற்றுவித்தளித்துப்பின்னுந்துடைத்தருடொழில்கண்மூன்றும்
போற்றவேயுடையனீசன்புகுந்ததுவிகாரமென்னிற்
சாற்றியகதிரோனிற்கத்தாமரையலருங்காந்தங்
காற்றிடுங்கனலைநீருங்கரந்திடுங்காசினிக்கே.

எ-து. ஒருகடவுண் மூன்று தொழிலிடையறாது செய்வானாயிற் பாரமெய்தி விகாரியாவான்போலுமென்பார்க்கு அஃதில்லையென்பது; தனக்குரிய முத்தொழில் செய்துமதுபற்றி விகாரமெய்தாத ஞாயிற்றின் வைத்து அறியப்படுமென்பதாம்.

காசினிக்கென்பது உருபுமயக்கம். இவையிரண்டு செய்யுளானும் புத்தர்மதம்பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரித்து ஈறுமாகி மருவித்திடுமாறு வலியுறுத்தப்பட்டது. (௯௩)

உரைத்தவித்தொழில்கண்மூன்றுமூவருக்குலகமோத
வரைத்தொருவனுக்கேயாக்கிவைத்ததிங்கென்னையென்னின்
விரைக்கமலத்தோன்மாலுமேவலான்மேவினோர்கள்
புரைத்ததிகாரசத்திபுண்ணியநண்ணலாலே.

எ-து. அயன்மாலிருவரும், புண்ணிய விசேடத்தான் முதல்வனுடைய அதிகாரசத்தி அவனதேவலாற் பெற்றுடையரன்றி அத்தொழிற்குச் சுதந்திரரல்லராகலான், முத்தொழிலுஞ் செய்தற்குரிய சுதந்திரரீறுமாகி யொருவனுக்கேயுண்டென்பதாம்.

“நல்வினைக்கண்வாழ்நாளின்மாலாயயனாகி” என்றார் புடைநூலாசிரியரும். வேதம் புராணம் இதிகாச முதலியவற்றிற்கும் இதுவே கருத்தென்பது சதுர்வேததாற்பரியசங்கிரக முதலியவற்றுட் காண்க. வரைந்து வரைத்தென வலித்தது. புரைத்தவென்னும் பெயரெச்சத்தகரம் விகாரத்தாற்றொக்கது. புரைத்தல் உயர்தல். (௯௪)

இறுதியாங்காலந்தன்னிறொருவனேயிருவருந்தம்
முறுதியினின்றுறென்னினிறுதிதானுண்டாகாதா
மறுதியிலரனேயெல்லாமழித்தலாலவனுலின்னும்
பெறுதுநாமாக்கநோக்கம்பேரதிகரணத்தாலே.

எ-து. சங்காரகாலத்தில் ஏனையிருவருந் தத்தமாற்றலோடு நிலைபெறுவாராயின் உலகஞ் சங்காரமாதலின்மையான் அக்காலத்து அவ்விருவரும் உளரல்லரென்பது பெற்றும். அல்லதூஉம், சங்காரக்கடவுளெனப்படுவோன் சிலவற்றை யொழித்துச் சங்கரிப்பானல்லன்; அப்பெற்றியனாகிய சங்காரக் கடவுளை வேறு சங்கரிப்பாரில்லையாகலான், முழுவதுஞ் சங்கரித்தவழி அவனொருவனே எஞ்சி நிற்றல் பெறப்படுதலானும் ஒடுங்கியவுலகங்கட்குப் பெரியதோராதாரம் அவனேயாகலானும் ஒடுங்கியவுலகத்தை மீளத் தோற்றுதற்கும் நிறுத்துதற்கும் அவனேயுரியனென்பது தானே போதருமென்பதாம்.

அறுதியிலரனென்னும் பெயரடையானும் ஓரேதுக் கூறியவாறு. இன்னும் மீளவும். ஆதாரம் அதிகரணமென்பன ஒருபொருட்கிளவி. பேரதிகரணமென விசேடித்தார், முதற்காரணமும் அதிகரணமாதலுண்மையின். இவையிரண்டு செய்யுளானும், பௌராணிகர் மதம்பற்றி நிகழுங் கடாவை முறையே ஆகமவளவைபற்றியும் பொருந்துமாறுபற்றியும் பரிகரித்து, மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது. இதனானே பாஞ்சராத்திரிமதம் இரணியகருப்பமதங்களைப் பரிகரித்தவாறுமாயிற்று. (ரு)

சொன்னவித்தொழில்களென்னகாரணந்தோற்றவென்னின்
முன்னவன்விளையாட்டென்றுமொழிதலுமாமுயிர்க்கு
மன்னியபுத்திமுத்திவழங்கவுமருளான்முன்னே
துன்னியமலங்களெல்லாந்துடைப்பதுஞ்சொல்லலாமே.

எ-து. சங்காரக்கடவுள் இங்ஙனங் கூறிப்போந்த தோற்றமுதலிய தொழில்களைச் செய்தற்குக் காரணம் யாதெனில்,—"காத்தும் படைத்துங் கரந்தும் விளையாடி" என்பது முதலிய திருவாக்குக்கள் பற்றி, ஒருசாரார், அத்தொழிற்குக் காரணம் விளையாடற் கருத்தென்பர்; ஒருசாரார், "ஐயாநீ யாட்கொண் டருளும் விளையாட்டி னுய்வார்களுய்யும்

வகையெல்லா முய்ந்தொழிந்தோம்'' என்பது முதலிய திருவாக்குக்கள் பற்றி, விளையாட்டென்றது, ஐங்கலப் பாரஞ் சுமத்தல் சாத்தனுக்கு விளையாட்டென்பதுபோல அத்துணையெளிதிற் செயப்படுதலை நோக்கி யேயாகலின், அக்கருத்தும் உயிர்கட்குப் பெத்தகாலத்துச் சுவர்க்காதி போகமும் பரமுத்திசளும் முத்திக்காலத்து வீடுபேறுங் கொடுத்தற்பயத் ததென்பர். அவ்விரண்டுந் தம்முண் முரணுமையான் உயிர்கண்மேற் சென்ற கருணையே ஆண்டைக்குக் காரணமென்பதாம்.

மொழிதலுமென்னுமும்மை எதிரது தழீஇயது. ஏனைய எண்ணு ம்மை. வழங்கவுமென்னுமும்மையோடு இயைதற்கேற்பத் துடைப்ப தாகவுமென் ஆக்கச்சொல் வருவித்துரைக்க. அருளாலென்பதனை மேலுங் கூட்டுக. காரணமென்னையெனக் கடாயினார்க்குப் பயன் கூறிவிடுத்தல் செப்புவழுவாம்போலுமெனின்,—ஆகாது; அருளாலென வே வழங்கவுந் துடைப்பவும் வைத்த அவ்வருள் காரணமென்பது தா ற்பரியமாகலின். அற்றாயினும், அனுக்கிரகமொழித்தொழிந்தொழில்க ளெல்லாம் பிறப்பிறப்புக்களிற் படுத்துத் துயருறுத்துவனவாகலின் அவற்றைச் செய்வது அருளாமாறியாங்ஙனமெனின், அதற்கன்றே வரு ஞ்செய்யுளெழுந்ததென்பது. (நகூ)

அழிப்பிளைப்பாற்றலாக்கமவ்வவர்கன்மமெல்லாங்
கழித்திடனுகரச்செய்தல்காப்பதுரன்மவொப்பிற்
றெழித்திடன்மலங்களெல்லாமறைப்பருள்செய்திதானும்
பழிப்பொழிபந்தம்வீடுபார்த்திடினருளேயெல்லாம்.

எ-து. ஒடுக்கந் தோற்றம் நிலை மறைப்பு அருளென்னும் ஐந் தும், முறையே, இளைப்பாற்றலும், கன்மங் கழியுமுகத்தான் மலபாகம் வரச்செய்தலும், கன்மங் கழியுமாறு அதனை நுகர்வித்தலும், கன்ம வொப்பு வருவித்து மலங்களை முதிர்வித்தலும், பந்தம் விடுவித்தலுமா கிய உறுதிப்பயத்தனவாகலான், ஐந்தொழிலுமருட்செயலேயாகலின் இவற்றுட் சில மறத்தொழிலேபோலுமெனப் பழித்தலையொழிவாயாக வென்பதாம்.

மேன் முத்தொழில் கூறி ஈண்டைந்தொழிலென்றன் மலைவாம் பிறவெனின்,—ஆகாது; மறைப்பையுமருளையும் நிலையிறுதிகளினடக்கி

ஆண்டு முத்தொழிலென்றார், தம்முள் வேற்றுமையுடைமைபற்றி ஈண்டைந்தொழிலென்றாராகலின். இவையிரண்டு செய்யுளானும், சங்காரக் கடவுள் செய்யுந் தொழில் மறமாய் முடியுமென்னும் நாத்திகர்மதமும், வீண்டொழிலென்னும் மாயாவாதிகள் மதமும், தன்பொருட்டென்னும் பரிணமவாதிகள் மதமும்பற்றி ஆசங்கித்துப் பரிகரித்து, மேல்து சிறப்பிக்கப்பட்டது. இங்ஙனம் ஆறுசெய்யுளான் ஈறுமாகி மருவிடுமென்றதனை வலியுறுத்தி, இனி அநாதிமுத்த சித்துருவென்றதனை இருபத்திரண்டு செய்யுளான் வலியுறுத்துகின்றார். (௩௭)

அருவமோவுருவாரூபமானதோவன்றிநின்ற
வுருவமோவுரைக்குங்கர்த்தாவடிவெனக்குணர்த்திங்கென்னி
னருவமு முருவாரூபமானதுமன்றிநின்ற
வுருவமுமூன்றுஞ்சொன்னவொருவனுக்குள்ளவாமே.

எ-து. ஐந்தொழில் செய்யுமுதல்வனுக்கு, வடிவம் இன்றியமையாமையின், அவ்வடிவமாவது அருவமுதலிய மூன்றனுள் யாதெனின், அவனுக்கு அம்மூன்றும் வடிவேயாமென்பதாம்.

இது சொற்பொருட்பின்வருநிலை. உள்ளவென்றது அன்பெறுத வகரவீற்றுப் பலவறிசொல். சொன்னவொருவன் அநாதிமுத்த சித்துருவென மேற்கூறப்பட்ட ஒருவன். இதனானே, அநாதிமுத்த சித்துருவாகிய சங்காரக்கடவுளுக்குத் தடத்தவடிவமிவையென்பது கூறப்பட்டது. இனி இம்மூன்றற்கும் பிறர் கூறுங் குற்றங்களைப் பரிகரிப்பாராய், உருவத்தின்கட் கூறுங் குற்றம் பரிகரிக்கவே ஏனையவும் பரிகரிக்கப்பட்டனவாமென்னுங் கருத்தான், உருவத்தின்கணாசங்கித்துப் பரிகரிக்கின்றார். (௩௮)

நண்ணிடுமுருவமென்னினமக்குளவுருவம்போலப்
பண்ணிடவொருவன்வேண்டுமிச்சையேற்பலருமிச்சை
கண்ணியவுருவங்கொள்ளேம்யாம்பெருங்கடவுடானு
மெண்ணியயோகசித்தர்போலுருவிசைப்பன்காணே.

வித்தகயோகசித்தர்வேண்டுருக்கொள்ளுமாபோ
லுத்தமன்கொள்வனென்னினவர்களிலொருவனவ
னத்தகையவர்களெல்லாமாக்குவதருளாலாங்கு
வைத்ததுமாயையென்னின்வடிவெலாமாயையாமே.

எ-து. முதல்வனுக்கு உருவமுண்டென்னின், உருவமெல்லாம் ஒருபெற்றியவாகலின், உருவமுடைய நம்மனோர்க்குளதாகிய பரதந்திரம் முதல்வனுக்குமுளதாதல்வேண்டும்; அஃதன்றாயின் முதல்வனுக்குளதாகிய சுதந்திரம் நம்மனோர்க்குமுளதாதல்வேண்டும். இனி, நம்மனோர்க்கும் யோகிகட்கும் உளதாகிய வேறுபாடு பெரிதாயினாற்போல, யோகிகண்முதலிய நம்மனோர்க்கும் முதல்வனுக்குமுளதாகிய வேறுபாடு பெரிதாகலின், ஒப்புமை கூறுதல் பொருந்தாதெனின்,—அங்ஙனமாயினும், உருவடிவெல்லாம் ஒருபெற்றியவாகலின் உருவத்தின் வேற்றுமையில்வழி அவ்வேறுபாட்டாற் போந்த பயன் என்னையென்பதாம்.

வித்தகயோகசித்தர் வேண்டுருக்கொள்ளுமாபோ லுத்தமன்கொள்வனென்னின் என்றது அனுவாதஞ் செய்துகொண்டது. இவையிரண்டு செய்யுளுந் தடை; இனி விடை. (௩௧—௩௦)

மாயைதான்மலத்தைப்பற்றிவருவதோர்வடிவமாகு
மாயவாணவமகன்றவறிவொடுதொழிலையார்க்கு
நாயகனெல்லாஞானத்தொழின்முதனண்ணலாலே
காயமோமாயையன்றுகாண்பதுசத்திதன்னால்.

எ-து. நீயங்ஙனங் கூறுதல் பொருந்தாது. அங்கிகளது ஏற்றத்தாழ்வால் அங்கங்களும் ஏற்றத்தாழ்வுடையனவன்றித் தம்முளொப்பனவல்ல. அற்றேல், அவ்வேற்றத்தாழ்வுகளென்னையெனிற் கூறுதும்: யோகிகள் நம்மனோரெல்லாரும் மலத்தைப்பற்றிக் கிடக்கும் பசுக்கள்; அதுவன்றியும் ஒன்றையேயறிதலும் ஒன்றையே செய்தலும் ஒன்றிலே முதன்மையாதலுமாகிய அற்பஞானத்தொழின்முதலுடையராம். முதல்வனாவான் அம்மலநீங்கியவறிவிற் றங்கிநின்று உணர்த்துவோனாகிய பசுபதி; அதுவுமன்றி எல்லாவறிவும் எல்லாத்தொழிலும் எல்லா முதன்மையுமுடையன். இங்ஙனம் அங்கிகட்குத் தம்முள் ஏற்றத்தாழ்வுண்மையின், அதற்கேற்ப மலத்தைப்பற்றிய பசுக்களுக்கு அதனோடியைபுடைத்தாய் ஏகதேசவறிவைச் செய்யுமாயையுருவமும், அநாதிமுத்த சித்துருவாகிய பசுபதிக்கு மலநீங்கியவுயிர்க்கு வியாபகவறிவைச் செய்யுஞ் சத்தியுருவமுமாதலே அமைவுடைமையின், அங்கங்களினுந் தம்முள் ஏற்றத்தாழ்வுண்மை இனிது விளங்குதலான், அதனையறியாது, இச்சையேற் பலரு மிச்சையென்றும், மாயையென்னில் வடிவெலா மாயையாகுமென்றுங் கூறுதல் அடாதென்பதாம்.

தானென்பது அனுவதித்தலையுணர்த்தி நின்றது. பற்றியென்பது பெயர். "ஐந்தவித்தானாற்றல்" என்புழிப்போலப் பற்றிக்கென்னு நான்கனுருபு விரித்துரைக்க. நாயகனெல்லாஞானத் தொழின்முதனன்னலாலெனவே, உயிர்கள் ஒருஞானத் தொழின்முதலே எண்ணுவனவென்பது பெற்றாம். அகறல் நீங்குதல். ஆர்தல் பொருந்துதல்; அஃது உபசாரத்தாற் காரியத்தின்மேனின்றது. ஓகாரம் சிறப்பின்கண் வந்தது. ஏகதேசவறிவைச் செய்தல் ஏகதேசப்படுந் தகுதியுடைய பொருட்கேயன்றி ஏனையதற்குரித்தன்று, வியாபகவறிவைச் செய்தல் வியாபகப்பொருட்கேயன்றி ஏகதேசப்படுந் தகுதியுடையதற்கு உரித்தன்றாகலான், ஏகதேசத்திலறியும் பசுக்களுக்கு ஏகதேசப்படுந் தகுதியுடைய மாயையே உருவமாயிற்று; வியாபகமாயறியும் பசுபதிக்கு அதுபோலேகதேசப்படுந் தகுதியில்லாத சத்தியே உருவமாயிற்றெனக் கொள்க. இனி, ஆணவமகன்ற வறிவொடு தொழிலையார்க்கும் என்பதற்கு, வியாபகஞானத் தொழில்களை ஆணவமலந் தடுக்குமென்றுரைப்பாருமுளர். முன்னும் பின்னும் பொருளியைபுபடுதற்கேலாது நின்றுவற்றுமாகலின் அஃதுரையன்மையறிக. (௪௧)

சத்தியேவடிவென்றாலுந்தான்பரிணமமாகு
நித்தமோவழியுமந்தானின்மலனருவேயென்னி
னத்துவாமார்க்கத்துள்ளானலனிவனருமைதன்னைப்
புத்திதானுடையைபோலவிருந்தனைபுகலக்கேணீ.

எ-து. அங்ஙனமாயினும், உருவமெல்லாங் கண்டிதப்பொருளாகலிற் பரிணமித்தழிவெய்துமது சிவசத்திக்குத் தகாமையால் அநாதிமுத்த சித்துருவாகிய முதல்வன் முதற்கட் கூறப்படும் அருவப்பொருளாதன் மாத்திரையென்றலே அமைவுடைத்தெனின்,—ஆறத்துவாவையுங் கடந்த பொருளை அவற்றோடொப்பவைத்து அங்ஙனங் கூறுதல் பொருந்தாதென்பதாம்.

புத்திதானுடையைபோல விருந்தனையென்பது, இழித்தற்கண் வந்த குறிப்புமொழி. அன்றென்பது பாடமாயின், அத்துவாமார்க்கத்துள்ளானென்பது அத்துவாமார்க்கத்துள் ஒன்றாகக் கருதப்பட்டானென்றுரைத்து, அன்றிவனென்பது அவ்வத்துவாக்களதியல்போடு மாறுப

ட்ட இவனென வினைத்தொகையாக வைத்துரைக்க. அன்றுதல் அப் பொருட்டாதல் "அன்றினார்புரமெரித்தார்க்கு" என்பதனானுமறிக. அற் றேன், முதல்வன் அருவமேயெனில் அத்துவாக்களிலொருவனாய் முடியு மென்றல் யாங்ஙனமெனின், அது வருஞ்செய்யுளிற் கூறப்படும். (சஉ)

உலகினிற் பதார்த்தமெல்லாமுருவமோடருவமாகி
நிலவிடுமொன்றொன்றாகாநின்றவங்கிலேயேபோல
வலகிலாவறிவன்றானுமருவமேயென்னிலாய்ந்து
குலவியபதார்த்தத்தொன்றாய்க்கூடுவன்குறித்திடாயே.

ஏ-து. ஆகாயமுதலிய அருவப்பொருள் உருவத்தினியல்புடைய தாகாது; நிலமுதலிய உருவப்பொருள் அருவத்தினியல்புடையதாகாது; சந்திரன்முதலிய அருவுருவப்பொருள் அருவியல்பேயுடையதுமாகாது, உருவியல்பேயுடையதுமாகாது. இங்ஙனம் ஆறத்துவாவுட்பட்ட பொ ருள்களெல்லாம் ஒன்று பிறிதொன்றினியல்புடையதாகமாட்டாது. ஆக லான், அநாதிமுத்த சித்துருவாகிய முதல்வனை அருவப்பொருளேயெனி ன், அவனுமவைபோல மாட்டாமையுடையனெனப்பட்டு அவற்றுளொ ருவனாய் முடியுமென்பதாம்.

உருவமோடருவமென்பதனை இரட்டுறமொழிந்துரைத்துக்கொள்க. ஒன்றினியல்பு ஒன்றுடைத்தாகாதென்பார், ஒன்றொன்றாகாவென வுப சரித்தார். இவ்வாறுரையாதார்க்குச் சற்காரியவாத முரணுமாறுணர்க. இதனானே, நின்மலன் அருவேயென்பார் மதமும், அருவுருவேயென்பார் மதமும் மறுக்கப்பட்டவாறுமாயிற்று. அஃதங்ஙனமாக, சத்தியேவடி வென்றால் பரிணாமமாகவே அநித்தமுமாய் விடுமெனக் கூறிய குற்றத்திற் குப் பரிகாரமென்னையெனின், அது வருஞ்செய்யுளிற் பெறப்படும். (சங)

பந்தமும்வீடுமாயபதபதார்த்தங்களல்லா
னந்தமுமாதியில்லானளப்பிலனாதலாலே
யெந்தைதானின்னனென்றுமின்னதாமின்னதாகி
வந்திடானென்றுஞ்சொல்லவழக்கொடுமாற்றமின்றே.

ஏ-து. அநாதிமுத்த சித்துருவாகிய எந்தை, கட்டு வீடென்னும் பதங்களையுடைய பசுபாச பதார்த்தங்களது இயல்புடையனல்லனாகலா

னும், எழுவாயிறுவாய் இல்லுகலானும், அவையிலனுகவே அளவைகட்கெட்டாமையானும், அருவம் உருவம் அருவுருவமென்னும் முக்கூற்றுள் இன்னனுவனென்றுதான் அம்முக்கூறும்படும் விருத்திபரிணாமம் விவர்த்தனமென்பவற்றுள் ஒன்றிற் படுவன் படானென்றுதான் கூறுதற்கோராசங்கையுமில்லை, ஆசங்கையின்மையின் அதற்கு மறுமொழியாகிய பரிகாரமுமில்லையென்பதாம்,

அருவமெல்லாம் உருவமாய்த் தோன்றுதலும் உருவமெல்லாம் அருவமாயழிதலு மொருதலை. அதுபற்றி அவை அளவைகட்கு வரம்புபடுவனவுமாம். அநாதிமுத்த சித்துருவாகிய எந்தைக்குத் தோற்றக்கேடுகளின்மையானும், அவையின்மையின் அளவைகட்கு வரம்புபடாமையானும், அவன் முக்கூற்றுளொருகூற்றினும் வைத்து மொழியப்படானென்பார், அந்தமுமாதியில்லா னளப்பிலனுதலாலே யெந்தைதானின்னனென்று சொல்ல வழக்கொடு மாற்றமின்றே என்றும், கட்டுவீடுகளிலனுகலின் எவ்வாறுமாமென்பார், பந்தமும்வீடுமாய பதபதார்த்தங்களல்லான் இன்னதா மின்னதாகி வந்திடானென்றுஞ் சொல்லவழக்கொடு மாற்றமின்றேயென்றும், கூறினர். எதிர்நிரனிறை. "எந்தையாரவ ரெவ்வகை யார்கொலோ" என்றருளிச்செய்த பாசுரமுமிது. பதபதார்த்தமென்றது குழைக்காதுபோல் இரண்டாம்வேற்றுமைத்தொகை. பதம் அவ்வச்செவ்வி. ஆதியுமென்னுமும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. அற்றேல், உருவமுடையாரெல்லாம் விகாரப்படுதலும் ஏகதேசமாதலுந் துடக்குறுதலுமுடையராதல் காணப்பட்டமையின், முதல்வனுக்கு உருவமுண்டாயின் அவையுமுளவெனப்பட்டு வழுவாமாலெனின், அவ்வாசங்கை நீக்குதற்கெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது. (சஈ)

குறித்ததொன்றுகமாட்டாக்குறைவிலனுதலானு
நெறிப்படநிறைந்தஞானத்தொழிலுடைநிலைமையானும்
வெறுப்பொடுவிருப்புத்தன்பான்மேவுதலிலாமையானு
நிறுத்திடுநினைந்தமேனிநின்மலனருளினாலே.

எ-து. விகாரப்படுதற்குக் காரணம் பரதந்திரமும், ஏகதேசமாதற்குக் காரணஞ் சிற்றுணர்வு சிறுசெயல்களும், துடக்குறுதற்குக் காரணம் விருப்புவெறுப்புக்களுமேயாகலின், அநாதிமுத்த சித்துருவாகிய

முதல்வன்மாட்டு அவ்வுபாதிகளின்மையின், அக்குற்றங்களுக்குச் சேய ணாகிய அவன், ஆணவமகன்ற வறிவொடு தொழிலையார்த்து நிற்றலின், தானினைந்ததொரு திருமேனியைத் தனதாகக்கொண்டருளுவனென்ப தாம்.

குறித்ததொன் றாகமாட்டாக் குறைவே பரதந்திரமாவதென்றறிக. அற்றேல், அக்குற்றங்களிலனாகிய முதல்வன் உருவமின்றி நின்றே எத் தொழிலுஞ் செய்ய வல்லுமாகலான், உருவங் கோடலாற் போந்த பய னென்னையெனின், அஃதுணர்த்துதற்கன்றே வருஞ்செய்யுளெழுந்த தென்பது. (௫௫)

ஆரணமாகமங்களருளினாலுருவுகொண்டு
காரணனருளனாகிற்கதிப்பவரில்லையாகு
நாரணன்முதலாயுள்ளசுரர்நரர்நாகர்க்கெல்லாஞ்
சீரணிகுருசந்தானச்செய்தியுஞ்சென்றிடாவே.

எ-து. உயிர்க்குத் தன்னுடம்பை இயக்குதற்கண் வேறோருருவம் வேண்டாமைபோல, அநாதிமுத்த சித்துருவாகிய முதல்வனுக்கு, தன் னுருவமாகிய உலகத்தைத் தொழிற்படுத்தற்பொருட்டு வேறோருருவம் வேண்டப்படுவதன்றாயினும், பிரளயாகலர் சகலரென்னும் பசுவர்க்க மிரண்டும்முறையே முன்னிலையினும் படர்க்கையினும் நின்றுணர்த்தினா லன்றி உணரமாட்டாமையின், உயிர்வர்க்கங்கள் பொருளியல்புணர்ந்து வீடுபெறுமாறு வேதாகமங்களைக் கோவைப்படச் செய்தற்பொருட்டும், அதனைக் குருபரம்பரையின்கண் வைத்தற்பொருட்டும், திருமேனி ஒ ருதலையான் வேண்டப்படுமென்பதாம்.

கதித்தல் கதியடைதல். அற்றேல், இவ்வாற்றால் அநாதிமுத்த சி த்துருவாகிய முதல்வனுக்குத் தனுவுண்டாகவே, தனுவிற்குரிய தொழில் கரணம் புவனம் போகங்களு முளவாமாகலின், அவைபற்றி நம்மனோர் போலக் கட்டியுணரப்பட்டு வாக்குமனாதீதனென்றல் வழுவாம்போலு மெனின், அவ்வாசங்கை நீக்குதற்கெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது.

உருவருள்குணங்களோடுமுணர்வருளுருவிற்றோன்றுங்
கருமமுமருளரன்றன்கரசரணாதிசாங்கந்
தருமருளுபாங்கமெல்லாந்தானருடனக்கொன்றின்றி
யருளுருவுயிருக்கென்றேயாக்கினனசிந்தனன்றே.

எ-து. அரன்றனுரு அருளாகலான், உயிர்கட்குணர்வளிப்பதாய் அவ்வவுருவிற்றோன்றுந் தொழில்களுங் குணங்களுமாகிய கரணமும் அருள்வடிவே; கைகான் முதலியவுறுப்புக்களும் அருள்வடிவே; உபாங்கமாகிய புவனபோகங்களும் அருள்வடிவே; இவ்வருள்வடிவெல்லாம் உயிர்களின்பொருட்டன்றித் தன்பொருட்டன்மையான் இவைபற்றிச் சிந்திதனுயினும் அசிந்திதனேயென்பதாம்.

அருளுரு முன்னையது வினைத்தொகை; ஏனைய்து இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை. குணம் வாய்மை முதலியன. அவையே அவனுக்குச் சூல மழுமுதலிய படைக்கலமாகலின் அவை கரணமெனப்பட்டன. கரசரணுதி சாங்கந் தருமருளென்பது முன் வைக்கற்பாலதாயினும், செய்யுளாகலின் முறை பிறழ வைத்தார். ஆதியென்றதனுல் ஏனையங்கப் பிரத்தியங்கங்களுந் தழுவப்பட்டன. இவற்றைச் சாங்கமென்றது உபசாரம். அசிந்தனென்னும் வடசொல் அன்மொழித்தொகை. அன்றே அசை. இவையொன்பது செய்யுளானும் முதல்வனுக்கு உருவத்திருமேனியுண்டென்பது, பிறர் கூறுங் குற்றங்களானிகந்துபடாமைக் காத்து வலியுறுத்தப்பட்டது. இனி, சிந்திதனுகியும் அசிந்திதனேயென்றதனை வலியுறுத்துமுகத்தான் அவ்வுருவடிவின் பேதங்களும் அவற்றின்கணிகழுந் தொழில்களும் அவற்றுனுய பயன்களுந் தொகுத்துணர்த்துகின்றுர். (சஎ)

உலகினைபிறந்துநின்றதரனுருவென்பதோரா
ருலகவனுருவிற்றோன்றியொடுங்கிடுமென்றுமோரா
ருலகினுக்குயிருமாகியுலகுமாய்நின்றதோரா
ருலகினிலொருவனென்பருருவினையுணராரெல்லாம்.

எ-து. சிந்திதனுயினும் அசிந்திதனேயென்பதற்கு, வேதத்துள் உருத்திரன் விச்சுவாதிகனென்றும், விச்சுவகாரணனென்றும், விச்சுவத்திற்கந்தரியாமியென்றும், விச்சுவரூபியென்றுங் கூறுஞ் சுருதிகளே சான்றென்பதாம்.

மாயையிற் றோன்றியொடுங்குமுலகம் அதற்காதாரமாய் நின்ற முதல்வனுருவிற் றோன்றி ஒடுங்கியதாஉமாமென்பது, கிழங்கினின்றுந் தோன்றிய தாமரையைப் பங்கயமென்பதனுனுமறிக. (சஅ)

தேவரினொருவனென்பர்திருவுருச்சிவனைத்தேவர்
மூவராய்நின்றதோரார்முதலுருப்பாதிமாத
ராவதுமுணராராதியரியயற்கறியவொண்ணு
மேவுருநிலையுமோராரவனுருவிளைவுமோரார்.

எ-து. விச்சுவாதிகனென்பது முதலிய நான்கு சுருதிகளையும் முறையே வலியுறுப்பனவாய் அரியுமயனும் அடி முடி தேடியறியாவண்ணம் நீண்ட திருவுருவினிலை கூறும் புராணவசனமும், மும்மூர்த்திகளுந் தன்னுறுப்பிற்றோன்றி நின்ற வடிவினியல்பு கூறும் புராணவசனமும், அவன் வடிவிலே விளைந்தவண்ணமே உலகிற்கு விளைவு கூறும் புராணவசனமும், அத்தநாரீசுர வடிவு கூறும் புராணவசனமுமாகிய இவையுமதற்குச் சான்றென்பதாம்.

இவையிரண்டு செய்யுளும் அசிந்திதனென்றதற்கு உரையளவை காட்டியவாறு. (௪௯)

போகியாயிருந்துயிர்க்குப்போகத்தைப்புரிதலோரார்
யோகியாயோகமுத்தியுதவுதலதுவுமோரார்
வேகியானாற்போற்செய்தவினையினைவீட்டலோரா
ருகியாமூடரெல்லாமும்பரினொருவனென்பர்.

எ-து. முதல்வன்கொண்ட திருமேனிகளிற் சிலதிருமேனி போகவடிவமும், சிலதிருமேனி கோரவடிவமும், சிலதிருமேனி யோகவடிவுமுமாகக்கொண்டது, முறையே, உயிர்கட்குப் போகம் புரிதற்பொருட்டும், வினையினை வீட்டுதற்பொருட்டும், யோகமுத்தியுதவுதற்பொருட்டுமாமென்பதாம். (௫௦)

ஒன்றொடொன்றொவ்வாவேடமொருவனேதரித்துக்கொண்டு
நின்றலாலுலகநீங்கிநின்றனனென்றுமோரா
ரன்றியவ்வேடமெல்லாமருள்புரிதொழிலென்றோரார்
கொன்றதுவினையைக்கொன்றுநின்றவக்குணமென்றோரார்.

எ-து. அங்ஙனம் போகவடிவுங் கோரவடிவும் யோகவடிவுமாய்த் தம்முண் மாறுபட்ட பலவடிவம் ஒருவனே கொண்டுநிற்றலும், தம்

முண் மாறுபட்ட அப்பலவடிவங்களும் அங்ஙனம் போகமும் வீடும் யோகமுமுதவுமுகத்தான் அனுக்கிரகமொன்றற்கே ஏதுவாதலும், தீமை செய்வது நன்மையைப் பயத்தலும், உலகத்தின் வைத்தறியப்படாதவதிசய நிலையாகலான், இதுவுமதற்குச் சான்றென்பதாம்.

உலகினின்யிறந்துநின்ற தரனுருவமென்பதூஉம் ஈண்டினிது விளக்கியதூஉமாயிற்று. நிற்றல் நின்றலென விகாரம். அன்றியவென்னும் பெயரெச்சவீறு விகாரத்தாற்றொக்கது. இவையிரண்டு செய்யுளானும் அசிந்திதனாதற்கு ஏதுக் காட்டியவாறு. (ருக)

நாயகன்கண்ணயப்பானுயகிபுதைப்பவெங்கும்
பாயிருளாகிமூடப்பரிந்துலகினுக்குநெற்றித்
தூயநேத்திரத்தினாலேசுடரொளிகொடுத்தபண்பிற்
றேயமாரொளிகளெல்லாஞ்சிவனுருத்தேசதென்னார்.

எ-து. அவ்வேடமெல்லாம் அருள்புரிதொழிலென்பதற்கு முதல்வி திருக்கண் புதைத்த திருவிளையாட்டின்கணிகழ்ந்த நிகழ்ச்சியே சான்றென்பதாம்.

நயப்பு மகிழ்ச்சி. பாய்தல் பரத்தல். தேயம் உலகம். (ருஉ)

கண்ணுதலியோகிருப்பக்காமனின்றிடவேட்கைக்கு
விண்ணுறுதேவராதிமெலிந்தமையோராரமாறு
னெண்ணிவேண்மதனையேவவெரிவிழித்திமவான்பெற்ற
பெண்ணினைப்புணர்ந்துயிர்க்குப்பேரின்பமளித்ததோரார்.

எ-து. பலவேறுவகைப்பட்ட அருள்புரிதொழிலும் அவ்வேடத்தை யின்றியமையாமைக்குக் கண்ணுதல் யோகிருந்துழி உலகத்தின் கணிகழ்ந்த நிகழ்ச்சியே சான்றென்பதாம்.

உலகினுக்குயிருமாய் நின்றவாற்றை இவ்விருவகைத் திருவிளையாட்டின்வைத்து இனிது விளக்கியதூஉமாயிற்று. ஒன்றொடொன்றொவ்வாவேடமொருவனே தரித்துக்கொண்டதும் இதனுட் கண்டுகொள்க. இவையிரண்டு செய்யுளானும் மேலதனைக் கண்கூடாகத் தெளிவித்துச் சிந்திதனும் அசிந்திதனேயென்றதனை வலியுறுத்தியவாறு. சீகண்ட

ருத்திரர்க்குரிய வடிவங்களும் பெயர்களுந் தொழில்களும் முதல்வனுக்கும் ஒப்பவுளவென்பது வாயுசங்கிதையுட் கூறப்படுதலின், ஈண்டுக் கூறியனவெல்லாம் முதல்வனுக்குரியனவேயாமெனக்கொள்க. அற்றாகலினன்றே ஈண்டுக் கூறிய வடிவங்களெல்லாம் மகேசுரமூர்த்தமிருபத்தைந்தனுள் வைத்தெண்ணப்பட்டனவென்பது. (ருங)

படைப்பாதித்தொழிலும்பத்தர்க்கருளும்பாவனையுநூலு
மிடப்பாகமாதராளோடியைந்துயிர்க்கின்பமென்று
மடைப்பானுமதுவுமுத்தியளித்திடுமியோகும்பாசந்
துடைப்பானுந்தொழிலுமேனிதொடக்கானேற்சொல்லொணாதே.

எ-து. ஆரணமாகமமென்னுஞ் செய்யுளிற் கூறிப்போந்த உபதேசமாத்திரைக்கேயன்றி உலகவனுருவிற்றோன்றி யொடுங்கிடுமென்பது முதலாக இங்ஙனங் கூறிப்போந்த தோற்ற மறைப்பு நிலையருளிறுதியென்னும் ஐந்தொழில் செய்தற்கும் அவ்வடிவம் இன்றியமையாச் சிறப்பினவாய் வேண்டப்படுமென்பதாம்.

படைப்புக்கு வாதுளாகமத்தினோதியவாறே இயங்கியற்பொருளும் நிலையியற்பொருளுமாகிய உலகங்கள் முதல்வனது திருமேனியில் ஒவ்வோருறுப்புக்களினின்று தோன்றுமாறுசெய்யவேண்டுதலானும், மறைப்புக்கு ஊனநடன மியற்றவேண்டுதலானும், திதிக்கு மாதராளோடியைய வேண்டுதலானும், அனுக்கிரகத்திற்கு யோகிருந்து காட்டவேண்டுதலானும், சங்காரத்திற்குத் தோன்றின முறையே அவ்வவ்வுறுப்புக்களின் ஒடுக்கவேண்டுதலானும், உபதேசமாத்திரைக்கேயன்றி இவற்றிற்கும் உருவத்திருமேனி இன்றியமையாச் சிறப்பினவென்பது கண்டுகொள்க. ஏனைத்தொழில்களைக் கிளந்து கூறுதலிற் படைப்பாதியென்பதற்குப் படைப்பாகிய ஆதித்தொழிலென்றுரைக்க. பத்தர்க்கருளும்பாவனையென்பது பத்தர்க்கு இருவினையொப்பின் அருளுதற்பொருட்டுச் செய்யும் பாவனையெனத் திரோதானத்தொழிலையுணர்த்திற்று. பாவனையென்றார், அஃதவனுக்கு இயல்பன்மையின். நூலுமென்பது நூலைச்செய்யுமெனப் பெயரடியிற் பிறந்த பெயரெச்சவினையாய் இடப்பாகமாதராளுக்கு அடையாயிற்று. இவ்வாறன்றி, எண்ணும்மை யேற்ற சொல்லாகவே வைத்து, மேற்கூறிப்போந்த ஆரணவாகமங்களைப் பிரித்துக் கூட்டலென்னுமுத்தியால் ஈண்டுமுடன்வைத்து எண்ணினரென்றுரைப்

பினுமாம். பாசந் துடைப்பானுந் தொழிலென்றது ஈண்டுச் சங்காரத் தின்மேற்றென்பது, கொன்றது வினையைக்கொன்று நின்றவக்குண மென்பதனுன் அறிக. அடைப்பான் துடைப்பானென்பன பானிற்று வினையெச்சம். செய்யுளாகலின் முறைபிறழ வைத்தார். இவையனைத்துஞ் சுத்தமாயையிற் படுங் காரியங்களை நோக்கிக் கூறியதென்றுணர்க. உலகினையென்பது முதல் இவ்வேழுசெய்யுளானும் மேலைச்செய்யுளின் அசிந்திதனென்றதனை வலியுறுத்துமுகத்தான், அவ்வருளுருவின் பேதங் களும் அவற்றுறைய தொழில்களும் பயனும் அவையின்றியமையாச் சிறப்பினவாமாறுந் தொகுத்துக் கூறப்பட்டன. (௫௪)

உருமேனிதரித்துக்கொண்டதென்றலுமுருவிறந்த
வருமேனியதுவுங்கண்டோமருவுருவானபோது
திருமேனியுபயம்பெற்றேஞ்செப்பியமூன்றுநந்தங்
கருமேனிகழிக்கவந்தகருணையின்வடிவுகாணே.

எ-து. திருமேனியெல்லாம் ஒருங்கிரனவாகலின், ஏனையவருவத் திருமேனி அருவுருவத்திருமேனிகளதுண்மையும் அவையும் அவ்வியல் பினவாமாறும் உருவத்திருமேனிக்கோதிய நயமேபற்றி அறியப்படு மென்பதாம்.

உருவமெனப்படுந் தூலப்பொருட்கெல்லாம் அருவமெனப்படுஞ் சூக்குமவவத்தை ஒருதலையானுண்டென்னுஞ் சற்காரியத்தினியல்புபற்றி, உருமேனி தரித்துக்கொண்டதென்றலு முருவிறந்த வருமேனியதுவுங் கண்டோமென்றும், அவ்வருவமெனப்படுஞ் சூக்குமப்பொருள் பின் உருவமெனப்படுந் தூலாவத்தையெய்தும்போது அவ்விரண்டற்கும் பொது வாயதோரவத்தையும் உண்டென்பது தானேபோதருமென்பது பற்றி, அருவுருவானபோது திருமேனியுபயம் பெற்றேமென்றும், வேறுபொருளன்மையான் அவையும் அவ்வுருவடிவோடொக்குமென்பதுபற்றி, மூன்றுநந்தங் கருமேனி கழிக்கவந்த கருணையின் வடிவென்றும், கூறினார். இதனனே ஏனைத் திருமேனிகளிரண்டினது உண்மையும் அவற்றதியல்பும் உருவத் திருமேனியோடொத்தாகிய இயைபுபற்றிச் சாதிக்கப் பட்டன. (௫௫)

அத்துவாமூர்த்தியாகவறைகுவதென்னையென்னி
னித்தனாய்நிறைந்தவற்றினீங்கிடாநிலைமையாலுஞ்
சித்துடனசித்திற்கெல்லாஞ்சேட்டிதனுதலாலும்
வைத்ததாமத்துவாவும்வடிவெனமறைகளெல்லாம்.

ஏ-து. ஈண்டுக் கூறியவாற்றான் முதல்வனுக்குக் கருணைவடிவே யன்றி மாயை வடிவு இல்லையாயின், ஆகமங்களின் அத்துவாக்களாறும் முதல்வனுக்கு வடிவமென்ற தென்னையெனின்,—அது எல்லாமாகி யல்லவாயுடனுமாமியல்புடைய முதல்வனுக்குத் தனது திரோதானசத்தி யானவற்றோடுளதாகிய இயைபு நோக்கிக் கூறும் உபசாரமேயாமெ ன்பதாம்.

அத்துவாவுமென்னுமும்மை உபசாரவடிவென்பதுணர்த்திநின்றது

மந்திரமத்துவாவின்மிகுத்தொருவடிவமாகத்
தந்ததெனரனுக்கென்னிற்சகத்தினுக்குபாதானங்கள்
விந்துமோகினிமான்மூன்றுமிவற்றின்மேலாகிவிந்துச்
சிந்தையாரதீதமானசிவசத்திசேர்ந்துநிற்கும்.

சுத்தமாம்விந்துத்தன்னிற்றோன்றியவாதலாலுஞ்
சத்திதான்பிரேரித்துப்பின்றானதிட்டித்துக்கொண்டே
யத்திறற்புத்திமுத்தியளித்தலாலரனுக்கென்றே
வைத்தவாமந்திரங்கள்வடிவெனமறைகளெல்லாம்.

ஏ-து. அத்துவாக்களுள்ளும் மந்திரவடிவத்தைச் சிறந்தெடுத் தோதியது, தலைமையும் பயனும்பற்றி விசேடவுரிமையாதனோக்கியென் பதாம்.

சகத்தினுக்குபாதானங்கள் விந்துமோகினிமான்மூன்றுமென்றது அனுவாதம். ஆரதீதம் பண்புத்தொகை. சேர்ந்து சேரப்பட்டு. விந் துத்தன்னிற்றோன்றின வென்பது விந்துத்தன்பால் வைகரியாதி எனக் கூறிப் போந்தவாற்றானறிக. பிரேரித்தல் சாதகராவார் கணிக்குமாறு செலுத்துதல். அதிட்டித்தல் கணித்தபின் பயன் கொடுத்தற்பொருட்டு அவற்றை வாயிலாகக் கோடல். விசேடவுரிமையாதல்பற்றி அரனுக் கென்றே வைத்ததென்றார். (ருஎ-ருஅ)

மந்திரமதனிற்பஞ்சமந்திரம்வடிவமாகத்
தந்திரஞ்சொன்னவாறிங்கென்னெனிற்சாற்றக்கேணீ
முந்தியதோற்றத்தாலுமந்திரமூலத்தாலு
மந்தமில்சத்தியாதிக்கிரிசைத்தலுமாகுமன்றே.

ஏ-து. மந்திரவடிவுள்ளும் பஞ்சப்பிரமவடிவைச் சிறந்தெடுத்தோதியது, ஏனைய மந்திரங்கட்கெல்லாம் முற்படத் தோன்றி முற்படக் கொண்ட வடிவாதல் பற்றியென்பதாம்.

தந்திரம் ஆகமம். இங்ஙனங் கூறிய அத்துவாமூர்த்தி மந்திரமூர்த்தி பஞ்சப்பிரமமூர்த்திகளெல்லாம் அவற்றைச் செலுத்தி நிற்குந் திரோதானசத்திக்கிரிசையச் செய்த உபசாரவடிவென்பார், சத்தியாதிக் கிரிசைத்தலுமாகுமென இறுதிக்கட் கூறினார். சத்தியாதியென்பது முன்பின்னாகத் தொக்க இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை. ஆதிசத்தியெனினுந் திரோதான சத்தியெனினு மொக்கும். உம்மை சிறப்பின்கண் வந்தது. இவை நான்கு செய்யுளானும் முதல்வனுக்கு உபசாரத்திருமேனி இவையென்பது கூறப்பட்டது. அருவமோவென்பது முதல் இதுகாறுந் திருமேனியினியல்பு கூறுமுகத்தால் அநாதிமுத்த சித்துருவாதலைத் தெரித்துணர்த்தியவாறு. அற்றேல் அயன்முதலியோரையும் அத்துவாமூர்த்திமான்களாக வைத்துத் தத்தமெல்லையளவும் அவரவர் வடிவின் அத்துவநியாசஞ் செய்யுமாறும் ஆகமங்களின் விதித்தலின் அவருருவும் அரனுருவோடொக்கும்போலுமெனின்,—அதற்கு விடை வருஞ் செய்யுளிற் பெறப்படும். இங்ஙனம் மண்ணினிற் கடாதியென்பது முதன் மந்திரமதனிலென்பதீறாகிய முப்பத்தொரு செய்யுளானும், முதற்செய்யுளின் ஈறுமாகி மருவிடுமநாதிமுத்த சித்துரு மன்னிநின்றே என்ற இரண்டாங் கூற்றை, அவ்வவர் மதம்பற்றி ஆசங்கித்துப் பரிகரித்து வலியுறுத்தி, இனித் தான்முதலென்ற மூன்றாங்கூற்றை அவ்வாறு வலியுறுத்துகின்றார். (௫௧)

அயன்றனையாதியாகவரனுருவென்பதென்னை
பயந்திடுஞ்சத்தியாதிபதிதலாற்படைப்புமூல
முயன்றனரிவரேயாயின்முன்னவனென்னைமுற்று
நயந்திடுமவனிவர்க்குநண்ணுவதோரோவொன்றுமே.

எ-து. அயனுருவம் அரியுருவ முதலியவற்றையும் அரனுருவோடொத்த உருவாக வைத்து வேதாகமங்களிற் றத்தமெல்லையளவும் அத்துவநியாசம் மந்திரநியாசம் முதலாயின விதித்தலின், சங்காரக் கடவுளோடொப்ப அவரும் முதல்வராவான் செல்வர் போலுமென மலையற்க; படைப்பாதிதொழில் செய்யுஞ் செனனிமுதலிய சிவசத்திகள் ஒரோவொன்று அவர்மாட்டுப் பதிந்து நின்று செலுத்துதலான் அவ்வியைபு பற்றி வேதாகமங்களின் அவ்வாறு உபசரித்தோதப்பட்டனவென்பதாம்.

அற்றேல், ஒருதொழிற்கிருவராதல் எற்றுக்கென்பாரை நோக்கி, அமைச்சர் முதலாயினர்க்கு அரசனையின்றியமையாமைபோல, அயனரிமுதலாயினர்க்கு அரனருளையின்றியமையாமை தருக்கமுகத்தான் விளக்குவார், படைப்புமூல முயன்றனரிவரேயாயின் முன்னவனென்னை என்றும், அரசனுக்கு அமைச்சர் முதலாயினர்போல அரனுக்கு அயனரி முதலாயினரும் வேண்டப்படுவரென்பது எதுமுகத்தான் விளக்குவார், முற்றுநயந்திடு மவனிவர்க்கு நண்ணுவதொரோவொன்றுமே என்றுங் கூறினர். உவமை வருஞ் செய்யுளிற் பெறப்படும். ஐ அழகு. அஃது ஆகுபெயரான் அழகுடையுருவத்தின்மேனின்றது. இரண்டனுருபாக வைத்துரைப்பார், முடிக்குஞ்சொல்லோடு இயைபின்மை நோக்கிலர். ஆகவரனுருவென்னு முவமைத்தொகை பையரவல்குல்போனின்றது. ஆகம் உடம்பு. பயத்தல் படைத்தல். படைப்புமூலம் படைப்பாதியென்க. பயந்திடுஞ் சத்தியாதி பதிதலைப் பிரித்துவைத்துக் கூறுகின்றமையின், இவரேயென்னுமேகாரம் பிரிநிலைக்கண் வந்தது. உரைத்தவித்தொழில்களென்னுஞ் செய்யுள், பௌராணிகரை நோக்கி இயைபின்மை மாத்திர நீக்கி ஈறுமாகிமருவிடுமென்றதனை வலியுறுத்தியது. இஃது அநேகேசுரவாதிகளை நோக்கிப் பிறிதினியைபு நீக்கித் தான்முதலென்றதனை வலியுறுத்தியது. இவை இரண்டற்குந் தம்முள் வேற்றுமை. அற்றேல் அநேகேசுரவாதம் பரிகரித்தற்பொருட்டுப் பயந்திடுஞ் சத்தியாதியெனச் சத்திக்குப் பன்மை கூறவே, சத்திமானொருவனாதல் செல்லாமையின், இது தேளுக்கஞ்சிப் பாந்தள்வாயின் விழுந்தாலொப்பமற்றிதும் அநேகேசுரவாதமாய் முடியும்போலுமெனின், அவ்வாசங்கை நீக்குதற்கன்றே வருஞ்செய்யுளெழுந்ததென்பது. (௬௦)

சத்திதான்பலவோவென்னிற்றுனொன்றேயநேகமாக
வைத்திடுங்காரியத்தான்மந்திரியாதிக்கெல்லா
முய்த்திடுமொருவன்சத்திபோலரனுடையதாகிப்
புத்திமுத்திகளையெல்லாம்புரிந்தவனினைந்தவாறும்.

எ-து. அரசன் சத்தியொன்றே யமைச்சர் படைத்தலைவர் பாடிகாவலர் முதலாயினார்மாட்டு நின்று செய்யுங் காரியவேறுபாட்டாற் பலவேறு வகைப்பட்டாற்போல, சிவசத்தியொன்றே அவ்வவர்மாட்டு நின்று செய்யுங் காரியவேறுபாட்டாற் செனனி முதலியவாய்ப் பலவேறு வகைப்படும். சிவசத்தியொன்றேயென்பதும் அதுவே கடவுள்மாட்டு நின்று நடாத்துமென்பதும் அமைச்சர் முதலாயினார் எவையெவை செய்யினும் அரசனினைந்தவாறன்றியாகாமைபோல, போகம் வீடுபேறுகளெல்லாம் அரனினைந்தவாறன்றியாகாமைபற்றி அறியப்படுமென்பதாம்.

தானொன்றே யரனுடையதாகிக் காரியத்தால் அநேகமாக வைத்திடுமெனவியையும். அரனினைந்தவாறன்றி யாகாமை, தக்கன்வேள்வி மார்க்கண்டிவாழ்நாள் ஆலாலத்தோற்றரவு முதலியவற்றால் இனிது விளங்கக் கிடத்தலின், வகுத்துக் கூறாராயினார். அற்றேல் ஈண்டுக் கூறியவாற்றாற் செனனிமுதலிய பேதமெல்லாஞ் சிவசத்திக்குத் தடத்தமென்றாயவழிச் சொரூபமென்னையோவெனின், அஃதுணர்த்து தற்கன்றே வருஞ் செய்யுளெழுந்ததென்பது. (௬க)

சத்திதன்வடிவேதென்னிற்றடையிலாஞானமாகு
முய்த்திடுமிச்சைசெய்தியிவைஞானத்துளவோவென்னி
னெத்திறஞானமுள்ளதத்திறமிச்சைசெய்தி
வைத்தலான்மறைப்பின்ஞானன்மருவிடுங்கிரியையெல்லாம்.

எ-து. உயிர்கட்கு அனுக்கிரகமாத்திரங் குறித்துப் பொதுவகையானன்றித்தும் அறிவித்துநிற்பதாகிய ஞானமொன்றே சிவசத்தியின் சொரூபம். அதுவே பராசத்தியெனப்படும். அந்தஞானம், உயிர்கட்கு மலபாகம் வருதற்பொருட்டு ஐந்தொழில் செய்தலைக் குறித்துச் சிறப்புவகையான் வியாபரிக்குங்கால், ஒருகூற்றானே திரோதான சத்தியென நின்று இச்சாஞானக்கிரியையென முத்திறப்பட்டு வியாபரிக்குமாகலா

ன், இச்சைகிரியைகளும் ஞானத்தின் வேறன்மையாற் காரியத்தால் அநேகமாகிய செனனிமுதலிய வியாபாரசத்திகளெல்லாம் முற்கூறப்பட்ட பராசத்தி ரூபமாகிய ஞானமொன்றுன் உளவாவனவேயாமென்பதாம்.

தடை தடுத்தல்; மறைப்பென்றதும் அது. தடுத்தற்குச் செயப்படுபொருள் வருவித்துரைக்க. தடையிலாஞானமெனவே, தடைசெய்யு ஞானமுமுண்டென்பது போந்தமையின், அதுவே திரோதானசத்தியெனப்படும். இதனுற் பஞ்சசத்திகளுங் கண்டுகொள்க. ஞானத்துள வென்புழி, நீக்கப்பொருட்கண் வரும் இன்னுருபு விரித்துரைக்க. உளவாதல் ஈண்டுத் தோன்றுதன்மேற்று. ஏனையபோலத் தோன்றினவல்லவென்பார், எத்திறஞானமுள்ள தத்திறமிச்சை செய்தியென்முர். ஞானத்தின் வியாபார விசேடங்களே அவையென்பதாம். "நீடுபரா சத்திநிகழிச்சாஞான நிறைகிரியை தர" என்றதூஉம், "கிரியையறி விச்சை கிளர்ந்த சத்தியேதோ-பெரியபரா சத்தியெனப் பேசாய்" என்றதூஉமிக்கருத்தே நோக்கியென்க. ஞானமென்பது அம்முக்கெட்டுருபேற்று ஞானுலென நின்றது. அம்முக் கெடுதல் "பெற்றொன்றுயர்த்தபெருமான்" "கோணுகணையான்" என்முற்போல்வனவற்றுள்ளுங் காண்க. அத்துச்சாரியை விகாரத்தாற் ருெக்கதெனினுமாம். கிரியை வியாபாரம். இதனுற் போந்த பொருளென்னையெனின், அது வருஞ்செய்யுளிற் கூறப்படும்.

ஒன்றதாயிச்சாஞானக்கிரியையென்ருெருமுன்ருகி
நின்றிடுஞ்சத்தியிச்சையுயிர்க்கருணைசமாகு
நன்றெலாஞானசத்தியானயந்தறிவனுத
னன்றருட்கிரியைதன்னுலாக்குவனகிலமெல்லாம்.

ஏ-து. பராசத்தியாவது, தடையிலாஞானமெனப் பொதுமையானென்ருய், இச்சாஞானக்கிரியையென வியாபார பேதத்தான் மூன்ருய், அவையே மற்றுமவ்வக்காரிய பேதத்தாற் பலதிறப்படும். அம்மூன்றும் முறையே, உயிர்கட்கு மலத்தை நீக்கிச் சிவத்தையளித்தற்கண்ணுளதாகிய கருணையும், அதற்குச் செய்யக்கடவதான உபாயங்களையெல்லாம் அறியுமறிவும், அவற்றையவ்வாறே சங்கற்பித்துச் செய்யுஞ் சங்கற்பமுமாமென்பதாம்.

"உள்ளியதெல்லாம்" என்றாற்போல நன்றெலாமென்பது ஒருமைப்பன்மை மயக்கம். நன்மை உபாயம். அன்று அறிந்தபோதேயென்க. இவை நான்கு செய்யுளானும், அயன்றனையாதியாக வரனுருவென்றல் பற்றியுஞ் சத்திபலவாதல் பற்றியுந் தானொருவனே முதற்கடவுளென்றல் செல்லாதென்னும் அநேகேசுரவாதி மதத்தை ஆசங்கித்துப் பரிகரித்துத் தான்முதலென்றது வலியுறுத்தப்பட்டது. (௯௩)

சீவனுமிச்சாஞானக்கிரியையாற்சிவனையொப்ப
னாவனென்றிடினநாதிமலமிவற்றினைமறைக்குங்
காவலனிவன்செய்கன்மத்தளவினிற்கொடுப்பக்காண்பன்
பாவியாம்புத்திமுத்திப்பயன்கொளும்பண்பிற்றாகும்.

எ-து. இச்சை முதலிய மூன்றும் முதல்வனோடொப்ப உயிர்க்குமுளவென்பது மாத்திரையேபற்றி உயிர்களும் முதல்வனோடொக்கும் போலுமென மலையற்க. இவை அவைபோலன்றிக் கேவலத்தின் மூலமலத்தான் மறைபடுதற்குரிய தன்மையும், சகலத்திற் கன்மத்தளவின் ஏகதேசப்பட்டு நிகழ்தற்குரிய தன்மையும், அக்கன்மத்தால் வரக்கடவதாகிய போகப்பயன்போலச் சுத்தத்தின் அதனின் வேறாகிய முத்திப்பயனும் முதல்வன் கொடுப்பவே கொள்ளுமுரிமைத்தன்மையும், உடைமையான், இத்தன்மைகளில்லாத முதல்வனுடைய இச்சாஞானக்கிரியைகளோடு இவற்றிடை வேற்றுமை பெரிதாகலினென்பதாம்.

பண்பு தன்மை. பாவி வடசொல். புத்திபோலென்னுமுவமவுருபு விகாரத்தாற்றொக்கது. இங்ஙனமுரையாதார் கன்மத்தளவினிற் கொடுப்பக் காண்டலே புத்திப்பயன் கோடலென்பதுணர்ந்திலர். இதனானே, சிவசமவாதிமதம்பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரித்து, மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது. அற்றாயினும், ஆகமங்களின் இலயசிவன் போகசிவன் அதிகாரசிவனெனச் சிவப்பன்மை கூறுதலின் தான்முதலென்று ஒருபொருண்மேல் வைத்தோதுதல் அமையாதுபோலுமெனின், அஃதுணர்த்துதற்கன்றே வருஞ் செய்யுட்களெழுந்தனவென்பது. (௯௪)

ஞானமேயானபோதுசிவன்றொழின்ஞானமொக்கி
னீனமில்சதாசிவன்பேரீசனாந்தொழிலதேறி
ஞானமேற்கிரியைவித்தையுருத்திரனிலயபோக
மானபேரதிகாரத்தோடதிகாரணத்தனுமே.

எ-து. மேற்கூறிப்போந்த சிவசத்தி மூன்றனுள், யாண்டுமொரு பெற்றித்தாய் வியாபரிக்கும் இச்சையையொழித் தொழிந்த ஞானங் கிரியைகளிரண்டும், தனித்தனி வியாபரித்தலானும், ஒத்து வியாபரித்த லானும், தம்முளேறிக் குறைந்து வியாபரித்தலானும், சிவஞ் சத்தி சதா சிவம் மகேசுரஞ் சுத்தவித்தையென்று ஐவகைப்பட்டு, இலயம் போகம திகாரமென மூன்றாயடங்கு மவத்தைகளையும், அவத்தைக்கேதுவாய் அங்ஙனம் வேறுபட்ட ஆதாரங்களையுமுடையனாய் உருத்திரனொருவ னே அவ்வப்பெயர் பெற்று நிற்பனென்பதாம்.

உருத்திரனுமெனவியையும். ஈண்டு உருத்திரனென்றது மாசங்கார க் கடவுளாகிய பரமசிவனை, அவனுக்கும் உருத்திரனென்னும் பெயருண் மையின். அவ்விலயபோகமெனச் சுட்டு வருவித்துரைக்க. ஆனபோ தென்பதனையும் பிரிநிலையேகாரத்தையுந் தொழிலென்பதனோடுங் கூட் டுக. பின் வந்த ஞானஞ் சத்திக்குப் பரியாயப்பெயராய் நின்றது. ஒக்கிலென்பதற்கு இவ்விரண்டுமென எழுவாய் வருவித்துரைக்க. பே ரீசன் மகேசனென்னும் பொருட்டு. ஆதாரம் அதிகரணமென்பன ஒருபொருட் கிளவியென்பது மேலுமுரைத்தாம்; கடைப்பிடிக்க. அற் றேல், அவ்விலயபோகவதிகாரங்கட்கு ஏதுவாய் நின்ற அதிகரணங்க ளியாவை அவற்றியல்பென்னையோவெனின், அது வருஞ் செய்யுளிற் கூறப்படும். (சுரு)

வித்தையோடீசர்சாதாக்கியஞ்சத்திசிவங்களைந்துஞ்
சுத்தநத்துவஞ்சிவன்றன்சுதந்திரவடிவமாகு
நித்தமென்றுரைப்பர்காலநீங்கியநிலைமையாலே
வைத்திலர்முற்பிற்பாடுவருவித்தார்கருமத்தாலே,

எ-து. அவ்வவியாபாரங்கட்கு இடமாய் ஐவகைப்பட்டு மேற்கூ றிப்போந்த அவ்வப்பெயரே பெயராகவுடையனவாஞ் சுத்ததத்துவ மைந்தும் அவ்விறைவனுக்குச் சுதந்திரமாகிய வதிட்டானமுமாம், முன் பின்னாக நிகழும் ஞானசத்தி கிரியாசத்திகளின் வியாபாரபேதம்பற்றி இவற்றிற்கு முற்பிற்பாடு கூறப்படினும், இவ்வைந்துந் தோன்றிய பின் னர்த் தோன்றுவதாய காலதத்துவம் இவற்றது தோற்றத்திற்கு ஏது வாகாமையிற் காலம்பற்றி முற்பிற்பாடு கூறுதல் செல்லாது; காலவ ரையறையைக் கடந்து நிற்றலால் அதுபற்றி இவை சிவனுக்கு நித்திய வதிட்டானமென்றுரைக்கப்படுமென்பதாம்.

அநந்ததேவர் முதலியோர் வாயிலாக நின்றதிட்டிக்கப்படும் ஏனை மாயேயம் போலன்றித் தானேயதிட்டிக்கப்படுதலின் இவை சுதந்திர வடிவமெனப்பட்டன. அதிட்டானத்தை வடிவமென்றுபசரித்தார். தோற்றக்கேடுகளுடையனவாய தத்துவங்கள் இறைவனுக்குச் சுதந்திரவடிவமாமாறு யாங்ஙனமென்னுங் கடாவை யாசங்கித்து, நித்தமென்றுரைப்பரென்றும், நித்தமாதற்கேதுக் கூறுவார் காலநீங்கிய நிலைமையாலென்றும், அற்றேற் காலநீங்கியவழி இவற்றின்றோற்றத்திற்கு முற்பிற்பாடு கூறுதல் செல்லாதென்பாரை நோக்கி ஈண்டு முற்பிற்பாடு கூறியது காலம்பற்றியன்றென்பார் வைத்திலர் முற்பிற்பாடு வருவித்தார் கருமத்தாலென்றுங் கூறினார். ஈண்டுக் கருமமென்றது மேலைச்செய்யுளிற் கூறிய வியாபாரபேதங்களை. அந்தவியாபாரங்கட்குக் காரணங் கலையித்திரியெனப் பெயர்பெற்றுக் காலத்தானமாய் நிற்குஞ் சிவசத்தியேயாகலின், ஆண்டுக் காலமின்மைபற்றி முற்பிற்பாடுண்மைக்கு இழுக்கின்மையுமறிக. அற்றேல் இலயசிவன்முதலிய மூவருந் தம்முள் வேறென்றது சுத்தசிவனொருவனே இவ்வதிகரணங்களைப்பற்றிய வியாபார பேதத்தால் அங்ஙனம் மூன்றவத்தையெய்துவனெனின் விகாரியாவான்போலுமெனின், அவ்வாசங்கை நீக்குதற்கெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது, (சுசு)

ஒருவனேயிராவணாதிபாவகமுற்றுற்போலத்
தருவனிவ்வுருவமெல்லாந்தன்மையுந்திரியானாகும்
வரும்வடிவெல்லாஞ்சத்திசத்திதான்மரமுங்காழ்ப்பு
மிருமையும்போலமன்னிச்சிவத்தினோடியைந்துநிற்கும்.

ஏ-து. ஒருவன் கூத்திற்குரிய பலவேடங் கட்டி நடித்தானாயினுந் தன்றன்மையிற் சிறிதுந் திரியாமைபோல, முதல்வன் ஐந்தொழிற்குரியனவாய் இங்ஙனங் கூறிப்போந்த பேதமெல்லாமெய்தியும் அவ்வேறுபாடெல்லாங் குணகுணிபாவமாயுடனிற்குந் தனது சத்தியிற் காணப்படுவனவாகலின், அதுபற்றித் தன்றன்மை வேறுபட்டு விகாரியாவானல்லனென்பதாம்,

ஏகாரந் தேற்றம். தன்மையுமென்னுமும்மை சிறப்பின்கண் வந்தது. இருமையென்றது ஈண்டெண்ணின்மேனின்றது. சத்தியிற் கா

ணப்படுவனவற்றைச் சத்தியென்றுபசரித்தார். அற்றேல், தனது சத்தியிற் காணப்படுவது தனக்காமாறு யாங்ஙனமெனின், அது வருஞ் செய்யுளிற் கூறப்படும். (சுஎ)

பொன்மைநீலாதிவன்னம்பொருந்திடப்பளிங்கவற்றின்
றன்மையாய்நிற்குமாபோற்சத்திதன்பேதமெல்லா
நின்மலன்றானுய்த்தோன்றிநிலைமையொன்றாயேநிற்பன்
முன்னருட்சத்திதன்பான்முகிழ்க்குந்தான்முளையானன்றே.

எ-து. பொன்மைநீலாதிகளைத் தன்னிறமே பற்றத் தானும் அந் தன்மைகளனைத்துமாய்த் தோன்றி வேற்றுமையின்றி நிற்கும் படிகம் போல, முதல்வனுந் தனது சத்தியிற் காணப்படும் அப்பேதமெல்லாந் தானாகத் தோன்றி வேற்றுமையின்றியே நிற்பன்; அவன் யாண்டுஞ் சத்தியினிடமாகவே தோன்றுவானன்றித் தானாக வேறு தோன்றா னாகலானென்பதாம்.

வன்னம் படிகநிறம். ஏகாரந் தேற்றம். தன்னென்றது இடைச்சொல், கிரியைதன்னாலாக்குவன் என்றாற்போல. ஆகவென வருவித்துரைக்க. இவை நான்கு செய்யுளானுஞ் சிவபேதவாதிகள் கூறுங் கடாவையாசங்கித்துப் பரிகரித்து மேலது சாதிக்கப்பட்டது. இம்முத்திறத்தொன்பது செய்யுளுந் தான்முதலென்றதனை வலியுறுத்தியவாறு.

சத்தியுஞ்சிவமுமாயதன்மையிவ்வுலகமெல்லா
மொத்தொவ்வாவாணும்பெண்ணுமுணர்குணகுணியுமாகி
வைத்தனனவளால்வந்தவாக்கமிவ்வாழ்க்கையெல்லா
மித்தையுமறியார்பீடலிங்கத்தினியல்புமோரார்.

எ-து. இறைவனிவ்வாறு சத்தியுஞ் சிவமுமெனத் தன்னுள்ளே இருவேறு வகைப்பட்ட தன்மைகள் வைத்தலானன்றே, பலவேறு வகைப்பட்ட உயிர்வடிவங்களனைத்துங் குறியானுங் குணத்தானும் ஆண்பெண்ணென்ன அவ்வவியோனிக்குள் இருவேறுவகையாயடங்கித் தம்முட் கூடிக் களித்து வாழாநின்றனவாகலான், இப்படியே யீண்டுக் கூறிப்போந்த வாழ்வுகளெல்லாஞ் சிவசத்தி மணந்ததனாலாகிய வாழ்வென்பதறியப்படும். அச்செலாம் இலிங்காங்க பகாங்கமாம்படி சிவ

முஞ் சத்தியுங் கொண்டருளிய பீடலிங்கவடிவமே அங்ஙனமிருவே று வகைப்பட வைத்ததனைக் கண்கூடாக வறியச்செய்தல் சான்றென் பதாம்.

ஒத்தொவ்வாமையாவது, அவ்வப் பிறப்புக்கியைய வடிவங்களெல் லாமொத்துங் குறிகுணங்களொவ்வாது இருவேறு வகைப்படுதல். ஆண் பெண்ணென்பன குறியுணர நின்றன. உணர்குணகுணியுமாகியென் பது, அவ்வக்குறிகட்கேற்ப உணரப்படு மிருவேறுவகைக் குணங்களை யுடைய குணியுமாகியென்பதாம். இருவேறுவகைக் குணமுடையன வாதலாவது, ஆணெனப்பட்டனவெல்லாம் ஆண்மைக்குணமும், பெ ண்ணெனப்பட்டனவெல்லாம் அமைதிக்குணமு முடையனவாதல். ஈண்டுக் குணியென்றது வாளாபெயராய் நின்றது, கரிகரம் பணிபண மென்றாற்போல. ஈண்டுக் கூறிப்போந்த வாழ்க்கையாவன, உலகமெல் லாம் அவயவப்பகுப்புடையனவாதலும், முத்தொழிலுடையனவாதலும், கருத்தாவையுடையனவாதலும், சங்காரக்கடவுளினின்றுந் தோன்றுவ னவாதலும், அவனையே முதற்கடவுளாகவுடையனவாதலும் என்னுமி வை. இதனானே, தான்முதலாதலைக் கண்கூடாக விளக்குமுகத்தான் முதல்வனுக்குரிய பொதுவியல்பனைத்துந் தொகுத்துக் கூறப்பட்டன.()

சிவனருவுருவுமல்லன்சித்தினோடசித்துமல்லன்
பவமுதற்றொழில்களொன்றும்பண்ணிடுவானுமல்லன்
றவமுதலியோகபோகந்தரிப்பவனல்லன்றானே
யிவைபெறவியைந்துமொன்றுமியைந்திடாவியல்பினானே.

எ-து. ஈண்டுக் கூறிப்போந்தவையனைத்தும் முதல்வனுக்குத் தடத்தலக்கணமாதலின், சொரூபலக்கணமெனப்படுந் தன்னுண்மை இவற்றின் வேறாம்; அஃது உண்மையதிகாரத்திற் பெறப்படுமென்ப தாம்.

இதனானே முதல்வனுக்குரிய சிறப்பியல்பு தொகுத்துக் கூறப் பட்டது. (எ0)

முதற் சூத்திரம் முடிந்தது.

ஆ திருவிருத்தம்—கூ0.

இரண்டாஞ் சூத்திரம்.

முதற் சூத்திரத்தின் ஈறுமாகிமருவிடுமென்றதன்கட்படும் அவாய்நிலையை நிரப்புதற்குப் புனருற்பவமாமாறுணர்த்துமுகத்தானே ஆண்டுலகிற்கு நிமித்தகாரணனாகிய பதியுண்மைக்கு அளவை கூறியவாசிரியர், காரணமாதற் பொதுமையான் இயைபுடைய வினைத் துணைக்காரண முதற்காரணங்களதுண்மைக்கு அளவையும் அவற்றாற் காரியப்படுமாறும் இரண்டாஞ் சூத்திரத்திற் கூறுகின்றார்.

உலகெலாமாகிவேறாயுடனுமாயொளியாயோங்கி
யலகிலாவுயிர்கள்கன்மத்தாணையினமர்ந்துசெல்லத்
தலைவனாயிவற்றின்றன்மைதனக்கெய்தலின்றித்தானே
நிலவுசீரமலனாகிநின்றனனீங்காதெங்கும்.

எ-து. மேற் கூறிப்போந்த சிவன், புனருற்பவஞ் செய்யுங்கால், உயிர்களிடத்து உடலுயிர் கண்ணருக்கனறிவொளிபோற் பிறிவருமத்துவிதமாய் அவ்வவுயிர்களின்வழி நிற்பதாகிய சத்திரூபமாகியும், தனதாணையான் வரும் இருவினைக்கேற்ப அவ்வுயிர்கள் ஐந்தொழிலிற்பட்டுச் செல்லுங்கால் அவ்வைந்தொழினடாத்துவதாகிய பதிரூபமாகியும், அத்தன்மைகளின் வேறாய் அவற்றோடுந் தாதான்மியமாய் எவ்விடத்துந் தானே சொயம்பிரகாசரூபமாமியல்புடையனாய் நிற்பனென்பதாம்.

அநாதிமுத்த சித்துருவாகிய முதல்வன், ஒன்றினுந் தோய்வின்றித் தானே சொயம்பிரகாசமாய் நிற்குந் தன்னுண்மையிற் சிவமெனவும், உலகெலாமாகிவேறாயுடனுமாய் இவ்வாறுயிர்களின்வழி நிற்குந் தன்மையிற் சத்தியெனவும், தாதான்மியத்தானிருதிறப்பட்டு, பின் ஐந்தொழில் செய்யுந்தன்மையிற் பதியெனப் பெயர்பெற்று நிற்பனென்னுஞ் சிவாகமநூற்றுணிபுணர்த்துவார், இவ்வாறு பகுத்தோதினார். ஈண்டுலகமென்றது உயிர்களை. ஒளியென்றது சத்தியை. தலைவனெனினும் பதியெனினுமொக்கும். நீங்காமை தாதான்மியம். இச்செய்யுள் முதனூலிரண்டாஞ் சூத்திரம்போல நாற்கூற்றதாமாறு கண்டுகொள்க.

(௧)

ஒன்றெனமறைகளெல்லாமுரைத்திடவுயிர்களோன்றி
நின்றனனென்றுபன்மைநிகழ்த்துவதென்னையென்னி
னன்றவைபதிதானென்றென்றறையுமக்கரங்கடோறுஞ்
சென்றிடுமகரம்போலநின்றனன்சிவனுஞ்சேர்ந்தே.

எ-து. வேதத்துள் ஆன்மாவேகனேயென்பதற்குப் பரமான்மா வொருவனேயென்பது தாற்பரியமாகலான் அதுபற்றி முரணுதலின்மையான், மேலைச் செய்யுளின் வேறாயென்றதூஉம், ஒன்றாகிய அகரம் பலவெழுத்துக்களின் விரவிநிற்றல் காணப்படுதலின் ஒருவனாகிய பரமான்மாப் பலவுயிர்களின் விரவிநிற்றல் யாங்ஙனமென்னுமாசங்கைக்கு இடமின்மையான், உடனுமாயென்றதூஉம், அமைவுடையனவென்பதாம்.

உம்மை சிறப்பின்கண் வந்தது. (௨)

உருவொடுகருவியெல்லாமுயிர்கொடுநின்றுவேறாய்
வருவதுபோலவீசனுயிர்களின்மருவிவாழ்வன்
றருமுயிரவனையாகாவுயிரவைதானுமாகான்
வருபவனிவைதானாயும்வேறுமாய்மன்னிநின்றே.

எ-து. முதல்வன் அங்ஙனம் வேறாகியும் உலகெலாமாகி நிற்றல் அமைவுடைத்தென்பது உடம்பின்கண்ணதாகிய உயிரியல்பின் வைத்துக் கண்டுகொள்கவென்பதாம்.

ஐ சாரியை. அவை பகுதிப்பொருள் விகுதி. நின்று வருபவனெனவியையும். இவையிரண்டு செய்யுளானும், பேதவாதம் பேதாபேதவாதம் அபேதவாதமாகிய முக்கூற்று மதங்களையும் பரிகரித்து, உலகெலாமாகிவேறாயுடனுமாயென்ற முதற்கூற்றுப்பொருள் வலியுறுத்தப்பட்டது. இன்னும் இதன்கட்படுங் கடாவிடைகளெல்லாம் முன்னர் விரித்துக் கூறப்படுமென்பதுபற்றி ஈண்டு விரித்திலர். இனி ஒளியாயோங்குதற்கட்படுங் கடாவிடைகளே மேலைச்சூத்திரத்துளியைபுபற்றிக் கூறிப்போந்தமையின் ஈண்டுத் தெரித்திலர். அஃதங்ஙனமாக, முதனூற்பொருளை முதனூலிற் கிடந்தவாறன்றித் தொகுத்தன் முதலிய நால்வகைப்பாப்பினுளொன்றுபற்றிச் செய்தலன்றே வழிநூலாவது; அவ்வாறன்

றி, அன்றவை பதிதானென்றென் றறையும் எனவும், உருவொடுகருவியெல்லாமெனவும், பிறுண்டுஞ் சிலவற்றை முதனூலிற் கிடந்தவாறே கூறுதல் வழிநூற்கு மரபன்றுபோலுமெனின்,—"முன்னோர் மொழி பொருளே யன்றி யவர்மொழியும்-பொன்னேபோற் போற்றுவ மென்பதற்கு—முன்னோரின்—வேறுநூல் செய்துமெனு மேற்கோளில் லென்பதற்குங்-கூறுபழஞ் சூத்திரத்தின் கோள்" என்பவாகலின், அப்பயன் பற்றி ஒரோவழியங்ஙனங் கூறுதலும் வழிநூற்கு மரபாமென விடுக்க. இதனானே கூறியதுகூறலென்னும் வழுவின்மையுங் கண்டுகொள்க. இனி நாற்பத்தேழு செய்யுளான் அலகிலாவுயிர்கள் கன்மத்தாணையினமர்ந்துசெல்லவென்ற இரண்டாங்கூற்றை அவ்வவர் மதம்பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரித்து வலியுறுத்துகின்றார். (௩)

இருவினையின்பத்துன்பத்திவ்வுயிர்பிறந்திறந்து
வருவதுபோவதாகுமன்னியவினைப்பலன்க
டருமரன்றரணியோடுதராபதிபோலத்தாமே
மருவிடாவடிவுங்கன்மபலன்களுமறுமைக்கண்ணே.

எ-து. மேற் கூறிப்போந்தவுயிர், முற்பிறவியிற் செய்யப்பட்டுக் கிடந்த இருவினைக்கீடாக இப்பிறவியின் வரும் இன்பத்துன்ப நுகர்ச்சியான் மேலும் வினையேறுதலின் அதனான் மீளமீளப் பிறந்திறத்தலும் துறக்கநிரயங்களிற் சென்று மீடலுமுடைத்தாகலான், உடம்போடு நிலைபெறுமவ் வினைப்பயன்களை மருத்துவனும் வேந்தனும்போல முதல்வனே யவ்வுயிர்க்குத் தனதாணையாற் கூட்டுவன், அவ்வாறன்றிச் சடமாகிய அவைதாமே மறுமைக்கண் வந்து கூடமாட்டாவென்பதாம்.

தரணமென்னும் வடமொழி கடத்தலென்னும் பொருட்டாகலான், நோயைக் கடப்பித்தலின் மருத்துவனுக்குத் தரணியெனக் காரணக்குறியாயிற்றென்பது. அற்றாகலினன்றே மருத்துவனுரைத்தநூலினென முன்னர் வகுத்துக் கூறுவாராயினரென்பது. இதனானே முதல்வனவ்வாறு மூவகையுமாய் நிற்றலானாய பயன் இதுவென்பதுணர்த்துமுகத்தான் இரண்டாங் கூற்றின்கட் படுமியல்பெல்லாந் தொகுத்துக் கூறப்பட்டது. (௪)

இருவினையென்னையின்பத்துன்பங்களியல்பதென்னி
னொருதன்மையியல்புக்குள்ளதொருவனுக்கிரண்டுசெய்தி
வருவதென்மலருந்தீயுமருவலின்வாசம்வெம்மை
தருவதெனீரென்செய்துதானியல்பாகுமன்றே.

தன்னியல்பொழியப்பூவுந்தழலும்வந்தணையநீரின்
மன்னியதிரண்டுசெய்திவருமிருவினையினானு
முன்னியவின்பத்துன்பமுறுமுயிருணர்விலாத
துன்னியவசித்தையின்பத்துன்பங்கள்சூழ்ந்திடாவே.

எ-து. ஒருபொருட்குத் தம்முண் மாறுபட்ட விரண்டுதன்மை காரணத்தானன்றி உளவாகாமையானும், தண்ணீருக்கு வாசமும் வெப்பமுஞ் செயற்கையானுளவாயினவாகலின் அதுவேயீண்டைக்கு உவமையாய் முடிதலானும், இன்பத்துன்பநுகர்ச்சி சித்துக்கன்றிச் சடத்துக்குக் கூடாமையானும், அவ்வின்பத்துன்பமிரண்டற்குங் காரணம் வேண்டப்படுமாகலான், இருவினையெனப்படுஞ் சஞ்சிதமே ஆண்டைக்குக் காரணமென்பதாம்.

என்னையென்னும் வினா இன்மை குறித்து நின்றது. அதுவென்னும் பகுதிப்பொருள்விகுதி அப்பண்பின்மேனின்றது. தன்னியல்பு தட்பம். உணர்விலாத வசித்தென்றது "அடியளந்தான்றாயது" என்றாற்போலக் கொள்க. (ரு-கூ)

இம்மையின்முயற்சியாலேயிருநிதியீட்டியின்ப
மிம்மையேநுகர்வர்செய்தியிலாதவர்பொருளுமின்றி
யிம்மையேயிடருழப்பர்வேறிருவினையதுண்டே
லிம்மையின்முயற்சியின்றியெய்திடவேண்டுமிங்கே.

இருவினைச்செயல்காணிம்மையிரும்பொருளின்பம்வேண்டி
வருவினைசெய்யுங்காலைமடிவருமடியுமின்றித்
தருவினையதனிலத்தந்தானறுந்துயருந்தங்கு
மொருவினைசெய்யாதோருமுடையரிவ்வுலகத்துள்ளே.

எ-து. அற்றேல் அக்காரணமாவது முயற்சியேயாமென்பது உடம்பாட்டினுமெதிர்மறையினும் வைத்துக் கண்கூடாகவறியக்கிடத்தலின், அதுவேயமையும் வேறுமோர் காரணங் கோடன் மிகையாமென்றது பொருந்தாது. அஃதொரோவழிப் பிறழ்தலும் அவ்விருதிறத்தினும் வைத்தறியக்கிடத்தலின் நியதகாரணம் வேறுண்டென்பது பெறப்படுதலால், அதுவே ஆண்டைக்குப் புலனாகாத சஞ்சிதவினையென்று அறியப்படுமென்பதாம்.

ஒருவினை செய்யாதோரு முடையராதல் கிழியீடு நேர்பட்டபேபற்றார் முதலாயினார்மாட்டுக் காணப்படும். ஈண்டுடையரென்றது செல்வரை; அஃது "உடையார்மு னில்லார்போல்" என்பதனானுமறிக. இவைநான்கு செய்யுளானும் உலோகாயதர் மதம்பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரித்துச் சஞ்சிதமெனப்படு மிருவினையுண்மை காரியவேதுவின் வைத்துச் சாதிக்கப்பட்டது. அற்றேல், இருவினையேயமையுமாகலின் "முயற்சி திருவினை யாக்கு முயற்றின்மை—யின்மை புகுத்தி விடும்" என்பதுபற்றிச் செல்லும் மனவெழுச்சிக்குப் பயனில்லைபோலுமெனின், அது முன்னர்க் கூறப்படும். (எ—அ)

பேறிழவின்பமோடுபிணிமூப்புச்சாக்காடென்னு
மாறுமுன்கருவுட்பட்டதவ்விதியனுபவத்தா
லேறிடுமுன்புசெய்தகன்மமிங்கிவற்றிற்கேது
தேறுநீயினிச்செய்கன்மமேலுடற்சேருமென்றே.

எ-து. எடுத்ததோருடம்பின் வரக்கடவனவாகிய இன்பத்துன்பங்கட்கு ஏதுவாகிய செல்வவறுமைகளும் அவற்றான் வரும் உயர்விழிவுகளும் அவற்றானாய இன்பத்துன்பங்களுமாகியவாறும், முன்னேதானே சூக்குமமாய்க் கருவினுளமைந்து கிடந்தனவன்றி அப்போதப்போது உளவாவனவல்ல; அவை பின்னர்த் தூலமாய் வந்து கூடுதல் அவற்றையனுபவித்தற்குத் துணையாகிய முயற்சியானும்; அங்ஙனமனுபவித்தற்குத் துணையாகவெழுந்த முயற்சியும் அவ்வளவினொழியாது மற்றோருடம்பிற் படும் அவ்வறுவகைக்கும் வித்தாய் நிலைபெறும்; முற்பிறவினிகழ்ந்த முயற்சி இப்பிறவியின் வருமவ்வாறற்கும் ஏதுவாயினாற்போலுமத்துணையே முயற்சியானாகக்கடவது பிறிதில்லையென்பதாம்.

பிணியென்றது ஈண்டுத் துன்பமாத்திரையேயுணர்த்தி நின்றது. "நோயுமின்பமும்" என்றார் தொல்காப்பியனாரும். ஈண்டு மூப்பென்றது உயர்ச்சியின்மேற்று; அது "விண்ணோர்க்கெல்லா மூப்பாய்" என்பதனானும் மூத்ததிருப்பதிகமென்பதனானுமுணர்க. சாக்காடுபோறலின் இழிவைச் சாக்காடென்றுபசரித்தார். ஏனைமூப்புச்சாக்காடுகள், பேறிழவின்பம் பிணிபோலத் தம்முண் மறுதலையாகாமையானும், அவற்றின் மறுதலைப்பொருள்களை உடன் கூறுமையானும், இவற்றுளடங்குதலின் வேறுகூறவேண்டாமையானும், காலம்பற்றி ஒருதலையான் வரும் மூப்பின்கண் ஐயமறுத்தல் வேண்டாமை யானும், அவற்றையுடன்வைத்தெண்ணியுரைசெய்தல் பொருந்தாமையறிக. ஓடு எண்ணின்கண் வந்தது. சூக்குமவவத்தையிற் பாகுபாடின்மைபற்றிப் பட்டதென்று ஒருமைப்பாலாற் கூறினார். கூறவே ஏறிடுமென்பது தூலமாய் விளங்குமென்பதாயிற்று. இது சற்காரியவாதம். அனுபவமெனக் காரணத்தைக் காரியமாக வுபசரித்தார். முன்புசெய்த கன்மமிங் கிவற்றிற்கேது என்றது எடுத்துக்காட்டுவமை. ஈண்டுக் கன்மமென்றது முயற்சியை. மேலே வினையென்றதுமது. (௯)

உடற்செயல்கன்மமிந்தவுடல்வந்தவாறேதென்னின்
விடப்படுமுன்னுடம்பின்வினையிந்தவுடல்விளைக்குந்
தொடர்ச்சியாலொன்றுக்கொன்றுதொன்றுதொட்டநாதிவித்தி
னிடத்தினின்மரமரத்தின்வித்தும்வந்தியையுமாபோல்.

எ-து. அங்ஙனம் உடலும் வினையும், வித்தும் மரமும்போலத் தம்முட் காரணகாரியமாய்த் தொன்றுதொட்டுப் பிரவாகாநாதியாய் வருதலின், அவற்றிற்குத் தம்முண் முற்பிற்பாடு முடியாதென்பதாம்.

அற்றேல், வரம்பின்றியோடி அநவத்தையாம்போலுமென மலையற்க, அவ்விரண்டற்கும் மூலமாகிய சூக்குமவுடம்பு வேறுண்மையின்.

முற்செயல்விதியையிந்தமுயற்சியோடனுபவித்தா
னிச்செயல்பலிக்குமாறெனிதமகிதங்கண்முன்ன
ரச்செயலானலிங்குமவைசெயின்மேலைக்காகும்
பிற்செயாதனுபவிப்பதின்றுபின்றொடருஞ்செய்தி.

எ-து. அற்றேல் இத்துணையுங் கூறியவாற்ருன் முன்புசெய்த கன்மம் இங்கிவற்றிற்கேதுவென்பதூஉம் அவற்றையனுபவித்தற்குத் துணையாதன் மாத்திரையே முயற்சியென்பதூஉமொக்குமாயினும், அவ்வாறு வினைப்பயனுக்கீடாக வருகின்ற முயற்சி மேலுடற் சேருதற்குரிய வினையாமாறு யாங்ஙனமெனின்,—நன்று சொன்னுய்; முன்வினையெனப்படுமிதமகிதமாவன முற்பிறவியினவ்வாறு நிகழுமுயற்சியேயன்றி வேறின்மையான் அதனையுடம்பட்டாய்க்கு அந்நயம்பற்றி இங்குமஃமுயற்சி நிகழ்ந்தால் அது மேலைக்கு வினையாமென்பது தானே போதரும். அற்றேல் ஒரோவழி முயற்சியின்றியிருப்பார்க்கு மேல் வரக்கடவதொன்று இல்லைபோலுமெனின்,—அற்றன்று; அனுபவமாவது முயற்சியையொட்டியே நிகழ்வதொன்ருகலிற் பிராரத்தவினையனுபவமுள்ளளவும் முயற்சியும் ஒருதலையானுண்டென்பது பெறப்படுதலின், அனுபவமுள்வழி மேலைக்கு வரக்கடவதொன்றில்லையென்றல் யாண்டையதென்ருழிக வென்பதாம்.

ஒருவினை செய்யாதோரு முடையரென்றதும் வருந்திச் செய்ய வேண்டாது எளிதிற் பெறுவது நோக்கியே பிறிதன்றென்பது கருத்து. மரங்கண் முதலியவற்றிற்குந் தண்ணீர் முதலியவற்றை ஏற்றுக்கோடற்குரிய சூக்குமமுயற்சி யுண்டென்பது உணர்ந்துகொள்க. யாண்டும் பிறழாமை யுணர்த்துதற்கன்றே பிற்செயாதனுபவிப்பதின்று என எதிர்மறைமுகத்தான் வரைசெய்து கூறினுரென்பது. ஆனுலென்பது தெளிவின்கண் வந்தது; காண்பவன்சிவனேயானுல் என்ருற்போல. அற்றேல் ஒன்றன்பொருட்டு வந்தது மற்ருென்றன்பொருட்டாதல் கண்டிலமாதலின், இதமகிதங்கண் முன்னரச்செயலாயவாறுதான் யாங்ஙனமெனின், அஃதுணர்த்துதற்கன்றே வருஞ்செய்யுளெழுந்ததென்[illegible]பது. (கக)

மேலைக்குவித்துமாகிவிளைந்தவையுணவுமாகி
ஞாலத்துவருமாபோலநாஞ்செயும்வினைகளெல்லா
மேலத்தான்பலமாச்செய்யுமிதமகிதங்கட்கெல்லா
மூலத்ததாகியென்றும்வந்திடுமுறைமையோடே.

எ-து. உலகத்தின் உணவின்பொருட்டு விளைந்த கனிமுதலாயின உணவுமாய் வித்துமாதல் கண்டாமன்றே; அதுபோல, நாமென்னு

முனைப்பாற் செய்யப்படுவதாகிய முயற்சியுஞ் செயல்வகையான் வினைக்கீடாக வருமனுபவத்தைப் பயக்கும், கருத்துவகையான் இதமகிதமெனப்படும் ஆகாமியவினையைப் பயக்குமென்பதாம்.

இவ்வியல்பு தொன்றுதொட்டு வீடுபேறெய்துமளவும் இடையறவுபடாது தொடர்ச்சியாய் வருமென்பார், என்றுமென்றார். மூலத்ததென்னுமொருமை அத்தருமத்தின்மேனின்றது. இதமகிதங்களென்பது என வருகின்றதுமது. "ஊசியொடு குயின்ற தூசும் பட்டும்" என்றாற்போல ஈண்டு ஒடு ஆறாயிற்று. இவை நான்கு செய்யுளானும், முயற்சிக்குப் பயன் இதுவென்பதுணர்த்துமுகத்தான், வருவாயின்மையின் வினையுண்மை பெறப்படாதென்னுமவர் மதம்பற்றி ஆசங்கித்துப் பரிகரித்து, வருவாயினியல்பு கூறி மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது. அற்றேல், அம்முயற்சியினுளவாகிய இதாகிதங்களதியல்பாமாறும் அவை பின்னர்ப் பயப்படுமாறும் யாங்ஙனமெனின், அது முன்னர்க் கூறப்படும். (கஉ)

இதமகிதங்களென்பதிகன்மனவாக்குக்காயத்
திதமுயிர்க்குறுதிசெய்தலகிதமற்றதுசெய்யாமை
யிதமகிதங்களெல்லாமிறைவனேயேற்றுக்கொண்டிங்
கிதமகிதத்தாலின்பத்துன்பங்களீவனன்றே.

எ-து. உயிர்க்குறுதியென வேதாகமங்களின் விதித்தவற்றைச் செய்தலே இதம், அவற்றது மறுதலையைச் செய்தலே அகிதமாகலான், அவ்விரண்டனையுமறியவல்ல முதல்வனே அவற்றைக் கைக்கொண்டு பயனளிப்பனென்பதாம். (கந)

இறைவனிங்கேற்பதென்னையிதமகிதங்களென்னி
னிறைபரனுயிர்க்குவைத்தநேசத்தினிலைமையாகு
மறமலியிதஞ்செய்வோருக்கனுக்கிரகத்தைச்செய்வன்
மறமலியகிதஞ்செய்யினிக்கிரகத்தைவைப்பன்.

எ-து. முதல்வன் அவற்றையேற்றுக்கோடற்குக் காரணம் உயிர்கள் வீடுபேறெய்தற்பொருட்டு வைத்த கருணையேயாம். கருணையாயினும் காரணமிருவேறுவகைப்பட நிகழ்தலமையிற் பயனுமிருவேறுவகைப்படச் செய்யுமென்பதாம். (கச)

நிக்கிரகங்கடானுமேசத்தாலீசன்செய்வ
தக்கிரமத்தாற்குற்றமடித்துத்தீர்த்தச்சம்பண்ணி
யிக்கிரமத்தினலேயீண்டறமியற்றிடென்ப
னெக்கிரமத்தினுமிறைசெயலருளேயென்றும்.

எ-து. அங்ஙனம் அகிதஞ்செய்தாரைக் கண்டித்தல் நல்வழிப்ப டுத்தற்பொருட்டேயாகலின் அதுவுங் கருணையாதற்கிழுக்கில்லையென்ப தாம்.

தான் அசை. உம்மை இறந்ததுதழீஇயிற்று; சிறப்புமாம். திரோ பவித்தல் சங்கரித்தலுட்பட்ட செயல்களும் அருளேயென்பார், எக்கிர மத்தினுமிறைசெயலருளேயென்றார். ஏகாரந் தேற்றம். (கரு)

தந்தைதாய்பெற்றதத்தம்புதல்வர்கடஞ்சொலாற்றின்
வந்திடாவிடினுறுக்கிவளாரினலடித்துத்தீய
பந்தமுமிடுவரெல்லாம்பார்த்திடிற்பரிவேயாகு
மிந்தநீர்முறைமையன்றோவீசனார்முனிவுமென்றும்.

எ-து. இன்னோரன்னவை செயல்வகையான் வெகுளிபோலத் தோன்றினுங் கருத்துவகையான் அருளேயாதல் கண்டுகாலறியப்படு மென்பதாம்.

நீர்முறைமை உவமைத்தொகை. நீர்மை இயல்பு. இவைநான்கு செய்யுளானும் மீமாஞ்சகர்மதம்பற்றி ஆசங்கித்துப் பரிகரித்து, மன்னி யவினைப்பலன்கடருமீனென்றது பொருந்துமாறும் அதுபற்றி அவனு க்கிழுக்கின்மையுங் கூறப்பட்டன. (கசா)

செயல்களேபலத்தைச்செய்யுந்தெய்வம்வேண்டாவிங்கென்னின்
முயலுமிச்செயல்களிங்கேமுழுவதுமழியுமெங்கே
பயனளிப்பனவழிந்தேபுலன்களைப்பண்ணுங்கெட்டே
வபலிடுந்தழையுந்தின்னுமருந்தும்பின்பலிக்குமாபோல்.

செய்க்கிடுந்தழையுந்தின்னுந்திரவியமதுவும்போல
வுய்த்திடுஞ்செய்திகெட்டேயுறுவிக்கும்பலத்தையென்னின்
வைத்திடுஞ்சோறும்பாக்குமருந்தினர்வயிற்றின்மாய்ந்தான்
மெய்த்திடும்பலமுனக்குமலமலான்வேறுமுண்டோ.

எ-து. அற்றாயினும், வினைகளே தம்பயனைத் தோற்றுவிக்க வல்லுமாகலின் ஆண்டைக்கு முதல்வன் மிகையாம்போலுமென்றல் பொருந்தாது, செய்தவினை செய்தபொழுதே கெட்டொழிவதாகலிற் பின்னின்று பயன்றருதல் செல்லாமையானும், கெட்டுப் பயன்றருதலே உலகத்துப் பொருள்களிற் கண்டாமெனிற் கெட்டவை பயன்றருமென்பது சிலவற்றினன்றி யாண்டுஞ் செல்லாமையானுமென்பதாம்.

செய்க்கிடுந் தழையுந்தின்னுந் திரவியமதுவும்போல வுய்த்திடுஞ் செய்திகெட்டேயுறுவிக்கும்பலத்தையென்றது, அனுவாதஞ்செய்துகொண்டது. மெய்த்திடும் பலம் மெய்யின்கண்ணதாய் வரும் பலம். அற்றேற் கெட்டுப்பயன்றருதல் சிலவற்றினாயினுங் காணப்படுதலின் வினையுமவ்வாறுகெட்டுப் பயன்றருமென்பது அமைவுடைத்தென்பாரை நோக்கி அதனை மறுத்தற்கெழுந்தது வருஞ் செய்யுளென்பது. (கஎ—கஅ)

திரவியமுவமையன்றுசெய்திக்கட்டிரவியங்கள்
விரவியவிடத்தேவீந்துபலந்தருமிம்மையம்மை
பரவிநீபார்நீரங்கிபாத்திரத்திட்டவெல்லாங்
கரவிடுமிங்கேயெங்கேபலன்கொளக்கருதினாயே.

எ-து. கண்டெடுத்துக் காட்டிய தழைமுதலிய பொருள்களுந் தாங் கிடந்தவிடத்தே கெட்டு ஆண்டே பயன்றருவனவாம்; வினையவ்வாறன்றி இவ்வுடம்பிற் செய்வதீண்டே கெட்டு மற்றோருடம்பிற் பயன்றருமாகலின், அவையிரண்டுந் தம்முளொவ்வாமையானும், அற்றேற் சேர்ந்தவிடத்திற் பயன்றாராது கேடுமாத்திரமுடைய பொருள்களும் பலவுளவாகலின் அவை மற்றோரிடத்துப் பலிக்குமெனக்கொண்டு அவற்றோடுவமிக்கவமையுமெனின், ஓரிடத்திற் கெட்டபொருள் மற்றோரிடத்திற் பலித்தலில்லையென்பது தீயொழுகக் காய்ந்த கலத்தில்வார்க்கிய நீர் முதலியவற்றிற் காணப்படுதலானும், வேறிடத்துப் பயனுதற்குரிய வினை தானே பயனாய் வருமென்றல் கூடாதென்பதாம்.

செய்திக்கென்பது செய்திக்கண்ணென உருபுமயக்கம். பரவிப்பார்த்தல் புடைபடவொற்றியாராய்தல். அற்றேல், இம்மையம்மையாதல் பற்றி வேறிடமென வேண்டாம் இருமையினும் வினைசெய்தாரின் வேற்றுமையின்மையிற் செய்தார்வினை செய்தவரறிவின்கண்ணே யடங்கிச்

செய்க்கிடுந் தழைமுதலியனபோல ஆண்டே பயனைத் தோற்றுவிக்கு மென அமையுமாகலின் திரவிய முவமையன்றென மறுத்தல் பொருந்தாதென்பாரை நோக்கி, அதனைப் பரிகரித்தற்கெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது, (கக)

செய்தவர்மனத்தேயெல்லாச்செய்தியுங்கிடந்துபின்ன
ரெய்தவேபலன்களீனுமென்றிடினிருஞ்சுவர்க்கம்
பொய்யர்வாழ்நரகம்பூமிபுந்தியிற்கிடந்துபோந்த
தையனேயழகிதுன்சொலிந்திரசாலமாய்த்தே.

எ-து. வினைக்குப் பயனுவன துறக்க நிரயநிலமென்னுமவற்றுட்பட்ட பலவேறுவகைப் புவனபோகங்களாமன்றே, அவையனைத்தும் வயலின் விளைவுபோல ஆன்மபோதத்தின்கட் கிடந்துளவாமென்றல் சொன்மாத்திரையேயன்றிப் பொருள்படாதென்பதாம்.

ஐயனேயென்பது இழித்தற்கண் வந்த குறிப்புமொழி. செய்தவர்மனத்தைக் கூறவே, இனம்பற்றி ஏற்போர்மனமுங் கொள்ளப்படும். அற்றாகலினன்றே முறுத்தற்கட் புந்தியிற்கிடந்துபோந்ததெனப் பொதுவகையானெடுத்தோதி விடுத்ததூஉமென்க. (உ0)

தானஞ்செய்பொருடரித்தோர்செய்தவர்தக்கசெய்தி
யூனம்பின்னுறவேகாண்டும்பலமுறுவிப்பான்வேண்டு
மீனமில்செய்தியீசனிடும்பணியிவைநாஞ்செய்தா
னானங்களறிகநோக்கிநுகர்விப்பன்வினைநோய்தீர.

எ-து. அற்றேல், அவ்வச்செய்தி அவ்வச்செயப்படுபொருளிற் கிடந்து பின்னர்ப் பயன்றருமெனக் கோடுமெனின்,—செயப்படுபொருண்முதலியவனைத்தும் நிலைபேறின்றிக் கெட்டொழிவனவேயாகலான், நிலைபேறுடையனுய்ப் பயன்றரு முதற்கடவுள் வேறு வேண்டப்படும். அற்றேல், முதற்கடவுள் பயன்றருதற்கியைபென்னையெனின்,—முயற்சியாவது முன்னைவினை அனுபவித்தற்பொருட்டுத் தரப்படுமுதல்வனதே வல்வினையாகலான், அதனை நாமாக முனைத்துநின்று செய்தால் அது தீர்தற்பொருட்டு அச்செய்தியானுய பாவபுண்ணியங்களையறிந்து அவை தீர்தற்குரிய பயன்றருதல் அவ்வேவுவானுக்குக் கட்பாடென்பதாம்.

தானஞ்செய்பொருளென்றது உபலக்கணம். அற்றேல் இச்செய்தி ஈசனிடும்பணியென்றற்குப் பிரமாணமென்னையெனின், அது காட்டுதற்கன்றே வருஞ்செய்யுளெழுந்ததென்பது. (உக)

உலகுடல்கரணங்கால்முறுபலகியதிசெய்தி
பலவிவைகொண்டுகன்மம்பண்ணுவதுண்பதாறு
ளிலவிடாதிவைதாஞ்சென்றுகினைந்துயிர்கிறுத்திக்கொள்ளா
தலகிலாவறிவனுணையணைத்திடுமருளினாலே.

எ-து. வினைமுதற்காரகமாகியவுயிர் ஏனையேழு காரகங்களுந் தனக்குத் துணையாகக்கொண்டு வினைகளையீட்டலும் நுகர்தலுமுடைத்தென்பது எல்லார்க்குமொப்ப முடிந்தமையின், உயிரையின்றி யமைந்து தொழிற்படமாட்டாத சடமாகிய அக்காரகங்களாதல் அவற்றையின்றி யறியமாட்டாத சிற்றறிவுடைய அவ்வுயிராதல் தாமே கூடமாட்டாமையிற் பாரிசேடவளவையானே சுதந்திரவறிவனாகிய முதல்வனே தனதாணையாகிய திருவருளால் அவற்றையவ்வுயிர்க்குப் பொருத்திச் செய்விப்பனென்பது பெறப்படுதலின், அச்செயலெல்லாம் அவன்பணியேயாமென்பதாம்.

ஆதலாலச்செயலெல்லாமவன்பணியேயென்பது குறிப்பெச்சம். ஈண்டு உலகென்றது உயிர்களை. இன்னதற்காக இது பயனாகவென்னும் இரண்டு காரகங்களையும் நியதியென்பதனாற் றழீஇயினார். பண்ணுவதுண்பதென்னுமொருமைகள் அத்தொழின்மேனின்றன. அற்றேல் அப்பணி நானங்களதிகமாமாறு யாங்ஙனமெனின், அது வருஞ்செய்யுளிற் பெறப்படும். (உஉ)

ஒழுக்கமன்பருளாசாரமுபசாரமுறவுசீலம்
வழுக்கிலாத்தவந்தானங்கள்வந்தித்தல்வணங்கல்வாய்மை
யழுக்கிலாத்துறவடக்கமறிவொடர்ச்சித்தலாதி
யிழுக்கிலாவறங்களானாலிரங்குவான்பணியறங்கள்.

எ-து. ஒழுக்கமுதலிய பதினாறும் மற்றுமவைபோல்வனவுமாகிய நன்மைகள் ஒருவனுக்குளவாயின் இரங்குவானது பணியாகிய அம்முயற்சி அறமாய் முடியுமென்பதாம்.

எனவே, இவ்வொழுக்கமுதலியவற்றை மறுதலைத்த தீமைகள் ஒருவனுக்குளவாயின், அம்முயற்சி பாவமாய் முடியுமென்பதூஉம் பெற்றும். ஒழுக்கமென்றது ஈண்டு உலகத்தோடொட்டவொழுகுதலை. ஈண்டுத் துறவென்றது எல்லாநிலையினுஞ் சேறற்குரிய பிறர்மனைவிழையாமை வரைவின்மகளிர்விழையாமை முதலிய ஆண்டகைமையையேயென்றுணர்த்துவார், அழுக்கிலாவென விசேடித்தார். அறிவாவது தக்கனவுந் தகாதனவும் பகுத்தறிதல். இனமலர் கையிற்கொண்டங் கிச்சித்த தெய்வம் போற்றியென முன் வருதலின், ஈண்டு வந்தித்தல் வணங்கல் அர்ச்சித்தலென்பன தன்னின் மூத்தார்மாட்டுச் செய்வனவற்றையெனக்கொள்க. ஒடு எண்ணின்கண் வந்தது. இவ்வொழுக்க முதலியவெல்லாம் இயமநியமமென்னும் இருவகையுளடங்கி அறஞ்செய்வார்க்கெல்லாம் பொதுவகையான் வேண்டப்படுமங்கமாகலின் இவற்றை வேறெடுத்தோதினார். (உங)

மனமதுநினையவாக்குவழுத்தமந்திரங்கள்சொல்ல
வினமலர்கையிற்கொண்டங்கிச்சித்ததெய்வம்போற்றிச்
சினமுதலகற்றிவாழுஞ்செயலறமானுலியார்க்கு
முனமொருதெய்வமெங்குஞ்செயற்குமுன்னிலையாமன்றே.

எ-து. அவ்வொழுக்கமுதலிய நன்மைகளையுடையனாய் அவற்றை மறுதலைத்த தீமைகளை நீக்கியொழுகுவானொருவனுக்குத் தன் கருத்திற் கியைந்ததொரு கடவுளை மனமொழிமெய்களான் வழிபட்டு வாழுஞ் செயலாகிய அறமுமுளதாயின், முன்னைப்பழம்பொருட்கு முன்னைப்பழம் பொருளாகிய சிவபிரானே அத்தெய்வத்தினிடமாக நின்று அச்செயலையேற்றுக்கொண்டு பயனுதவுமென்பதாம்.

போற்றி வாழுஞ்செயலெனவியையும். அகற்றியென்பது பெயர். அகற்றிக்கென்னு நான்கனுருபு விகாரத்தாற் றொக்கது. சினமுதலகற்றுதல் கூறவே, ஒழுக்க முதலியனவுடைமை பெற்றும். மேற்கூறிய வொழுக்க முதலிய வங்கங்கட்கு ஈண்டுக் கூறியவறம் அங்கியாகலின் உடனெடுத்தோதினார். அற்றேல், வழிபட்டார்க்கு வழிபடப்பட்ட அவ்வத்தெய்வமே பயன் கொடுக்குமென்றற்படும் இழுக்கென்னையென்பாரை நோக்கியெழுந்தது வருஞ் செய்யுளென்பது. (உச)

யாதொருதெய்வங்கொண்டீரத்தெய்வமாகியாங்கே
மாதொருபாகனூர்தாம்வருவர்மற்றத்தெய்வங்கள்
வேதனைப்படுமிறக்கும்பிறக்குமேல்வினையுஞ்செய்யு
மாதலானிவையிலாதானறிந்தருள்செய்வனன்றே.

எ-து. நால்வகை யோனியுள் ஒருயோனிவாய்ப்பட்டுப் பிறப்பன யாவை அவையெல்லாஞ் சீவவர்க்கம், அவ்வாறு பிறத்தலில்லது யாது அது பதிப்பொருளென்னு மிதுவொன்றே ஏனைச்செயல்களான் வேற்றுமையறிய வாராத வவ்விரண்டற்குந் தம்முள் வேற்றுமையறிய நிற்பதாகலின், ஏனைத் தேவரெல்லாம் அங்ஙனம் பிறந்திறத்தல் கேட்கப் படுதலானும், சிவனுக்கஃதுண்டென்பது யாண்டானுங் கேட்கப்படாமையானும், சிவனொருவனே வினைவயத்தனாதலின்றி அவ்வத்தேவரிடமாக நின்று உயிர்கட்கு அவற்றையறிந்து கூட்டவல்லுவன்; ஏனைத்தேவர் அது செய்யமாட்டாரென்பது தானே போதருமென்பதாம்.

மற்று வினைமாற்று. பொதுவகையானெடுத்துக் காட்டிச் சிறப்பு வகையாற் கூறினாராகலிற் பால்வழுவின்மையுணர்க. அற்றேல் ஒருவரை வழிபட மற்றொருவர் பயன் கொடுத்தல் உலகத்திற் கண்டிலமென்பாரை நோக்கி அது காட்டுதற்கெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது. (உரு)

இங்குநாஞ்சிலர்க்குப்பூசையியற்றினுலிவர்களோவந்
தங்குவான்றருவாரன்றேலத்தெய்வமத்தனைக்கா
ணெங்கும்வாழ்தெய்வமெல்லாமிறைவனாணையினானிற்ப
தங்குநாஞ்செய்யுஞ்செய்திக்காணைவைப்பாலளிப்பன்.

எ-து. பசுப் பார்ப்பார் தந்தை தாய் முதலாயினரை இம்மைக்கண் வழிபட்டார்க்கு அஃதறிந்து மறுமைக்கட் பயன்றருங்கடவுள் வேறென்பது எல்லார்க்குமொப்ப முடிந்தமையின் ஈண்டுமவ்வாறுதல்மையும். அற்றேல் தம்மை வழிபட்டார்க்கு அவ்வத்தேவரே எதிர்தோன்றி நின்று பயன் கொடுத்தாரெனவும் ஆண்டாண்டுக் கேட்கப்படுதலின் அவருமதற்கு வல்லுவர்போலுமென மலையற்க: அரசனாணையே அமைச்சர் முதலாயினர்மாட்டு நின்று பிறர்க்களிக்குமாறுபோல, முதல்வனே தன் னாணையைத் தன்னேவல்வழி நிற்கும் அவ்வக்கடவுளர்மாட்டு வைத்துப்

பயன்கொடுப்பன்; அவ்வாறன்றித் தாமே வினைத்துடக்கிற்பட்டுப் பரதந்திரராய் நிற்குமக்கடவுளர் பிறர்க்குப் பயன் கொடுக்குமாறு யாண்டையதென்பதாம்.

அற்றேல் அவ்வக்கடவுளர்மாட்டுச் செய்யும் வழிபாடுஞ் சிவபிரானே ஏற்றுக்கொண்டு பயனளிப்பனுயிற் பசுபுண்ணியமுஞ் சிவபுண்ணியமாவான் செல்லும்போலுமெனின்,—பசுபுண்ணியஞ் சிவபுண்ணியமெனப் பாகுபட்டது செய்வோர் கருத்துவகையானன்றிக் கொள்வோர் கருத்துவகையானன்றாகலாற் செல்லாதென விடுக்க. நிற்பதென்னுமொருமை அத்தொழின்மேனின்றது. இவை நான்கு செய்யுளானும், ஈசனிடும்பணி நாஞ்செய்தலான் நூனங்களதிகமாமாறும் அவை நோக்கி நுகர்விக்குமாறும் பொதுவகையானுஞ் சிறப்புவகையானுந் தெரித்துணர்த்தப்பட்டன. இனி அவை நூனங்களதிகமாதற்கட்படும் விசேடங் கூறுகின்றார். (உரு).

காண்பவன்சிவனேயானலவனடிக்கன்புசெய்கை
மாண்பறமரன்றன்பாதமறந்துசெயறங்களெல்லாம்
வீண்செயலிறைவன்சொன்னவிதியறம்விருப்பொன்றில்லான்
பூண்டனன்வேண்டல்செய்யும்பூசனைபுரிந்துகொள்ளே.

எ-று. இத்துணையுங் கூறியவாற்றால் ஏனைக் கடவுளர்மாட்டுச் செய்யும் வழிபாடுகளையும் ஏற்றுக்கொண்டளிப்பவன் சிவபிரானென்பது பெறப்படவே, அவனை வழிபடுதலே நல்லதோரறம், அவனையன்றிச் செய்வனவெல்லாம் வீணென்பது போதருதலானும், புண்ணியமாவது வேதாகமங்களின் அவ்விறைவனன் விதிக்கப்படும் விதியாகலானும், ஒன்றினும் விருப்பிலனுகியும் உயிர்கண்மாட்டுக் கருணைபூண்டு விருப்பஞ்செய்யுமவ்விறைவன் திருவடிப்பூசனையே ஒருதலையாகச் செய்யற்பாற்றென்பதாம்.

இல்லான் பூண்டனனென்பன முற்றெச்சங்கள். சிறப்பும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது. அற்றேல், வாக்குமனுதீத கோசரமாகிய இறைவன் திருமேனி கொண்டருளியவழியுஞ் சுத்ததத்துவ புவனத்தினன்றி ஈண்டு வைகுதலின்மையின், அவனையீண்டுள்ளார் எங்ஙனங் கண்டு பூசிக்குமாறெனின், அஃதுணர்த்துதற்கெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது.

தாபரசங்கமங்களென்றிரண்டுருவினின்று
மாபரன்பூசைகொண்டுமன்னுயிர்க்கருளைவைப்ப
னீபரன்றன்னைநெஞ்சினினைவையேனிறைந்தபூசை
யாய்பரம்பொருளைநாளுமர்ச்சிநீயன்புசெய்தே.

எ-று. சதாசிவதத்துவத்தின் வைகுமிறைவன், புறத்தே திருக்கோயிலுள்ளிருக்குந் திருமேனியுந் திருவேடமுமாதாரமாகக் கொண்டு நின்றும், அகத்தே உயிரிடமாகக்கொண்டுநின்றும் ஈண்டுள்ளார் செய்யும் பூசைகொண்டருளுவனாகலான், அஃதறிந்தவ்விடங்களின் வழிபடுகவென்பதாம். (உஅ)

அரனடிக்கன்பர்செய்யும்பாவமுமறமதாகும்
பரனடிக்கன்பிலாதார்புண்ணியம்பாவமாகும்
வரமுடைத்தக்கன்செய்தமாவேள்வி தீமையாகி
நரரினிற்பாலன்செய்தபாதகநன்மையாய்த்தே.

எ-று. அறம்பாவங்கள் பயன்தருவது கொள்வாரது வன்மைமென்மைபற்றியன்றிச் செய்வாரது வன்மைமென்மைபற்றியாதல் செய்வினைகளது வன்மை மென்மைபற்றியாதலன்றென்பதற்கு உடம்பாட்டினுமெதிர்மறையினுந் தக்கனுந் தண்டீசநாயனாருமே சான்றாகலானும் சிவபிரானையே அர்ச்சிக்கற்பாற்றென்பதாம்.

இவை மூன்று செய்யுளானும் நூனங்களதிகநோக்கி நுகர்வித்தற்கட்படும் விசேடங் கூறப்பட்டது. இத்துணையும் மீமாஞ்சகர் மதம்பற்றியாசங்கித்துப் பரிகரித்து இருவினைகளதியல்பு கூறுமுகத்தானும், அவை இறைபணியாமாறு கூறுமுகத்தானும், அவற்றை நாஞ்செய்யுமாறு கூறுமுகத்தானும், அவை பயன்படுமாறு கூறுமுகத்தானும், தாமே மருவிடா வடிவுங்கன்ம பலங்களு மறுமைக்கண்ணே என்றதனை வலியுறுத்தியவாறு. இனித் தரணியொடுதராபதிபோலென்ற உவமைப்பொருளைத் தெரித்துணர்த்துகின்றார். (உகூ)

மறைகளீசன்சொலச்சொல்வழிவாராவுயிரைவைக்குஞ்
சிறைகண்மாநிரயமிட்டபணிசெய்வோர்செல்வத்தோடு
முறையுமாபதிகளும்பருலகங்கள்யோனிக்கெல்லா
மிறைவனாணையினாலின்பத்துன்பங்களியைவதாகும்.

எ-து. மேற் கூறியவாற்றான் இருவினை முதலாயின அழிவெய்துவனவாகலானும் இதமகிதங்களெல்லாஞ் சிவபிரானே ஏற்றுக் கோடலானும், அவனேயின்பத்துன்பங்களீவனென்பது போந்தது. அதுவன்றியும், வேதாகமங்களாவன சிவபிரான் கற்பித்தருளிய வாய்மொழியே, நரகமாவது அம்மொழிவழி நடவாதாரைத் தண்டித்தற்பொருட்டு அவனாலமைக்கப்பட்ட சிறைக்களமே, துறக்கவுலகமாவது அம்மொழிவழி நடப்போரை வாழ்வித்தற்பொருட்டு அவனாலமைக்கப்பட்ட கோனகரமேயாகலானும் உயிர்கட்கு இன்பத்துன்பங்கள் அவனாலாகற்பாலனவேயென்பதாம்.

இனையவதென்னுமொருமை அத்தொழின்மேனின்றது. (௩௰)

ஆணையாலவனிமன்னனருமறைமுறைசெய்யாரை
யாணையிற்றண்டஞ்செய்துமருஞ்சிறையிட்டும்வைப்ப
னாணையின்வழிசெல்வோருக்கரும்பதிசெல்வநல்கி
யாணையும்வைப்பனென்றுமாணையேயாணையேகாண்.

எ-து. உலகத்து வேந்தர் ஆணையாற் கிளந்த தமது மொழிவழி நடவாதாரை ஒறுத்துச் சிறைக்களப்படவும் வைப்பர், அம்மொழிவழி நடப்போரை வாழ்வித்துத் தங்கீழதிகாரமுஞ் செய்யவைப்பர்; அமைச்சர் முதலாயினோர்மாட்டு அவ்வாறு காணப்படுமாணையும் அவ்வேந்தராணையேயாம். அதுபோல முதல்வன்மாட்டுங் கண்டுகொள்கவென்பதாம்.

ஈண்டு மறையென்றது மொழிமாத்திரையையுணர்த்தி நின்றது. ஏகாரம் முன்னையது தேற்றம், பின்னையது அசைநிலை. இஃது ஒட்டென்னுமலங்காரம். அற்றேல், அரசனாணை வேறுள்வழி இறைவனாணையே யாண்டுமென்றல் செல்லாதென்பாரை நோக்கி அஃதுணர்த்துதற்கெழுந்தது வருஞ் செய்யுளென்பது. (௩௧)

அரசனுஞ்செய்வதீசனருள்வழியரும்பாவங்க
ளரையுளோர்செய்யிற்றீயதண்டலின்வைத்துத்தண்டத்
துரைசெய்துதீர்ப்பன்பின்புசொல்வழிநடப்பர்தூயோர்
நிரயமுஞ்சேராரந்தநிரயமுன்னீர்மையீதாம்.

ஏ-து. அரசதண்டம் வைத்தது, நரகதண்டம் வாராமற் பாதுகாத் தற்பொருட்டாகலானும், நரகதண்டத்தை அறிவுறுத்தற்பொருட்டாக லானும், அவ்வரசனுணையும் முதல்வனுணையின் வழித்தாவதன்றிச் சுத ந்திரமன்றென்பதாம்.

பாவஞ்செய்யிற் றண்டலின் வைத்துத் தண்டத்துரைசெய்து தீர்ப் பன் நிரயமுன்னீர்மையீதாமெனவே, புண்ணியஞ் செய்யின் அதற்கு ரிய வரிசையின் வைத்துத்தீர்ப்பன் அந்தத்துறக்கமுன்னீர்மை யீதாமெ ன்பதூஉம் பெற்றும். நிரயமுமென்னுமும்மை சிறப்பு. தண்டத்து ரைசெய்தலாவது மேலும் பாவஞ் செய்யின் இத்துணையினன்றி இன் னுங் கொடிதாகச் செய்வலெனு அத்தண்டத்தையெடுத்துச் சொல்லி அச்சுறுத்தல். சாரியையுள்வழித் தன்னுருபு நிலையாது வருதல் இலே சாற் கொள்க. மோனையெழுத்துக்கேற்பத் தண்டமாகிய துரையைச் செய்தெனினுமமையும். துரை மிகுதிப்பாடு; அது "என்னுடைய து ரையாண்டவாபாடி" என்பதனுனுமறிக. முன்னீர்மை ஏதுப்பெயரோ டு முடிந்த வினைத்தொகை. நீர்மையுடையதனை நீர்மையென்றுபசரித் தார். இவைமூன்று செய்யுளானும் தராபதிபோலத் தருமாறு தெரித் துக் கூறப்பட்டது. அற்றேல், பாவமாத்திரையேயன்றிப் புண்ணியத் தையுந் தீர்த்தலெற்றுக்கெனின், அது முன்னர்க் கூறப்படும். (கஉ)

அருளினுலுரைத்தநூலின்வழிவாராததன்மஞ்செய்யி
னிருளுலாநிரயத்துன்பத்திட்டிரும்பாவந்தீர்ப்பன்
பொருளுலாஞ்சுவர்க்கமாதிபோகத்தாற்புணியந்தீர்ப்பன்
மருளுலாமலங்கடீர்க்குமருந்திவைவயித்தியனுதன்.

ஏ-து. வேதாகமநூல்வழி நில்லாமை பாவம், நூல்வழி நின்று அருள் வழி நில்லாமை புண்ணியம். இரண்டும் உயிர்க்கு நோயாகலான் அவ ற்றுற் பந்தமுறுமைப்பொருட்டுச் சிவபிரானுகிய வைத்தியன் இன்பத்து ன்பங்களாகிய மருந்தை நுகர்விப்பனென்பதாம்.

இஃது ஏகதேசவுருவகம். (கங)

மருத்துவனுரைத்தநூலின்வழிவரிற்பிணிகள்வாரா
வருத்திடும்பிணிகடப்பிற்றப்பியவழியுஞ்செய்யத்
திருத்தினன்மருந்துசெய்யாதுறும்பிணிசென்றுந்தீர்ப்ப
னுரைத்தநூற்சிவனுமின்னேயுறுங்கன்மமூட்டித்தீர்ப்பன்.

எ-து. வாகடநூல்வழி யொழுகாது தப்பியவழியொழுக அங்ஙனமான்மிகத்தானும் பௌதிகத்தானும் வரும் பிணிகளை அதற்குத் தக்க மருந்துகளைத் திருத்தியும், தப்பியவழியொழுகாதிருப்பவுந் தைவிகத்தான் வரும் பிணிகளை அவற்றிற்குத் தக்க உபாயங்களிலே செலுத்தியும், தீர்த்திடுவன் மருத்துவன், இவ்வாறே, சிவபிரானும் உயிர்கட்கு வரும் இருவினையைப் பலதிறத்தானு மூட்டித் தீர்ப்பனென்பதாம்.

மேலுருவகஞ் செய்ததனைத் தெரித்துணர்த்தியவாறு. தப்பியவழியுமென்றவும்மை இழிவுசிறப்பின்கண் வந்தது. திருத்தினனென்பது முற்றெச்சம். நன்மருந்தென்பதூஉம் பாடம். சென்றும் உம்மை இறந்தது தழீஇயிற்று. சென்றுமென்புழி விவ்விகுதி விகாரத்தாற் றொக்கது; "குடிபொன்றிக் குற்றமு மாங்கே தரும்" என்றாற்போல. அவற்றிற்குத்தக்கவுபாயங்களிலேயென்பது அவாய்நிலையான் வந்தது. அவ்வுபாயங்களாவன தானம் பூசை யோமமுதலாயின. செய்யாதென்னு மெதிர்மறை செயவெனெச்சத்திரிபு. அற்றாயினும், துன்பநுகர்ச்சியேயன்றி இன்பநுகர்ச்சியும் மருந்தோடொக்குமாறு யாங்ஙனமென்பாரை நோக்கி அஃதுணர்த்துதற்கெழுந்தது வருஞ் செய்யுளென்பது.

மண்ணுளேசிலவியாதிமருத்துவனருத்தியோடுந்
திண்ணமாயறுத்துக்கீறித்தீர்த்திடுஞ்சிலநோயெல்லாங்
கண்ணியகட்டிபாலுங்கலந்துடன்கொடுத்துத்தீர்ப்ப
னண்ணலுமின்பத்துன்பமருத்தியேவினையறுப்பன்.

எ-து. அவ்வந்நோய்கட்கேற்ப மருத்துவன் செய்யுமிருவேறுவகையும் மருந்தாதல் உலகத்துக் காணப்படுதலின், அவ்வாறே முதல்வனுகர்விக்கு மின்பத்துன்பமிரண்டும் மருந்தாதலுணர்ந்து கொள்கவென்பதாம்.

இவை மூன்று செய்யுளானுந் தரணிபோலத் தருமாறு தெரித்துக்கூறப்பட்டது. இனி, அண்ணலருத்துமவ்வின்பத்துன்பங்களை உயிரருந்துமுறைமை எவ்வாறென்பார்க்கு இன்பத்துன்பத் திவ்வுயிர் பிறந்திறந்து வருவதுபோவதாமாறு கூறுகின்றார். (௬௫)

பூதனுசரீரம்போனாற்புரியட்டரூபந்தானே
யாதனுசரீரமாகியின்பத்துன்பங்களெல்லா
நாதனாராணையுய்க்கநரகொடுசுவர்க்கந்துய்த்துத்
தீதிலாவணுவாயோனிசேர்ந்திடுஞ்சீவனெல்லாம்.

எ-து. இத்தூலவுடம்பு கழிந்தவழித் தானுமுடன்கழிதலின்றி நிலைபெற்றுள்ளதாகிய சூக்குமவுடம்பினின்றும் அவ்வினைப்பயன்களை அனுபவித்தற்குரிய வெவ்வேறுடம்புகளுளவாதலான், உயிர்களவ்வுடம்போடு நாதனாராணை செலுத்தச் சென்று துறக்கநிரயத் தின்பத்துன்பங்களை நுகர்ந்து பின்பு அவ்வினைச்சேடமனுபவித்தற்பொருட்டுச் சூக்குமவுடம்போடு நிலத்திற் சென்று கருப்பாசயத்தைத் தலைப்படுமென்பதாம்.

ஆகியென்பது காரியகாரணப் பொருள்பற்றி வருஞ் செயவெனெச்சத்திரிபு. பொன்விலங்குபோறலின் துறக்கவுடம்பையும் யாதனுசரீரமென்றார். நிலவுலகத்து வரும்போது அணுவாயோனி சேர்ந்திடுமெனவே, துறக்கநிரயங்களிற் செல்லும்போதும் யாதனுசரீரத்தைப் பற்றியே செல்லுமென்பது பெற்றாம். இங்ஙனம் பூதனுசரீரம் போனவழி யாதனுசரீரத்தைப் பற்றுதற்கும் யாதனுசரீரம் போனவழிப் பூதனுசரீரத்தைப் பற்றுதற்கும் காலமிடையீடில்லைபோலுமெனின், அஃதுணர்த்துதற்கன்றே வருஞ் செய்யுளெழுந்ததென்பது. (நகூ)

உடல்விடாயோனிபற்றியுதிப்பினுமுதிக்குமொன்றிற்
படர்வுறுதுறும்பாவத்தாற்பாடாணம்போற்கிடந்து
கடனதாங்காலஞ்சென்றாற்கடுநரகதனில்வீழ்ந்தங்
கிடருறு பூருவங்கன்மத்தளவினிலெடுக்குமன்றே.

எ-து. அவ்வவ்வினைகளது வன்மைமென்மைகட்கேற்பப் பூதனுசரீரம் போயவாறே யாதனுசரீரத்தையெடாது மற்றுமோர் பூதனுசரீரத்தை யெடுத்தலுமுண்டு; யாதனுசரீரம் போயவாறே பூதனுசரீரமெடாது மற்றுமோர் யாதனுசரீரத்தை யெடுத்தலுமுண்டு. இவையெல்லாம் இடைவிடாது நிகழ்தலுமுண்டு, இடைவிட்டுநிகழ்தலுமுண்டென்பதாம்.

உம்மை எதிரது தழீஇயது. பாவப்பயன் கூறவே, இனம்பற்றிப் புண்ணியப்பயனுமவ்வாறாதல் பெறப்படும். அற்றேல் இறந்தவு

யிர் தானே மீளப் பிறக்குமெனின்,—உடம்பு முதலியனவு மிறந்தவை தானே மீளத்தோன்றுமெனல் வேண்டும்; அஃதின்மையின், அதுவுமில் லையெனக் கிரீடாப்பிரமவாதி முதலியோர் கூறுங் கூற்றையாசங்கித்து உவமைமுகத்தாற் பரிகரித்தற்கெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது. (கூஎ)

பன்னகமண்டசங்கள்பரகாயந்தன்னிற்பாய்வோர்
துன்னுதோன்முட்டையாக்கைதுறந்துசெல்வதுவேபோல
வுன்னியவுயிர்களேலவுடல்விட்டுவானினூடு
மன்னிடுநனவுமாறிக்கனவினைமருவுமாபோல்.

எ-து. முன்னைத் தோன்முதலியவற்றை விட்டுச் சென்று மற்றொன்றனைப் பற்றும் பாம்புமுதலியனபோல, உயிர்களும் முன்னுடம்பு விட்டு வானெறிச் சென்று மற்றோருடம்பினிலைபெறும், நனவுணர்வு மாறிக் கனவுணர்வைத் தலைப்படுமாறுபோ லறிவுவேறுபட்டென்பதாம்.

சென்றென்பது சொல்லெச்சம். அறிவுவேறுபட்டென்பது அவாய்நிலையான் வந்தது. நனவுகனவென்பன ஆகுபெயர். பன்னக முதலிய நான்குந் தான்வேறாதலின்றியுந் தன்னுடலும் இடமும் அச்சும் அறிவும் வேறாதற்கும் முறையே யுவமையாயின. இவைமூன்று செய்யுளானும் இவ்வுயிர் பிறந்திறந்து வருவதுபோவதாமாறு வகுத்துக் கூறப்பட்டது. இவ்வாறு இருவினையென்னையென்பது முதற் பன்னகமண்டசமென்பதீறாகக் கிடந்த முப்பத்துநான்கு செய்யுளும், இருவினையின்பத்துன்பத்தென்னு மேலைச்செய்யுளிற் கூறிய பொருள்களை அவ்வமதம்பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரித்து வலியுறுத்தி வகுத்துக் கூறினவெனக் காண்க. (கூஅ)

தன்மமோடதன்மமாகித்தானிருபயனுந்தந்து
நன்மைதீமையினுமின்பத்துன்பினுநாடிக்காண
முன்னமேயான்மாவின்றன்மூம்மலத்தொன்றதாகிக்
கன்மமுமூலங்காட்டிக்காமியமலமாய்நிற்கும்.

எ-து. இத்துணையுங் கூறியவாற்றாற் போந்த கன்மமெனப்படுவது, சதசத்தாற் செய்யப்படுதலின் அறம்பாவமென்றிருவகைத்தாய் இருவகைக்குமுரிய பயன்றருதலாற் செயப்படுபொருளாகிய தனக்கு

முதற்காரணமுண்டென்பது காட்டிக் கான்மியமலமெனப்பட்டுப் பந்த முறுத்துதலொப்புமையான் மும்மலத்துளொன்றென உடன்வைத்தெ ண்ணப்பட்டுக் காரணவேதுவானுங் காரியவேதுவானும் அனுமித்தறியு மாறு நிற்குமென்பதாம்.

மூலகன்மங் காரியமாய்ப் பரிணமித்தன்றிப் பயன்றராமையின், ஏனையபோல வேறு வைத்தெண்ணப்படாதாயிற்று. உம்மை சிறப்பு. கான்மியம் காமியமென மரீஇயிற்று. (௩௯)

இருவினையநாதியாதியியற்றலானுகர்வாலந்தம்
வருமலஞ்சார்ந்துமாயாவுருவுகண்மருவியார்த்துத்
தருசெயன்முறைமையாலேதான்பலபேதங்காட்டி
யருவநாய்நின்றரன்றனாணையினமர்ந்துசெல்லும்.

எ-து. அவ்வினைதான் நாசோற்பத்தி பண்ணப்பட்டுச் சந்தானமா ய் வருதலாற் காரியப்பிரபஞ்சம்போல் ஆதியந்தமுடைத்தாயும் பிரவாகா நாதியாய் ஏனையிரு மலங்களின் காரியங்களோடு கூடி உயிரைப் பந் தித்துத் தனது காரியவேறுபாட்டிற்கேற்ப அவ்வுயிர்க்குப் பலவேறுவ கைப்பட்ட யோனிகளைத் தோற்றுவித்துச் சூக்குமமாய் நின்று இறை வனாணையினடக்குமென்பதாம்.

அரன்றனாணையினமர்ந்துசெல்லுமென்றது முடிந்தது முடித்தல். இவை இரண்டு செய்யுளானும் அவ்விருவினையின் சொரூபம் இதுவென் பது கூறப்பட்டது. (௪0)

சங்கமந்தாபரங்கடத்தங்கன்மத்துக்கீடா
வங்குருயோனிமாறுமச்சுமாறுநிங்கென்னி
னிங்குமானுடரியற்றும்புண்ணியத்தின்பவீட்ட
மங்குவான்சுரர்களாயோநரர்களாயருந்துவாரோ.

எ-து. வினைக்கீடாக அவ்வவுயிரவ்வவ்யோனியின் மாறிப்பிறத்த லன்றி அச்சுமாறி மற்றொரு யோனியிற் பிறத்தலில்லையென்பார்க்குக் கன்மநுகர்ச்சியாமாறு யாங்ஙனமென்பதாம். (௪௧)

நரர்களாய்த்துய்ப்பரென்னினரர்பதிசுரருலோகஞ்
சுரர்களாய்த்துய்ப்பரென்னிற்சொன்னவச்சழியுமாகுஞ்
சுரர்களாய்ப்பலன்கடுய்த்துத்தாமிங்குத்தோன்றும்போது
நரர்களாய்ப்பிறப்பர்ஞாலத்தமரராய்நண்ணிடாரே.

எ-து. கன்மநுகர்ச்சிக்கண் இம்மைமறுமைகளது இயல்பறிய வல்லார்க்கு அச்சுமாறுதலுண்மை இனிது விளங்குமென்பதாம்.

அற்றேல், நரர்வடிவுமுதலாயின சுரர்வடிவுமுதலியனவாய் வேறுபடும்வழியும் அவ்வவாகாரம் மாறுதலில்லையெனக் கொள்வார்க்கு அதுபற்றியிழுக்கென்னையென்பாரை நோக்கி வேறுமெடுத்துக் காட்டுதற்கெழுந்தது வருஞ் செய்யுளென்பது. (சஉ)

வண்டுகளாகிமாறுமயிர்க்குட்டிமற்றோர்செந்துப்
பண்டையவுருவந்தானேவேட்டுவனுப்பிறக்குங்
கண்டுகொள்யோனியெல்லாங்கன்மத்தான்மாறுமென்றே
கொண்டனசமயமெல்லாமிச்சொனீகொண்டதெங்கே.

எ-து. இம்மையிலும் வண்டுமுதலியன அச்சுமாறுதல் கண்கூடாயறியக்கிடத்தலானும், இஃதெல்லாச் சமயநூல்கட்கு மொப்பமுடிந்ததாகலானும், அக்காட்சியளவையோடும் உரையளவையோடும் முரணிக் கூறுவார் கூற்றுப் போலியென்பதாம்.

அற்றாயினும், வண்டுமுதலியனவற்றின் அவ்வச்சே பிறிதொன்றாய்ப் பரிணமிப்பதன்றி அஃதழிந்து வேறு தோன்றுவதன்றாகலான், அவற்றை யீண்டெடுத்துக் காட்டுதல் அமையாதென்பாரை நோக்கி யெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது. (சங)

அகலியைகல்லதானாளரிபலபிறவியானான்
பகலவன்குலத்திற்றோன்றிப்பாரெலாமுழுதுமாண்டு
நிகரிலாவரசனுகுஞ்சிலந்திநீடுலகம்போற்றச்
சகமதிலெலிதானன்றோமாவலியாய்த்துத்தானே.

எ-து. அச்சு அழிந்தே மாறுதலும் அகலியை முதலியோர்மாட்டுக் கேட்கப்படுதலான் யாண்டுமவ்வாறே தெளியப்படுமென்பதாம்.

அகலியை முதலியோர்க்கு அங்ஙனமாறியதுஞ் சாபவருள்களா னயதன்றிக் கன்ம மாத்திரையானயதன்றாகலான், அதுவேபற்றி யாண்டுமவ்வாறு கோடல் பொருந்தாதென்பாரை நோக்கியெழுந்தது வருஞ் செய்யுளென்பது. (சச)

செப்பினய்மாறவேறுசிலர்விதியாலேகன்மால்
வைப்புறுமியோனியெல்லாமாறிவந்திடாவிங்கென்னி
னெப்படியானுஞ்செய்திக்கிறைகரியாவனென்றே
மூற்படமொழிந்தேனெல்லாமுதல்வன்றன்விதியேயாகும்.

எ-து. மறைகளீசன்சொல்லென்பது முதலாக மேற்கூறிப்போந்தமையின், வினைப்பயனெனப்பட்டனவெல்லாம் முதல்வனுடைய சாபவருள்களேயாகலின் விசேடமின்மையான் ஓரிடத்திற் கண்டது யாண்டுமொக்குமென்பதாம்.

விதியென்றது ஈண்டுச் சாபவருள்கண்மேற்று. இவ்வையைந்து செய்யுளானும் மீமாஞ்சகரிலொருசாரார் மதம்பற்றி ஆசங்கித்துப் பரிகரித்துத் தான்பல பேதங்காட்டியென மேற்கூறியது சாதிக்கப்பட்டது. அற்றேல் நோக்கிற்றை நோக்கி நிற்குமுயிர் மற்றோரச்சினைப் பற்றுதல் யாங்ஙனஞ் செல்லுமென்பாரை நோக்கியெழுந்தது வருஞ் செய்யுளென்பது. (சரு)

அவ்வவயோனிதோறுமவ்வவவுலகந்தோறுஞ்
செவ்விதினறிந்துகன்மஞ்சேர்ந்திடாசீவன்சேரா
விவ்வகைதம்மிற்சேர்வுமிறைசெயலாற்செய்த
வெவ்வுருவுந்தன்கன்மான்மாற்றுவனிறைவன்றானே.

எ-து. மாயைவினைகளைக் காரியப்படுத்தி உயிர்க்குச் சேர்த்துவான் இறைவனேயென்பது மேற்பாரிசேடவளவையாற் பெறப்பட்டமையின், அஃது உயிர் முதலியவற்றின் செயலன்மையான் இறைவன் செய்தவச்சை இறைவன்மாற்றுதற்கண் ஆசங்கையென்னையென்பதாம்.

இவ்வென்பது வகரவீற்றுப் பலவறிசொல். இதனான் மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது. அற்றேல் இவ்வாறு அச்சு மாறித் தோன்றுமா

யிற் சற்காரியவாதத்திற்கு இழுக்காம்போலுமென்பாரை நோக்கி யெழுந்தது வருஞ் செய்யுளென்பது. (சகூ)

மாறியிவ்வுருவமெல்லாம்வருவதெங்கேநின்றென்னிற்
கூறியசூக்குமத்தாமுருவெனிற்கூறியொன்றென்னின்
வேறொருகூறியாமாரம்வீரசங்கிலியுமாகுந்
தேறுநீயொருவனாலிச்செயலெலாஞ்சிவனாலாகும்.

எ-து. செய்வானதாற்றலான் ஒருபொன் வெவ்வேறணிகலங்களாய்ப் பரிணமிக்குமாறுபோல, இறைவனதாற்றலான் ஒருசூக்குமவுடம்பு வெவ்வேறசுக்களாய்ப் பரிணமித்துத் தோன்றுதலுண்மையின், ஆண்டுச் சற்காரியவாதத்திற் கிழுக்கில்லையென்பதாம். (சஎ)

சூக்குமங்கெட்டுத்தூலந்தோன்றிடாசூக்குமத்தி
னுக்கியோருடல்கிடப்பதின்றுடலாக்குந்தன்மைக்
கோக்கியசத்தியுண்டாயுடறருங்காலமுற்று
நீக்கிட|மரம்பின்வேரோர்நீண்மரநிகழ்த்துமாபோல்.

எ-து. அங்ஙனஞ் சூக்குமவுடம்பினின்றும் இத்தூலவுடம்பெல்லாம் வருவது, ஆரம் வீரசங்கிலியானாற்போல ஒன்று பிறிதொன்றுவதுமன்று, வித்து மரமானாற்போல ஒன்று கெட்டு ஒன்று தோன்றுவதுமன்று, மதிக்கெழுகலைகள்போல ஒன்றின்கணொன்று கிடந்து தோன்றுவதுமன்று: மற்றென்னையெனின்,—மரவேரின் மற்றொருமரம்போலச் சூக்குமவுடம்பிற்றூலவுடம்புகள் சத்திரூபமாயிருந்து தோன்றுவனவென்பதாம்.

சற்காரியமாதற்கட்படும் விசேடங் கூறியவாறு. யோக்கியம் ஒக்கியமென மரீஇயிற்று. (சஅ)

விதிப்படிசூக்குமத்தேயுருவரும்வினையாலிங்கே
யுதித்திடாவுருவமாகவுருவருமரங்கள்வித்திற்
கதித்தெழுமரமும்வித்துங்கழியும்பின்னழியுஞ்சூக்க
மதிக்கெழுகலைகள்போலவருவதுபோவதாமே.

எ-து. மரந் தோன்றுதல் வித்தையின்றி யமையாதவாறுபோல, அத்தூலவுடம்பு தோன்றுதலுந் தனக்கொரு முதலில்வழிக் கூடாதென்னும் அருத்தாபத்தியால் அஃதுண்டென்பது அறியப்படுமென்பதாம்.

சூக்குமவுடம்புண்மைக்குப் பிரமாணங் கூறியவாறு. ஆண்டுத் தோன்றுமாசங்கையை நீக்குதற்பொருட்டு மதிக்கெழு கலைகள்போல வருவது போவதாமெனவுமுடன் கூறினர். அற்றேல், தூலவடிவுக்குக் காரணம் ஐம்பெரும் பூதமேயமையும் சூக்குமவடிவு எற்றுக்கெனின்,— அறியாது கூறினாய்; சற்காரியவாதத்திற் றூலப்பொருட்குக் காரணஞ் சூக்குமமேயாவதன்றிப் பிறிதில்லையெனவும், அச்சூக்குமவுடம்பாவது சூக்குமபூதமெனப்படுந் தன்மாத்திரையானியன்ற வடிவாகலின் அதன் காரியமாதல்பற்றியே தூலவுடம்பை ஐம்பெரும்பூத வடிவென்பதெனவும், தெற்றெனவுணர்ந்துகொள்க. உருவருமரங்கள் வித்திற் கதித்தெழுமென்பது எடுத்துக்காட்டுவமை. மரமும் வித்துங் கழியுமென்பது மது. அழியுஞ்சூக்குமமென்னிலென்று உரைத்துக்கொள்க. சூக்கம் பாகதச்சிதைவு. இவைமூன்று செய்யுளானுஞ் சூக்குமவுடம்பு முதற்காரணமாமாறுணர்த்தித் தான்பல பேதங் காட்டுதல்பற்றிச் சற்காரியவாதத்திற்கு இழுக்கின்மை கூறப்பட்டது. அற்றேல், இப்பெற்றித்தாகிய சூக்குமவுடம்புக்கு மூலம் வேறில்லை போலுமெனின், அவ்வாசங்கை நீக்குதற்கெழுந்தது வருஞ் செய்யுளென்பது. (சகூ)

தூலமா முருவினுக்குச்சூக்குமமுதலதற்கு
மூலமானதற்குமூலமோகினியதன்முதற்றான்
மேலதாம்விந்துசத்திசிவமிவைமிசையாமெல்லாஞ்
சாலவின்றுருமான்மாச்சிவத்தினைச்சார்ந்தபோது.

எ-து. தூலவுடம்பிற்கு முதற்காரணஞ் சூக்குமவுடம்பு; அதற்கு முதற்காரணம் மூலப்பகுதி; அதற்கு முதற்காரணம் மோகினி, அதுவே பரம முதற்காரணமெனப்படும். ஏனைக் குண்டலினிசத்தியோவெனின், அது சுத்தமாய் இவையனைத்திற்கும் வியாபகமாய் நிற்கும். இவ்விருவகைப்பிரபஞ்சமும் ஆன்மாச் சிவத்தினைச் சார்தற்கேதுவாகிய பக்குவகாலஞ் சாலுதற்பொருட்டு இப்பெத்தகாலத்துளவாவனவென்பதாம்.

அதன்முதற்றானென்பது அம்மூலப்பகுதிக்கு முதலாகிய தானென இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகையாய் மோகினியின்மேன்

ன்றது. அதன்முதற்றுனென்றனுவதித்து மேலதாமெனப் பரமமுதற் காரணமாதல் கூறப்பட்டது. இவ்வாறன்றி முதலென்றதனை எழுவாயாக வைத்துரைப்பார்க்கு, றகரமிரட்டித்தல் பொருந்தாமையுஞ் சித்தாந்தத்திற்கு ஏலாமையுமுணர்க. சிவமென்றது முன்னையது சுத்தமென்னும் பொருட்டு. சாலவாகுமென வியையும். சாலுதல் அமைதல். சார்ந்தவென்னும் பெயரெச்சம் ஏதுப்பெயர் கொண்டது. இதனானே மேலதன்கணிகழுமாசங்கை நீக்கி வருஞ் செய்யுட்குத் தோற்றுவாயுஞ் செய்யப்பட்டது. இருவினையின்பவென்னுஞ் செய்யுண்முதல் இதுகாறும் முதற்செய்யுளின் அலகிலாவுயிர்கள்கன்மத் தாணையினமர்ந்து செல்ல என்றவிரண்டாங் கூற்றை வலியுறுத்தியவாறு. இனி, இருபத்திரண்டுசெய்யுளான் மூன்றாங் கூற்றின்கட்படும் முறைமையெல்லாந் தெரித்துணர்த்துகின்றார். (ருய)

அரன்விதியருளதென்றேயறைந்தனனதுவுமுன்னே
தரைநரகருந்துறக்கந்தனுகரணாதியெல்லாம்
வருவதுஞ்செய்தநாதிமலங்களிம்மருந்தாற்றீர்த்துப்
பரகதியதுவுந்தந்துபாதபங்கயமுஞ்சூட்டும்.

எ-து. எல்லாஞ் சிவத்தினைச் சார்ந்தபோது சாலவின்றுதலாகியவதுவும் இலயம் போகம் அதிகாரமென்னும் அவத்தைகளினின்ற இறைவன் செய்யுஞ் செய்தியென்றும் அது கருணையேயென்றுந் தொகுத்தும் வகுத்தும் மேலே கூறிப்போந்தாமாகலின், அத்தனுகரணாதிகள் மலகன்மங்களாகிய நோய்க்கு மருந்தாக அவனாலமைக்கப்பட்டன; அவற்றால் அந்நோய் தீர்ந்தவழிப் பரஞானத்தை விளக்கிச் சிவானந்தப் பெரும்பேறும் அவனாற்றரப்படுமென்பதாம்.

கதியென்பது ஞானத்தினையுணர்த்தல் வடமொழிமதம். முன்னேயறைந்தன னென்றதனால் அமர்ந்துசெல்லத் தலைவனுதற்கட்படுமியல்பெல்லாம் ஈண்டே கூறற்பாலனவாயினும், ஒவ்வோரியைபுபற்றி ஆண்டாண்டு ஒருங்கு வைத்தோதப்பட்டன. அவையெல்லாம் ஈண்டுய்த்துரைத்துக்கொண்டுணர்க வென்பதூஉமாயிற்று. மாயாகாரியமெல்லாஞ் சிவத்தினைச் சார்தற்பொருட்டாமாறு யாங்ஙனமென்னும் ஆசங்கையை நீக்குதற்பொருட்டு, அநாதிமலங்களிம் மருந்தாற்றீர்த்துப் பரகதியது

வுந்தந்து பாதபங்கயமுஞ் சூட்டுமென்றார். மலந்தீர்க்கு முகத்தால் அவையுங்ஙனமாமென்றவாறாயிற்று. "இலனென்றுதீயவை செய்யற்க" என்றாற்போல அன்னீறு ஈண்டுத் தன்மைக்கண் வந்தது. மேல் இன் பத்துன்பமருத்தியே வினையறுப்பனென்றவாசிரியர், ஈண்டு மாயாகாரிய ங்களை மருந்தென்றன் மலேவாம்போதுமெனின்,—ஆகாது; நோய் தீர் தற்கு ஏதுவாயினவெல்லாம் மருந்தெனப்படுமாகலின். அது "உற்றவன் தீர்ப்பான் மருந்துழைச் செல்வானென்-றப்பானுற் கூற்றே மருந்து" என்பதனுனுமறிக. இஃது ஏகதேசவுருவகம். இதனுனே மேற்கூறிப் போந்ததூலம் சூக்குமம் மான் மோகினி விந்துவெல்லாம், மருத்துவ னுக்கு மருந்துபோல, மலவயித்தியனுகிய அரனுக்குப் பரிக்கிரகவிபூதியா தல் கூறப்பட்டது. (ருக)

எழுமுடல்கரணமாதியிவைமலமலமலத்தாற்
கழுவுவனென்றுசொன்னகாரணமென்னையென்னிற்
செழுநவவறுவைசாணியுவர்செறிவித்தழுக்கை
முழுவதுங்கழிப்பன்மாயைகொடுமலமொழிப்பன்முன்னேன்.

எ-து. அழுக்கைக்கொண்டு அழுக்கை நீக்கவேண்டுதலின், மா யேயமலம் ஏனை மலங்கட்கு மருந்தாகக் கூறப்பட்டனவென்பதாம்.

மலம் அழுக்கு என்பன ஒருபொருட்கிளவி. இதனுனே மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது. இனி, அம்மாயைமாயேயங்களது இயல்பாவது என்னையென்பார்க்கு, அதனை வகுத்துக் கூறுவான்றொடங்கினார். (ருஉ)

நித்தமாயருவாயேகநிலையதாயுலகத்திற்கோர்
வித்துமாயசித்தாயெங்கும்வியாபியாய்விமலனுக்கோர்
சத்தியாய்ப்புவனபோகந்தனுகரணமுமுயிர்க்காய்
வைத்ததோர்மலமாய்மாயைமயக்கமுஞ்செய்யுமன்றே.

எ-து. உலகிற்கு முதற்காரணமெனப்படும் மாயையாவது நித்த மாதன் முதலிய இலக்கணங்களையுடையதென்பதாம்.

மாயையின் சொரூபங் கூறுவார், புவனபோகந்தனுகரணமுமுயிர் க்காயென்றும், அதுவும் மாத்திமிகர் மதம்பற்றிச் சூனியத்திற் செல்லா

மைப்பொருட்டு உலகத்திற்கோர் வித்துமாயென்றும், அதுவுங் கணிக வாதிகள் மதம்பற்றிச் சார்பினிற் செல்லாமைப்பொருட்டு நித்தமாயென்றும், அதுவும் உலோகாயதர் மதம்பற்றிப் பூதங்களிற் செல்லாமைப்பொருட்டு அருவாயென்றும், அதுவும் வைசேடிகர் முதலியோர் மதம்பற்றிப் பரமாணுக்களிற் செல்லாமைப்பொருட்டு எங்கும்வியாபியாயென்றும், அதுவுஞ் சாங்கியர் மதம்பற்றி முக்குணங்களிற் செல்லாமைப்பொருட்டு ஏகநிலையதாயென்றும், அதுவும் பாற்கரியர் மதம்பற்றிப் பிரமத்திற் செல்லாமைப்பொருட்டு விமலனுக்கோர் சத்தியாயென்றும், அதுவும் சிவாத்துவிதர் மதம்பற்றிச் சிற்சத்தியிற்செல்லாமைப்பொருட்டு அசித்தாயென்றும், அதுவும் மாயாவாதி மதம்பற்றி அநிருவசனத்திற் செல்லாமைப்பொருட்டு வைத்ததோர் மலமாயென்றும், இத்தன்மைத்தாகிய மாயை ஆணவமலம்போல மயக்கமே செய்யுமென்னுஞ் சைவருளொருசாராரை மறுத்தற்பொருட்டு மயக்கமுஞ் செய்யுமென்றுங் கூறினார். செய்யுளாகலின் முறை பிறழ வைக்கப்பட்டன. ஈண்டு மயக்கமென்றது விபரீதவுணர்வை. மயக்கமுமென்னுமும்மை, அது தன்னியல்பன்மையுணர நின்றது. (௫௩)

மாயையிற்காலமோடுநியதிபின்கலாதிதோன்று
மாயவக்காலமூன்றுயாக்கியுமளித்தும்போக்கிக்
காயமோடுலகுக்கெல்லாங்காலசங்கையினைப்பண்ணி
நாயகனணையாலேநடத்திடுஞ்சகத்தையெல்லாம்.

எ-து. அத்தன்மைத்தாகிய மாயையினின்றுங் காலமுதலிய தத்துவங்களுளவாம். அவற்றுட் காலமாவது முதல்வனணையான் முத்திறப்பட்டுத் தனக்குக் கீழுள்ள காரியப்பிரபஞ்சமனைத்தையுங் காலவரையறையிற் படுத்திக் கன்மத்தை வரைசெய்து நிற்குமென்பதாம்.

எண்ணும்மை முன்னருஞ் சென்றியையும். நாயகனணையாலேயென்பதனைத் தத்துவாதிகாரமுழுதினு முய்த்துரைக்க. (௫௪)

நியதிபின்றோன்றிக்கன்மநிச்சயம்பண்ணிநிற்கு
மயர்விலாக்கலைபின்றோன்றியாணவமொதுக்கிச்சித்தின்
செயல்புரிகிரியாசத்திதெரிவிக்குஞ்சிறிதேவித்தை
யுயர்கலையதனிற்றோன்றியறிவினையுதிக்கப்பண்ணும்.

எ-து. நியதிதத்துவம் அக்காலத்தின் பின்னுக மாயையினின்றுந் தோன்றி அவரவர் செய்த கன்மம் அவரவரே நுகருமாறு நியமிக்கும். அதன்பின் அம்மாயையினின்றே கலைதோன்றி ஆணவத்தை யேகதேச த்தினீக்கி ஆன்மாவின் கிரியாசத்தியை விளக்கி வினைக்கீடாக வரும் போகத்திற் செலுத்தி நிற்கும். அக்கலையினின்றும் வித்தை தோன்றி அவ்வான்மாவினது ஞானசத்தியை ஏகதேசத்தில் விளக்கி அதன்கட் செலுத்தி நிற்குமென்பதாம். (ருரு)

விச்சையினராகந்தோன்றிவினைவழிபோகத்தின்க
ணிச்சையைப்பண்ணிநிற்குந்தொழிலறிவிச்சைமூன்றும்
வைச்சபோதிச்சாஞானக்கிரியைமுன்மருவியான்மா
நிச்சயம்புருடனுகிப்பொதுமையினிற்பனன்றே.

எ-து. அவ்வித்தையினின்றும் அராகந்தோன்றி இச்சாசத்தியை விளக்கி அப்போகத்திற் செலுத்திநிற்கும். இவ்வாறு கலைமுதலிய மூன் றுந் தொழின்முதலிய மூன்றனையும் விளக்கியவழி, கன்மத்தை வரை யறுத்தலும் நியமித்தலுஞ் செய்யுமுகத்தான் உபகரிப்பனவாய காலநிய திகளுமுளப்படப் பஞ்சகஞ்சுகமுடையவுயிர், அவ்விச்சைமுதலிய மூன் றனையு மேகதேசத்தின் மருவிப் பொதுவகையாற் புருடதத்துவமெனப் பெயர்பெற்று அப்போகத்தி னுன்முகமாய் நிற்குமென்பதாம்.

சிறப்புவகையாற் புருடதத்துவமென நிற்றல் மூலப்பகுதியிற் றோ ன்றுமவிச்சைமுதலிய பஞ்சக்கிலேசமு முடைத்தாயவழியேயென்பார், ஈண்டுப் பொதுமையினிற்பனென்றார். போகத்துன்முகமாகிய உயிரே புருடதத்துவமென நிற்பதன்றி வேறில்லையென்பதுணர்த்துவார், நிச்ச யம் புருடனுகியென்றார். (ருசா)

வருங்குணவடிவாய்மூலப்பிரகிருதிகலையிற்றோன்றித்
தருங்குணமூன்றுமொன்றிற்றன்மூன்றாய்மும்மூன்றாகு
மிருங்குணரூபமாகியியைந்திடுமெங்குமான்மாப்
பெருங்குணவடிவாய்ப்போகசாதனம்பெந்தமாமே.

எ-து. அதன்பின் மூலப்பகுதி கலையினின்றும் அவ்வியத்தகுண வடிவாய்த் தோன்றித் தன்கணின்றும் வியத்தமாய்த் தரப்படுங் குண

தத்துவஞ் சாத்துவிகமுதலிய மூவகையாய் அவற்றுளொவ்வொன்று முத்திறப்பட்டு ஒன்பது வகையாம். போகத்திற்குச் சாதனமாயதன் கட்டோன்றும் புத்திமுதலிய தத்துவங்களும் குணவடிவேயாய் உயிரைப் பந்திக்கும். அதனாற் போகநுகருமிடமெங்கணும் உயிருமக்குணரூபமாய் நிற்குமென்பதாம். (ருஎ)

சித்தமாமவ்வியத்தஞ்சிந்தனையதுவுஞ்செய்யும்
புத்தியவ்வியத்திற்றோன்றிப்புண்ணியபாவஞ்சார்ந்து
வத்துநிச்சயமும்பண்ணிவருஞ்சுகதுக்கமோகப்
பித்தினின்மயங்கிஞானக்கிரியையும்பேணிநிற்கும்.

எ-து. குணதத்துவத்திற்குக் காரணமெனச் சித்திக்கப்பட்ட மூலப்பகுதி, அக்குணதத்துவத்தைத் தோற்றுவித்தலேயன்றி, விபரீதவுணர்வுடையதாகிய அவிச்சையினையுந் தோற்றுவிக்கும். அதன்பின்பு புத்திதத்துவம் அந்தக்குணதத்துவத்தினின்றுந் தோன்றி அவ்வவுயிர்கள் செய்த புண்ணியபாவங்கள் தன்பாற் சாரப்படுதலும், அவ்விருவினைக்கீடாக வந்த விடயத்தை இஃதின்னதென நிச்சயித்தலும், நிச்சயித்தபின் சுகதுக்கமோகவடிவாய்ப் பரிணமித்தலும், பரிணமித்தவழி உயிரினறிவு தொழில்கட்கு விடயமாதலுமுடைத்தாய் நிற்குமென்பதாம்.

சித்தமாமவ்வியத்தஞ் சிந்தனையதுவுஞ் செய்யுமென்பதனைச் சித்தத்தின்மேல் வைத்துரைப்பாருமுளர். "சிந்தைநினைவையம்» வந்துதரு மனமொழிய வகுப்பொணுதே" எனப் புடைநூலாசிரியரோதுதலின், மனத்தின் பின்னதாய தன்கணடங்குஞ் சித்தத்தை ஈண்டுக் கூறுதற்கோரியைபின்மையானும், புடைநூலாசிரியர் அவ்வாறோதாமையானும், சிவாகமங்களோடு முரணுதலானும், அவ்வுரை போலியென்றொழிக. ஈண்டுச் சிந்தனையென்றது ஏற்புழிக்கோடலான் விபரீதவுணர்வின்மேற்றுயிற்று. உம்மை இறந்தது தழீஇயது. கன்மாலென்றாற்போல வியத்தமென்பது அம்முக்கெட்டுருபேற்று வியத்திலென நின்றது. அகரஞ் சுட்டுப்பொருட்டு. சார்ந்து சாரப்பட்டு. பேணி பேணப்பட்டு. பித்துப்போல உயிரை மயக்குதலாற் சுகதுக்கமோகங்களைப் பித்தென்றார். மயங்குதல் ஈண்டுப் பரிணமித்தல். (ருஅ)

ஆங்காரம்புத்தியின்கணுதித்தகந்தைக்குவித்தா
யீங்கார்தானென்னேடொப்பாரென்றியானென்னதென்றே
நீங்காதேநிற்குந்தானுமூன்றதாய்நிகழுமென்பர்
பாங்கார்பூதாதிவைகாரிகந்தைசதந்தானென்றே.

எ-து. அப்புத்திதத்துவத்தினின்றும் அகங்காரதத்துவந் தோன்றி, என்னேடொப்பாரில்லையென அகந்தைப்படுதற்குக் காரணமாய் வாயிற்காட்சிக்கு விடயமாய்த் தோன்றியதொன்றனை இஃதின்னதென்று புத்திதத்துவ நிச்சயிக்கும்படியாக யானென்றுமெனதென்று மதனினொருப்பட்டெழுந்து ஆன்மாவோடும் வேற்றுமையின்றிநிற்கும். அதுவுங் குணவேற்றுமைபற்றிப் பூதாதிமுதலிய வேறுபாட்டான் மூத்திறப்படுமென்பதாம்.

அகங்காரம் ஆங்காரமென மரீஇயிற்று. நீங்காது நிற்குமெனவே, அது கலைபோல வினைமுதற்காரகமென்று உபசரிக்கப்படுமென்பதாயிற்று. (௫௧)

மனமதுதைசதத்தின்வந்தொருபொருளைமுந்தி
நினைவதுஞ்செய்தங்கையநிலைமையினிற்குமாங்கே
யினமலிசோத்திராதிகன்மவிந்திரியமெல்லா
முனமுறைசெய்தவைகாரிகந்தருமென்பர்முன்னோர்.

எ-து. அம்மூன்றனுள், தைசதவகங்காரத்தினின்றும் மனந்தோன்றி எதிர்ப்பட்டதொரு விடயத்தை இஃதியாதாகற்பாற்றெனச் சித்தரூபமாய் நின்று சிந்தித்தும் பின்னதன்கணையுற்று நிச்சயித்தற்கண்ணதாகிய வேட்கையை விளைத்தும்நிற்கும்; மனத்தின் பின்னதாக ஞானேந்திரியங்களும் அத்தைசதவகங்காரத்தினின்றே தோன்றும். ஏனை வைகரியகங்காரத்தினின்றுங் கன்மேந்திரியமைந்துந் தோன்றுமென்பதாம்.

சோத்திராதி தோன்றுமெனச் சொல்லெச்சம் வருவித்துரைக்க.

நற்செவிதுவக்குக்கண்ணுநாசியைந்தினையுநல்லோர்
புத்தியிந்திரியமென்றுபுகன்றனரிவைதமக்குச்
சத்தநற்பரிசரூபவிரதகந்தங்களைந்தும்
வைத்தனர்விடயமாகவடைவினின்மருவுமென்றே.

எ-து. அவ்விருவகை யிந்திரியங்களுண் ஞானேந்திரியங்களாவன சோத்திரமுதலியவைந்துமாம். அவற்றிற்கு விடயமாவன முறையே சத்தமுதலிய பூதகுணமைந்துமாமென்பதாம். (சுக)

வாக்கொடுபாதம்பாணிபாயுவோடுபத்தமைந்து
நீக்கினர்முன்னேகன்மேந்திரியங்களெனநினைந்தே
யாக்கியவசனகமனதானமும்விசர்க்கானந்த
மூக்கமாரைந்துமைந்தின்றொழிலெனவோதினூரே.

எ-து. ஏனைக் கன்மேந்திரியங்களாவன வாக்கு முதலியவைந்துமாம். இவை தொழில் செய்யுங் கருவியாகலின் ஞானேந்திரியங்களின் வேறாக வைத்துக் காணப்படும். இவற்றின் றொழிலாவன முறையே வசனமுதலிய வைந்துமாமென்பதாம்.

அற்றேல், ஆன்மாவின் ஞானக்கிரியைகளை விளக்குதற்கு இந்திரிய மந்தக்கரணங் கலாதியென்னும் முத்திறத்துள் ஒன்றேயமையுமாகலின் ஏனைய மிகையாம்போலுமெனின், அஃதுணர்த்துதற்கெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது. (சுஉ)

வாயாதிசோத்திராதிபுறத்துவாழ்கருவியாகு
மோயாதமனாதிகாயத்துணருமுட்கருவியாகு
மாய்வார்கட்கராகமாதியவற்றினுட்கருவியென்பர்
மாய்ாடன்வயிற்றிவற்றூற்றுடக்குண்டுவாழுமான்மா.

எ-து. அவ்விருவகை யிந்திரியங்களும் ஒன்றனை விடயிக்குமாறு வார்க்கு உடம்பின் புறத்தே தோன்றி விடயிக்கும் புறக்கருவிகள்; மனமுதலாயின அவ்விந்திரியங்களாற்றரப்பட்ட விடயத்தை உடம்பினகத்தே நின்று விடயிக்குமுட்கருவிகள்; ஏனைக்கலாதிகளாவன அவ்வந்தக்கரணங்களான் விடயிக்கப்பட்டு வந்த பயனை ஆன்மாவின் இச்சாஞானக்கிரியைகட்குப் பொருத்துவனவாய உள்ளந்தக்கரணங்களாம்; இவை தம்முள் வேற்றுமையாகலின் இம்முத்திறக் கருவிகளும் ஒருதலையான் வேண்டப்பட்டு உயிரைப் பந்தித்து நிற்குமென்பதாம்.

மாயாளெனப் பெண்பாலாகக் கூறியது வடமொழிமதம்பற்றி; உருவகஞ்செய்தற்பொருட்டெனினுமாம். ஓயாமை மனத்துக்கடை. (சுங)

ஓசைநற்பரிசரூபவிரதகந்தங்களென்று
பேசுமாத்திரைகளைந்தும்பிறக்கும்பூதாதிகத்தி
னேசவிந்திரியங்கட்குநிகழறிவிதனாற்காண்டு
மாசைசேர்மனாதிதன்மாத்திரைபுரியட்டகந்தான்.

எ-து. அவ்விருவகை யிந்திரியங்களுந் தோன்றியபின் ஏனைப்பூதாதி யகங்காரத்தினின்றுஞ் சத்தமுதலிய தன்மாத்திரை யைந்துந் தோன்றி அவ்விந்திரியங்கள் தத்தம் விடயங்களை விடயிக்குமாறு ஊக்கஞ்செய்வித்து உடனிற்கும். இத்தன்மாத்திரைகளைந்தும் அந்தக்கரணங்கள் மூன்றுமாகிய எட்டுங் கூடிப் புரியட்டகவுடம்பாமென்றறிக வென்பதாம்.

மாத்திரையென்றது தலைக்குறை. விடயவடிவாகிய சத்தாதிகட்குந் தன்மாத்திரை வடிவாகிய சத்தாதிகட்குந் தம்முள் வேற்றுமை காணமாட்டாதாருக்கு வேற்றுமை காட்டுவார், மனாதிதன்மாத் திரைபுரியட்டகமென்பதூஉமுடன் கூறினார். (கூச)

சாற்றியபஞ்சதன்மாத்திரைகளிற்சத்தமுன்னாத்
தோற்றும்வான்வளிதீநீர்மண்டொடக்கியேயொன்றுக்கொன்றங்
கேற்றமாமோசையாதியிருங்குணமியைந்துநிற்கு
மாற்றவேவிடயபூதமங்காங்கிபாவத்தாமே.

எ-து. அச்சத்தமுதலிய தன்மாத்திரைகளைந்தினு நின்று முறையே ஆகாயமுதலிய தூலபூதமைந்துந் தோன்றி அவற்றுடன் பிரிப்பின்றி முறையே ஒன்றற்கொன்றேற்றமாகிய சத்தமுதலிய குணங்கள் வியத்திரூபமாகவுடையனவாய் நிற்கும். இவ்வைம்பெரும் பூதங்கள் தன்மாத்திரையோடு கூடிநின்று இந்திரியங்களின் றொழிற்பாட்டையூக்குதற்கு இவற்றின் காரியபூதங்களாகிய தாத்துவிகங்களாறபதும் அங்காங்கிமுறைமையவாய் உடனிற்குமென்பதாம்.

ஆற்றுதல் வல்லுதல். விடயமென்றது ஈண்டுக் காரியமென்னுந் துணையாய் நின்றது. இவை பதினான்கு செய்யுளானுந் தத்துவங்களொன்றினொன்று தோன்று முறைமையும் அவற்றின் றொழிற்பாடும் பயனுந் தாத்துவிகங்களதியல்புங் கூறப்பட்டன. இந்தத்தத்துவங்க

ளெல்லாம் அகமும் அகப்புறமும் புறமுமென மூவகைப்படும்; அவற்றுள் பூதங்களின் வைத்துப் புறப்பூதங்களிற்படும் விசேடங்கூறுகின்றார். (சுரு)

இரந்தரமாகிவான்றானிடங்கொடுத்திடுஞ்சலித்துப்
பரந்தவைதிரட்டுங்காறீச்சுட்டொன்றுவித்தல்பண்ணு
நிரந்தரங்குளிர்ந்துநின்றுபதஞ்செயுநீர்மண்டானு
முரந்தருகடினமாகித்தரித்திடுமுணர்ந்துகொள்ளே.

எ-து. ஆகாயமுதலிய வைம்பெரும் பூதங்கள் முறையே வெளியாதல் இடங்கொடுத்தல் முதலிய குணமுந் தொழிலுமுடையனவெ ன்பதாம். (சுசு)

மண்புனலனல்கால்வான்பால்வடிவுநாற்கோணமாகுந்
தண்பிறைமூன்றுகோணந்தகுமறுகோணம்வட்டம்
வண்பொன்மைவெண்மைசெம்மைகறுப்பொடுதூமவன்ன
மெண்டருமெழுத்துத்தானும்லவரயவவ்வுமாமே.

எ-து. அவை நிலமுதலாகக்கொண்டு முறையே நாற்கோணமுதலிய ஐவகை வடிவும் பொன்மைமுதலிய ஐவகை நிறங்களும் லகரமுதலிய ஐவகைப் பீசங்களுமாகிய இவையுமுடையனவென்பதாம். (சுஎ)

குறிகள்வச்சிரத்தினேடுகோகனதஞ்சுவத்தி
யறுபுள்ளியமுதவிந்துவதிதெய்வமயன்மாலரதி
செறிபுகழீசனேடுசதாசிவம்பூததெய்வ
நெறிதருகலையைந்திற்குகிழ்த்துவரிந்தநீர்மை.

எ-து. வச்சிரமுதலிய அடையாளமைந்தும் அயன்முதலாகியவதிதெய்வமைந்துமாகிய இவையும் அப்பூதங்கள் முறையேயுடையனவாம்; இவை நிவிர்த்திமுதலிய கலைகட்குமிவ்வாறே கூறப்படுமென்பதாம்.

இவை மூன்றுசெய்யுளானும் புறப்பூதங்களதியல்பு வேறெடுத்துக்கொண்டு வகுத்துக் கூறப்பட்டன. ஏனையகப்பூதங்களதியல்பு ரேச

விந்திரியங்கட்கு நிகழறிவிதனாற்காண்டுமெனவும், அகப்புறப்பூதங்கள இயல்பு ஆசைசேர்மனாதிதன்மாத்திரைபுரியட்டகந்தானெனவுஞ் சூக்குமபூதமாகிய தன்மாத்திரைக்கோதியவாறுபற்றி அறியக்கிடந்தன. (௯௮)

சுத்ததத்துவங்களென்று முன்னமேசொன்னவைந்து
மித்தகைமையினியம்புமிவைமுப்பத்தொன்றுமாகத்
தத்துவமுப்பத்தாறுஞ்சைதன்னியங்களைந்து
சித்தசித்தான்மாவொன்றுமுப்பதுமசித்தேசெப்பில்.

எ-து. இயைபுபற்றி மேலைச்சூத்திரத்துட் கூறிப்போந்த சுத்த தத்துவங்களைந்துடன் ஈண்டுக் கூறிய தத்துவமுப்பத்தொன்றுமுளப்படத் தொகையான் முப்பத்தாறு தத்துவமாம். இவற்றுள், முன்னைய வைந்துஞ் சடமாயினுஞ் சிற்சத்திக்குச் சுதந்திரவடிவாகலிற் சைதன்னியமெனப்படும்; ஏனைமுப்பத்தொன்றனுட் புருடதத்துவஞ் சார்ந்த தன்வண்ணமாய்ச் சித்தசித்தெனப்படும்; அஃதொழிந்த முப்பதும் அசித்தெனவேபடுமென்பதாம்.

சித்தசித்தென்றது தமிழ்நூலின் முடிபு. இதனான் மேற்கூறிப் போந்த தத்துவங்களுக்குத் தொகையும் அவற்றதியல்புங் கூறப்பட்டன. (௯௯)

ஐந்துசுத்தத்தின்கீழேழுசுத்தாசுத்தம்மசுத்தந்
தந்திடும்புமான்கீழெண்மூன்றாயதத்துவஞ்சிவற்கு
வந்திடும்பிரேரகாண்டமருவுபோகசயித்திரத்தோ
டந்தமிலணுக்களுக்குப்போக்கியகாண்டமாமே.

எ-து. இத்தத்துவ முப்பத்தாறனுள், முன்னைந்தும் நடுவணேழும் பின்னிருபத்து நான்கும் முறையே சுத்தம் மிச்சிரம் அசுத்தமெனவும், பிரேரகாண்டம் போகசயித்திருகாண்டம் போக்கியகாண்டமெனவுங் காரணக்குறிபெற்று, மூத்திறப்படுமென்பதாம்.

முன்னையவைந்துஞ் சுத்தமாதன் மேற்கூறிப் போந்தமையின் ஈண்டனுவதித்தொழிந்தார். போகசயித்திருவென்னும் வடசொல்லினுகரமும் அதனேடென்பதனுள் அன்சாரியையும் விகாரத்தாற்றொக்கன. அது பகுதிப்பொருள்விகுதி. இவை காரணக்குறியாமாறு உய்த்

துணர்ந்துகொள்க. இதனானே அம்முப்பத்தாறு தத்துவமும் மூவினமாதல் கூறப்பட்டது. (எ0)

தத்துவரூபமாகுந்தருமருவுருவமெல்லாந்
தத்துவந்தூலசூக்கபரங்களுமாகிநிற்குந்
தத்துவந்தன்னிற்சாருமணுக்கள்சாதாக்கியத்திற்
றத்துவசத்தஞ்சாருஞ்சகலமுந்தத்துவங்காண்.

எ-து. அருவுமுருவு மருவுருவுமாயுள்ள காரியப்பிரபஞ்சமனைத்தும் இத்தத்துவவடிவேயாம். இம்முப்பத்தாறுந் தூலதத்துவஞ் சூக்குமதத்துவம் அதிசூக்குமதத்துவமென ஒரோவொன்று மூவகைப்பட்டுப் பொதுவும் பொதுச்சிறப்புஞ் சிறப்புமாய் நிற்கும். இத்தன்மையவாய தத்துவங்களையதிட்டிக்கும் அணுபக்க சம்புபக்கத்ததிதெய்வங்களும் அவ்வத்தத்துவப்பெயர் பெறுமாகலான் எல்லாப்பொருளையுந் தத்துவங்களின் வைத்துக் காண்கவென்பதாம்.

எனவே, இத்தத்துவமுப்பத்தாறுமுணர்ந்தானுக்கு எல்லாப்பொருளும் இனிது விளங்குமென்பதாயிற்று. இச்செய்யுளிற் கூறிய பொருளனைத்துஞ் சிவாகமங்களின் விரித்துணர்ந்துகொள்க. இஃதறியாதார் தத்தமக்கு வேண்டியவாறெல்லாமுரைப்ப. இதனானே தத்துவங்களொருதலையானுணரற்பாலனவென்பது கூறப்பட்டது. (எக)

தத்துவமெண்மூன்றுஞ்சென்றான்மதத்துவத்தொடுங்கும்
வித்தையிலொடுங்குமாறுஞ்சிவத்தினிலொடுங்குமூன்று
நித்ததத்துவமிம்மூன்றுமென்பர்களிரண்டுநின்ற
சுத்தமாஞ்சிவத்தொடுங்குந்தோற்றமுமிதுபோலாகும்.

எ-து. இம்முப்பத்தாறு தத்துவங்களுஞ் சங்காரகாலத்துத் தத்தங் காரணங்களிலொடுங்கும்வழி, நிலமுதன் மூலப்பகுதியீறாகிய இருபத்துநான்கு தத்துவங்களுஞ் சீகண்டருத்திரனாலொடுங்கும்; மூலப்பகுதிக்கு மேலுள்ள ஆறுதத்துவமும் வித்தையீசராகிய அனந்தராலொடுங்கும்; அவற்றின்மேலுள்ள சுத்ததத்துவமுதலிய மூன்றுதத்துவமும் இலயத்தினின்ற சிவனாலொடுங்கும்; ஏனைச்சத்திதத்துவஞ் சிவதத்துவமிரண்டுஞ் சுத்தசிவனாலொடுங்கும். இவை புநருற்பவமாங்காலும்

அவ்வவையவ்வவராலாம். இவருட் சுத்தசிவனொருவனே நித்தியன்; ஏனைமூவரையுமவ்வாறு நித்தியரென்பாருமுளர்; அஃதுபசாரமேயென்பதாம்.

மூலப்பகுதிக்குங் குணதத்துவத்திற்குந் தம்முள்வேற்றுமை அவ்வியத்தமாதலும் வியத்தமாதலும் மாத்திரையேயன்றி ஏனையபோலப் பரிணமவிசேடமின்மையின் அதுபற்றி அவையிரண்டனையுமொன்றாக வைத்தெண்ணினார். ஏதுப்பொருட்கண் வரும் இன்னுருபு ஏனையிடங்களினும் விரித்துரைக்க. ஆன்மாவுக்கதிதெய்வமாகிய தத்துவம் ஆன்மதத்துவமென உருத்திரனுக்குப்பெயராயிற்று. ஈண்டான்மாவென்றது ஏற்புழிக்கோடலாற் சகலவர்க்கத்தின்மேனின்றது. தத்துவமென்பதுபொதுச்சொல். ஆன்மதத்துவம் வித்தியாதத்துவம் சிவதத்துவமென அவ்வக்காரணக்கடவுளர் பெயர் இயைபுபற்றி அவ்வத்தத்துவங்களுக்குமாயினவென்பதுணர்த்துவார், அவரை யவ்வப்பெயராற் கூறினார். இனி, நவந்தருபேதங் கூறுவான் புகுந்தவாசிரியர் அதற்குத் தோற்றுவாயாக இச்செய்யுளை ஈண்டு வைத்தாராயினும், இயைபுபற்றி ஐந்துசுத்தத்தினென மூவகைப்படுத்தோதிய செய்யுளின் பின்னாக வைத்துக்கண்டுகொள்க. இதனானே அத்தத்துவங்களைத் தோற்றியொடுக்குங் காரணக்கடவுளர் இவரென்பது வகுத்துக் கூறப்பட்டது. இத்துணையும் மூன்றாங் கூற்றிற்படுமுறைமையெல்லாந் தொகுத்துக் கூறியவாறு. இனி ஏழுசெய்யுளான் நாலாங்கூற்றைத் தெரித்துணர்த்துகின்றார். (எஉ)

மொய்தருபூதமாதிமோகினியந்தமாகப்
பொய்தருசமயமெல்லாம்புக்குநின்றிடும்புகன்று
மெய்தருஞ்சைவமாதியிருமூன்றும்வித்தையாதி
யெய்துதத்துவங்களேயுமொன்றுமின்றெம்மிறைக்கே.

எ-து. சாருவாகமுதல் ஐக்கியவாதசைவமீறாகிய புறப்புறச்சமயமும் புறச்சமயமும் அகப்புறச்சமயமுமென்னும் முக்கூற்றுச்சமயத் தெய்வங்களெல்லாம் பூதமுதல் அசுத்தமாயாதத்துவமீறாக ஒவ்வொரு தத்துவங்களினிலைபெறும். சிவாகமங்களுட் கூறப்படும் "ஏக னநேக னிருள்கரும மாயையிரண்டு" என்னுமாறுபொருட்கும் உண்மைத்தன்மை விளக்குகின்ற சைவமெனப்படுந்தலையாகிய அறுவகைச்சமயத் தெய்வமாய் நின்ற அதிகாரபோகலயசிவபேதங்கள் சுத்தவித்தை முதலிய

ஐந்து தத்துவங்களுள் ஒவ்வொன்றினிலைபெறும். சித்தாந்த சைவத் தெய்வமாகிய சுத்தசிவம் இம்முப்பத்தாறையுங் கடந்து நிற்குமென்ப தாம்.

அமலனுதலைத் தெரித்துணர்த்தியவாறு. அவ்வத்தெய்வங்கணிலைபெறுந் தத்துவமே அவ்வச்சமயத்தார்க்கு முத்தித்தானமென்பதூஉம் இதனாற் பெறுதும். அவ்வவற்றின்மேலுள்ள தத்துவங்கள் அவ்வச்சமயத்தார்க்குணர்ச்சிசெல்லாமையின் அவ்வத்தத்துவத்தினளவினன்றி அவருக்கு மேற்சேறல் கூடாமையறிக. சமயத்தெய்வங்களைச் சமயமென்றுபசரித்தார். இருமூன்றுமென்றதுமது. ஆணவமலத்துண்மை கொள்ளமாட்டாத ஐக்கியவாதசைவரை நீக்குதற்கு, மெய்தருசைவமென்றும், ஆதியிருமூன்றென்றும், விசேடித்தார். பாடாணவாதசைவமுதற் சுத்தசைவமீறாகக் கிடந்தவேழனுள் பாடாணவாதத்திற்கும் பேதவாதத்திற்குந் தம்முள் வேற்றுமை சிறிதாதல்பற்றி அவையிரண்டனையு மொன்றாகவைத்து இருமூன்றெனத் தொகைகூறியவாறு. இவ்வாறன்றியுரைப்பனவெல்லாஞ் சிவாகமங்களோடு முரணுமென்றொழிக. (எஉ)

சிவஞ்சத்திநாதம்விந்துசதாசிவன்றிகழுமீச
னுவந்தருளுருத்திரன்றான்மாலயனொன்றினொன்றாய்ப்
பவந்தருமருவநாலிங்குருவநாலுபயமொன்றாய்
நவந்தருபேதமேகநாதனேநடிப்பனென்பர்.

எ-து. அங்ஙனமொன்றுமின்றி நிற்குமெம்மிறைவன் ஒன்றினொன்றாகத் தோன்றி ஒவ்வொருதத்துவங்களினின்றுகொண்டு தத்தந் தொழில்களைச் செய்யுஞ் சிவமுதல் அயனீறாகிய முத்திறத்தொன்பதுவர்க்கத்தினும் வேற்றுமையின்றி நின்று அவ்வத்தொழில்களைச் செய்வனென்பதாம்.

ஏகாரம் தேற்றம். மேல் "ஒருவனே யிராவணாதி பாவகமுற்றாற்போல" என்றதனை ஈண்டுமறிவுறுத்துவார், நடிப்பனென்றார். செவ்வெண்டொகை விகாரத்தாற்றொக்கது. இவ்வொன்பது பேதத்துட் சத்திவிந்துவென்னுமிரண்டும் சத்திபேதமாயினும், ஏனைமனோன்மனி முதலிய பேதம்போலன்றி ஒன்றினொன்றாகப் பவந்தருமுறையிற் காரணமாயிடைநிற்றல்பற்றிச் சிவபேதத்துடன் வைத்தெண்ணி நவந்தருபேத

மெனப்பட்டன. நவந்தருபேதமேக நாதனேநடிப்பனென்றதும் ஒற்று மைநயம்பற்றிப் பொதுவகையாற் கூறியதென்பது. அவை முறையே சிவத்துக்கும் நாதத்துக்குமுரிய சத்திபேதமேயாதலென்பது வருஞ்செய்யுளிற் காண்க. (எச)

சத்தியாய்விந்துசத்தியாய்மனோன்மனிதானுகி
யொத்துறுமகேசையாகியுமைதிருவாணியாகி
வைத்துறுஞ்சிவாதிக்கிங்ஙன்வருஞ்சத்தியொருத்தியாகு
மெத்திறநின்றுனீசனத்திறமவளுநிற்பள்.

எ-து. மேற்கூறிய சிவபேதமேழற்குமுரிய சத்திபேதமும் முறையே சத்திமுதல் வாணியீறுக எழுவகைப்படும். எம்மிறைவனுகிய பரமசிவன் சிவபேதமேழினு நின்று நடாத்துமாறெல்லாம் அவனோடு தாதான்மியமாய் நிற்கும் பராசத்தியும் இச்சத்திபேதமேழினும் அவனுக்குத் துணையாய் நின்று நடாத்துமென்பதாம்.

ஆற்றேல், மேலைச்சூத்திரத்தின் வரும்வடி வெல்லாஞ்சத்தி எனக் கூறி ஈண்டுச் சிவபேதஞ் சத்திபேதமென வேறுவைத்து எத்திற நின்றுனீசனத்திறமவளுநிற்பளென்றல் மலைவாம்போலுமென மயங்காமைப் பொருட்டு அஃதுணர்த்துதற்கெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது. (எரு)

சத்திதானுதமாதிதானுகுஞ்சிவமுமந்தச்
சத்திதானுகியாகுந்தரும்வடிவானவெல்லாஞ்
சத்தியுஞ்சிவமுமாகுஞ்சத்திதான்சத்தனுக்கோர்
சத்தியாஞ்சத்தன்வேண்டிற்றெல்லாமாஞ்சத்திதானே.

எ-து. மரமுங் காழ்ப்பும்போல ஒப்பவியைந்து நிற்றலின் எல்லாத்திருமேனியுஞ் சத்திசிவமிரண்டற்கும் பொதுவடிவேயாமாயினும், சத்தனுக்குச் சத்தி தேவியுமாமாகலான் அதற்குரிய வடிவுவிசேடங் குணவிசேடம்பற்றிச் சிவபேதஞ் சத்திபேதமென்முயினவென்பதாம்.

ஆகலானதற்குரிய வடிவுவிசேடங் குணவிசேடம்பற்றிச் சிவபேதஞ் சத்திபேதமென்முயினவென்பது குறிப்பெச்சம். சத்தனுக்கோர்சத்தியாமென்றது வல்லவனுக்கு வல்லபையாய் நிற்குமெனச் சிவசத்திகட்கு நாயகநாயகிபாவங் கூறியவாறு. நாயகநாயகிபாவமா

தலை வலியுறுத்துவார், சத்தன்வேண்டிற்றெல்லாமாஞ் சத்தியெனச் சத்தியின் பெருமை கூறினார். வேண்டிற்றெல்லாமென்றது ஒருமைப்பன்மை மயக்கம். இவை மூன்று செய்யுளும் தாதான்மியமாய் நீங்காது நிற்றலைத் தெரித்துக் கூறியவாறு. அற்றேல், மேல் ஒன்றினொன்றாய்ப் பவந்தருமெனப்பட்ட சத்திசிவங்களை ரண்டுந் தலைவனுந் தலைவியுமாய்த் தம்முட் புணருமென்பது முறையன்றுபோலுமென்பாரை நோக்கி அதனையுணர்த்துதற்கெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது. (எசு)

சிவஞ்சத்திதன்னையீன்றுஞ்சத்திதான்சிவத்தையீன்று
முவந்திருவரும்புணர்ந்திங்குலகுயிரெல்லாமீன்றும்
பவன்பிரமசாரியாகும்பான்மொழிகன்னியாகுந்
தவந்தருஞானத்தோர்க்கித்தன்மைதான்றெரியுமன்றே.

எ-து. சத்தியுஞ் சிவமுஞ் செய்யுமிச் செயல்களெல்லாம் நம்மனோர்பொருட்டாக நடித்துக்காட்டும் நாடகமாத்திரையேயன்றிப் பிறிதில்லையென்பதாம்.

உம்மை சிறப்பு. 'பந்தமும்வீடுமாய பதபதார்த்தங்களல்லான்' என்பது முதலாக மேலைச்சூத்திரத்தின் விரித்துக் கூறியவற்றை ரண்டுருவகஞ் செய்யுமுகத்தாற் றொகுத்துணர்த்தி, இவற்றின்றன்மை தனக்கெய்தலின்றுதலைத் தெரித்துக் கூறியவாறு. (எஎ)

தனுகரணபுவனபோகந்தற்பரம்பந்தம்வீடென்
றனுவினோடெல்லாமாகியடைந்திடுந்தத்துவங்க
ளினிதறிந்திவைநிவிர்த்திமுதல்கலையிடத்தேநீக்கி
நனிபரமுணர்ந்தோனந்தத்தத்துவஞானியாவன்.

எ-து. தனுகரணபுவனபோகங்களும், அவைமூலமாயுள்ள பெத்தமுத்திகளும், அப்பெத்தமுத்திகளிற்படும் பேதங்களனைத்தும், மேற்கூறிப்போந்த தத்துவங்களானுயினவென்றும், அத்தத்துவங்கள் உயிர்களோடியைவனவன்றி முதல்வனோடியைவனவல்லவென்றும், நூல்களானும் பொருந்துமாற்றானுந் தெளியவுணர்ந்து, அத்தத்துவங்களைக் கழியுமுறைமையின் வைத்துக் கழித்து, அவற்றிற்கு மேலாய்நிற்பதொன்றனை ஐயந்திரிபின்றி யுணரப்பெற்றோன் யாவன் அவன் பவன் பிரமசாரியும் பான்மொழி கன்னியுமாமென்னும் அவ்வுண்மை யறிவுடையனவ னென்பதாம்.

தவந்தரு ஞானத்தோர்க்கித் தன்மைதான் றெரியுமென்றதனைத் தெரித்துணர்த்தி மேலதனை வலியுறுத்தியவாறு. தற்பரமென்னும் வடசொல் அப்பொருட்டாதல் தாற்பரியமென்பதனானுமறிக. (எஅ)

எல்லாமாய்த்தத்துவங்களியைந்ததெனணுவுக்கென்னிற்
றெல்லாயகன்மமெல்லாந்துய்ப்பித்துத்துடைத்தற்கும்பி
னில்லாமைமுற்றுவித்துநீக்கவுங்கூடிநின்ற
பொல்லாதவாணவத்தைப்போக்கவும்புகுந்ததன்றே.

எ-து. அங்ஙனந் தத்துவங்கள் அணுவினோடெல்லாமாகி யடைந்ததூஉம், இருவினைகளை நுகர்வித்து நீக்குதற்பொருட்டும், அதனாற் பருவமெய்தியவழி மேலைக்கு வித்தாகாதவாறு தீக்கையானவற்றை முதிர்வித்துப் பற்றறக் கழித்தற்பொருட்டும், அவை கழியுமுகத்தால் எல்லாவநத்தங்கட்கு மூலமாகிய வாணவமலத்தைப் போக்குதற்பொருட்டுமாமென்பதாம்.

எனவே, தத்துவங்களான் நீக்கப்படுவனவாகிய மலகன்மங்கள் அணுவுக்கேயன்றிச் சிவத்துக்கின்மையான், அத்தத்துவங்களும் அணுவினோடன்றிச் சிவத்தோடியையபிலவாயினவென அதன்கணுசங்கை நீக்கியவாறாயிற்று. அணுவுக்கேயென்னும் பிரிநிலையேகாரமுந் தொன்மையென்னு மகரவைகாரவிகுதியும் விகாரத்தாற் றொக்கன. இவை எழுசெய்யுளானும் நாலாங் கூற்றிற்படும் முத்திறப்பொருளும் தொகுத்துக்கூறப்பட்டன. அற்றேல் ஈண்டெடுத்துக் கொண்ட ஆணவமலம் யாது? அதனால் வரும் பொல்லாமை யாது? அதனைப் போக்குமாறுயாங்ஙனம்? என்பாரை நோக்கிப் பதினேழு செய்யுளான் ஒழிபு கூறுகின்றார். (எகூ)

ஒன்றதாயநேகசத்தியுடையதாயுடனாயாதி
யன்றதாயான்மாவின்றனறிவொடுதொழிலையார்த்து
நின்றுபோத்திருத்துவத்தைநிகழ்த்திச்செம்பினிற்களிம்பேய்ந்
தென்றுமஞ்ஞானங்காட்டுமாணவமியைந்துநின்றே.

எ-து. எண்ணிறந்த சத்திகளான் எண்ணிறந்த வுயிர்களினுஞ் செம்பிற் களிம்புபோல் அநாதியே விரவிநிற்பதொன்றாய்க் கேவலத்தில் ஆவாரகசத்தியானுஞ் சகலத்தில் அதோநியாமிகாசத்தியானும் அஞ்

ஞான நிகழ்ச்சிக்குக் காரணமாய் நிற்பது மேற்கூறிப்போந்த ஆணவமலமென்பதாம்.

போத்திருத்துவம் போகநுகர்ச்சிக்கு வினைமுதலாதற்றன்மை. இதனானே மலத்தின் சொரூபங் கூறப்பட்டது. (அ0)

மலமெனவேறென்றில்லைமாயாகாரியமதென்னி
னிலகுயிர்க்கிச்சாஞானக்கிரியைகளெழுப்புமாயை
விலகிடுமலமிவற்றைவேறுமன்றதுவேறாகி
யுலகுடல்கரணமாகியுதித்திடுமுணர்ந்துகொள்ளே.

எ-து. உயிரோடொற்றித்து நின்று அறிவிச்சைசெயல்களை மறைப்பதாகிய மலத்துக்கும் வேறு நின்று அவற்றை விளக்குவதாகிய மாயைக்குந் தம்முள் வேற்றுமை பெரிதாகலான், அஃதறியாது மாயையே மலமென்பார் மதம் போலியென்பதாம். (அக)

மாயையேயான்மஞானக்கிரியையைமறைத்துநிற்குந்
தூயவப்பரிதிதன்னைச்சுடர்முகின்மறைத்தாற்போலப்
போய்முகிலகலச்சோதிபுரிந்திடுமதுவேபோலக்
காயமுமகலஞானத்தொழில்பிரகாசமாமே.

பரிதியைமுகின்மறைப்பப்பாயொளிபதுங்கினாற்போ
லுருவுயிர்மறைக்கின்ஞானக்கிரியைகளொளிக்குமாகுங்
கருதிடுமிச்சாஞானகாரியங்காயம்பெற்றான்
மருவிடுமுயிர்க்குக்காயம்வந்திடாவிடின்மறைப்பே.

எ-து. மாயை உலகுடல்கரணமாய் வேறுநின்றே உயிரை மறைத்தலமையுமென்பது உடம்பாட்டினு மெதிர்மறையினும் பரிதிமுகிலுவமையின் வைத்தறியப்படுமென்றது பொருந்தாது: மேகம்போல மாயை மறைக்குமாயின், மறைத்தலானாகிய காரியம் பரிதியிற்போல உயிரின்கணிகழ்தல் வேண்டும்; அஃதீண்டில்லையென்பது உடம்பாட்டினுமெதிர்மறையினும் வைத்து அறியப்படுதலான் அவ்வுவமை யீண்டைக்கேலாதென்பதாம். (அஉ—அங)

போதகாரியமறைத்துநின்றதுபுகன்மலங்கா
ணோதலாங்குணமுமாகவுயிரினுள்விரவலாலே
காதலாலவித்தைசிந்தத்தருங்கலையாதிமாயை
யாதலாலிரண்டுஞ்சோதியிருளெனவேறுமன்றே.

எ-து. அல்லதூஉம், மலத்தானுகிய அஞ்ஞானம், முகிலானுகிய மறைவுபோலன்றி, உயிரோடு வியாபகமாய் விரவிக் குணம்போலத் தோன்றி நிற்பதொன்றாகலானும், தொழிற்பாட்டின்கண் ஒளியிருள் போல மாயையோடு இகலி நிற்பதாகலானும், அப்பெற்றித்தாகிய வாணவமலமே உயிருணர்வின் காரியப்பாட்டைத் தடுக்கவல்லதெனத் தெற்றெனவுணர்கவென்பதாம்.

குணமுமென்னுமும்மை எதிர்மறைக்கண் வந்தது. இவை நான்குசெய்யுளானும், ஐக்கியவாதி பாசுபதிமுதலியோர் மதம்பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரித்து, ஆணவமலத்தினதுண்மை சாதிக்கப்பட்டது. (அச)

புருடன்றன்குணமவித்தையெனிற்சடம்புருடனுகுங்
குருடன்றன்கண்ணின்குற்றங்கண்ணின்றன்குணமோகூறாய்
மருடன்றன்குணமதாகிமலமசித்தாகிநிற்குந்
தெருடன்றன்குணமதாகிச்சித்தெனநிற்குஞ்சீவன்.

எ-து. உயிரினுள் விரவிநிற்பதனை உயிரின் குணவிசேடமென்றல் பொருத்தமுடைத்தெனின்,—அறியாது கூறினாய்; ஒருபொருளின்கட் குணத்தோடொப்பக் குற்றமும் உடன்விரவி நிற்கப்பெறுமென்பது குருட்டுக்கண்ணிற் காணப்படுதலின், விரவிநிற்றலேபற்றிக் குற்றமுங் குணமாதல் செல்லாமையானும், அஞ்ஞானத்திற்குக் குணிப்பொருள் சடமாவதன்றிச் சித்தாகாமையானும், உயிர் அறிதற்றொழிலுடைய சித்தேயாகலானும், உயிரின்கட் குற்றமாய்க் காணப்படுமறியாமைக்குக் குணிப்பொருள் மலமென வேறுண்டென்பதாம்.

இதனானே, அறியாமை உயிர்க்குக் குணமென்னும்பாடாணவாதிகண் மதம்பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரித்து மலத்தினுண்மை சாதிக்கப்பட்டது. (அடு)

மும்மலநெல்லினுக்குமுளையொடுதவிடுமிப்போன்
மம்மர்செய்தணுவினுண்மைவடிவினைமறைத்துநின்று
பொய்ம்மைசெய்போகபந்தபோத்திருத்துவங்கள்பண்ணு
மிம்மலமூன்றினோடுமிருமலமிசைப்பனின்னும்.

எ-து. மேலே தன்மமோடதன்மமாகியெனக் கூறப்பட்டகன்மம லமும் அதன்பின்னாக நித்தமாயருவாயெனக்கூறப்பட்ட மாயாமலமும் ஈண்டுக் கூறப்பட்ட ஆணவமலமுமாகிய விம்மூன்றுமலங்களும், நெல் லுக்கு முளை தவிடுமிபோல், உயிரைப் பந்தித்து நின்று முறையே போக மும் பந்தமும் போத்திருத்துவமும் பண்ணுவனவாம். இம்மலங்கண்மூ ன்றனோடுங் கூடிநின்று பந்திப்பன வேறுமிருமலங்களுளவென்பதாம்.

இது நிரனிறை. கன்மமலம் போகம்பண்ணுதலாவது, நெல்லின்க ணுளதாகிய முளைத்தற்சத்தி முளையைத் தோற்றுவிக்குமாறுபோல, உயி ரின்கட் சுகதுக்கங்களை முதற்காரணமாய் நின்று தோற்றுவித்தல். மா யாமலம் பந்தம்பண்ணுதலாவது, முளைத்தற்கு அனுகூலஞ்செய்து உட் னிற்குந்தவிடுபோல, அச்சுகதுக்கங்களாண்டுத் தோன்றுதற்குத் துணைக் காரணமாய்த் தன்காரியமாகிய தனுகரண முதலியவற்றையும் உயிராயு மியைவித்து நிற்றல். ஆணவமலம் போத்திருத்துவம் பண்ணுதலாவது, அம்முளை ஆண்டுத் தோன்றுதற்கு நிமித்தகாரணமாகிய உமிபோல அத்தோற்றத்திற்கு நிமித்தகாரணமாயவற்றை முறுகுவித்து நின்று அச் சுகதுக்கங்களை உயிர் நுகருமாறு நிலைபெறுத்துதலெனக் கொள்க. "பந்தம்போகம் போகநிறுத்தலும்வந்ததுமாயை வினைமலத்து" என்றார் ஞானமிர்தநூலுடையாரும். முளை ஆகுபெயர். முளைதவிடுமிகள் பந் தத்திற்குங் காரணமாதல்மாத்திரைக்கும் உவமையாயின. (அ௬)

மாயையின்காரியத்தைமாயேயமலமதென்று
மேயுமும்மலங்கடத்தந்தொழிலினையியற்றவேவுந்
தூயவன்றனதோர்சத்திதிரோதானகரியதென்று
மாய்வரிம்மலங்களைந்துமணுக்களையணைந்துநிற்கும்.

எ-து. வேறுமிருமலமெனப்படுவன அச்சுகதுக்க வினைவுகட் கெல்லாம் இடமாய் நின்று வியாபகமாகிய வான்மாவின் அறிவிச்சை

செயல்களை ஏகதேசப்படுத்துவதென மேற்கூறிப்போந்த மாயாகாரியமும் அவ்வமலங்களை யவ்வத்தொழிலிற் படுத்திப் பாகம் வருவிக்குஞ் சிவசத்தியுமாம். அவற்றுள், மாயாகாரியம் மாயையிலடங்குமாயினும், பந்தித்தற்கட்படும் வேற்றுமைபற்றி மாயேயமலமென வேறுவைத்தெண்ணப்படும்; அம்மலங்கட்கனுகூலமாய் நின்று செய்யுஞ் சிவசத்தி பராசத்தியினடங்குமாயினும், தொழில் வேற்றுமைபற்றி உபசாரத்தாற் றிரோதாயியென வேறுவைத்தெண்ணப்படும். இவ்வாறிவ்வைந்துமலமும் உயிர்தோறுநின்று செய்யும் பந்தவேறுபாடு கண்டுகொள்கவென்பதாம்.

திரோதானகரியென்பது திரோதானத்தைச் செய்வதென்னும் பொருட்டாய வடசொல். (அஎ)

மூலமாயைகன்மமாயேயந்திரோதாயிமன்னிச்
சலமாரும்பிறப்பிறப்பிற்றங்கியித்தரைகீழ்மேலு
நிலையாதகொள்ளிவட்டங்கறங்கெனநிமிடத்திங்க
ணலமாருமிறைவனணையாலுயிர்நடக்குமன்றே.

எ-து. மேற்கூறிப்போந்த பிறப்பிறப்புக்களெல்லாவற்றிற்குங் காரணம் இவ்வைவகை மலங்களுமாமென்பதாம்.

மன்னியலமாருமென்பது மழைபெய்து குளநிறைந்ததென்றாற்போலக் காரணகாரியப்பொருட்டாய் நின்றது. அலமரும் அலமாருமென நீட்டும்வழிநீட்டல். இறைவனாணையாலுயிர்நடக்குமென ஈண்டுங் கூறியது அவ்வலமரலை நீக்கும் வாயிலுணர்த்துதற்பொருட்டு. அது முன்னர் வகுத்துக் கூறப்படும். இவை மூன்றுசெய்யுளானும், மலங்களித்துணையவென்பதூஉம் அவை பந்திக்குமாறுங் கூறுமுகத்தான் ஆணவமலத்தானாகிய பொல்லாமை கூறப்பட்டது. (அஅ)

அண்டசஞ்சுவேதசங்களுற்பிச்சஞ்சராயுசத்தோ
டெண்டருநாலெண்பத்துநான்குநூறுயிரத்தா
யுண்டுபல்யோனியெல்லாமொழித்துமானுடத்துதித்தல்
கண்டிடிற்கடலைக்கையானீந்தினன்காரியங்காண்.

எ-து. நால்வகைத்தோற்றத் தெழுவகைப்பிறப்பி னெண்பத்து நான்குநூறுயிரம் யோனிபேதத்தினின்றும் விரிந்த பேதங்கள் அளவின்றியுள்ளன; அவற்றுள் மானுடப்பிறவியே அவ்வலமரலை நீக்குதற்கு வாயிலென்பதாம். (அகூ)

நரர்பயிறேயந்தன்னினுன்மறைபயிலாநாட்டில்
விரவுதலொழிந்துதோன்றன்மிக்கபுண்ணியந்தானுகுந்
தரையினிற்கீழைவிட்டுத்தவஞ்செய்சாதியினில்வந்து
பரசமயங்கட்செல்லாப்பாக்கியம்பண்ணுணுதே.

எ-து. மானுடப்பிறவியினும் உத்தமசமயத்துக்குரித்தாய் உத்தம நாட்டிற் பிறக்கு முத்தமசாதியே அதற்கு வாயிலென்பதாம். (கூ௦)

வாழ்வெனுமையல்விட்டுவறுமையாஞ்சிறுமைதப்பித்
தாழ்வெனுந்தன்மையோடுஞ்சைவமாஞ்சமயஞ்சாரு
மூழ்பெறலரிதுசாலவுயர்சிவஞானத்தாலே
போழிளமதியினுனைப்போற்றுவாரருள்பெற்றுரே.

எ-து. உயர்ந்த சாதியினும் உயர்ந்த குடிப்பிறப்பே யதற்கு வாயிலாம். அவ்வுயர்ந்த குடியிற் பிறந்து சைவத்தினெய்திச் சித்தாந்தநெறியுணர்ந்து சிவபிரானை வழிபடப்பெறுவாருளராயின்; அவர் மலத்தானுகிய வவ்வலமரலை நீங்கி வீடுபேறெய்துவரென்பதாம்.

வாழ்வாவன: குலம் இளமை கல்வி செல்வம் அதிகாரமென்னுமிவை. மையல் செருக்கு. வாழ்வெனுமையலெனவும், வறுமையாஞ் சிறுமையெனவும், காரியத்தைக் காரணமாக வுபசரித்தார். இவை மூன்று செய்யுளானும் அம்மலபந்தத்தைப் போக்குதற்குரிய வாயில் இவையென்பது கூறப்பட்டது. (கூக)

மானுடப்பிறவிதானும்வகுத்ததுமனவாக்காய
மானிடத்தைந்துமாடுமரன்பணிக்காகவன்றே
வானிடத்தவருமண்மேல்வந்தரன்றனையர்ச்சிப்ப
ரூனெடுத்துழலுமூமரொன்றையுமுணராரந்தோ.

எ-து. அவ்வலமரலை நீக்குதற்பொருட்டுச் செய்யப்படுமரன்பணி ஏனைப்பிறவிகளிற் கூடாமையாற் பிறவிவிசேடம் வேண்டப்படும்; அவ் வரன்பணி பயன்படுதல் ஏனையுலகங்களிற் கூடாமையால் தேயவிசேடம் வேண்டப்படும். இவ்வுண்மை ஏனையோரறியமாட்டாமையிற் சாதிவி சேடம் குடிப்பிறப்புவிசேடம் வேண்டப்படுமென்பதாம்.

இதனானே அவை வாயிலாதற்கு உரிமை கூறப்பட்டது. வாக்கா யமென்னுந் தொகைச்சொல் வடநூன்முடிபு. (கூஉ)

கருவினுளழிவதாயுங்கழிந்திடாதழிவதாயும்
பரிணமித்தழிவதாயும்பாலனாயழிவதாயுந்
தருணனாயழிவதாயுந்தானரைத்தழிவதாயு
முருவமேயழிவேயானாலுள்ளபோதேபாருய்ய.

எ-து. மானுடயாக்கை அத்துணைப்பெருமைத்தாயினும், இத்து ணைப்பொழுது நிற்குமென்றறிய வாராது நீர்க்குமிழிபோல் எப்பொழு துமழிதன்மாலைத்தாகலின், இவ்வாக்கைநிலையாமை யிளமைநிலையாமை களை உணரவல்லார்க்கே அவற்றானாகிய மையலைவிடுதல்கூடுமென்பதாம்.

ஒருபுலனுகரும்போதங்கொன்றிலையொன்றின்பாலும்
வருபயன்மாறிமாறிவந்திடுமெல்லாமாறு
மொருபொழுதுணரினுண்டாமல்லதிவ்வல்லல்வாழ்க்கை
மருள்கனவதுவும்போலமாயும்பின்மாயுமன்றே.

எ-து. அவ்வாக்கையின்கண்ணதாகிய வறிவும் விடயங்களை ஒவ் வொன்றாயறிவதன்றி ஒருங்கே யறியமாட்டாது. ஒருவிடயத்தின்க ண்ணும் விட்டுவிட்டறிவதன்றி இடையீடின்றி யறியமாட்டாது. அது வும் உறக்கம்மூர்ச்சை முதலியவற்றிற் சிறிது மில்லையாய்விடும். அஃ தன்றி இவ்வாக்கையின்பொருட்டுளதாகிய செல்வத்துழனியும் முறை யே மயக்கப்பொருளுங் கனாப்பொருளும்போலத் தோன்றியபொழுதே மாய்வதுமாம் இடையே மாய்வதுமாமாகலான், இவ்வறிவு நிலையாமை செல்வநிலையாமைகளை உணரவல்லார்க்கு அவற்றானாகிய மையலை விடு தல்கூடுமென்பதாம்.

உணரினுண்டாமென்பதனை இறுதிக்கண் வைத்துரைக்க. பயன் அறிதற்பயன். அல்லதென்பது அன்றியென்னும் வாய்பாட்டு வினை

யெச்சக்குறிப்பு. மருள்போல அன்றேமாயும் கனவுபோலப் பின்னும் மாயுமென்றுரைத்துக்கொள்க. மருளும் கனவும் ஆகுபெயர். வாழ்க்கையென்புழியும் பின்னென்புழியும் இறந்தது தழீஇய வெச்சவும்மை விகாரத்தாற் றொக்கன. (கூச)

அரிசனம்பூசிமாலையணிந்துபொன்னுடைசாத்திப்
பரிசனம்பின்புசெல்லப்பாரகர்பரிக்கக்கொட்ட
வரிசின்னமூதத்தொங்கல்வந்திடவுணர்வுமாண்டு
பெரியவர்பேச்சுமின்றிக்கிடத்தலாற்பிணத்தோடொப்பர்.

எ-து. அதிகாரஞ்செய்து செருக்குறுவார் செத்தாரின் வேறல்லவென்பது ஆண்டு நிகழு நிகழ்ச்சிபற்றி யறியவல்லார்க்கு அதனுணிய மையலை விடுதல் கூடுமென்பதாம்.

உணரினுண்டாமென்றதனை ஈண்டுந் தந்துரைக்க. பெரியவரென்றது இழித்தற்கண் வந்த குறிப்புமொழி. பெருமை அதிகாரத்தானயது. இவை மூன்றுசெய்யுளானும் வாழ்வெனுமையல் விடுதற்கு உபாயங் கூறியவாறு. (கூரு)

பிணத்தினைபொத்துவாழ்வோர்பின்னடைப்பிணங்கள்போல
வுணக்கியேயுழல்வீருங்களுடலுயிருணர்வுமெல்லாங்
கணத்திடைத்தோன்றிமாயுங்காயமென்றறிந்தொருக்கால்
வணக்குறீரரனையென்றும்வானவர்வணங்கவைப்பன்.

எ-து. சிவபிரானை வழிபட்டுப்பெறும் இறவாச்செல்வத்தை நோக்கக் கணத்தினழிதன்மாலைத்தாகிய உடம்பின்பொருட்டு வருந்தியீட்டப்படுஞ் சிறுசெல்வஞ் செல்வமன்றென்பதுணரவல்லார்க்கு, இச்சிறுசெல்வத்தை வேண்டி அவ்வதிகாரச் செருக்குடையார் பின் சென்று நின்றேக்கறுஞ் சிறுமையினீங்குதல் கூடுமென்பதாம்.

உடலுயிருணர்வுமெல்லா முணக்கியென வியையும். இதனானே வறுமையாஞ்சிறுமை தப்புதற்கு உபாயங் கூறியவாறு. ஒன்றதாயென்பது முதல் இத்துணையு மொழிபு கூறியதெனக்கொள்க. (கூசு)

இரண்டாஞ் சூத்திரம் முடிந்தது.

ஆ திருவிருத்தம்—கஅகூ.

மூன்றாஞ் சூத்திரம்.

முதற் சூத்திரத்து மிரண்டாஞ்சூத்திரத்தும் முறையே பதியுண்மைக்கும் பாசவுண்மைக்கும் பிரமாணங் கூறியவாசிரியர், இரண்டாஞ் சூத்திரத்தின் அலகிலாவுயிரென்று எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டெஞ்சிநின்ற பசுவுண்மைக்குப் பிரமாணம் மூன்றாஞ்சூத்திரத்திற் கூறுகின்றார்.

உயிரெனப்படுவதிந்தவுடலின்வேறுளதாயுற்றுச்
செயிருறுமிச்சாஞானச்செய்திகளுடையதாகிப்
பயில்வுறுமின்பத்துன்பப்பலன்களுநுகரும்பார்க்கிற்
றுயிலொடுமஞ்சவத்தைப்படுமுண்மைதுரியாதீதம்.

எ-து. உயிர் சூனியமெனின், அவ்வாறு சொல்வதொன்றுளதாய் நிற்றலானும், உடம்பேயுயிரெனின், உடம்பகத்தே பொருந்திநின்று யானெனதென்னுஞ் செருக்குறுதலானும், ஐம்பொறியேயுயிரெனின், ஞானமாத்திரையேயன்றி ஞானங்கிரியையிச்சையென்னு மூன்றுமுடைத்தாகலானும், சூக்குமவுடம்பேயுயிரெனின், கனவொடு பயின்றதனை நனவின்கணுற்றறிந்து நிற்றலானும், பிராணவாயுவேயுயிரெனின், இன்பத்துன்பப்பயன் ஒடுங்கியவிடத்தின்றி யொடுங்காதவிடத்து நுகர்ந்து நிற்றலானும், பிரமமேயுயிரெனின், அறிந்தாங்கறிதலின்றி ஐந்தவத்தைப்பட்டறிதலானும், அனைத்துங் கூடிய சமுதாயமுயிரெனின், அனைத்து நீங்கிய துரியாதீதத்துமுண்மையானும், இந்தவுடலின்க ணுயிரெனப்படுவது இவையனைத்திற்கும் வேறென்பதாம்.

உயிரெனப்படுவதென்றது சாதியொருமை. துயிலொடும் பயில்வுறுமென வியையும். துயிலென்றது ஈண்டுக் கனவின்மேற்று. பயில்வுறுமென்புழி இரண்டாவது விரித்துரைக்க. பயில்வு ஆகுபெயர். பார்க்கில் நுகருமென மாறுக. பார்க்கில் விழித்தவிடத்தென்றவாறு. 'ஐயுங் கண்ணு மல்லாப் பொருள்வயின்-மெய்யுருபு தொகா விறுதியான' என்பதோத்தாகலின், ஏழாவது இறுதிக்கட் டொக்கது. துரியாதீதத்திலுயிருண்டென்பது விழித்தபின்னர்ச் சுகமாகத் துயின்றேனென்ற உணர்வு நிகழ்தல்பற்றித் தெளியப்படும். உளதாயென்பது முதலியவே

மூங் குறிப்பேதுவாகலான், அவற்றையிங்ஙனம் விரித்துரைத்து முதனூலின் மூன்றாஞ் சூத்திரம்போல இச்செய்யுள் ஏழுகூற்றதாயவாறு கண்டுகொள்க. அற்றேல், சூனியமுதலியவற்றுள் ஏனையவெல்லாமறியுமென்பது காட்சியளவைக்கு எய்தாமையின் உயிர் அவற்றின் வேறெனக் கொள்ளினும், உடம்பாதல் உடம்பின்கணுளவாகிய ஐம்பொறிகளாதல் அவ்வைம்பொறிகளையூக்கி இயங்குவதாய பிராணவாயுவாதல் அறியுமென்பது காட்சியளவையானறியக்கிடத்தலின், உயிர் அம்மூன்றனுளொன்றாகற்பாற்றென்றலே பொருத்தமுடைத்துப்போலுமென்பாரை நோக்கி அம்மூன்றனையுஞ் சிறந்தெடுத்தோதி மறுத்தற்கெழுந்தன வருஞ் செய்யுட்களென்பது. (க)

உடலின்வேறுயிரேனிந்தவுடலன்றோவுணர்வதென்னி
னுடல்சவமானபோதுமுடலினுக்குணர்வுண்டோதா
னுடலினின்வாயுப்போனாலுணர்ச்சியின்றுடலுக்கென்னி
னுடலினில்வாயுப்போகாதுறக்கத்துமுணர்வதின்றே.

எ-து. அவயவங்களி னொன்றானுங் குறைபாடின்றிக் கிடக்கும் பிணக்கிடையினும் நீகூறும் பூதக்கூட்டத்தி னொன்றானுங் குறைவின்றிக் கிடக்குமுறக்கத்தினும் அறிவு நிகழக் காணாமையான், உடம்பறியுமாறு யாண்டையதென்பதாம்.

போகாதவென்னும் பெயரெச்சத்தகரம் விகாரத்தாற் றொக்கது.

அறிவதைம்பொறியேயென்னினுறக்கத்தினறியாவாகு
மறிவதுமொன்றொன்றாகவொன்றொன்றயறிவதென்னி
னறிவுகளொன்றையொன்றங்கறிந்திடாவைந்தையுங்கொண்
டறிவதொன்றுண்டதான்மாவைம்பொறியறிந்திடாவே.

எ-து. பிணமாம்போது கெட்டொழிவதாகிய ஐம்பொறிகளே அவ்வுடம்பினின்று நனவின்கணறியும் உறக்கத்தின்கணறிதலின்றி ஒடுங்கிநிற்குமெனின், அது பொருந்தாது; நனவின்கணவையறிவதும் ஒவ்வொரு பொறியாயறிவதன்றி ஒருங்கேயறிவனவல்லவாதலானும், ஒன்றொன்றாயறியுமதுவே யவற்றியல்பெனின், அங்ஙனமாயினும் இந்திரியங்கள் ஒன்றறிந்த தொன்றறியாமையானும் இவ்வைந்தினானுமைம்புலன்களையுமறிவதொன்று உளதாகலானுமென்பதாம்.

அறிவனைதம்பொறியே யுறக்கத்தி னறியாவாகுமென்னின் எனவியையும். அறிவதென்பது அத்தொழின்மேனின்றது. உம்மை சிறப்பு. அறிவுகள் ஆகுபெயர். அஃதென்னுமாய்தம் விகாரத்தாற்றொக்கது. இவ்வாறன்றி, அறிவனைதம்பொறியேயென்னி னுறக்கத்தினறியாவாகு மறிவதுமொன்றொன்றாக வொன்றொன்றாயறியுமென்னின் என்பதற்கு என்னுடம்பகத்து நின்றறிவது ஐம்பொறிகளேயாம் அவையுறக்கத்தின றியாதவாகும் நனவின்கணவ்வொருவிடயமாகவறிவதும் இருவர் மதத்தினுமொக்கும் அதுபற்றி யென்னையாசங்கித்தல் கூடாமையான் அவ்வைம் பொறிகளே யொருதலையாகவறியும் வேறுமோருயிர் கோடன் மிகையாமென்பையாயின் என்றுரைத்தலுமொன்று. உறக்கத்தினறியாமையிழுக்கன்றென்பான் வாகென்றானென்பது. (௩)

அறிந்திடும்பிராணவாயுவடங்குதல்விடுதல்செய்தா
லறிந்திடாதுடலுறக்கத்தறிவின்மைகரணமின்மை
யறிந்திடுமுதலியாகினதுநிற்கக்கரணம்போகா
வறிந்திடும்பிராணன்றன்னையடக்கியும்விட்டுமான்மா.

எ-து. பிராணவாயு அடங்குதல் விடுதல் செய்தாலே அறிவு நிகழக் காண்டலின் அதுவே யவ்வைந்தையுங்கொண்டறிவதாகிய உயிரெனவமையும், உறக்கத்திலஃதியங்கினும் ஆண்டுக் கருவியின்மையான் அறியாதாயிற்றெனின்,—அது பொருந்தாது; கரணமுதலி நிற்புழிக் கரணம் போதல் கூடாமையிற் கரணங்களையுந் தன்னையுங் கொண்டறிவதாகியவுயிர் வேறுண்டென்பது பெறப்படுதலானென்பதாம்.

இவை மூன்றுசெய்யுளானும், முறையே உடல் பொறி பிராணவாயுவென்னும் மூன்றனையுங் காட்சியளவையானறியக்கிடந்த விசேடம்பற்றி வேறெடுத்தாசங்கித்துப் பரிகரித்து, இந்தவுடலினுயிரெனப்படுவது வேறென்பது சாதிக்கப்பட்டது. ஏனையவெல்லாம் வருஞ்சூத்திரத்தினுண்டாண்டியையபுபற்றிக் கூறக்கிடத்தலானும், உளதாயென்னு முதற்கூற்றில் ஆசங்கைவிசேடமின்மையானும், அவற்றையீண்டு விரித்திலர். (௪)

மூன்றாஞ் சூத்திரம் முடிந்தது.

ஆ திருவிருத்தம்—ககூ0.

நான்காஞ் சூத்திரம்.

மேன் மூன்று சூத்திரத்தானும் பொருளுண்மைக்கு அளவு கூறியவாசிரியர், நிறுத்த முறையானே பொருளியல்பு கூறுவான்றொடங்கி, மேற்கூறிப்போந்த பதிபாசபசுக்களை எதிர்நிரனிறையாக வைத்து முதற்கட் பசுவிலக்கணங் கூறுகின்றார்.

உணர்வனகரணமென்னினொன்றையொன்றுணராவெவ்வே
றிணைதருஞ்செயல்கணான்குமறிந்தவையடக்கியாக்கிப்
புணருமுட்கரணமாக்கிப்புறக்கருவியினும்போக்கி
யிணைதருமிவற்றின்வேறாயானெனதென்பதான்மா.

எ-து. இனி அந்தக்கரணமே யுணருமென்பார்க்கு, இவையும் ஐம்பொறிபோலொன்றனை யொன் றுணராவாகலான், உயிர் இவற்றின் வேறாகியும், யானெனதென்னுஞ் செருக்குக்கேதுவாகிய ஆணவமலம் உடனாயிணைந்து நிற்குமாகலான் தனக்கென வறிவின்றி, இவ்வந்தக்கரணங்களானாய நான்கு தொழிலையுமிவற்றோடு கூடியறிந்து இவற்றையடக்க வேண்டுழி யடக்கி உட்கருவிகளாக்கியும், ஆக்கவேண்டுழியாக்கிப் புறக்கருவிகளிற் போக்கியும், வெவ்வேறவத்தைகளை யணையுமென்பதாம்,

எனவே, ஆணவமலத்திற் பிணிப்புண்டு அவத்தையுறுதல் ஆன்மாவுக்கிலக்கணமென்றவாறாயிற்று. இது தடத்தலக்கணமெனப்படும் பொதுவியல்பு. உணராவாகலான் இவற்றின்வேறாகியும், யானெனதென்ப திணைதருமாகலான் அறிந்தடக்கியாக்கி ஆக்கிப் போக்கி வெவ்வேறணைதருமென வினைமுடிபு செய்க. அடக்குதல் சொப்பனாவத்தையிற் செலுத்துதல். ஆக்குதல் சாக்கிராவத்தையிற் செலுத்துதல். இனம்பற்றி ஏனையவத்தைகளுங் கொள்ளப்படும். அவையடக்கியாக்கிப் புணருமுட்கருவியாக்கிப் புறக்கருவியினும்போக்கியென்பது நிரனிறைப்பொருள்கோள். வேறாயுமெனச் சிறப்பும்மை விரித்துரைக்க. என்பதெனக் காரணத்தைக் காரியமாகவுபசரித்தார். யானெனதென்பதென்னும் பெயரடை அதனுண்மை சாதித்தற்குக் குறிப்பேதுவாய் நின்றது. இச்செய்யுள் முதனூல் நாலாஞ்சூத்திரம்போல முக்கூற்றதா

மாறு கண்டுகொள்க. இனியம்மூக்கூற்றுள், உணர்வனகரணமென்னி னென்றையொன் றுணராவாகலான் ஆன்மாவிவற்றின் வேறுமென்னு முதற்கூற்றை வலியுறுத்துகின்றார். (க)

கருவியாமனமும்புத்தியகங்காரஞ்சித்தநான்கு
மருவியான்மாவேயென்னவருந்திபமெனத்தெரிந்தங்
கொருவியான்மாவினுண்மையுணர்ந்தவர்தமையுணர்ந்தோர்
தருமிதுபசுஞானம்பின்சிவஞானந்தனக்குமேலாம்.

எ-து. மனமுதலிய நான்கும், ஒருவிடயத்தை யறிதற்குக் கருவி யாக மருவி, இவையே கருத்தாவென்னும்படி உயிரோடு ஒற்றித்து நின்று நிகழ்வனவாம்; கண்ணுக்கு விளக்குப்போல இவை யுயிர்க்குக் கருவியாய் வேறு நிற்பனவென்றறிந்து நீங்கி நின்று இவற்றைக்கொ ண்டறியுங் கருத்தாவினுண்மை யாதென்றாராய்ந்தார்க்கு ஆன்மசொரு பம் இனிது விளங்கும்; அதன்பின்பு அங்ஙனமாராயுமறிவு பசுஞானமா கலான் அதனைத் தரும் பொருள் யாதெனத் தேர்வார்க்குச் சிவஞானம் அதற்கு மேலாய் விளங்குமென்பதாம்.

ஈண்டு ஆன்மாவென்றது கருத்தாவென்னுந்துணையாய் நின்றது, தமையுணர்ந்தோரென முன் வருதலின். இதனானே அந்தக்கரணங் கள் கருத்தாவல்லவென்பது தம்மையுந் தலைவனையு மறியுமாற்றின் வைத்துக் காட்டப்பட்டது. (உ)

அவ்வுடனுவ்வுமவ்வுமனம்புத்தியகங்காரங்கள்
செவ்வியவிந்துநாதஞ்சித்தமோடுள்ளமாகு
மொவ்வெனுமெழுத்தாமைந்துமுணர்வுதித்தொடுங்குமாறும்
பவ்வமுந்திரையும்போலும்பார்க்கிலிப்பண்புந்தோன்றும்.

எ-து. அவை கருவியாவதூஉம் அகரமுதலியவெழுத்துக்கள் உடனின்று செலுத்தியவழியேயாமாகலான், சமட்டியிற் பிரணவரூபமா மிவ்வைந்தெழுத்தானும் உயிரின்கணுணர்வு மாறி மாறித் தோன்றுதல் கடலின்கண்ணே திரை புதிதுபுதிதாகத் தோன்றியு மொடுங்கியும் வரு மாறுபோலாம். சவிகற்பவுணர்விற்குக் காரணம் நிவிர்த்தாதிகலையைப் பற்றி ஐந்தாய்த்திகழும் நால்வகை வாக்குக்களென்பதனை உற்று நோக் கின் இவ்வியல்பு இனிது விளங்குமென்பதாம்.

ஒற்றுமைபற்றி எழுத்துக்களே யவையாக வுபசரித்தார். புருடதத்துவமும் அதனைச் செலுத்து மக்கரமும் ஈண்டொப்புமை பற்றியுடன் கூறியவாறு. புருடதத்துவத்தைச் செலுத்துதலாவது புருடதத்துவமாந் தன்மையை நிகழ்வித்தல். "அகார வுகார மகங்காரம் புத்தி-மகாரம்" என முதனூலுட் கூறுதலானும், துகளறுபோதத்தும் அவ்வாறே கூறுதலானும், ஈண்டு அவ்வுடனுவ்வுமவ்வு மனம்புத்தியகங்காரங்கள் என்றது எதிர்நிரனிறையெனக் கொள்க. பிரணவமாகலின் உள்ளவாறே வெளிப்படக் கூறாது ஒவ்வெனக் கடைக்குறைத்துக் குறுக்கல்விகாரமாக்கிக் கூறினர். ஐந்தானுமென்னுமானுருபு விகாரத்தாற் றொக்கது. (ந)

அப்பனரியரனுமீசர்சதாசிவமதிதெய்வங்க
ளுப்பவருமவ்வோடுவ்வுமவ்விந்துநாதங்கட்குப்
பயனுறுமஞ்சிலான்மாப்பரவிடிலசித்தாம்பார்க்கிற்
சயமுறுவளியிரண்டுந்தவிர்த்துநிற்றானுந்தோன்றும்.

எ-து. அவ்வெழுத்துக்களை முறையே அயன்முதலிய வைவரும் அதிதெய்வங்களாயதிட்டித்து நிற்பராகலான், இவ்வாறு காரணமுமக்கரமு மதிதெய்வமுமென்னுமிம் முத்திறத்தைந்தொடும் ஆன்மாப் பரவிய வழியறிதற்பயனுறும், பரவாவிடிற் சடம்போலறிவிலதாம்; இவ்வியல்பும் இருவகை வளியுமடக்கிச் செய்யும் யோகப்பயிற்சியுடையார்க்கு இனிது விளங்குமென்பதாம்.

அசித்தோடொக்குமென்பார் அசித்தாமென்றுபசரித்தார். பரவாவிடிலென்பது சொல்லெச்சம். இவையிரண்டு செய்யுளானும் அவைகருவியாதற்கட்படு முறைமையும் அதனையறிதற்குபாயமுங் கூறப்பட்டன. அற்றேல், இம்முத்திறத்தைந்துங் கூடிய கூட்டத்திநிகழ்வதே அறிவாகலின், இப்பலபொருட்கூட்டமே யவ்வறிவுக்கு முதலாதலமையும் இடையே உயிரெனவொன்று கோடல் எற்றுக்கென்பாரை நோக்கி யெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது. (ச)

ஆன்மாவின்வடிவுதானேயநேகார்த்தக்கூட்டமென்னிற்
பார்ப்பார்கட்கான்மாவின்றுய்ப்பலபொருளுண்மையாகுஞ்
சேர்ப்பாயபலவேயுண்மையென்றிடிற்சென்றிவற்றை
யோர்ப்பான்வேறுணர்வோர்க்கெல்லாமுணர்பொருள்வேறதாமே.

எ-து. கூட்டமெனவொருபொருள் இன்மையானும், கூடுவன வாய பலபொருள்களும் வேறுயறியப்பட்டு நிற்றலானும், அறியப்படு வதுமறிவதுந் தம்முளொன்றுதல் செல்லாமையானும், இப்பதினொந் தினையும் இவை கூடியவாற்றையும் அறிவதாகியவுயிர் வேறுண்டென் பது பெறப்படுதலான், இப்பலபொருளின் கூட்டம் உயிராதல் யாண் டையதென்பதாம்.

இதனானே அவையுயிரின் வேறுதல் வலியுறுத்தப்பட்டது. மே லைச்சூத்திரத்தின் உண்மை துரியாதீதமென்ற இறுதிக்கூற்றைச் சவுத்தி ராந்திகர் மதம்பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரித்து வலியுறுக்குமாறும் இதனா னே பெறுதும். இவை நான்கு செய்யுளானும் அந்தக்கரணங்கள் கருத்தாவல்லவாமாறும், கருவியாதற்கட்படு முறைமைகளும், அவை ஊயிரின் வேறுமாறுமுணர்த்தி முதற்கூற்றை வலியுறுத்தவாறு. இனி இருபத்தாறுசெய்யுளான், பரமதங்களையெடுத்தோதிப் பரிகரித்து ஆன் மாவிற்கு இலக்கணங் கூறுமுகத்தால், யானெனதென்பதினைதருமெ ன்ற இரண்டாங்கூற்றை வலியுறுத்துவான் றொடங்கினர். (ரு)

அறிவிச்சைசெயல்களெல்லாமடைந்தனல்வெம்மையும்போற்
குறியுற்றங்கேகாநேககுணகுணிபாவமாகி
நெறியுற்றுநிற்குமென்னினிகழ்புலன்கரணமெல்லாஞ்
செறிவுற்றங்கறிவுகொள்ளவேண்டுமோசீவனர்க்கே.

எ-து. சீவான்மாக்களெல்லாம் பிரமப்பொருளின் பரிணமமாய்த் தோன்றி அறிவிச்சைசெயல்களை யடைந்து தீயுஞ்சூடும்போலப் பே தாபேதமாகிய குணகுணித்தன்மையுற்றுப் பலவேறுவகைப்பட்டு நிற்கு மெனப் பரிணமவாதிகள் கூறுவர். கருவிகளையன்றி யறியமாட்டாத சீவான்மா அவ்வாறுதல் யாண்டையதென்பதாம்.

எல்லாமங்ஙனங் குறியுற்றறிவிச்சை செயல்க ளடைந்தனல் வெம் மையும்போ லேகாநேக குணகுணி பாவமாகி நெறியுற்று நிற்கு மெனக் கொண்டுகூட்டியுரைக்க. ஏகாநேகம் பேதாபேதம். ஆர்விகுதி இழிந் தற்குறிப்பின் வந்தது. இதனானே மேலைச்சூத்திரத்தின் ஆறுங்கூற் றை வலியுறுத்தவாறுமாயிற்று. (சு)

குணங்களையின் றியொன் றுங்குறியுடைத்தான்மாவென் னி
லிணங்கிடாவிச்சாஞானக்கிரியைகளிவையுடற்கட்
பிணங்கிடுஞ்சந்நிதிக்கணெனிற்பிணத்துறக்கத்தின்று
முணங்கிடுங்கரணமென்னிற்சந்நிதியொழிந்ததன்றே.

ஏ-து. இனிச் சாங்கியர் குணகுணித்தன்மையின்றிக் கேவலம் அறிவுமாத்திரையாய் நிற்றல் உயிரியல்பென்றும், அவ்வுயிரின் சந்நிதியின் உடம்பின்கண்ணே நின்று கரணங்கள் செயற்படுமென்றும், அதனாற் றொழிலறிவிச்சைகள் அவ்வுடம்பிற்கணிகழுமென்றுங் கூறுவர். பிணத்துமுறக்கத்துஞ் சந்நிதிக்குக்கேடின்றாகவும் உடம்பின்கண் அவை நிகழக் காணாமையின் சந்நிதிமாத்திரையான் அவை நிகழ்தல் யாண்டையதென்பதாம்.

இன்றென்னுமொருமை அப்பண்பின்மேனின்றது. (எ)

சந்நிதிகுணமதாகுந்தானென்போலென்னிற்காந்த
முன்னிரும்பொன்றுயிர்க்குமுறைமையுண்டகற்றவின்று
முன்னுதலொடுங்கலோடவிருத்தலேகிடத்தனிற்ற
லென்னுமித்தொழில்கண்மற்றுமியற்றுவதான்மாவென்னே.

ஏ-து. வியாபகமாய் நிற்கப்பெறுதன்மாத்திரையே சந்நிதியன்று, மற்றுக்காந்தமுன் னிரும்புபோல உயிர்முன் உடம்பு தொழிற்படுதற்கு ஏதுவாயதொரு குணவிசேடஞ் சந்நிதியெனக் கொண்டாமாகலின் அக்குற்றம் ஈண்டைக்கெய்தாதெனின், அங்ஙனமாயினும் ஒருகுணமொருதொழிலன்றித் தம்முண்மாறுபட்ட பலதொழில் செய்யுமாறு யாண்டையதென்பதாம். (அ)

உருவுயிரென்னினிந்தவுடலினுட்காணவேண்டும்
வருவதுபரிணாமத்தாயநித்தமாம்பூதமாகுங்
கருவினினுழையுமாறுங்காட்டிடவேண்டுங்கண்ணின்
மருவிடாதென்னினுன்றன்வாயினாலுருவன்றென்னே.

ஏ-து. இனிப் பௌராணிகர் உயிருருவப்பொருளென்பர். பரிணமித்தழிதலும் காட்சிப்புலனாதலுமில்லாத பொருள் அவ்வியல்புடைய பூதங்களோடொப்ப உருவாமாறு யாண்டையதென்பதாம். (கூ)

சூக்குமவுருவதென்னிற் றூலகாரணமதாகு
மாக்கியமறுதிதன்மாத்திரைவடிவசேதனம்பி
னீக்கியசூக்குமத்தேசிற்பதோருருவுண்டென்னி
னாக்கிடுமுருவமெல்லாமசித்துமாயகித்தமாமே.

எ-து. பூதம்போலக் காட்சிப்புலனாதற்குரிய தூலவுருவாதலின் றிச் சூக்குமவுருவாய் நிற்பது உயிரெனின், அது தூலவுருவைத் தோற் றுவிக்குஞ் சடமாகிய புரியட்டகவுடம்பேயாகலானும், அப்புரியட்டக தேகத்துள் அதிசூக்குமவுருவாய் நிற்பது உயிரெனின், அது கலையாதி மண்ணந்தமாயுள்ள பரவுடம்பாகலானும், அவ்வுருவங்களனைத்தும் அசித் தாதலு மசத்தாதலு மொருதலையாகலானும், அவ்வியல்பில்லாதவுயிர் உருவப்பொருளாமாறு யாண்டையதென்பதாம். (க0)

அருவுருவென்னிலான்மாவருவுருவாவதின்று
முருவருவாகாதாகுமொருபொருட்கிரண்டுதன்மை
வருவதுமில்லைகாட்டவன்னிபோன்மருவுமென்னி
னுருவமுங்காணவேண்டுமுண்மையுமொழிந்துபோமே.

எ-து. இனிக் கவுளர் அருவுருவப்பொரு ளுயிரென்பர். ஒன்று பிறிதொன்றாகாமையானும், மறுதலைப்பட்ட இரண்டுதன்மை ஒரு பொருட்கின்மையானும், காட்டமும் வன்னியுந் தம்முள் வேறுதலின் ஈண்டைக்கு எடுத்துக்காட்டாதல் செல்லாமையானும், அது பொருந்தா தென்பதாம். (கக)

சந்திரன்வடிவுபோலத்தானருவுருவமென்னின்
வந்துநங்கண்ணிற்றோன்றும்வடிவுளதாமுயிர்க்கு
மிந்தவுனுருவந்தானுமெழுவதுமுயிரேயென்னிற்
பந்தமாயசித்தாயான்மாப்பவுதிகமாகுமன்றே.

எ-து. தலையுவாவின் அருவாய்நின்றே பின் முறைமுறையான் வளர்ந்து பூரணையிற் றூலவுருவாய் விளங்குதன் மதியின்கட் கண்டா மன்றே; அதுபோல உயிரும் அருவாய்நின்றே கருவுட் பதிந்து முறை முறையான் வளர்ந்து இவ்வுடம்புருவாய்த் தோன்றுமாற்றான் அருவு ருவெனவமையுமெனின்,—சித்தாய் நித்தியமாய்ப் பந்தத்திற்பட்டு நீங்

குவதாகியவுயிர், அசித்தாய்ப் பூதகாரியமாய்ப் பந்தமாவதாகிய உடம் புருவமாமாறு யாண்டையதென்பதாம். (கஉ)

அருவவிகாரியான்மாவாகாயம்போலவென்னி
னுருவினைக்கட்டியாட்டியோட்டிமீட்டலோவப்பண்ணி
மருவிநிற்பித்திருத்திக்கிடத்திமண்புரட்டிமற்றும்
பெருவிகாரங்களெல்லாந்தருவதென்பேசிடாயே.

எ-து. இனிப் பாதஞ்சலர் ஆகாயம்போல் அருவாய் அவிகாரியாய் நிற்பது உயிரென்பர். அது பொருந்தாமை காட்சியளவையான் உடம்பின்கணிகழு நிகழ்ச்சிபற்றி யறியப்படுமென்பதாம். (கங)

அசித்தெனினுணராதான்மாவசித்துச்சித்தாகுமென்னி
னசித்துச்சித்தாகாதாகுஞ்சித்தசித்தாவதில்லை
யசித்தொருபுறமாயொன்றிற்சித்தொருபுறமாய்நில்லா
தசித்துருசசித்தேயென்னினசித்தடைந்தறிவதின்றும்.

எ-து. சடப்பொருள் சித்தாதலுஞ் சித்துப்பொருள் சடமாதலும் உலகத்தின்மையால், உயிர் சடமென்றும் அது பின் மனத்தோடுங் கூடிச் சித்தாயறியுமென்றுங் கூறும் வைசேடிகர் முதலியோர் மதமும், மாறுபட்டவிரண்டு தன்மை ஒருங்கு நில்லாமையால், உயிர் சித்தசித்தென்னுஞ் சைவரிலொருசாரார் மதமும், அசித்தாகிய கருவியையின்றி அறிதல் செல்லாமையால், உயிர் சித்தேயாமென்னும் பட்டாசாரியர் மதமும் அடாவென்பதாம்.

உருதவென்னும் பெயரெச்சந்திறு விகாரத்தாற்றொக்கது. (கச)

உயிரினையணுவதென்னினுடல்பலதுவாரமோடும்
பயில்வுறக்கட்டுணுதுபாரமுந்தரித்துச்செல்லா
தபர்வுறுமசித்தாய்ப்பூதவணுக்களினொன்றதாகு
மியல்புறுமவயவத்தாலணுவுருவிறக்குமன்றே.

எ-து. இனி உடம்பகத்துப் பரமாணுவளவிற்றாய் நிற்பது உயிரென்னும் பாஞ்சராத்திரிகள் மதமுமடாது. என்னை? அணுவாயின

ஒருதுவாரத்தா லோடிப்போவதன்றி, உடம்பிற் கட்டுண்டற்கும் பாரந் தாங்கற்கு முடம்படாதென்பது முதலிய குற்றந் தங்குமாகலானென்ப தாம். (கரு)

உடலினிலேகதேசியுயிரெனினுருவாய்மாயும்
படர்வுறுமறிவின்றெங்குஞ்சுடரொளிப்பண்பதென்னிற்
சுடர்தொடிற்சுடுவதெங்குந்தொட்டிடமறிவுண்டாகு
முடர்புலனிடத்துமொக்கவழிவெழுவேண்டுமன்றே.

எ-து. இனி மிருதிநூலார் உயிராவது உடம்பகத்துப் புன்னுனித்துளிபோல் ஏகதேசமாய் இதயத்தானத்தினிற்ப அவ்வுயிரினறிவு விளக்கொளிபோல யாங்கணும் வியாபிக்குமென்பதூம் அடாது. என்னை? உயிர் ஏகதேசமாயின் மேல் உருவுயிரென்றார்க்கு ஓதிய குற்றமனைத்தும் எய்துமாகலானும், குணங் குணியவாவினன்றி மேற்செல்லாமையானும், விளக்கினொளியாவது விளக்கினது சூக்குமவடிவேயன்றிக் குணமன்றாகலான் அஃது ஈண்டைக்குவமையாகாமையானும், ஆமெனவே கொள்ளினும் அதனொடிதனிடை வேற்றுமை பெரிதாகலானுமென்பதாம்.

உயிரினை அணுவென்பார்க்கும் இஃதொக்கும். (கசா)

உருவினினிறைந்துநின்றங்குணர்ந்திடுமுயிரதென்னின்
மருவிடாதுறக்கம்வாயிலறிவொக்கவழங்கவேண்டும்
பெருகிடுஞ்சுருங்கும்போதம்பேருடற்சிற்றுடற்கண்
வருமுடற்குறைக்கவொக்கக்குறைந்துபின்மாயுமன்றே.

எ-து. இனிச் சமணர் உடம்பளவினிறைந்து நின்று உணர்வது உயிரென்பர். அவர், உறக்கமுறுதலும், ஐம்பொறியினும் ஒருங்கேயறிவு நிகழாமையும், அவ்வவுடம்பளவிற்குத் தக்கவறிவாதலின்மையும், குறைப்பக் குறையாமையுமாகிய இன்னோரன்னவற்றை நோக்கிலராகலால், அவர் மதமும் அடாதென்பதாம். (கஎ)

எங்குந்தான்வியாபியாய்கின்றுணருமிவ்வான்மாவென்னிற்
றங்கிடுமவத்தைபோக்குவரவுகள்சாற்றவேண்டும்
பங்கமார்புலனொன்றொன்றாய்ப்பார்த்திடல்பகரல்வேண்டு
மிங்கெலாமொழிந்தானிற்பதெங்ஙனமியம்பல்வேண்டும்.

எ-து. இனி ஐக்கியவாதிகள் முதல்வன்போல் எங்கணும் வியாபியாய் நின்று அறிவனான்மாவென்பர். அங்ஙனங் கூறுவார்க்கு, அவத்தை போக்குவரவுகளுறுதலும் ஐம்புலனு மொருங்கேயறியாமையும், எல்லாமாய் வியாபித்தலொழிந்தானாகி உடம்பினுளேகதேசமாய் நிற்றலும், எவ்வாறு கூடுமென்பதாம்.

ஒழிந்தானென்றது முற்றெச்சம். எல்லாமென்றது வியாபகமுணர நின்றது. ஆக்கச்சொல் வருவித்துரைக்க. ஒழிந்தாலெனப் பாடமோதி, சங்காரகாலத்தின் எல்லாப்பொருளுமழிந்தவழி நிற்பதெங்ஙனமென்றுரைத்து, மூர்த்தப்பொருளனைத்தினுஞ் சையோகமாதலே வியாபகமெனவும் அவையனைத்தினையுமறிதலே முற்றுணர்வெனவுங் கொண்டு, அங்ஙனங் கூறுவார் மதத்தை அவர்மதமேபற்றி மறுத்தாரெனினும மையும். (கஅ)

சுத்தமாமான்மசித்தைத்துகளுடன்மறைத்ததென்னின்
வைத்துறுதுடற்கண்வாயில்கரணங்கள்வழியான்ஞான
மொத்துறுமலமற்றாலுமுறுமலம்வீடுமின்றாம்
பெத்தமுமடையான்முத்தனாய்ப்பிரகாசனாமே.

எ-து. உயிர் எங்கும் வியாபகமாய்நின்று அறிவதாயினும் மாயாகாரியம் அவ்வறிவைத் தடைசெய்து நிற்றலின் உறக்கமுதலியன வுற்று ஏகதேசப்படுவதாயிற்றென விடுப்பின்,—அது பரிகாரமன்று; அறிவுவிளங்குதற்கு ஏதுவாய மாயாகாரியம் அதற்கு மறுதலையாய்த் தடைசெய்தல் கூடாமையானும், முன் சுத்தமாயிருந்தவுயிரை அது பந்தித்ததெனின், வீடுபெற்றவழியும் உறுமெனப்பட்டு முத்தியென்பது இன்றாய் முடியுமாகலானும், வீடுபெற்றபின்னுறுதெனின், அநாதிநிலையோடு இதனிடை வேற்றுமையின்மையான் அநாதியே பந்தமுறுதலின்றி முத்தனாய் விளங்குதல் வேண்டுமாகலானுமென்பதாம்.

அறிவிச்சைசெயல்களென்னுஞ் செய்யுண்முதல் இத்துணையும் உயிருண்மை கொண்டு ஆணவமலத்துண்மை கொள்ளாத சமயிகள் தத்த மதத்துக்கேற்பக் கூறு முயிரிலக்கணங்களும் அவை பொருந்தாமையுங் காட்டப்பட்டன. இன்னுமவ்வமதத்தார் வேறுபடக் கூறுமுயிரிலக்கணங்களெல்லாம் இங்ஙனங் கூறியவற்றுள் வைத்துக் கண்டுகொள்க. அற்றேல், மற்றென்னையோ வுயிருக்கு இலக்கணமாவதென்னுமவ் வைக்கியவாதசைவரை நோக்கிச் சித்தாந்தங் கூறுமுகத்தால் யானைதென்பதினை தருமாற்றைச் சாதித்தற்கெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது. (க௯)

அசித்தருவியாபகம்போல்வியாபகமருவமின்றாய்
வசித்திடவரும்வியாபியெனும்வழக்குடையனாகி
நசித்திடாஞானச்செய்தியநாதியேமறைத்துநிற்கும்
பசுத்துவமுடையனாகிப்பசுவெனநிற்குமான்மா.

எ-து. ஒருவாற்றானும் அசித்தாதலரிய வியாபகப்பொருள்போல ஒவபச்செவடிகவியாபகமாதலும், அதுவற்றி அதிசூக்குமசித்தாதலுமின்றி அதுவதுவாய் வசிப்புண்ணும் வியாபகமாதலும், அநாதியே பசுத்துவமெனப்படும் ஆணவமலத்தின் மறைப்புண்டு கிடக்கும் இச்சாஞானக்கிரியைகளையுடைத்தாய்ப் பசுவெனப்படுந் தூலசித்தாதலுமுடையது உயிரென்பதாம்.

“உறற்பால—தீண்டா விடுதலரிது” என்றாற்போல அருமை ஈண்டின்மை குறித்து நின்றது. அருவமென்றது, “இல்லா வருவாகி நின்றானை” என்றாற்போல, அதிசூக்குமமாதலையுணர்த்தி ஆகுபெயராய் நின்றது. இதற்குப் பிறரெல்லாம் இயைபறவுரைத்தார். இதனானே உயிருக்கு அநாதிநிலையாகிய தன்னுண்மை கூறப்பட்டது. (௨0)

மாயையின்வயிற்றுண்மன்னிவருஞ்செயன்ஞானமிச்சை
யேயுமக்கலாதிமூன்றுலேகதேசத்தினேய்ந்திங்
காயுமுக்குணங்களந்தக்கரணங்களாதியெல்லாங்
காயபெத்தங்களாகிக்கலந்துடனிற்குமான்மா.

எ-து. அங்ஙனம் பசுத்துவமாத்திரையாற் கேவலப்பட்டு நின்றவான்மா, அதன்பின் அசுத்தமாயையில் அனந்ததேவராற் கலக்குண்ட

பாகமாகிய காரணசரீரத்தைப் பொருந்தி, அவ்வறிவிச்சைசெயல்கள் பொதுவகையாற் சமட்டிரூபமாய் விளங்கப் பெறும். அதன்பின் அம் மாயாதத்துவத்தினின்றுந் தோன்றுங் கலாதிகளாகிய கஞ்சுகசரீரத்தைப் பொருந்தி அவை வியட்டிரூபமாய்ப் பிரிந்துதோன்றிச் சிறப்புவகையான் விளங்கப்பெறும். அதன்பின் அந்தக்கரணமுதலியவற்றைத் தம்முள டக்கி நிற்கும் முக்குணங்களாகிய குணசரீரத்தைப் பொருந்தி அவ்வறி விச்சைசெயல்கண் முன்னர்க் கூறப்படும் இருசரீரங்களிடமாக வரும் விடயங்களின் வியாபரிக்கப்பெறுமென்பதாம்.

இங்ஙனம் பரசரீரம் மூவகைப்படுமெனக் கொள்க. மாயையிற் கலக்குண்டபாகத்தை வயிறாக உருவகஞ்செய்தார். மேலே மாயாடன் வயிற்றென்றதுமது. அதுவே அசுத்தமாயாதத்துவமெனத் தத்துவங்க ளிடைவைத்தெண்ணப்படுவதூஉமென்க. மன்னிவருமென்னும் வினை யெச்சமுடிபு காரணகாரியப்பொருட்டாய் நின்றது. ஏகதேசத்தினேய் ந்தெனமுன் வருதலின் ஈண்டு வருமென்பதற்கு அது பொருளாதல றிக. "அன்பிலா ரெல்லாந் தமக்குரியர்" என்றாற்போல, எல்லாவற்று னுமென்னுஞ் சாரியையும் உருபும் விகாரத்தாற்றொக்கன. காயம் ஆகு பெயர். ஆகிக்கலந்து நிற்குமென ஒற்றுமைபற்றிக் குணவினை குணிமே லேற்றப்பட்டது. (உக)

சூக்குமதேகியாகித்தூலரூபத்தின்மன்னிச்
சாக்கிரமுதலாயுள்ளவவத்தையுட்டங்கியெங்கும்
போக்கொடுவரவுமெல்லாம்புரிந்துபுண்ணியங்கள்பாவ
மாக்கியும்பலன்களெல்லாமருந்தியுநிற்குமான்மா.

எ-து. அம்மூன்றையும் முறையா னெய்தியபின், சூக்குமதேகத் தைப் பொருந்திப் போக்குவரவு செய்து சூக்குமவினைப்பயன்களை ஈட் டியுநுகர்ந்தும், தூலசரீரத்தைப் பொருந்திப் போக்குவரவு செய்து தூலவினைப்பயன்களை ஈட்டியுநுகர்ந்தும், இவ்வாறு அதீதமுதலஞ்சவ த்தைப்பட்டு நிற்குமென்பதாம்.

சாக்கிரமுதலென்றது ஒடுங்குமுறைபற்றிக் கூறியதெனவறிக. ()

மருவானந்தம்விஞ்ஞானமனோபிராணனன்னமய
முருவாந்தன்மையுண்டாய்முனென்றுக்கொன்றுசூக்குமமாய்
வருமாமன்னமயம்பற்றிமாயைமுதற்காரணமாகு
மருவாயான்மாவைங்கோசத்தார்ப்புண்டவற்றினகட்புறமாம்.

ஏ-து. காரணசரீரமுதலியவவ்வைந்தும், அவ்வாறு மாயையினின்றுந் தோன்றி ஆன்மாவுக்கு வடிவாய் முறையே ஆனந்தமயகோசமுதலிய ஐவகைப்பெயர் பெற்று ஒன்றற்கொன்று தூலமாய் நிற்க, கேவலத்தி லொன்றுமின்றி மலமாத்திரையாய் நின்றவான்மா இவ்வைங்கோசங்களில் அதுவதுவாய் வசிப்புண்டு ஏகதேசியாய்ப் போக்குவரவு செய்து நிற்குமென்பதாம்.

கேவலத்திலொன்றுமின்றி நின்றவான்மா, மாயையிலங்ஙனங் கலக்குண்ட பாகத்தை முதற்கட்பொருந்தி அறிவிச்சைசெயல்கள் பொதுமையானவ்வளவு விளங்கப்பெற்ற மாத்திரையே அம்மயக்கறிவாலோரானந்தமுண்டாகப் பெறுதலின், அஃதானந்தமயகோசமெனப்பட்டது. ஏனையவுங் காரணக்குறியாமாறு உய்த்துணர்ந்துகொள்க. இவ்வைங்கோசங்கட்கு வேறுவேறு பொருள் கூறுவார் மதங்களையெல்லாம் மறுத்தற்பொருட்டு, இவ்வாறெடுத்தோதி மாயை முதற்காரணமாகுமென்றுங் கூறினர். ஆன்மாவித்தரைகீழ்மேலுங் கொள்ளிவட்டங் கறங்கென நிமிடத்தின்க ணலமரும்படி கொண்டுதிரிதரல்பற்றி, இவ்வைங்கோசங்களை ஐந்துபறவையாகவும் அவற்றுளோரோவொன்றை ஐவகைப்படுத்து முகமுதலியவுறுப்புக்களாகவும் வேதத்தொருவகைஞ்செய்துணர்த்தியவாறென்க. ஆன்மாவினுண்மையுணர்தற்கு இவற்றையிங்ஙனம் பகுத்தறிதலு மொருசாதனமெனக்கொள்க. இவை மூன்று செய்யுளானும், பசுத்துவவுபாதியான் மறைப்புண்டு நின்றவவ்வறிவிச்சைசெயல்கள் பின் ஒருபுடை விளங்கி அவத்தை போக்குவரவுமுதலியவுறுதற்குரிய உபாதி கூறுமுகத்தால், வசித்திட வருமாறு தெரித்துணர்த்தப்பட்டது. இன்னும் ஆன்மாச் சார்ந்ததின்வண்ணமாய் வசித்திடவருமாற்றிற்குச் சருவஞானோத்தரத்தில் அவ்வச்சார்புவிசேடம்பற்றிப் பூதான்மாமுத லறுவகைப்படுத்துத் தொகுத்தும் விரித்துமோதிய தூஉம் ஈண்டுய்த்துணர்ந்துகொள்க. (உ௩)

தோற்பாவைக்கூத்துந்தொல்லைமரப்பாவையியக்கமுஞ்சீர்த்
தேர்ப்பாரிற்செலவும்வேறாய்ச்செலுத்துவோர்செய்திதானும்
பார்ப்பாயவேடங்கட்டியாடுவோர்பரிசுபோலு
மார்ப்பாயகாயந்தன்னையான்மாநின்றூட்டுமோரே.

எ-து. அன்னமயகோசமுதலியவைந்தினும் ஆன்மா வேற்றுமை யின்றி நின்று செலுத்துமாறு, முறையே, தேர்ப்பாரிற்செலவும் மரப் பாவையியக்கமுந் தோற்பாவைக்கூத்தும் வேறாய்ச்செலுத்துவோர் செய்தியும் வேடங்கட்டியாடுவோர் பரிசும் போலுமென்பதாம்.

வேறாய்ச்செலுத்துவோர் செய்தியென்றது பரகாயப்பிரவேசத்தை. இவையைந்தும் முறையே ஒன்றற்கொன்றந்தரங்கமாய் அவ்வைங் கோசங்களினு மான்மா நின்று செய்யுமாற்றிற்கு உவமையாமாறு தெரிந் துணர்ந்துகொள்க. செய்யுளாகலின் முறை பிறழவைத்தார். காயம் சாதியொருமை. இதனானே, ஆன்மா அங்ஙனம் வசித்திடவரினும் அவ் வேகதேசப்பொருள்கட்கு வேறாய் வியாபியெனும் வழக்குடையனாதல் அவற்றைச் செலுத்துமாற்றின் வைத்துணர்த்தப்பட்டது. (உச)

என்னுடல்பொறிபிராணன்கரணமென்னுணர்வென்றக்காற்
றன்னின்வேறாகுநீயென்றன்மனையென்றவெல்லா
நின்னின்வேறாகுமென்னினீங்கிடாவிவையிங்கென்னி
னுன்னினவாகுநீயாமுகிர்மயிருகவுங்காண்டி.

எ-து. தன்மனைமுதலியவற்றோடொப்ப எனதென்று வழங்கப்பட் டுச் சில நீங்குதலுங் காணப்படுதலால், இதனானும் ஆன்மாவவற்றிற்கு வேறென்பது அறியப்படுமென்பதாம்.

உன்னினவென்பது இன் சாரியை பெற்றவகரவீற்றுப் பலவறி சொல். அற்றேல் உடல்பொறிமுதலியவற்றை எனதென்பது, தன்ம னைமுதலியவற்றை எனதென்றதுபோலன்றி இராகுவினது தலையென்றாற் போல அபேதம்பற்றிக் கூறுங் கருத்தேயாகலின், உரைப்போர் குறிப்பொடுபடுத்துக் காணுங்கால் அவ்வுருவகை வழக்கிற்குந் தம்முள்வேறு பாடுண்மையின், அவைதம்முளொக்குமாறு யாங்ஙனமெனிற் பானர நோக்கி வேறுவமையெடுத்துக்காட்டி யுணர்த்துதற்கெழுந்தது வருஞ்செய் யுளென்பது. (உரு)

பொன்னணியாடைமாலைபோதுமேலானபோதிங்
கென்னணியாளென்றுன்னியிருந்தனைபிரிந்தபோது
நின்னணிநீயுமல்லவாயினைகாயநின்னி
லன்னியமாகுமுன்னையறிந்துநீபிறிந்துபாரே.

எ-து. உடல்பொறிமுதலியவற்றை எனதென்றல், இராகுவினது தலையென்றாற்போலச் சிறுபான்மை வழக்கமாதலின்றிப் பெரும்பாலும் யாண்டும் யாரும் வழங்கக்காண்டலின், அவற்றை யபேதம்பற்றிய கருத்திரலெனதென்றன் மெய்ப்படுத்த அணிகலமுதலியவற்றை யவ்வாறெனதென்றல்போல அறிந்து பிறிந்து பாராத மடமையே பிறிதன்றென்பதாம். (உகூ)

உடலியானல்லேனிந்தவுணர்வுயானல்லவான
கடனியாதென்னின்வேறுகண்டுணர்வென்னதென்கை
யிடரிலாவென்றனான்மாவென்றபோதான்மாவேறா
திடனதாயுயிரைவேறுகண்டிடார்செப்பலேகாண்.

எ-து. ஆன்மாவையெனதென்றல் வேறாகக் காணுங் கருத்தின்றி இராகுவினது தலையென்றாற்போல ஒருசாரார் கூறுஞ் சிறுபான்மை வழக்காகலின் அஃதபேதம்பற்றிய வழக்கெனவமையும்; விஞ்ஞானமய கோச மானந்தமயகோசங்களை யெனதென்றல் ஏனைக்கோசங்கள்போல வேறாகக்காணுங் கருத்தால் எல்லாரானும் வழங்கப்படும் பெரும்பான்மைவழக்காதலின் அஃததுபோல் அபேதம்பற்றிய வழக்கெனவமையாமையின் அவையுமேனையபோல உயிரின் வேறேயாமென்பதாம்.

விஞ்ஞானமயகோசம் உயிரின் வேறாதல் கூறவே இனம்பற்றி ஆனந்தமயகோச முயிரின் வேறாதலு மதனாற் கொள்ளப்படும். உணர்வென்னதென்கை வேறுகண்டாகலான் இந்தவுணர்வுயானல்லவான கடனெனக் கூட்டுக. கண்டிடாரென்பது முற்றெச்சம். (உஎ)

புந்தியைமனமதென்றுமனமதுபுந்தியென்றுஞ்
சிந்தையைச்சீவனென்றுஞ்சீவனைச்சிந்தையென்று
முந்தனையான்மாவென்றுமான்மாவைமுந்தனென்றும்
வந்திடுமென்றனான்மாவென்றதுமற்றொன்றைக்காண்.

ஏ-து. அல்லதூஉம், உள்ளவாறு நோககுவார்க்கு என்றனன் மாவென்னும் வழக்கில் ஆன்மாவென்றது தன்னோடியையுடைய பிறி தொன்றின்மேல் ஆகுபெயராய் நிற்குமாகலான், அவ்வழக்குப்பற்றி நின் கருத்து நிரம்புமாறில்லையென்பதாம்.

ஆகலானவ்வழக்குப்பற்றி நின்கருத்து நிரம்புமாறில்லையென்பது குறிப்பெச்சம். அவ்வாறுகுபெயராய் ஆண்டாண்டு வருதலை யெடுத்துக் காட்டுவார், புந்தியை மனமதென்று மனமது புந்தியென்றுஞ் சிந்தை யைச் சீவனென்றுஞ் சீவனைச் சிந்தையென்று முந்தனையான்மாவென்று மான்மாவை முந்தனென்றும் வந்திடுமென்றார். ஏனை மூவகைக்கோச மாத்திரையே வேறெனக்கொண்டு விஞ்ஞானமயகோசமானந்தமய கோசமிரண்டும் முறையே சீவான்மாவும் பரமான்மாவுமாமென்பார் மதத்தை மறுத்தற்பொருட்டு, அவற்றை யிங்ஙனம் வேறெடுத்தோதி வலியுறுத்தவாறு. இவைநான்கு செய்யுளானும் உலகவழக்கின் வை த்துணர்த்தி மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது. (உஅ)

அறிவுடல்சிந்தையான்மாவணைதலாலான்மாவென்ப
ரெறிசுடர்விளக்கிருக்குமிடத்தையும்விளக்கென்றாற்போற்
பொறிபுலன்கரணமெல்லாம்புலப்படுமபேதமாகிப்
பிறிதராதறிவதான்மாவறிபொருள்பின்னமாமே.

ஏ-து, ஆன்மாவின் வேறாகிய வவ்வைங்கோசங்களை ஆன்மா வென வுபநிடதங்களிற் கூறியதூஉம், விளக்குத்தகழியை விளக்கென் றாற்போலத் தானியாகுபெயராதற்குரிய வியைபுபற்றியேயன்றிப் பிறி தில்லையாகலால், அவையெல்லாவற்றின்கண்ணும் அபேதமாய்ப் பிறித லின்றி யறிவதாகிய வான்மா அவற்றிற்கு வேறென்பதாம்.

அறிவுடல்சிந்தையென்றதும் பொறிபுலன்கரணமென்றதும் உப லக்கணம். எல்லாவற்றின்கண்ணென்னும் ஏழாவதும் அறிபொருட்கெ ன்னும் நான்காவதும் விகாரத்தாற்றொக்கன. அபேதமாகிப் பிறிதரா தென்றது "ஞானதிரோதகமாய் மறைத்துக்கொடுநிற்றல்" என்றாற்போ லக்கொள்க. இதனானே ஐங்கோசங்களை யான்மாவென்னு முபநிடதத் திற்குத் தாற்பரியங் கூறி மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது. (உகூ)

கண்டுணர்புருடன்வேறுகனவுகண்டொடுங்கிக்காய
முண்டியும்வினையுமின்றிக்கிடந்துயிர்த்திடவுணர்ந்து
கண்டிடுங்கனவுஞ்சொல்லியொடுக்கமுங்கருதிவேறு
யுண்டியும்வினையுமுற்றிங்குணர்த்திடவுணராநிற்கும்.

ஏ-து. அன்னமயகோசமுதலிய நான்கனையும் ஒரோவொன் றாக விட்டுவிட்டு அஞ்சவத்தைப்பட்டு விழித்தபின் அவை கூடி நின்றறி விக்க முறையே சொல்லியுங் கருதியு முண்டிவினையுறுதலாகிய மறுதலை யின் வைத்தும் அங்ஙனமவத்தைப்பட்டவாற்றை அறியாநிற்குமாக லால், இதனானும் உயிரவற்றின் வேறெனத் தெளியப்படுமென்பதாம்.

அவை கூடியபின்னன்றி அறிவு நிகழாமையால் அறிதற்கு அவை யேதுவாதல் பெறப்பட்டது. ஒடுக்கமென்றது சுழுத்தியை; அது கன வுபோற் சொல்ல வாராமையிற் கருதியுணர்தற்பாலதாயிற்று. சித்த முஞ் செல்லாத வேனையிரண்டுங் கருதவும் வாராமையின் மறுதலையின் வைத்துணர்தற்பாலவாயின. உணர்ந்தபினென்றது உணர்ந்தெனத் திரிந்து நின்றது. உணர்தல் ஈண்டுத் துயிலெழுதன்மேற்று. இதனானே அவத்தைப்படுமியல்பின் வைத்துணர்த்தி மேலது வலியுறுத்தப்பட்ட து. தோற்பாவையென்பதுமுதல் இத்துணையுங் கூறியவாற்றான் மே லைச்சூத்திரத்தின் உற்றுச்செயிருறுமென்பது முதலிய நாற்கூற்றுப் பொருளையும் வலியுறுத்தவாறுமாயிற்று. (ங0)

புருடனேயறிவனாகிற்பொறிபுலனாதிபோதந்
தருவதெனறிவுமாயாதனுகரணாதிபற்றி
வருவதிங்கநாதியாகமலத்தினின்மறைந்துநிற்ப
னருவனாயிவற்றோடாளுமமைச்சருமரசும்போல்வன்.

ஏ-து. ஆன்மா முதல்வன்போலச் சுத்தசித்தேயாகின் மாயாகாரி யங்களைப் பற்றிநின்றறிதல் வேண்டா; அவ்வாறன்றி அமைச்சருமரசும் போலுடனின்று மாயாகருவிகளைப்பற்றி யறிதலுண்மையால் அநாதி யே யாணவமலத்தின் மறைந்து அருவனாய் நிற்றல்பெறப்படுமென்ப தாம்.

தேற்றேகாரத்தை அறிவனென்பதனோடுங் கூட்டியுரைக்க. என்னென்பது ஈண்டு வேண்டாமை குறித்து நின்றது. போல்வனென்பது முற்றெச்சம். பின்வருமனுமானத்தை வலியுறுத்தற்பொருட்டுப் புருடனேயறிவனாகிற் பொறிபுலனாதிபோதந் தருவதென்னெனத் தருக்கமெடுத்தோதினார். இதனானே ஞானச்செய்தி யாதியே மறைத்துநிற்கும் பசுத்துவமுடையனாதல் காரியானுமானத்தின் வைத்துணர்த்தி வலியுறுத்தப்பட்டது. அறிவிச்சைசெயல்களென்பது முதல் இத்துணையும் பரமதங்களைப் பரிகரித்து ஆன்மாவுக்கிலக்கணங் கூறுமுகத்தால் இரண்டாங்கூற்றை வலியுறுத்தவாறு. இனி ஒன்பதுசெய்யுளான் மூன்றாங் கூற்றைத் தெரித்துக் கூறுகின்றார். (கூக)

படைகொடுபவனிபோதும்பார்மன்னன்புகும்போதில்விற்
கடைதொறும்விட்டுவிட்டுக்காவலுமிட்டுப்பின்ன
ரடைதருந்தனியேயந்தப்புரத்தினிலதுபோலான்மா
வுடலினினஞ்சவத்தையுறுமுயிர்காவலாக.

எ-து. புருடன் அவற்றோடமைச்சருமரசும் போறலின் அரசன் போலவற்றை விட்டுவிட்டுச் சென்று ஐவகையவத்தை யுறுமென்பதாம்.

இதனானே வெவ்வேறவத்தை அணைதருமாறு மேற்கூறிய வுவமையோடு படுத்து வகுத்துக் கூறப்பட்டது. (கூஉ)

சாக்கிரமுப்பத்தைந்துநுதலினிற்கனவுதன்னி
லாக்கியவிருபத்தைந்துகளத்தினிற்சுழுனைமூன்று
நீக்கியவிதயந்தன்னிற்றுரியத்திலிரண்டுநாபி
நோக்கியதுரியாதீதநுவலின்மூலத்திறொன்றே.

எ-து. ஆன்மா அரசன்போல விட்டுவிட்டுச் சேறற்கட்படுமவத்தையாவன: சாக்கிரமுதலியனவாம். அவ்விடங்களாவன: இலாடமுதலியனவாம். ஆண்டாண்டு நிற்குங் கருவிகளாவன: முறையே முப்பத்தைந்து மிருபத்தைந்து மூன்று மிரண்டு மொன்றுமாமென்பதாம்.

அசிந்தியவிசுவசாதாக்கியத்தில் அவத்தைக்கு நிற்குங் கருவிகளிற் கலாதிகளையுமுடன் கூட்டியெண்ணி நாற்பத்தொன்று முதலியன

வாகத் தொகைகூறுதலானும், கலாதிகளுளவாகவே சுத்ததத்துவங்களின் றொழிற்பாடும் ஆண்டுளவென்பது பெறப்படுதலானும், கலாதிகளில்வழிப் புருடதத்துவமொன்றென வைத்தெண்ணப்படுதல் செல்லாமையானும், ஈண்டு முப்பத்தைந்து முதலியனவாகத் தொகைகூறியதுமலைவாம்போலுமெனின்,—ஆகாது; கடைதொறும் விட்டுவிட்டென்றவுவமைக்கேற்ப விடப்படுதன் மாலையவாய் நிற்குங் கருவிகண்மாத்திரைக்கே ஈண்டுத் தொகைகூறப் புகுந்தாராகலானும், அதுபற்றிக் கலாதிகளின் ஐயஞ் செல்லாமைப்பொருட்டு அவற்றைப் புருடதத்துவத்துளடக்கி அதனையுமுடன்வைத்தெண்ணினாராகலானுமென்க. துரியாதீதத்திற் காரணசரீரமாத்திரையேயன்றிக் கஞ்சுகசரீரமில்லையென்றது, ஆண்டுக் கலாதிகள் வேறு நில்லாது அதனோடொற்றித்து நிற்குமென்னுங் கருத்தே பிறிதில்லையெனக்கொள்க. (நங)

இருவகைச்சாக்கிராதியவத்தைகளியல்புதானு
மொருவகைகீழேநூக்கியுற்பவங்காட்டுமொன்று
பெருகமேனோக்கித்தியபிறப்பறுத்திடுமியோகிற்
றருவதோர்சமாதிதானுந்தாழ்ந்துபின்சனனஞ்சாரும்.

எ-து. மேற்கூறிப்போந்த சாக்கிரமுதலியவைந்துங் கீழ்நோக்கிச் சென்றொடுங்குமுறையும் மேனோக்கித் தோன்றுமுறையும்பற்றி யிருவகைப்படும். அவற்றுள் ஒடுங்குமுறையது கன்மார்ச்சிப்புக்கேதுவாகலாற் கீழ்ச்செலுத்திப் பிறவிக்கு வித்தாம், தோன்றுமுறையது கன்மநுகர்ச்சிக்கேதுவாகலாற் பரம்பரையிற் பிறவியறுதற்குக் காரணமாய் மேற்படும். இனி இதயமுதற் றுவாதசாந்த மீறாகிய தானங்களிற் புறக்கரண முட்கரணங்களைப் பற்றியும் பற்றாதும் பிரத்தியாகாரமுதலவகைப்பட்டு நிகழும் யோகாவத்தையும் அதுபோல ஒடுங்கியுந் தோன்றியுமவ்வாறே பயன்றருவதன்றிப் பிறிதன்றென்பதாம்.

யோகிற்றருவதோர்சமாதியுண்டென்பதும் அனுவாதமுகத்தானீண்டே பெற்றாம். தாழ்தல் இழிதல். சனனஞ்சார்தல் ஏறுதல். இந்த யோகாவத்தையைத்தானே மீட்சியில்லாதாகிய ஞானவத்தைபோலுமெனக்கொண்டு மயங்குவார்க்கு அங்ஙனமயங்காமைப்பொருட்டு இதனையதனோடொப்பவைத் தீண்டுக் கூறினார். இச்செய்யுளிற் கூறிய மூன்றுபேதமும் முறையே சகலத்திற்கேவலஞ் சகலத்திற்சகலஞ் சகலத்

திற்சுத்தமெனப் படுமென்க. இதனுள் இருவகைப்பிறப்பறுத்திடுமென்றது தாப்பிசையாய் அறிதருமுதலவத்தை யடைதருமிடத்தே யைந்துஞ் செறிதருமென வருகின்றதனேடுஞ் சென்றியைந்து பொருட்டுமாகலான் அதற்குமிவ்வாறுரைத்துக்கொள்க. (௩௪)

அறிதருமுதலவத்தையடைதருமிடத்தேயைந்துஞ்
செறிதருங்கரணந்தன்னிற்செயற்ருறுங்கண்டுகொண்ணீ
பிறிவிலாஞானத்தோரும்பிறப்பறவருளாலாங்கே
குறியொடுமஞ்சவத்தைகூடுவர்வீடுகூட.

எ-து. சாக்கிராதியவத்தையென மேற்கூறிப்போந்த வைந்தனுள் முதலவத்தையாகிய சாக்கிரத்தானத்தின்கண்ணேயுஞ் சாக்கிரமுதலைந்தவத்தையுளவாம். அவை கருவியான் விடயங்களையறியுஞ் செய்கைதோறும் அதிநுணுக்கமாயிடையீடின்றி நிகழுமாறு நுண்ணுணர்வாற் கண்டுகொள்ளப்படும். இனி இவையேயன்றிக் கேவலசகலங்கணீங்கிய சுத்தத்தினும் அவ்வாறே யைவகையவத்தையுள, அவை யுண்மையதிகாரத்து ளுணர்த்த நின்றனவென்பதாம்.

முதலவத்தையடைதருமிடமாவது மேற்கூறிய இலாடத்தானம். அறிதருமிடத்தேயென வியையும். சுத்தாவத்தையினியல்பு ஈண்டுக் கூறுதற்கோரியையில்லையாயினும் அவத்தையெனப்படுவன ஈண்டுக்கூறியவை மாத்திரையேபோலுமென மலையாமைப் பொருட்டு இவ்வாறு கூறியொழிந்தார். (௩௫)

ஐந்துசாக்கிரத்தினன்குகனவினிற்சுழுனைமூன்று
வந்திடுந்துரியந்தன்னினிரண்டொன்றுதுரியாதீதந்
தந்திடுஞ்சாக்கிராதியவத்தைகடானந்தோறு
முந்திடுங்கரணந்தன்னிற்செயற்ருறுமுணர்ந்துகொள்ளே.

எ-து. அறிதருமுதலவத்தை யடைதருமிடத்தேயென மேற்கூறிப்போந்த சாக்கிராதியவத்தைகளந்தனுள், சாக்கிரத்திற் சுத்தவித்தையீருகிய ஐந்து கருவியும், சொப்பனமுதலிய நான்கினும் முறையே அவற்றுளொரோவொன்ருெழித்தொழிந்த கருவியுங் கலாதிகளைச் செலுத்திநிற்குமென்பதாம்.

தானந்தோறும் கலாதிகடொழிற்படுமிடந்தோறும். உந்துதல் செலுத்துதல். இச்செய்யுள் பிறிதோரவத்தைக்கோதியதுபோலுமென மலையாமைப்பொருட்டுக் காரணந்தன்னிற் செயற்முறுங் கண்டுகொள் ளென மேற்கூறியவதனை ஈண்டு மறித்துணர்வு நிகழக் கூறினார். இஃதறியாதார் தத்தமக்கு வேண்டியவாறேயுரைப்ப. ஈண்டைந்துநான்கு மூன்றிரண்டொன்றென்றது செலுத்துங்கருவிகளையென்பது, உந்திடு மென்றதனானும் "சுத்தக்கருவிகளைந்துங்கொண்டே சொல்லவத்தை யைந்துஞ் சித்திக்கும் போதத்திலொன்முன்றுசென்றிடும்" என்பத னானுமறிக. இனி இவ்வாறன்றி அறிதருமுதலவத்தை யடைதருமிடத் தேயைந்துஞ் செறிதருமென மேற்கூறிப்போந்ததனையே ஈண்டு ஐந்து சாக்கிரத்தினென்றனுவதித்து ஏனைச் சொப்பனமுதலியவற்றின் முறை யே அவை நான்குமூன்றிரண்டொன்று பொருந்துமென்றவாறாகக்கொ ண்டுரைத்தலுமொன்று. இப்பொருட்குச் சாக்கிராதியவத்தைகளைந்தெ னக் கூட்டுக. தானம் நுதல்முதலியவிடம். உந்துதல் பொருந்துதல். இவை நான்குசெய்யுளானும் மேலைந்தவத்தையென்றவற்றின் பெயரும் வகையு மிடமும் அவற்றதியல்புமிவையென்பது கூறப்பட்டது. (நசு)

கேவலசகலசுத்தமென்றுமூன்றவத்தையான்மா
மேவுவன்கேவலந்தன்னுண்மைமெய்பொறிகளெல்லாங்
காவலன்கொடுத்தபோதுசகலனுமலங்களெல்லா
மோவினபோதுசுத்தமுடையனுற்பவந்துடைத்தே.

எ-து. ஆன்மா அவ்வாறு நிகழுங் காரியவவத்தைகளையுறுதற்குக் காரணமாகக் கேவலஞ் சகலஞ் சுத்தமென மூன்றவத்தையெய்துவன். அவற்றுட் கேவலமாவது தன்னிச்சாஞானக்கிரியைகளினிகழ்ச்சி சிறிதுமின்றித் தான்மாத்திரையே யுளனாதல்; பின்பு தனுகரணாதியோடுங் கூடி அவையொருபுடை விளங்குமவதரஞ் சகலம்; பின்பு பஞ்சமலங் களுநீங்கிச் சிவத்தோடு கூடி அவ்விச்சாஞானக்கிரியைகளெங்குமாய் வியாபித்து விளங்குமவதரஞ் சுத்தமெனப்படுமென்பதாம்.

இதனானே மேற்கூறிப்போந்த அவத்தைகட்குக் காரணமிவை யென்பதூஉம் அவற்றதியல்புங் கூறப்பட்டன. (நஎ)

அறிவிலனமூர்த்தனித்தனராகாதிகுணங்களோடுஞ்
செறிவிலன்கலாதியோடுஞ்சேர்விலன்செயல்களில்லான்
குறியிலன்கருத்தாவல்லன்போகத்திற்கொள்கையில்லான்
பிறிவிலன்மலத்தினோடும்வியாபிகேவலத்திலான்மா.

எ-து. வரக்கடவனவாய அறிதன்முதல் ஏகதேசியாத லீறாகிய பத்துக்காரியங்களுள் ஒன்றுமின்றி யாணவமலத்தோடு மாத்திரையே கூடிநிற்பது கேவலமென்பதாம்.

ஈண்டு அமூர்த்தமென்றது உடம்பின் பிராகபாவத்தை; நித்தமென்றது தோற்றக்கேடுகளின் பிராகபாவத்தை; வியாபகமென்றது ஏகதேசத்தின் பிராகபாவத்தை. ஏனையின்மைகளும் அவ்வப்பிராகபாவங்களைக் குறித்து நின்றனவாகலான் இவ்விலக்கணங்க ளேனையவத்தைகளிற் செல்லாமையின் இவற்றுளொன்றே கூறவமையுமாயினும், கேவலந்தன்னுண்மையென்றது விளங்குதற்பொருட்டு இவையனைத்தும் வகுத்துக் கூறினார். பிறிவிலன்மலத்தினோடுமென்றதும் அதன்பொருட்டு. ஈண்டுக் குறியென்றது முதனிலைத்தொழிற்பெயராய் இச்சையையுணர்த்திநின்றதென்பது செயலினைச் சாரவைத்தலானறிக. அறிவிலனென்றதனையுமீண்டுத் தந்துரைக்க. அராகாதிகுணமென்றது புத்திகுணமெட்டினையும். அராகாதிகுணங்களென்ற வுபலக்கணத்தால் ஏனைப்போக்கியகாண்டக்கருவிகளுங் கொள்ளப்படும். இதனானே தன்னுண்மை கேவலமாதல் காட்டப்பட்டது. (௩௮)

உருவினைக்கொண்டுபோகபோக்கியத்துன்னல்செப்பல்
வருசெயன்மருவிச்சத்தமாதியாம்விடயந்தன்னிற்
புரிவதுஞ்செய்திங்கெல்லாயோனியும்புக்குழன்று
திரிதருஞ்சகலமானவவத்தையிற்சீவன்சென்றே.

எ-து. மேற்கூறியவின்மைகள் பத்துக்கும் மறுதலையாகியவிப் பத்துக்காரியமுமுடையனாய்ச் சீவித்துநிற்பது சகலமென்பதாம்.

போககாண்டமாகிய கலாதியைப் போகமென்றும் போக்கிய காண்டமாகிய புத்தியாதியைப் போக்கியமென்றுங் கூறினார். உன்னலென்றது ஈண்டு விரும்புதன்மேற்று. செப்பலென்றது செப்பப்படுவ

னவாய நால்வகைவாக்குக்களையுமுணர்த்தி அவை காரணமாய் நிகழுமறி வின்மேல் ஆகுபெயராய் நின்றது. புரிவதுமென்றவும்மையான் நுகர் வதுமென்றதெஞ்சி நின்றது. உருவினைக்கோடல் அழுர்த்தனுதற்கும், போகபோக்கியத்துச்செறிதல் கலாதிபோடுஞ்சேர்விலன் அராகாதிகுண ங்களோடுஞ் செறிவிலனுதற்கும், உன்னல் செப்பல் வருசெயன்மருவு தல் அறிவிலன் செயல்களில்லான் குறியிலனுதற்கும், சத்தமாதியாம் விடயந்தன்னிற் புரிவதுஞ்செய்தல் கருத்தாவல்லனுதற்கும், உம்மையா ற்போந்த நுகர்வதுஞ்செய்தல் போகத்திற் கொள்கையில்லானுதற்கும், எல்லாயோனியும் புக்குழலுதல் நித்தனுதற்கும், சென்றுதிரிதரல் வியா பியாதற்கும் மறுதலையாயவாறு கண்டுகொள்க. இதனானே மெய்பொறி களெல்லாங் காவலன் கொடுத்தபோது சகலனுதல் வருத்துக் கூறப் பட்டது. (ஙக)

இருவினைச்செயல்களொப்பினீசன்றன்சத்திதோயக்
குருவருள்பெற்றுஞானயோகத்தைக்குறுகிமுன்னைத்
திரிமலமறுத்துப்பண்டைச்சிற்றறிவொழிந்துஞானம்
பெருகிநாயகன்றன்பாதம்பெறுவதுசுத்தமாமே.

ஏ-து. மேற்கூறிய பத்தனுள், சத்தமாதியாம் விடயந்தன்னிற் புரிவதுஞ்செய்தல் கழிதற்கேதுவாகிய இருவினையொப்பும், போகபோ க்கியக்கருவிகளின் செறிவு கழிதற்கேதுவாகிய சத்திநிபாதமும், உருக்க ழிதற்கேதுவாகிய குருவருளும், எல்லாயோனியும் புக்குழலுதல் கழிதற் கேதுவாகிய ஞானசாதனமும், சென்றுதிரிதருதலாகிய ஏகதேசத்தன் மை கழிதற்கேதுவாகிய மும்மலநீக்கமும், சத்தமாதியாம் விடயந்தன் னினுகர்வது கழிதற்கேதுவாகிய வாதனைநீக்கமும், பாசவறிவிச்சைசெ யல்கள் கழிதற்கேதுவாகிய ஞானப்பெருக்கமும் முறையே கிடைப்ப, அவற்றானக்காரியம் பத்தும்நீங்கப்பெற்றுத் திருவருளைக் கூடுதல் சுத்த மென்பதாம்.

சத்திநிபாதத்திற்கு மூலமாகிய மலபரிபாகமும் இருவினையொப் புக்கு மூலமாகிய சிவபுண்ணியமுமென்னு மின்னேரன்னவற்றை ஈண்டுக் கூறுதொழிந்தார், மேற்கூறிய காரியம் பத்தும் நீங்குதற்கேது

வாவன மாத்திரையே யீண்டுக் கூறப் புகுந்தாரன்றி அனைத்துங் கூறப் புகுந்தாரல்லராகலின்; அவையெல்லாம் முன்னர்க் கூறப்படும். இதனானே மலங்களெல்லாமோவினபோது சத்தமுடையனுமாறு வகுத்துக் கூறப்பட்டது. புருடனேயறிவனுகிலென்றது முதல் இத்துணையும் வெவ்வேறணைதருமென்ற மூன்றுங்கூற்றை வகுத்தோதியவாறு. (௩0)

நான்காஞ் சூத்திரம் முடிந்தது.

ஆ திருவிருத்தம்—உ௩0.

ஐந்தாஞ் சூத்திரம்.

நான்காஞ்சூத்திரத்திற் பசுவியல்பு கூறியவாசிரியர், அதன்மேனின்ற பாசத்தினியல்பு கூறுவாராய் அதனையுள்ளடக்கிநிற்குந் திரோதானசத்தியினியல்பு ஐந்தாஞ் சூத்திரத்திற் கூறுகின்றார்.

பொறிபுலன்கரணமெல்லாம்புருடனலறிந்தான்மாவை
யறிதராவவையேபோலவான்மாக்களனைத்துமெங்குஞ்
செறிதருஞ்சிவன்றனுலேயறிந்திடுஞ்சிவனைக்காணு
வறிதருஞ்சிவனேயெல்லாமறிந்தறிவித்துநிற்பன்.

எ-து, தன்னையறியமாட்டாத பொறிமுதலியவற்றைத் தானறிந்தறிவித்துடனிற்கும் புருடன்; அதுபோலத் தன்னையறியமாட்டாதவப் புருடனை அறிந்தறிவித்துடனிற்பது சிவமென்பதாம்.

சிவனேயெல்லா மறிந்தறிவித்து நிற்பனெனப் பொருட்கணேதியதனை உவமையினு மேற்குமாறியைவித் துரைத்துக்கொள்க. திரோதான சத்தியினியல்பை உபசாரத்தாற் சிவன்மேலேற்றிக் கூறியவாறு. அறிதருஞ்சிவன் முடிவின்கணுண்மையறிவைத்தரக்கடவோனுகிய சிவன். அறி முதனிலைத்தொழிற்பெயர். இச்செய்யுள் முதனூலஞ்சாஞ் சூத்திரம்போல இருகூற்றதாமாறு கண்டுகொள்க. அவற்றுள் முதற்கூற்றுப் பொருளை உள்ளடக்கிநிற்கு மிரண்டாங்கூற்றை அவ்வம்மதம்பற்றியா சங்கித்துப் பரிகரித்து வலியுறுத்துகின்றார். (க)

இறைவனையறிவிப்பானெவீண்டறிவெவர்க்குமொக்குங்
குறைவதிகங்கடத்தங்கன்மமேற்கோமான்வேண்டா
முறைதருசெயற்குப்பாருமுளரிகட்கிரவியும்போ
லறைதருந்தத்தங்கன்மத்தளவினுக்களிப்பனுதி.

ஏ-து. அறிவித்தற்பொருட்டு இறைவன் வேண்டப்படுமெனக் கொள்வார்க்கும், அறிவுகளொருபெற்றியவாதலின்றி ஏற்றத்தாழ்வுகளாய் நிகழ்தற்குக் காரணங் கன்மமெனக் கொள்ளவேண்டுதலின் அதுவேயமையும் வேறுமோரறிவிப்பானைக் கோடன் மிகையாமாலெனின்,—அற்றன்று; பங்கயத்தினதலர்ச்சிக்குப் பங்கயமேயன்றி இரவியும் உழவு முதலிய செயல்களின் பயனுக்கு அச்செயலேயன்றி விளைநிலமுங் காரணமாதல் கண்டாமன்றே, அவைபோல் அவ்வக்கன்மம் பக்குவமாதலும் பயன்றருதலும் வேறோரிறைவனையின்றி யமையாமையின் மிகையாதல் யாண்டையதென்பதாம்.

குறைவதிகங்கடத்தங்கன்மமெனக் காரணத்தைக் காரியமாக வுபசரித்தார். செயல் ஆகுபெயர். முறைதருசெயல், உழுதல் எருப்பெய்தல் வித்தல் கட்டல் நீர்கால்யாத்தல் காத்தலென்றிம்முறையாற்றரப்படுஞ் செயலென்க. அற்றேற் கன்மத்தோடுங் கூடியவுயிரே அதற்குக் காரணமாதலமையும் வேறுமோரிறைவ னெற்றுக்கென்பாரை நோக்கி யெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது. (உ)

அறிந்திடுமான்மாவொன்றையொன்றினலறிதலானு
மறிந்தவைமறத்தலானுமறிவிக்கவறிதலானு
மறிந்திடுந்தன்னையுந்தானறியாமையானுந்தானே
யறிந்திடுமறிவனன்றுமறிவிக்கவறிவனன்றே.

ஏ-து. இந்நான்கேதுக்களானும் அறிவுநிகழ்ச்சிக்குப் பொறிபுலன்முதலியவற்றோடொப்ப வேறுகாரணத்தை யவாய்நிற்பதன்றி உயிர் தானேயறிய வற்றன்றென்பதாம்.

ஒன்றையொன்றினலறிதலே யதனியல்பென்பாரை நோக்கி அறிந்தவை மறத்தலானுமென்றும், அறிந்ததனைப் பின்னறியவேண்டாமையின் மறக்கலாயிற்றென்பாரை நோக்கி மீளவறிவிக்கவறிதலானுமென்

றும், எவ்வாற்றானு மறிதலிற்றிரிபில்லையன்றே யென்பாரை நோக்கி அறிந்திருந்தன்னையுந்தா னறியாமையானுமென்றுங் கூறினார். இதனானே சாங்கியர்மதம் பரிகரித்து முதற்கூற்றைவலியுறுத்தவாறுமாயிற்று. விதந்துகூறாது ஒன்றையொன்றின்றெலெனப் பொதுப்படக்கூறியதுமதன் பொருட்டு. அற்றேல் ஈண்டொன்றின்றெலெனப்பட்ட மாயேயமே யதற்கமையும் இறைவனொற்றுக்கென்பாரை நோக்கியெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது. (ரு)

கருவியாற்பொருளாற்காட்டாற்காலத்தாற்கருமந்தன்னா
லுருவினாலளவானூலாலொருவராலுணர்த்தலானு
மருவனாயுண்மைதன்னிலறியாதுநிற்றலானு
மொருவனேயெல்லாத்தானுமுணர்த்துவனருளினாலே.

எ-து. கருவிமுதலியவெட்டும் ஒருசேதனப்பொருளுங் கூடிநின்றொருவிடயத்தை யுணர்த்த உயிருணர்தலானும், அல்லுழி யுணராமையானும், இவையனைத்தையுங் கொண்டுகூட்டி யறிவிப்பானொரு சேதனன் வேறு வேண்டப்படுமாகலான், இறைவனையின்றி அறிதலமையாதென்பதாம்.

கருவி உயிர்செலுத்தப்படு மான்மதத்துவம். பொருள் தாத்துவிகம். காட்டு உயிரினறிவிச்சைசெயல்களை விளக்குவனவாய கலைமுதலியன. காலம் கன்மத்தை முந்தாது பிந்தாது வரையறுத்துச்செலுத்துங் காலதத்துவம். கருமம் கன்மத்தை யேறாது குறையாது நிறுத்து நியதிதத்துவம். உரு உடம்பு. அளவை பிரமாணம். நூல் நூல்கட்குக் காரணமாய நால்வகைவாக்கு. ஒருவிடயத்தை யறிதற்கண் இவற்றுளொன்றையின்றியு மமையாமை கண்டுகொள்க. கருமமும் நூலும் ஆகுபெயர். இயற்பெயர்ப்பொருளாக வைத்துரைப்பாருமுளர். தன்னுண்மை உண்மையெனத் தலைக்குறை. உண்மையிலொன்றுமிலனாதல்பற்றி அருவனென்றார். இவை மூன்றுசெய்யுளானும், முறையே கன்மமு முயிரு மாயேயமுமென்னு மிவையே ஆணவக்கமையுமென்னு மாருகதர் மீமாஞ்சகர் சாங்கியர் முதலியோரை மறுத்துப் பாரிசேடவளவையான் அறிதருஞ்சிவனே யெல்லா மறிந்தறிவித்துநிற்றல் வலியுறுத்தப்பட்டது. (சு)

கருவியும்பொருளுங்காட்டுங்காலமுங்கன்மந்தானு
முருவமுமளவுநூலுமொருவருமுணர்த்தலின்றி
யருவனுயுலகமெல்லாமறிந்தவையாக்கிவேறு
மொருவனேயுயிர்கட்கெல்லாமுயிருமாயுணர்த்திநிற்பன்.

எ-து. இறைவனுக்குக் கருவிமுதலியன கூடி அறிவு நிகழ வேண்டாமையின் உயிர்கட்குப்போலத் தனக்கு மேலொருவனவாவப்படும் போலுமென்னு மாவத்தைக்கிடமின்றித் தானே தமியனுயறிந்துமாக்கியு முணர்த்தியு நிற்குமென்பதாம்.

உலகெலாமறிந்தென்றது கேவலத்திற் சூக்குமவைந்தொழில் செய்தன்மேற்று. ஆக்கியெனவே இனம்பற்றி ஏனைநான்கு தொழில் களு முடன்கொள்ளப்படும். அவை தூலவைந்தொழிலென்பது. உணர்த்திநிற்பனென்றது முதலவத்தையடைதருமிடத்தே செயற்பாலனவாய் ஈண்டெடுத்துக்கொண்ட வதிசூக்குமவைந்தொழின்மேற்று. அறிதலு மாக்குதலுமாகிய இருதிறத்தைந்தொழிலும் முதல்வன் செயலாதன் மேற்கூறிப்போந்தமையின் அவைபோலிவையும் முதல்வன்றொழிலே யாமென்பார், அறிந்தாக்கியுணர்த்திநிற்பனென உடன் கூறினார். இதனுனே மேற்கூறியதுபற்றி அநவத்தையின்றுமாறு கூறப்பட்டது. அற்றாயினும், கருவியறிதலால் வரும் பயன் உயிர்க்காயவாறுபோல உயிரறிதலால் வரும் பயனும் அதனோடுவமிக்கப்படு மிறைவனுக்காவான் செல்லும்; செல்லவே யிறைவனும் பந்தமுறுவனெனப்படு வழுவாமாகலின் இறைவன் உயிர்போலறிவிப்பனென்றல் இழுக்காம்போலுமென்னு மவ்வாதிகளை நோக்கியெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது. (ரு)

இறைவன்றன்சந்நிதிக்கணுலகின்றன்சேட்டையென்னு
மறைகளுமறந்தாய்மாயைமருவிடான்சிவனவன்க
ணுறைதராதசேதனத்தாலுருவுடையுயிர்கட்கெல்லா
நிறைபரன்சந்நிதிக்கணீடுணர்வுதிக்குமன்றே.

எ-து. இறைவனலன்றியுயிர் சேட்டியாமைக்கு மேற் காட்டிய பாரிசேடவளவையேயன்றி ஆகமவளவையு மினிது விளங்கக் கிடத்தலின் அதனையுமறியாது மறித்துமறித்துப் பிணங்குகின்றபேதாய், எல்லாவற்றினுநிறைந்துநின்றவிறைவன் சந்நிதியினிகழுமவ்வறிவின் பய

ன், வினைக்கீடாய் வரும் வடிவுடைய உயிர்கட்கே யுண்டாமதுவன்றி இறைவனுக்காதல் செல்லாது, சடமாகிய வுலகம் அவனெதிர் முனைத்து நிற்றலாற்றாமையாலென்பதாம்.

மறந்தாயென்பது விளியுருபேற்ற பெயர். மாயையும் உணர்வும் ஆகுபெயர். உயிர்கட்கு உதிக்குமென வியையும். பிரிநிலையேகாரம் விரித்துரைக்க. ஐம்பொறிபோலன்றி உணர்தற்பய னுயிர்க்கேயாதற்கு ஏதுக்கூறுவார், உருவுடையுயிரென விசேடித்தார். சந்நிதிக்கணீடுணர்வுதிக்குமென்றது மதன்பொருட்டு. "வினையாலுற் கண்டறிந்து நிற்குங்கா-ணெண்ணுன் சிவனசத்தை யின்று" என்றார் முதனூலாசிரியரும். இதனானே அறிவித்தல்பற்றி இறைவனுக்குத் துடக்கின்மை கூறப்பட்டது. (சு)

உலகமேயுருவமாகயோனிகளுறுப்பதாக
விலகுபேரிச்சாஞானக்கிரியையுட்கரணமாக
வலகிலாவுயிர்ப்புலன்கட்கறிவினையாக்கியைந்து
நலமிகுதொழில்களோடுநாடகநடிப்பனுதன்.

எ-து. புருடன் உடம்புமுதலியனவற்றைக் கொண்டுநின்றுணருமாறுபோல, இறைவன் உலகமுதலியனவற்றைக் கைக்கொண்டு நின்றுணர்த்துவனென்பதாம்.

எனவே, தன் உடல்பொறிகரணங்களைச் செலுத்துதற்கண் உயிர்க்கு விகாரமில்லாமைபோல இறைவனுக்கதுபற்றி விகாரமில்லையென்றவாறாயிற்று. புலன் ஆகுபெயர். இறைவன் ஐந்தொழில் செய்தல் உயிர்கள்போலக் கரணத்தானன்றிச் சங்கற்பமாத்திரையாற் செய்வதென்பது தோன்ற, நாடகநடிப்பனென்றார். ஈண்டைந்தொழிலென்றது அறிவித்தற்கட்படு மதிருக்குமவைந்தொழில். இதனானே அதுபற்றி விகாரமின்மை கூறப்பட்டது. அற்றேல் இவை நலமிகுதொழிலாமாறு யாங்ஙனமென்பாரை நோக்கியெழுந்தது வருஞ் செய்யுளென்பது. (எ)

தெரிந்துகொண்டோரோவொன்றாகச்சென்றைந்துபுலனும்பற்றிப்
புரிந்திடுமுணர்வினூடுபோகமுங்கொடுத்தியோனி
திரிந்திடுமதுவுஞ்செய்துசெய்திகண்டுயிர்கட்கெல்லாம்
விரிந்திடுமறிவுங்காட்டிவீட்டையுமளிப்பன்மேலோன்.

எ-து. இறைவன் இங்ஙனமேகதேசவறிவை நிகழ்வித்துச் சிறுபோகங் கொடுத்துப் பிறவியிற் படுத்துதல், அதனாற் பருவமுதிர்வித்து வியாபகவறிவை நிகழ்வித்துப் பரபோகமுங் கொடுத்தற்பொருட்டென்பதாம்.

ஏகதேசவறிவு நிகழ்ந்தன்றிச் சிறுபோகநுகர்ச்சி செல்லாமையும் வியாபகவறிவு நிகழ்ந்தன்றிப் பரபோகநுகர்ச்சி செல்லாமையு முணர்த்துவார், புரிந்திடுமுணர்வினோடு போகமுங் கொடுத்தென்றும், விரிந்திடுமறிவுங் காட்டி வீட்டையுமளிப்பனென்றுங் கூறினார். இதனானே நூலவைந்தொழிற்கட் படுவதாகிய அவ்வதிசூக்குமவைந்தொழிற்குப் பயன் கூறப்பட்டது. அற்றேனும் அதனாலிறைவனுக் காகக்கடவதென்னை யென்பாரை நோக்கியெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது. (அ)

அருளதுசத்தியாகுமரன்றனக்கருளையின்றித்
தெருள்சிவமில்லையந்தச்சிவமின்றிச்சத்தியில்லை
மருளினையருளால்வாட்டிமன்னுயிர்க்களிப்பன்கண்கட்
கிருளினையொளியாலோட்டிமிரவியைப்போலவீசன்.

எ-து. அங்ஙனங் கொடுத்துக் காட்டி யளிப்பதாகிய வக்கருணை இறைவனுக்கியற்கைக்குணமெனப்படுஞ் சத்தியாகலான், குணங் குணியை விட்டு நீங்காமையின் ஞாயிற்றிற்கொளிபோல இறைவனுக் கவ்வருட்குணம் மேம்படுதலின் வேறியாண்டைக்காகக்கடவது பிறிதில்லையென்பதாம்.

இதனானே யவ்வருள் இறைவனுக்கணிகலமாதல் கூறப்பட்டது.

ஐந்தாஞ் சூத்திர முடிந்தது.

ஆ திருவிருத்தம்—உருகூ.

ஆறுஞ் சூத்திரம்.

இனி எஞ்சிநின்ற பதிப்பொருளுக் கிலக்கணம் ஆறுஞ்சூத்திரத்திற் கூறுகின்றார்.

உறிவுறும்பொருளோவீசனறிவுறாதவனேயென்னி
னறிபொருளசித்தசத்தாமறியாததின்றாமெங்குஞ்
செறிசிவமிரண்டுமின்றிச்சித்தொடுசத்தாய்நிற்கு
நெறிதருஞ்சத்தின்முன்னரசத்தெலாநின்றிடாவே.

ஏ-து. சிவன் சுட்டியறியப்படும் பொருளாயிற் சடமாயழிந்து போவதுமாம்; ஒருவாற்றானு மறியப்படாத பொருளாயிற் சூனியமாம்; நெறியாகிய சிவஞானத்தாற் றரப்படுஞ் சிவத்தினெதிர் அசத்தாகிய பாசஞானஞ் சிறிதுமில்லாமையிற் சிவம் அவ்விரண்டுதன்மையுமின்றிச் சித்துசத்தாகி நிற்குமென்பதாம்.

இருவர் கூற்றாய் வேறுமுடிபு கோடலிற் றிணைவழுவின்மையுணர்க. அசத்தெனவே அசித்தாதலுமடங்குமாயினும், விளங்குதற்பொருட்டு வேறு கூறினார். சித்தொடுசத்தாய் நிற்குமென்றதுமது; சடத்தை நீக்குதற்பொருட்டுமாம். தருதல் ஈண்டு விளக்குதன்மேற்று. ஆண்டுச் சத்தென்றது சிவமென்னுந்துணையாய் நின்றது. அசத்து முன்னில்லாமையின் அறிபொருளாதலும் நெறிதருசத்தாகலின் அறியாப்பொருளாதலு மில்லையென்பார், நெறிதருசத்தின் முன்னரசத்தெலா நின்றிடாவாகலா னிரண்டுமின்றியென்றார். ஆகலானென்பது சொல்லெச்சம். முதல்வனுக்குத் தடத்தலக்கணமெனப்படும் பொதுவியல்பு மேற்புணருற்பவம் வருமாறுணர்த்துமுகத்தாற் பெறுவிக்கப்பட்டமையால் இது சொரூபலக்கணமெனப்படுஞ் சிறப்பியல் பெனக்கொள்க. அற்றாகலினன்றே யுண்மையதிகாரத்தைச் சார ஈண்டு வைத்தோதியதூஉமென்க. முதனூலாறுஞ்சூத்திரத்திற் கொண்ட விருகூற்றோடும் அறியாததின்றாமென்றதனை வேறுகோடலால் இச்செய்யுள் முக்கூற்றதாயவாறுகண்டுகொள்க. (க)

ஆவதாயழிவதாகிவருதலாலறிவுதானுந்
தாவலாலுலகுபோகந்தனுகரணதியாகி
மேவலான்மலங்களாகிவிரவலால்வேறுமாகி
யோவலாலசத்தாஞ்சுட்டியுணர்பொருளானவெல்லாம்.

எ-து. சுட்டறிவாவது காலத்தானேகதேசமாதலும் இடத்தானேகதேசமாதலும் அதுவதுவாய்ப் பலவேறுவகைப்படுதலும் மலத்தொடு விரவுதலும் வேறுபடுதலுமாகிய இவ்வியல்புகளுடைமையான் அசத்தேயாகலின், இவ்வறிவினலறியப்பட்டனவனைத்தும் அசத்தாவனவன்றி யவற்றுளொருபொருளுஞ் சத்தாதல் செல்லாதென்பதாம்.

அசித்தாமென்பதூஉம் பாடம். உம்மை முன்னையது இழிவுசிறப்பு. இதனானே அறிபொருள்களி னொருசாரனவேயன்றி அனைத்துமசத்தாதலில்லையென்னுந் தார்க்கிகரை நோக்கி அறிபொருளனைத்தும் அசத்தென்பது அவ்வறிவியல்புபற்றித் தெரித்துணர்த்தப்பட்டது. (உ)

மண்டனில்வாழ்வும்வானத்தரசயன்மாலார்வாழ்வு
மெண்டருபூதபேதயோனிகளியாவுமெல்லாங்
கண்டவிந்திரமாசாலங்கனுக்கழுதிரதங்காட்டி
யுண்டுபோலின்றாம்பண்பினுலகினையசத்துமென்பர்.

எ-து. காணப்பட்டனவனைத்தும் இந்திரசால முதலியனபோல நெடுங்கால நிலைபெறுவனபோலத் தோற்றி யங்ஙனம் விரையக்கெட்டு மறைந்துபோமியல்புபற்றி அவற்றை யசத்தென்றலமைவுடைத்தென்பதாம்.

அசத்துமென்னுமும்மை பொருட்டன்மையாற் சத்தென்பது படநின்ற வெதிர்மறை. இந்திரசாலம் தோன்றும்பொழுதே இல்லையாய் வேறுவனவற்றிற்கும், கனக்காட்சி கடைபோதலின்றி இடையே யழிவனவற்றிற்கும், கழுதிரதம் ஒருகாரணங் காட்டியழிவெய்துவனவற்றிற்கும் உவமையாயின. இதனானே, சற்காரியவாதத்தில் அசத்தெனவொன்றின்மையின் ஈண்டறிபொருள் அசத்தென்றலமையுமாறு யாங்ஙனமென்னுஞ் சாங்கியரை நோக்கி, அறிபொருள் அசத்தாமாறு உவமை

யோடுபடுத்துக் காட்டப்பட்டது. இவையிரண்டுசெய்யுளானும் அறிபொருளசித்தசத்தாமென்ற முதற்கூற்றை வலியுறுத்தவாறு. (௩)

உணராதபொருள்சத்தென்னினொருபயனில்லைத்தானும்
புணராதுநாமுஞ்சென்றுபொருந்துவதின்றுமென்றுந்
தணவாதகருமமொன்றுந்தருவதுமில்லைவானத்
திணரார்பூந்தொடையுமியாமைக்கெழுமயிர்க்கயிறும்போலும்.

எ-து. அறிபொருள்போல அறியப்படாத பொருட்குத் தோற்றக்கேடுமுதலியன வின்மையான் அதனைச் சத்தெனக்கொண்டாற்படு மிழுக்கென்னையெனின்,—அங்ஙனங் கொண்டதனாற்பெறக்கடவதோர் பயனில்லை, ஒருஞான்றும் அதனோடெமக்கோரியைபுண்டாமாறு மில்லை, அதனாலாகக்கடவதோர் செயலுமில்லையென்பது, ஆகாயப்பூவானியன்ற மாலை ஆமைமயிரானியன்ற கயிறுமுதலிய உணராத பொருள்களின் வைத்தறியப்படுதலான், அது பொருளன்றென்பதாம்.

ஆகாயத்தினு மாமையினும் பூவுமயிரும் புலனாதலின்றி அதிருக்குமாயுள அவற்றானுகற்பாலனவுமுளவெனக்கொண்டு பிணங்குவாருளராயினும், அவரை மறுத்தற்பொருட்டு அறிந்து செய்வதொரு வினைமுதலையின்றி யமையாத காரியப்பொருண்மேல் வைத்துக்கூறினார். இதனானே, அறியாதது உண்டென்றாற்படு மிழுக்கென்னையென்னு மாணாக்கனை நோக்கி இரண்டாங்கூறு வலியுறுத்தப்பட்டது. அற்றேல் இவ்விரண்டுமின்றி நிற்கும் பொருளை அநிருவசனீயமென்னாது சித்தொடுசத்தாய் நிற்குமென்றது யாங்ஙனமென்னும் மாயாவாதியை நோக்கியெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது. (௪)

தத்துவஞ்சத்தசத்துச்சதசத்துமன்றென்றாலே
னுய்த்துணர்ந்துண்டோவின்றோவென்றவர்க்குண்டென்றோதில்
வைத்திடுஞ்சத்தேயாகுமனத்தொடுவாக்கிறந்த
சித்துருவதுவசித்தாமனத்தினற்றேர்வதெல்லாம்.

எ-து. மேற்கூறிப்போந்த இருதிறனுமல்லாத பிரமப்பொருளாவது உள்பொருளுமன்று இல்பொருளுமன்று இரண்டுமாவதுமன்று வேறுமன்று என்று அநிர்வசனமாகக்கூறிற் படுமிழுக்கென்னை யெ

னின்,—நன்று சொன்னாய்; அங்ஙனம் அநிர்வசனமாய்க் கூறப்படும் பொருளொன்று உண்டோவில்லையோவென வினாயினார்க்குஇல்லையென்னில் உணராத பொருட்கோதிய குற்றமாமென்றஞ்சி உண்டென்று கூறுவாயாகின், பிரமமுள்பொருளாவதன்றி அநிர்வசனமாதலின்றென்பதற்கு உன் வாய்மொழியே சான்றாயிற்று. உள்பொருளாயினறியப்படுகவெனிற் சுட்டுணர்விற்பட்டனவெல்லாஞ் சடமாயழிவெய்திவிடுமாதலாற் சுட்டுணர்வினைக் கடந்து நின்ற சேதனப்பொருளேயதுவென்பதாம்.

நேர்வதெல்லாமென்பது "உள்ளிய தெல்லா முடனெய்தும்"* என்றாற்போல ஒருமைப்பன்மைமயக்கம். அற்றேல், அறிபொருளுமன்று அறியாததுமன்றென விடுப்பதூஉம் சத்து அசத்துச் சதசத்துமன்றென்பதுபோல் அநிர்வசனமாய் முடியுமன்றேயென்னுமவ் வாதியை நோக்கி அவ்வாசங்கை நீக்குதற்கெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது. (ரு)

அறிபொருளசித்தாய்வேறுமறிவுருப்பொருள்சத்தென்னி
னறிபவனறியானாகிலதுவின்றுபயனுமில்லை
யறிபவனருளினாலேயநகியமாகக்காண்ப
னறிபொருளறிவாய்வேறாயறிவருளுருவாய்நிற்கும்.

எ-து. மேற்கூறிப்போந்தவாற்றால் அவ்விருதிறனு மிழுக்குப்படுமென்னுமதனை யறியவல்லானொருவனுக்கு அச்சிவப்பொருளதனோடொற்றித்து நின்று அவ்வருளானே யறியற்பாலதாம், அங்ஙன மறியப்படும்பொருளாகிய வதுதான் அவ்வறிவேயாய் வேறுமா யுடனுமாய் நிற்பதோரியல்பிற்றாகலானென்பதாம்.

அறியுமாறிதுவென்பது பாரிசேடப்பிரமாணத்தா னுணர்த்துவார், அறிபொருளசித்தாய்வேறு மறிவுருப்பொருள்சத்தென்னி னறிபவனறியானாகிலதுவின்று பயனுமில்லையென மேற்போந்ததனை அனுவதித்துக் கொண்டு கூறினார். கிழவனறிந்தான் கிழத்தியறிந்திலளென்புழிப் போல அதனையென்னு முருபேற்ற சுட்டுப்பெயர் வருவித்துரைக்க. அறிவருளுருவாய் நிற்குமெனக் காரணத்தைக் காரியமாக வுபசரித்தார். உடனாய் நின்றன்றி யறிவையருளுதல் செல்லாமையின் அஃததற்குச்

* உள்ளியவெல்லாமுடனெய்தும் என்றும் பாடம். திருக்குறள் ருப௪.

காரணமாதலறிக. அநந்நியமாயவழிக் காண்பானும் காட்சிப்பொருளா மாறும் அருளானுபகரிக்கப்படுமாறும் யாங்ஙனஞ் செல்லுமென்பாரை நோக்கி, அறிவேயாதலும் வேறாதலும் உடனாதலுமாகிய மூத்திறமுந் தன்கட்டோன்றநின்றதோ ரத்துவிதவியைபுடைமையின் அவ்வாறாதல் செல்லுமென்பார், அறிபொரு ளறிவாய் வேறா யறிவருளுருவாய் நிற்கு மியல்பு முடன்கூறினார். இவையிரண்டு செய்யுளானும்மாயாவாதிமதம் பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரித்து மூன்றாங்கூறு வலியுறுத்தப்பட்டது. அற்றேல் அருளாலநந்நியமாகக்காண்டலெற்றுக்கு யோகபாவனை செய்து காணவேயமையுமென்னும் பாதஞ்சலரை நோக்கி யெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது. (சு)

பாவிப்பதென்னிற்பாவம்பாவகங்கடக்கிற்பாவம்
பாவிக்குமதுநானென்னிற்பாவகம்பாவங்கெட்டுப்
பாவிப்பதென்னிற்பாவம்பாவனையிறந்துநின்று
பாவிக்கப்படுவதாகும்பரம்பரனருளினாலே.

எ-து. நீ கூறும் பாவனையாவது, கருவிகளோடுங் கூடி நின்று செய்வதெனிற் சகலமாய்ப் போகலானும், கருவிகளை நீங்கி நின்று பாவிப்பதென்னில் அப்பொழுது கேவலம் வந்து தலைப்படுமாகலானும், இரண்டுமின்றிப் பாவிப்பதென்னில் அஃதநிர்வசனீயமெனப்பட்டுப் பாழாய் முடியுமாகலானும், அவ்வாறன்றிப் பாவனைக்கு எய்தாத பொருளை யெய்தியதாகவைத்துப் பாவிக்கும்பொருள் யானென்று தன்மேல் வைத்துப் பாவிப்பதென்னில் அதனானவதோர் பயனில்லையாகலானும், அப்பாவனையனைத்தும் நாடகமாத்திரையேயாமாகலான் மேற்கூறிய வாறு அநந்நியமாய் நின்று அவ்வருளாற் காண்டலே யீண்டைக்குரிய பாவனையாவதன்றிப் பிறிதில்லையென்பதாம்.

பாவிக்குமதுநானென்னிற் பாவகமென்பதனை இறுதிக்கண் வைத்துரைக்க. பாவம் பாவகம் நாடகமென்பன வொருபொருட்கிளவி. இதனானே பாதஞ்சலர் மதம்பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரித்து மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது. அற்றாயினும், பரம்பரனருளினாலே பாவிக்கப்படுவதென்றது மலமாசு தீர்ந்தவழிச் சிவத்தோடொப்பதாய வுயிரறிவே அதனை யறியுமென்றாற் படுமிழுக்கென்னை யென்னும் சமவாதசைவரை நோக்கி யெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது. (எ)

அன்னியமிலாமையானுமறிவினுணிற்றலானு
முன்னியவெல்லாமுண்ணின்றுணர்ந்துவருதலானு
மென்னதியானென்றேதுமிருஞ்செருக்கறுத்தலானுந்
தன்னறிவதனாற்காணுந்தகைமையனல்லனீசன்.

ஏ-து. அச்சிவம் ஒன்றாய் வேறா யுடனுமாய் நிற்பதொன்றாக லானும், அந்நிலை அறிவானு மறிபொருளு மறிவுமெனப் பகுத்தறிய வாராமையானும், அஃதுயிரறிவா லறியப்படுவதொன்றன்றென்பதாம்.

உன்னியவெல்லாமுண்ணின்றுணர்த்துவனென்பதற்குமேல் அறிவருளுருவாய் நிற்குமென்பதற்கு உரைத்தாங்குரைக்க. செருக்காலுண்டாகிய பகுத்துணர்வைச் செருக்கெனவுபசரித்தார். அற்றேல் அம்முத்திறம் ஆண்டுளவென்பதெற்றாற் பெறுதுமென்னுமவரை நோக்கி யஃதுணர்த்துதற்கெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது. (அ)

ஒன்றெனுமதனாலொன்றென்றுரைப்பதுண்டாகையாலே
நின்றனன்வேறாய்த்தன்னினீங்கிடாநிலைமையாலே
பின்றியவுணர்வுக்கெட்டாப்பெருமையனறிவினுள்ளே
யென்றுநின்றிடுதலாலேயிவனவனென்னலாமே.

ஏ-து. சிவமுமுயிருமொன்றென்பாரை நோக்கி அங்ஙனமறிவதொருபொருள் உண்டென்பதுபற்றி வேறாய்நிற்றல் பெற்றாம், வேறென்பாரை நோக்கி அறிவுக்கறிவு பிரிந்துதோன்றாமைபற்றி வேறென்னுமறிவுக்கெட்டாது உடனாதல் பெற்றாம், அவ்வளவே கூறுவாரை நோக்கி அவ்வறிவினுள்ளாக நீர்நிழல்போ லொற்றித்து நிற்றல்பற்றி உயிரே சிவமெனும்படி ஒன்றாதல் பெற்றாம்; ஆகலான் அப்பெற்றித்தாய வத்துவிதநிலையை யருளினாலே யநந்நியமாகக் காண்டலே தக்கதென்பதாம்.

இவையிரண்டு செய்யுளானுஞ் சிவசமவாதி மதம்பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரித்து மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது. (கூ)

ஆறுஞ் சூத்திர முடிந்தது.

ஆகூ திருவிருத்தம்—உசஅ.

ஏழாஞ் சூத்திரம்.

நாலாஞ்சூத்திரமுதலிய மூன்றானும் பொருளியல்பு கூறியவாசிரியர், நிறுத்தமுறையானே, வேண்டுஞ்செய்தி முறைமையெனப்படுஞ் சாதனங்களதியல்பு மூன்று சூத்திரத்தாற் கூறுவான்றொடங்கினர். அவற்றுள், மேற்கூறிப்போந்த முப்பொருள்களுட் சாதித்துப் பெறுதற்குரிய வதிகாரமுடையதிது வென்பது பாரிசேடவளவையின் வைத்துணர்த்துதற்கெழுந்தது ஏழாஞ்சூத்திரம்.

அனைத்துஞ்சத்தென்னின்ஒன்றையறிந்திடாதசத்தாலென்னின்
முனைத்திடாதசத்துச்சத்தின்முன்னிருளிரவிமுன்போ
னினைப்பதிங்கசத்தேயென்னிற்சத்தின்முனிலாமையானுந்
தனைக்கொடொன்றுணர்தலானுந்தானசத்துணராதன்றே.

எ-து. மேலைச்சூத்திரத்து வரைசெய்துணர்த்திய சத்தசத்துக்களைப் பகுத்தறியும் பொருள் யாதென வினுயினார்க்கு, சத்தாகிய சிவமே யசத்தாகிய பாசமனைத்தினையு மறிவதெனச் சிவாத்துவிதசைவர் விடுப்பின், சத்தாகிய சிவம் வியாபகவறிவாதலால் எவற்றினையு மொருங்கே யறிந்து நிற்பதன்றி ஏகதேசமாய்ப் பகுத்து ஒன்றையறியுமாறில்லை; அற்றேல், சிவம் வியாபகவறிவாயினும் உயிரின்பொருட்டு அசத்தெனப்படுங் கருவிகரணங்களிடமாக நின்று அங்ஙனம் பகுத்தறிதல் கூடுமெனின், இரவிமுன்னிருள்போலச் சத்தெதிரசத்து முனைத்து நில்லாமையின் அசத்திடமாய் நின்று அங்ஙனமறியுமென்பதுங் கூடாது; இனி விகாரமின்றி நிற்கு மான்மசந்நிதியில் அசத்தாகிய கருவியே சத்தாகிய சிவத்தைச் சிவகரணமாய் நின்றறிவதெனச் சிவசங்கிராந்தவாதிகள் விடுப்பின், சத்தெதிர் முனைத்து நில்லாதென மேற்கூறினமையானும் பிறிதொன்றுணர்வதற்குத் தான் கருவியாய் நிற்பதன்றித்தனக்கோரறிவில்லாதாகலானும் அசத்துச் சத்தையறியுமென்பதுங் கூடாதென்பதாம்.

எனவே, பாரிசேடவளவையான் இவ்விரண்டினும் வேறாயெஞ்சிநின்ற பசுப்பொருளே இவ்விரண்டினையும் பகுத்தறியுமென்பது பெறப்பட்டது. படவே, முதனூலேழாஞ்சூத்திரம்போல இச்செய்யுளும் முக்கூற்றதாயவாறு காண்க. அனைத்தையுமென இரண்டாவது விரித்துரைக்க. அறிவதென்பது அவாய்நிலையான் வந்தது; அஃதசத்தாலென்பதனோடுங் கூட்டியுரைக்கப்பட்டது. முனைத்திடாமையாவது, இஃது குடம் இஃது ஆடையென நம்மனோராற் சுட்டியறியப்படுமாறுபோல முதல்வனுற் சுட்டியறியப்படுவதாய் வேறு நில்லாமை. இதனுட்போந்த முக்கூற்றினுள், முன்னையிருகூற்றினும் விரிக்கக்கடவதாய விசேடமின்மையின் அவற்றை யீண்டே வினாவிடைகளாற் றெருத்துணர்த்தி, ஏனை மூன்றாங்கூற்றை மூன்றுசெய்யுளான் விரித்துணர்த்துகின்றார். அவற்றுட் பாரிசேடவளவையாற் பெறப்பட்டெஞ்சி நின்ற பொருளை இனிது விளக்கி யதனியல்பு வரைசெய்துணர்த்துதற்கெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது. (க)

சத்தசத்தறிவதான்மாத்தான்சத்துமசத்துமன்று
நித்தனுய்ச்சதசத்தாகிநின்றிடுமிரண்டின்பாலு
மொத்துடனுதித்துநில்லாதுதியாதுநின்றிடாது
வைத்திடுந்தோற்றநாற்றமலரினின்வருதல்போலும்.

ஏ-து. தம்முளுரிமையில்லாத வவ்விரண்டினையுமறிவது ஆன்மாவேயாம்; அதுதானவ் விரண்டற்கும் வேறாய் இரண்டன்பாலும் மலரின் கணுற்றம்போல் அதுவதுவாய் நின்று சதசத்தாவதோருரிமையுடைத்தாகலானென்பதாம்.

உயிர் அவ்விரண்டின் வேறாயும் அதுவதுவாய்நிற்பதொன்றென்றவிதனுனே, சத்தசத்தறிவதாகிய வான்மாத் தன்னை அறியுமோ வறியாதோவெனக் கடாயினார்க்கு அவைபோலத் தனித்தறியப்படுவதொன்றன்றி அவ்விரண்டினையு மறியுமுகத்தா னறியப்படுவதாமெனத் தன்னையறியுமாறு கூறியதூஉமாயிற்று. அற்றேல், சிவன்சிவனிரண்டுஞ் சித்தாகவும், சிவனெதிர் முனைத்துநிற்றலாற்றாதவசத்துச் சீவனாலறியப்படுவதாய் அதனெதிர் முனைத்து நிற்றலாற்றுதற்கு என்னையோ காரணமென்பாரை நோக்கி யெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது. (உ)

சுத்தமெய்ஞ்ஞானமேனிச்சோதிபாலசத்தஞ்ஞான
மொத்துருகூற்றமெல்லாமுற்றிடுமுயிரின்கண்ணே
சத்துளபோதேவேறுஞ்சதசத்துமசத்துமெல்லாம்
வைத்திடுமொதியாகவாரிநீர்லவணம்போலும்.

எ-து. அநாதியாகிய முப்பொருள்களுட் சிவமுயிரிரண்டும் நித்தவியாபகசித்தாதற் பொதுமையானொக்குமாயினும், அவற்றுட் சிவம் அதிசூக்குமசித்தாதலின் ஆண்டு அசத்து நிற்றலாற்றாது, உயிர் தூலசித்தாதலின் அதனெதிர் முனைத்து நிற்றலாற்றுமென்பது, கடலும் நீருந் தூயனவேயாகவுங் கடலின் மருவலாற்றாது கடனீரின் மருவிநிற்கு முப்புப்போலுமாகலான் ஆண்டைக்கு வேறு காரணமில்லையென்பதாம்.

இலவணமென்பதனிகரம் விகாரத்தாற் றொக்கது. சுத்தமெய்ஞ்ஞானமேனிச் சோதிபாலசத்தஞ்ஞான மொத்துருவென்ற விதனானே முன்னை யிருகூற்றையு மொருவாற்றானே வலியுறுத்தவாறுமாயிற்று. தூலசித்தென்பது உயிரென்னும் பெயரானு முவமையானும் பெறுதும். அற்றேல், சிவ மதிசூக்குமசித்தென்பதும் உயிர் தூலசித்தென்பதும் எற்றாற்பெறுதுமென்பாரை நோக்கியெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது. (கூ)

அறிவிக்கவறிதலானுமழிவின்றிநிற்றலானுங்
குறிபெற்றசித்துஞ்சத்துங்கூறுவதுயிருக்கீச
னெறிநித்தமுத்தசுத்தசித்தெனநிற்பனன்றே
பிறிவிப்பன்மலங்களெல்லாம்பின்னுயிர்க்கருளினாலே.

எ-து. தன்னறிவு நிகழ்ச்சிக்கு வியஞ்சகத்தையின்றி யமையாமையால் உயிர் தூலசித்தென்பதூஉம், அவ்வுயிரின்கண்ணதாகிய மலத்தை நீக்கியறிவிக்கும் வியஞ்சகப்பொருளாகலாற் சிவந் தனக்கொரு வியஞ்சகம் வேண்டாத அதிசூக்குமசித்தென்பதூஉம், இனிது விளங்குமென்பதாம்.

இவ்வியல்பு கண்ணொளிஞாயிற்றினொளிகளின் வைத்துக் கண்டுகொள்க. சித்தியல்புபோற் சத்தியல்பினும் வேற்றுமை காட்டுவார், அழிவின்றிநிற்றலாற் சத்துங் கூறுவதென்றார். அறிவிக்கவறிதலானு மறிந்தபின் னழிவின்றி நிற்றலானுமென்றுரைக்க. அறிந்தபின்னென்

றது ஆற்றலான் வந்தது. சுத்தசித்தென்புழியுஞ் சத்தென்பது கூட்டியுரைக்கப்படும். பிறிவிப்பன்மலங்களெல்லாம் பின்னுயிர்க்கருளினாலே என்றவிதனால் வருகின்ற சூத்திரத்திற்குத் தோற்றுவாய் செய்ததூஉமாயிற்று. இவைமூன்று செய்யுளானும் முறையே உயிர்க்குச் சத்தசத்திரண்டினையு மறியுமுரிமையுண்மையும் அதற்குக் காரணமும் அஃதாண்டுளதாமாறுந் தெரித்துணர்த்திப் பாரிசேடவளவையாற் பெறப்பட்ட மூன்றுங்கூற்றுப்பொருள் வலியுறுத்தப்பட்டது. (ச)

ஏழாஞ் சூத்திர முடிந்தது.

ஆ திருவிருத்தம்—உடுஉ.

எட்டாஞ் சூத்திரம்.

மேலைச்சூத்திரத்தாற் சாதித்துப்பெறுமுரிமை தனக்கே யுண்டென்ப துணர்ந்தவுயிர்க்கு அப்பேறு தனக்கு வேண்டற்பால தென்பதூஉம், அதற்குச் சிறந்த சாதனமாவதிதுவென்பதூஉம், அது வருவாயுமுணர்ந்தன்றிச் சாதனஞ்செய்தற்கு மனவெழுச்சி செல்லாமையின், மனவெழுச்சி சேறற்பொருட்டு அவற்றை யுணர்த்துதற்கெழுந்தது எட்டாஞ்சூத்திரம்.

மன்னவன்றன்மகன்வேடரிடத்தேதங்கி
வளர்ந்தவனையறியாதுமயங்கிநிற்பப்
பின்னவனுமென்மகனீயென்றவரிற்பிரித்துப்
பெருமையொடுந்தானாக்கிப்பேணுமாபோற்
றுன்னியவைம்புலவேடர்சுழலிற்பட்டுத்
துணைவனையுமறியாதுதுயருறுந்தொல்லுயிரை
மன்னுமருட்குருவாகிவந்தவரினீக்கி
மலமகற்றித்தானாக்கிமலரடிக்கீழ்வைப்பன்.

எ-று. உயிர் தன்னிலையிற் பிறழ்ந்து ஐம்பொறிகளுட் பட்டறிவி ழந்து வருந்துமாற்றை, நித்தமுத்தசுத்தசித்தெனப்படுமவ் வீசன், குருவ டிவங்கொண் டெழுந்தருளிவந்து தவமுதிர்ச்சி நோக்கி யுணர்த்தி மீட் டுத் தொன்னிலையிற் பிறழாது வைத்து வாழ்விப்பனென்பதாம்.

இங்ஙனம் வாழ்வித்தல் ஈசனுக்குக் கடப்பாடாத லினிது விளக்கு வார், பிள்ளைமைப்பருவத்து மடமையால் வேடருட்பட்டுப் பரதந்திரனா ய்த் தன்சாதிக்குரிய பெருந்தகைமையிழந்து இழிதொழில் பயிற்றிவருந் தும் மன்னவகுமாரனுவானொருவனுக்கு அவன்றந்தை செய்யுமுதவியை யெடுத்துக்காட்டிக் கூறினார். மும்மலச்சுழலிற்பட்டு வருந்துதல் காட் சிப்புலனாதல் செல்லாமையின், அதனையொழித்துக் காட்சிப்புலனா யெ ளிதினறியப்படுவதாய ஐம்பொறிச்சுழலிற் படுதலே யீண்டெடுத்துக் கூ றினார், தூலவருந்ததிநியாயம்பற்றிச் சோபானமுறையின் வைத்துணர்த்து தல் மரபாகலின். துணைவனையுமென்னுமும்மை தன்னையறியாமையே யன்றியென இறந்தது தழீஇயது; சிறப்புமாம். மன்னுமருளென்றது ஈண்டிறப்பிறவத்தின் மேற்று. மூன்றாவது விரித்துரைக்க. என்மகனீ யென்றென உவமையுட் கூறுதலாற் பொருளினும் உணர்த்தியென்பது வருவித்துரைக்கப்பட்டது. "தவத்தினினுணர்த்த" என்றார் முதனூ லாசிரியரும். இங்ஙன முரைத்தவாற்றான் முதனூலெட்டாஞ் சூத்திரம் போல இச்செய்யுளும் நாற்கூற்றதாமாறு கண்டுகொள்க. இவற்றுட் குருவாகிவந்துணர்த்தியென்ற முதற்கூற்றுப்பொருளை ஒன்பதுசெய்யு ளான் வகுத்துக் கூறுவான் றொடங்கினார். (க)

உரைதருமிப்பசுவர்க்கமுணரின்மூன்று
முயருமிவிஞ்ஞானகலர்பிரளயாகலர்சகலர்
நிரையின்மலமலங்கன்மமலங்கன்மமாயை
நிற்குமுதலிருவர்க்குநிராதாரமாகிக்
கரையிலருட்பரன்றுவிதாசத்திநிபாதத்தாற்
கழிப்பன்மலஞ்சகலர்க்குக்கன்மவொப்பிற்
றரையிலாசான்மூர்த்தியாதாரமாகித்
தரித்தொழிப்பன்மலஞ்சதுர்த்தாசத்திநிபாதத்தால்.

எ-து. எண்ணரியவுயிர்களெல்லாம் பந்தவேறுபாட்டான் மூவகைப்படும். அவற்றுள் மும்மலங்களுமுடைய சகலவர்க்கத்திற்கு நால்வகைச்சத்திநிபாத முறைமையின் வைத்து அறிதுணர்த்தவேண்டுதலின், அவ்வுயிர்கட்கே குருவாகி வந்துணர்த்தியென மேற்கூறிய சாதாரதீக்கை செய்வது. ஒருமலமிருமலமுடைய மற்றை யிருவர்க்கத்திற்குந் தீவிரந்தீவிரதரமென்னும் இருவகைச் சத்திநிபாதத்தின் வைத்துணர்த்தவமையுமாதலின், சகலவர்க்கம்போற் குருவடிவின் மறைந்து நின்று டட்ர்க்கையானுணர்த்தப்பட் டறிதுணரவேண்டாது அவ்விருதிறத்துயிர்கட்கும் முறையே உண்ணின்று முன்னின்றுமுணர்த்துவதாகிய நிராதார தீக்கை செய்யப்படுமென்பதாம்.

இதனானே தீக்கை இருவகைத்தென்பதூஉம் அவ்விருவகைக்குமுரியா ரிவரென்பதூஉங் கூறப்பட்டன. இனி இவ்விரண்டனுள் ஈண்டெடுத்துக்கொண்ட சாதாரதீக்கையிற் படும் பாகுபாடும் அவற்றதியல்பும் வகுத்துக் கூறுதற்கெழுந்த வருஞ்செய்யுட்களென்பது. (௨)

பலவிதமாசான்பாசமோசனந்தான்பண்ணும்
படிநயனத்தருள்பரிசவாசகமானதமு
மலகில்சாத்திரயியோகமௌத்திராதி
யநேகமுளவவற்றினௌத்திரியிரண்டுதிறனா
மிலகுஞானங்கிரியையெனஞானமனத்தா
லியற்றுவதுகிரியையெழிற்குண்டமண்டலாதி
நிலவுவித்துச்செய்தல்கிரியாவதிதானின்னு
நிர்ப்பீசஞ்சபீசமெனவிரண்டாகிநிகழும்.

எ-து. அவ்வுயிர்க்கண்ணதாகிய மலபரிபாகம் பலவகைப்படுதலின், அம்மலத்தை மோசிக்குஞ் சாதாரதீக்கையு மதற்கேற்பத் திருநோக்கமுதலியனவாகப் பலவேறுவகைப்படும். அவற்றுள் ஏனைத்தீக்கைகளெல்லாந் தனக்கங்கமாகவுடைத்தாய்ச் சிறந்த ஔத்திரிதீக்கையாவது ஞானவதி கிரியாவதியென் றிருவகைப்படும். அவற்றுட் குண்டமண்டலம் அங்கி நெய் சுருக்குச்சுருவமுதலியவனைத்தும் மனத்தாற் கற்பித்துக்கொண்டு விதிப்படி யகத்தே யாகுதிமுதலிய கிரியை செய்வது ஞானவதி; அவையனைத்தும் புறத்தே நிலவக்கொண்டு புறம்பே யக்கிரியை

செய்வது கிரியாவதியெனப்படும். இங்ஙனமிருவகைப்பட்ட ஔத்திரி தீக்கைதான் இன்னும் நிர்ப்பீசஞ்சபீசமென வெவ்வேறிருவகைப்படு மென்பதாம்.

கிரியையியற்றுவதென மாறுக. ஔத்திராதியென்றதனாற் சாம்பவதீக்கை முதலியனவுந் தழுவப்பட்டன. நயனதீக்கைமுதலிய ஆறும், சுதந்திரமாய்ச் செய்யப்படுவனவும் அவுத்திரிக்கங்கமாய்ச் செய்யப்படுவனவுமென் றிருவகைப்படும். அவற்றுள் முன்னையவை ஔத்திரிக்குரியரல்லாதார்க்குச் செய்யப்படுவனவெனக்கொள்க. (ங)

பாலரொடுவாலீசர்விருத்தர்பணிமொழியார்
பலபோகத்தவர்வியாதிப்பட்டவர்க்குப்பண்ணுஞ்
சீலமதுநிர்ப்பீசஞ்சமயாசாரந்
திகழ்சுத்திசமயிபுத்திரர்க்குநித்தத்
தேனுமதிகாரத்தையியற்றித்தானு
மெழினிரதிகாரையெனநின்றிரண்டாய்விளங்குஞ்
சாலநிகழ்தேகபாதத்திளேடு
சத்தியநிர்வாணமெனச்சாற்றுங்காலே.

எ-து. அவ்விரண்டனுள் நிர்ப்பீசதீக்கையாவது, மலபரிபாகமுடையவராயுந் தீக்கைப்பின் ஒருதலையான் வழுவின்றிச் செய்யக்கடவனவாய சமயாசாரங்களை அனுட்டிக்கும் ஆற்றலறிவிலராயினார்க்கு, ஆசாரியனுவானதனையுணர்ந்து ஏனைக்கன்மங்களோடுகூடச் சமயாசாரத்தையும் ஆகுதியாற் சுத்திசெய்தொழித்து, நித்தியகன்மமாத்திரையின் ஏன்றவாறனுட்டிக்கு மதிகாரமுடையராகச் செய்வதாம்; ஆயினும் சமயாசாரங்களைச் சுத்திசெய்தொழித்தமையின் நைமித்திகத்துங் காமியத்து மதிகாரங் கொடாமையான், இது நிரதிகாரதீக்கையெனப்படும். அத்தீக்கைமூன்றனுட் சமயமும் விசேடமு மொரோவொன்றேயாம்; ஏனை நிருவாணதீக்கை தேகாந்தத்தின் முத்தியைப் பயக்கும் அசத்தியோநிருவாணமெனவும் அப்பொழுதே முத்தியைப் பயக்குஞ் சத்தியோநிருவாணமெனவும் இருவகைப்படுமென்பதாம்.

சமயாசாரசுத்தியோடு செய்யப்படும் நிருவாணதீக்கையும் அதற்கங்கமாயுஞ் சுதந்திரமாயுஞ் செய்யப்படுஞ் சமயவிசேடங்களும் நிர்ப்பீசதீக்கையெனக் கொள்க. (ச)

ஓதியுணர்ந்தொழுக்கநெறியிழுக்காநல்ல
வுத்தமர்க்குச்செய்வதுயர்பீசமிவர்தம்மை
நீதியினனித்தியநைமித்திககாமியத்தி
னிறுத்திநிரம்பதிகாரநிகழ்த்துவதுஞ்செய்து
சாதகாசாரியருமாக்கிவிடு
தருவிக்குமுலோகசிவதருமிணியென்றிரண்டா
மாதலினதிகாரையாஞ்சமயவிசேட
நிருவாணமபிடேகமிவற்றடங்குமன்றே.

எ-து. இனிச் சபீசமாவது, மலபரிபாகத்தோடு கூடக் கற்றறி வுமாற்றலும் மிக்குடையராயினோர்க்கு, ஆசாரியனவான் அஃதறிந்து சம யாசாரகன்மமாத்திர நிறுத்தி ஏனையவற்றைச் சுத்திசெய்தொழித்து நித் தியகன்முதலிய மூன்றினும் பேரதிகாரமுடையராகச் செய்வதாம்; ஆகலின் இது சாதிகாரதீக்கையெனவும் பெயர்பெறும். இத்தீக்கைப் பேறுடையார் தீக்கைவேறுபாட்டாற் சாதகருமாசாரியருமென் றிருதி றப்படுவர். இந்தச்சபீசதீக்கைதான் இல்லறமுடையார்க்குத் திரோதா னசுத்திரூப சிகாச்சேதமின்றிச் செய்வதாய உலகதருமிணியுந் துறவற முடையார்க்குத் திரோதானசுத்திரூப சிகாச்சேதத்தோடு செய்வதாகிய சிவதருமிணியுமென் றிருவகைப்படும். இவை முறையே பௌதிகதீக் கை நைட்டிகதீக்கையெனவும் பரியாயப்பெயர் பெறும். சமயவிசேட நிருவாணமபிடேகமென்னும் பேதமெல்லாம் நிர்ப்பீசஞ்சபீசமென்னும் இவ்விரண்டனு ளடங்குமென்பதாம்.

சமயாசாரசுத்தியின்றிச் செய்யும் நிருவாணதீக்கையும் அதற்கங்க மாய்ச் செய்யப்படுஞ் சமயவிசேடங்களுஞ் சபீசதீக்கையெனக் கொ ள்க. உத்தமத்திலுத்தமரென்பார், நல்லவுத்தமரென்றார். ஓதியுணர்த லும் ஒழுக்கநெறி யிழுக்காமையுமாகிய விரண்டுமுடையார் உத்தமத்தி லுத்தமரெனவே, அவ்விரண்டி னிலொன்றில்லாதார் உத்தமத்தில் மத்தி மரென்பதூஉம், இரண்டுமில்லாதார் உத்தமத்திலதமரென்பதூஉம் பெற்றாம். பெறவே, நிர்ப்பீசஞ்சபீசமென் றிருதிறப்படுஞ் சாதாரதீக் கைக்குரியார் இவ்வாறு மூத்திறப்படுவரென்பதாயிற்று. இங்ஙனங் கூறி யவாற்றால் ஞானவதி கிரியா

வதியென வகையானிரண்டும், ஞானவதி நிர்ப்பீசஞ்சபீசம் கிரியாவதி நிர்ப்பீசஞ் சபீசமென விரியாஞன்குமாயவாறு காண்க. நிர்ப்பீசஞ்சபீசமென்னும் இவற்றின் விரியாகிய சமயவிசேடமுதலியவற்றினியல்பெல்லாம் ஆகமங்களுட் காண்க. இவைமூன்றுசெய்யுளானுஞ் சாதாரதீக்கையின் வகையும் அவற்றியல்புகளுந் தொகுத்துக் கூறப்பட்டன. (ரு)

அழிவிலாக்கிரியையிறைதல்சத்திமத்தா
        றுதலத்துவாசுத்திபண்ணிமலமகற்றி
யொழிவிலாச்சிவம்பிரகாசித்தற்குஞான
        முதிப்பித்துற்பவந்துடைப்பனரனொருமூவர்க்கும்
வழுவிலாவழியாறுமந்திரங்கள்பதங்கள்
        வன்னங்கள்புவனங்கடத்துவங்கள்கலைகள்
கழிவிலாதுரைத்தமுறையொன்றினொன்றுவியாத்தி
        கருதுகலைசத்தியின்கண்சத்திசிவன்கண்ணும்.

ஏ-து. அரன், குருமூர்த்தியை யதிட்டித்துநின்று, மந்திரமுதலறுவகைப்படுமத்துவாக்களொன்றினொன்றடங்க இறுதிக்கணின்ற கலை திரோதானசத்தியினும் அது சிவத்தினு மடங்குமாறுணர்ந்து அவ்வாறடக்கி நிர்ப்பீசஞ்சபீசமெனத் தனித்தனி யிருவகைப்படுமென மேற்கூறியபோந்த ஞானவதிகிரியாவதியென்னு மிரண்டனு ளொருதீக்கையானே உத்தமத்திலுத்தமர் முதலியவம் மூவர்க்கும் அறுவகையத்துவாக்களையுஞ் சோதிக்குமுகத்தாற் பிறவிக்கேதுவாகிய மலத்தைக் கெடுத்துச் சிவம் பிரகாசித்தற்கேதுவாகிய ஞானத்தைக் கொடுக்குமென்பதாம்.

கிரியை ஆகுபெயர். ஔத்திரியிரண்டுதிறனு மிலகுஞானங்கிரியையென முதற்கணெடுத்துக்கொண்டு முடிவின்கண் அழிவிலாக்கிரியையிறைதல் சத்திமத்தானதலென முடித்தமையின், இடைக்கட் கூறப்பட்டனவெல்லாம் இவ்விரண்டற்கும் பொதுவாமாறு காண்க. சோமசம்புபத்ததி வருணபத்ததி முதலியவற்றினும் இவ்வாறே கூறப்பட்டன. இதனானே ஆசிரியன் தீக்கை செய்யுமாறு தொகுத்துக் கூறப்பட்டது. (சா)

மந்திரங்கண்முதலைந்துங்கலையைந்தின்வியாத்தி
மருவுமந்திரமிரண்டுபதங்களுலே
மூந்தகலையெழுத்தொன்றுபுவனநூற்றெட்
டவனிதத்துவமொன்றுநிவிர்த்தியயன்றெய்வம்
வந்திடுமந்திரமிரண்டுபதங்கண்மூவேழ்
வன்னங்களுலாறுபுரமைம்பத்தாறு
தந்திடுந்தத்துவங்களிருபத்துமூன்று
தரும்பிரதிட்டாகலைமாலதிதெய்வந்தானும்.

வித்தையின்மந்திரமிரண்டுபதகாலைந்து
விரவுமெழுத்தேழுபுரமிருபத்தேழு
தத்துவமுமோரேழுதங்குமதிதெய்வந்
தாவிலுருத்திரனுகுஞ்சாந்திதன்னில்
வைத்தனமந்திரமிரண்டுபதங்கள்பதினொன்று
வன்னமொருமூன்றுபுரம்பதினெட்டாகு
முத்துமமாந்தத்துவமுமொருமூன்றுகு
மூணரிலதிதேவதையுமுயரீசனுமே.

சாந்தியாதீதகலைதன்னின்மந்திரங்க
டாமூன்றுபதமொன்றக்கரங்கள்பதினாறு
வாய்ந்தபுரமூவைந்துதத்துவங்களிரண்டு
மருவுமதிதேவதையுமன்னுசதாசிவரா
மேய்ந்தமுறைமந்திரங்கள்பதினொன்றுபதங்க
ளெண்பத்தொன்றக்கரங்களைம்பத்தொன்றகு
மாய்ந்தபுரமிருநூற்றேறிருபத்துநாலா
மறிதருதத்துவமுப்பத்தாறுகலையைந்தே.

எ-து. அத்துவாக்கள் ஒன்றினொன்று வியாத்தியாய் முறையானே பஞ்சகலைகளுளடங்குமாறு யாங்ஙனமெனின்,—அசுத்தம் மிச்சிரஞ்சுத்தமென்னும் மூவகையத்துவாக்களும் ஐவகைப்பட்டுப் பஞ்சகலைகளுளடங்குமாறு சங்காரமுறையின் வைத்தெண்ணி யிவ்வாறு கண்டுகொள்கவென்பதாம்.

மந்திரமுதலியவற்றிற்குங் கலையில் வியாத்தி கூறியது பரம்பரையின் வியாப்பியமாதல்பற்றியாதலான், மேல் ஒன்றினென்று வியாத்தியென்பதனோடு முரணுமையறிக. சாந்தியாதிதகலை நீட்டும்வழி நீட்டல். இவைமூன்று செய்யுளானுந் தீக்கைசெய்தற்கண் அத்துவாக்களொன்றினென்று வியாத்தியாதலறிந்தடக்குமாறு வகுத்துக் கூறப்பட்டது. அற்றேல், இறைவனிங்ஙனங் குருமூர்த்தியை யதிட்டித்துநின்று செய்யுந் தீக்கையில் ஏனைமலசுத்திகளை யொழிந்து அத்துவசுத்தியே மிகுத்துக் கூறியது என்னையென்பாரை நோக்கி யெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது. (எ—அ°கூ)

மூன்றுதிறத்தணுக்கள்செயுங்கன்மங்கட்கு
 முன்னிலையாமூவிரண்டாமத்துவாவி
ன்றமுறையவையருத்திய றுத்துமலமுதிர்வித்
 தரும்பருவமடைதலுமேயாசானுகித்
தோன்றிநுகராதவகைமுற்செய்கன்மத்
 துகளறுத்தங்கத்துவாதொடக்கறவேசோதித்
தேன்றவுடற்கன்மமனுபவத்திலறுத்திங்
 கினிச்செய்கன்மமூலமலஞானத்தாலிடிப்பன்.

எ-து. அநாதிமறைப்பாகிய வாணவமலமும் வாதனைபற்றி நிகழுமாகாமியவினையும் ஒளிமுன்னிருள்போல இறைவனது ஞானசத்தியா லொழியற்பாலன; அவ்வாணவமலத்தை முதிர்வித்தற்பொருட்டு ஈட்டிய முறையானன்றிப் பக்குவமுறையா னுகர்விக்கப்பட் டெஞ்சிக்கிடந்த கன்மமலமும் அதற்குப் பற்றுக்கொடுத்து நிற்கும் முன்னிலையாகிய மாயேயமலமுங் கிரியாசத்தியாலொழியற்பாலன; உடம்புமுகந்துகொண்ட பிராரத்தகன்மம் அநுபவத்தாலொழியற்பாலன; இங்ஙனமாகலாற் கிரியாசத்திவிருத்தியாகிய தீக்கையால் எஞ்சிநின்ற கன்மங்களைச் சுத்திசெய்தற்பொருட்டு, அவற்றிற்குப் பற்றுக்கோடாகிய வத்துவசுத்தியே ஈண்டுக் கூறப்பட்டனவென்பதாம்.

இவ்வாறு வகுத்தோதற்பாலனவற்றை விரிவஞ்சி யொருமுடிபாக வைத்தோதினர். இரண்டும் ஒருபொருள்வினையாதற்குரிய வியைபு தோன்ற அருத்தியறுத்துத் தோன்றியறுத்தென உடன்கூறினர். ஆன்

றமுறை பக்குவமானமுறை. மலமுதிர்தலாவது தனது சத்தி தேய்தற்குரிய துணைக்காரணங்களெல்லாவற்றோடுங் கூடிப் பதனழியுஞ் செவ்வித்தாதல். உயிர் பருவமடைதலாவது அறிவித்தவாறே யறியவல்லுஞ் செவ்வித்தாதல். அரும்பருவமென்றார், எய்துதற்கருமை நோக்கி. அது வருஞ் செய்யுளிற் பெறப்படும். பருவமடைதலுமே யாசானுகித்தோன்றியென்றதனானே, பருவமடையாதார்க்குத் தீக்கை செய்தலும் அடைந்தார்க்கு அது செய்யாமையும் பழுதென்பது பெற்றாம். இதனானே அத்துவசுத்தியின் சிறப்புக் கூறப்பட்டது. உரைதருமென்பது முதலிந்துணையுங் குருவாகிவந்துணர்த்தியென்னும் முதற்கூற்றுப்பொருளை விரித்துணர்த்தியவாறு. இனி, மன்னுமருளாலுணர்த்தியென்னுமிரண்டாங் கூற்றினை இருபத்தைந்துசெய்யுளான் விரித்துணர்த்துகின்றார். (கo)

புறச்சமயநெறிநின்றுமகச்சமயம்புக்கும்
புகன்மிருதிவழியுழன்றும்புகலுமாச்சிரம
வறத்துறைகளவையடைந்துமருந்தவங்கள்புரிந்து
மருங்கலைகள்பலதெரிந்துமாரணங்கள்படித்துஞ்
சிறப்புடையபுராணங்களுணர்ந்தும்வேத
சிரப்பொருளைமிகத்தெளிந்துஞ்சென்றாற்சைவத்
திறத்தடைவரிதிற்சரியைகிரியாயோகஞ்
செலுத்தியபின்ஞானத்தாற்சிவனடியைச்சேர்வர்.

எ-து. மேற்கூறிய அரும்பருவமடைதல், இங்ஙனஞ் சோபானமுறையாற் பலபிறவிகளினு மேற்பட்டு நிகழ்ந்து முற்றுப்பெறுவதன்றி, ஒருங்கே யொருகாலத்து முற்றுப்பெறுவதன்றென்பதாம்.

சைவத்திறமென்றது சைவக்கூற்றின் முடிபாகிய சித்தாந்தசைவத்தை. சென்றாலென்பது சேறலருமை விளக்கி நின்றது. இதனானே மேற்கூறிய பருவமடையுமுறைமை கூறுமுகத்தான் மன்னுமருளென்றதன் வகையும் அவற்றிற்கு வாயிலிவையென்பதூஉம் வகுத்துக் கூறப்பட்டன. (கக)

றமுறை பக்குவமானமுறை. மலமுதிர்தலாவது தனது சத்தி தேய்தற்குரிய துணைக்காரணங்களெல்லாவற்றோடுங் கூடிப் பதனழியுஞ் செவ்வித்தாதல். உயிர் பருவமடைதலாவது அறிவித்தவாறே யறியவல்லுஞ் செவ்வித்தாதல். அரும்பருவமென்றார், எய்துதற்கருமை நோக்கி. அது வருஞ் செய்யுளிற் பெறப்படும். பருவமடைதலுமே யாசானுகித்தோன்றியென்றதனானே, பருவமடையாதார்க்குத் தீக்கை செய்தலும் அடைந்தார்க்கு அது செய்யாமையும் பழுதென்பது பெற்றாம். இதனானே அத்துவசுத்தியின் சிறப்புக் கூறப்பட்டது. உரைதருமென்பது முதலிற் துணையுங் குருவாகிவந்துணர்த்தியென்னும் முதற்கூற்றுப்பொருளை விரித்துணர்த்தியவாறு. இனி, மன்னுமருளாலுணர்த்தியென்னுமிரண்டாங் கூற்றினை இருபத்தைந்துசெய்யுளான் விரித்துணர்த்துகின்றார். (கo)

புறச்சமயநெறிநின்றுமகச்சமயம்புக்கும்
　　புகன்மிருதிவழியுழன்றும்புகலுமாச்சிரம
வறத்துறைகளவையடைந்துமருந்தவங்கள்புரிந்து
　　மருங்கலைகள்பலதெரிந்துமாரணங்கள்படித்துஞ்
சிறப்புடையபுராணங்களுணர்ந்தும்வேத
　　சிரப்பொருளைமிகத்தெளிந்துஞ்சென்றாற்சைவத்
திறத்தடைவரிதிற்சரியைகிரியாயோகஞ்
　　செலுத்தியபின்ஞானத்தாற்சிவனடியைச்சேர்வர்.

எ-து. மேற்கூறிய அரும்பருவமடைதல், இங்ஙனஞ் சோபானமுறையாற் பலபிறவிகளினு மேற்பட்டு நிகழ்ந்து முற்றுப்பெறுவதன்றி, ஒருங்கே யொருகாலத்து முற்றுப்பெறுவதன்றென்பதாம்.

சைவத்திறமென்றது சைவக்கூற்றின் முடிபாகிய சித்தாந்தசைவத்தை. சென்றாலென்பது சேறலருமை விளக்கி நின்றது. இதனானே மேற்கூறிய பருவமடையுமுறைமை கூறுமுகத்தான் மன்னுமருளென்றதன் வகையும் அவற்றிற்கு வாயிலிவையென்பதூஉம் வகுத்துக் கூறப்பட்டன. (கக)

லாங்கண்ணுள்ளானொருவன் கண்டு கூறுமதனிலக்கணத்துள் ஏகதேசமாய்க் காணப்பட்டடங்குமாறுபோல, ஏனைச்சமயநூலார் தத்தஞ் சிற்றறிவுக்குப் புலனாயவாறுபற்றி அவ்வநூல்களிற் கூறும் பொருளியல்புகளெல்லாம் முற்றுணர்வுடைய முதல்வனாற் செய்யப்பட்ட வேதாகமங்களிற் கூறும் பொருளியல்பின் ஏகதேசமாய்க் காணப்பட்டு அவற்றுளடங்கும். சிவபிரானாற் செய்யப்பட்டு அவனையே தமக்கு முதலாகக் கொண்டுரைக்குமவ்விருவகைநூலும் அவ்விறைவன் றிருவடியிலடங்குமென்பதாம். (கங)

அருமறையாகமமுதனூலனைத்துமுரைக்கையினா
னளப்பரிதாமப்பொருளையரனருளாலணுக்க
ளருவர்கள்பின்றனித்தனியேதாமறிந்தவளவிற்
றர்க்கமொடுத்தரங்களினாற்சமயஞ்சாதித்து
மிருதிபுராணங்கலைகண்மற்றுமெல்லா
மெய்ந்நூலின்வழிபுடையாமங்கம்வேதாங்கஞ்
சுருதிசிவாகமமொழியச்சொல்லுவதொன்றில்லை
சொல்லுவார்தமக்கறையோசொல்லொணாதே.

எ-று. நூலெனப்படுவனவெல்லா மொருநிகரனவாதலின்றி முதனூல் வழிநூல் சார்புநூல் பூருவபக்கநூலெனப் பலவேறுவகைப்பட்டு மேன்மேனூல்களை நோக்கிக் கீழ்க்கீழ் நூல்கண் மென்மையுடையனவாம். அவற்றுள் ஏனைச்சமயநூல்களெல்லாம், முதனூலாகிய வேதாகமப்பொருளை முழுவதுமுள்ளவாறுணரமாட்டாதார் அவற்றுட் சிலபொருளைச் சமுத்திரகலசநயம்பற்றி ஆண்டாண்டெடுத்துக்கொண்டு தத்தமறிவளவுக்கேற்பத் தொகுத்தும் விரித்துஞ் செய்த நூலாகலான் அவையெல்லாம் பூருவபக்கநூலெனப்படும். சமயநூலல்லவாகிய மிருதி புராணங் கலைகள் மற்றுமென்பதனாற்றழுவப்படும் உபாகமமுதலாயினவெல்லாம் அவ்வேதாகமப்பொருளை உள்ளவாறுணர்ந்தோர் அவற்றைப் பிறர்க்கு இனிது விளக்குதற்பொருட்டு நால்வகையாப்பினு ளொன்றான் வழிப்படுத்துச் செய்த நூலாகலான் அவை வழிநூலெனப்படும். ஏனைக் காருடந் தக்கிணமுதலிய வாகமாங்கங்களும், சிக்கை கற்பசூத்திரமுதலிய வேதாங்கங்களும், முறையே யவ்விரண்டனையு முள்ளவாறுணர்தற்குச் சார்பாய்ப் புடைபட்டு நிகழ்தலின், அவை சார்புநூலெனட்

படும். இவ்வாறன்றி வேதாகமங்களினடங்காத பொருளாயொன்றனை யெடுத்துக்கொண்டு சுதந்திரமாய்ச் செய்யுநூல் ஒன்றுமில்லை; உண்டென்று சொல்லிப் பிணங்கும் பேதைகள் என்கடவாரென்பதாம்.

சமுத்திரகலசநயம்பற்றி யெடுத்துக்கொண்டு தருதற்கும் அவர் சுதந்திரரல்லரென்பார், அரனருளாலென்றார். பிறநூறிகழ்பூர்வமென முன் வருதலின் ஈண்டு வேறுகூறாதொழிந்தார். சாதித்துத் தருவர் களெனை வியையும். ஆமென்பதனை மேலுங் கூட்டுக. ஆகமாங்கத்தை அங்கமென்றது தலைக்குறை. ஒன்றுமென்னுமும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது. அறை உத்தரம். எல்லாமருமறையாகமத்தே காணப்பட் டடங்குதலை இனிது விளக்கியவாறு. (கச)

வேதநூல்சைவநூலென்றிரண்டே நூல்கள்
வேறுரைக்குநூலிவற்றின்விரிந்தநூல்க
ளாதிநூலநாதியமலன்றருநூலிரண்டு
மாரணநூல்பொதுசைவமருஞ்சிறப்புநூலா
நீதியினுலகர்க்குஞ்சத்திநிபாதர்க்கு
நிகழ்த்தியதுநீண்மறையினொழிபொருள்வேதாந்தத்
தீதில்பொருள்கொண்டுரைக்குநூல்சைவம்பிறநூ
றிகழ்பூர்வஞ்சிவாகமங்கள்சித்தாந்தமாகும்.

எ-து. வேதஞ்சிவாகமமிரண்டும், ஏனையோர் செய்யப்படும் வழிநூல் சார்புநூல் பூருவபக்கநூல்களினொன்றாக வைத்தெண்ணுதற்கு ஒருவாற்றானு மியைபின்றி அவையனைத்திற்கும் முதனூலாகி அநாதிமுத்தனாகிய இறைவனாற் றரப்படுநூலாக, ஏனையவெல்லாம் இவையிரண்டினின்றும் விரிந்த நூல்களாகலின் இவ்விருவகைநூலுமே நூலென்று யர்த்துக் கூறப்படுவனவாம். அற்றேல், முதல்வனாற் றரப்படு முதனூலை ஒன்றாக வைத்தெண்ணாமல் இங்ஙன மிருவகைப்படுத் தெண்ணியது என்னையெனின்,—அஃதொக்கும்; முதல்வன் பெருங்கருணையாளனாகலின், உலகத்தாருய்தற்பொருட்டுஞ் சத்திநிபாதமுடையாருய்தற்பொருட்டுந் திருவுளத்திற் கருதி, பொருள் பலபடத் தோன்றுஞ் சூத்திரமும் அதனை யவ்வாறாகவொட்டாது தெளித்துரைக்கும் பாடியமும்போல, முறையே வேதமுஞ் சிவாகமமுஞ் செய்யப்பட்டனவாகலான் அவையி

ரண்டும் முறையானே பொதுநூல் சிறப்புநூலெனப்பட்டுச் சூத்திரமும் பாடியமும்போல வேறுவைத்தெண்ணப்பட்டன. இங்ஙனம் வேதத்திற் கூறுங் கருமகாண்டப்பொருள்கட்கு இன்றியமையாது வேண்டப்பட்டெஞ்சிநின்றனவாய பொருள்களையும் வேதமுடிபாய உபநிடதத்தின் சாரமாயுள்ள பொருள்களையும் வேறெடுத்துக்கொண்டினிது விளக்குவது சிவாகமமாகலான், இதனின் வேறாய வேதத்தின் பூர்வபக்கப்பொருளைச் சொல்லுமேனை நூல்களெல்லாம் பூர்வபக்கநூலெனவும் அதன் சித்தாந்தப்பொருளைச் சொல்லுவதாய சிவாகமஞ் சித்தாந்த நூலெனவுமாமென்பதாம்.

சிவாகமத்தின் சிறப்புக் கூறியவாறு. இவ்வாறன்றி யுரைப்பனவெல்லாம் போலியென்பது சொற்கிடக்கை முறையானும் மகுடாகம முதலியவற்றானு மறிக. இவை மூன்றுசெய்யுளானும் அவ்வநூல்களதியல்பு கூறுமுகத்தான் மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது. (கரு)

சித்தாந்தத்தேசிவன்றன்றிருக்கடைக்கண்சேர்த்திச்
சென்னமொன்றிலேசீவன்முத்தராக
வைத்தாண்டுமலங்கழுவிஞானவாரி
மடுத்தானந்தம்பொழிந்துவரும்பிறப்பையறுத்து
முத்தாந்தப்பாதமலர்க்கீழ்வைப்பனென்று
மொழிந்திடவுமுலகரெல்லாமூர்க்கராகிப்
பித்தாந்தப்பெரும்பிதற்றுப்பிதற்றிப்பாவப்
பெருங்குழியில்வீழ்ந்திடுவரிதுவென்னபிராந்தி.

எ-து. இத்துணைப் பெருமைத்தாகிய சித்தாந்தநெறி வீடுபேற்றிற்கு நேர்வழியென உபமன்னியன் அகத்தியன் முதலிய உயர்ந்தோரெல்லாம் வாயுசங்கிதை சிவகீதை முதலியவற்றுள் விரித்தெடுத்தோதவும், அதனைத் தெளியமாட்டாது தத்தமக்கு வேண்டியவாறெல்லாந் துரபிமானங்கொண்டு பிதற்றும்வ்வுலகத்தார் என்கடவரென்பதாம்.

ஔத்திராதியென்றாற்போல முத்தியந்தம் முத்தாந்தமென மரீஇயிற்று. பித்தாந்தம் பித்தமுடிபு; பெரும்பித்தென்பதாம். (கசா)

இறைவனுவான்ஞானமெல்லாமெல்லா
முதன்மையனுக்கிரகமெல்லாமியல்புடையானியம்பு
மறைகளாகமங்களினனறிவெல்லாந்தோற்றும்
மரபின்வழிவருவோர்க்கும்வாராதோர்க்கு
முறைமையினலின்பத்துன்பங்கொடுத்தலாலே
முதன்மையெலாமறிந்துமுயங்கிரண்டுபோகத்
திறமதனல்வினையனுக்குஞ்செய்தியாலே
சேருமனுக்கிரகமெலாங்காணுதுநாஞ்சிவற்கே.

எ-து. முற்றுணர்வு முதலிய மூன்றுஞ் சிவபிரானுக்கே யுள வென்பது மேற்கூறியவாற்றாற் பெறப்பட்ட மறையாகம மியம்புதன் முதலிய மூன்றேதுவானும் முறையே யறியக் கிடத்தலான், அங்ஙன மிம் மூன்றுகுண மியல்பாகவுடையவம் முதல்வன் செனனமொன்றி லே திருக்கடைக்கண் சேர்த்தி ஞானவாரிமடுத்தானந்தம் பொழிதற் கும் அச்செனனமொன்றிலேதானே மலங்கழுவிச் சீவன்முத்தராகவை த்தாண்டு வரும்பிறப்பை யறுத்தற்கும் பாதமலர்க்கீழ் வைத்தற்கும் வல் லவனுவானென்பதாம்.

இறைவனென்றது வல்லவனென்னுந் துணையாய் நின்றது. பல சனனங்களினு மாகாதவற்றையெல்லாம் ஒருசனனத்திலேதானே யங்ங னமாகச் செய்யுமாறு யாங்ஙனமென்பாரை நோக்கி யவ்வாசங்கை நீக்கி மேலதனை வலியுறுத்தியவாறு. இதற்குப் பிறரெல்லாம் ஓரியையின்றி த ன்மேலுங் கூறியதுகூறலென்னும் வழுப்பட வைத்துரைப்ப. இவையிர ண்டுசெய்யுளானுஞ் சைவத்திறத்தடைதற் சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (கஎ)

சன்மார்க்கஞ்சகமார்க்கஞ்சற்புத்திரமார்க்கந்
தாதமார்க்கமென்றுஞ்சங்கரனையடையு
நன்மார்க்கநாலிவைதாஞானயோக
நற்கிரியாசரியையெனநவிற்றுவதுஞ்செய்வர்
சன்மார்க்கமுத்திகள்சாலோக்கியசாமீப்பிய
சாரூப்பியசாயுச்சியமென்றுசதுர்விதமா
முன்மார்க்கஞானத்தாலெய்துமுத்தி
முடிவென்பர்மூன்றினுக்குமுத்திபதமென்பர்.

எ-து. அங்ஙனஞ் சைவத்திறத்தடைந்தார் சிவனடியைச் சேர்தற்குரிய நெறி தாதமார்க்கமுதலிய நான்குவகைப்படுதலின், அவையே சரியைமுதலிய பெயரான் வழங்கப்படும். அவற்றிற்குப் பயன் முறையே சாலோகமுதலிய அபரமுத்தியுஞ் சாயுச்சியமாகிய பரமுத்தியுமாமென்பதாம்.

சாலோக்கியமுதலியவற்றிற்குப் பொருள் வருகின்ற செய்யுட்கணுன்கினும் ஆசிரியர்தாமே மொழிபெயர்த்துரைக்கின்றவாற்றானறிக. இதனனே, சைவத்திறத்தடைந்தாரාற் செலுத்தப்படுஞ் சரியைமுதலிய நான்கும் முத்திநெறியாதற்கட்படும் பேதமும் அவற்றின் பயனுங் கூறப்பட்டன. (கஅ)

தாதமார்க்கஞ்சாற்றிற்சங்கரன்றன்கோயிற்
றலமலகிட்டிலகுதிருமெழுக்குஞ்சாத்திப்
போதுகளுங்கொய்துபூந்தார்மாலைகண்ணி
புனிதற்குப்பலசமைத்துப்புகழ்ந்துபாடித்
தீதிறிருவிளக்கிட்டுத்திருநந்தவனமுஞ்
செய்துதிருவேடங்கண்டாலடியேன்செய்வ
தியாதுபணியீரென்றுபணிந்தவர்தம்பணியு
மியற்றுவதிச்சரியைசெய்வோரீசனுலகிருப்பர்.

எ-து. புறத்தொழின்மாத்திரையானே உருவத்திருமேனியை நோக்கிச் செய்யும் வழிபாடு சரியையெனப்படுமென்பதாம். (கசு)

புத்திரமார்க்கம்புகலிற்புதியவிரைப்போது
புகையொளிமஞ்சனமமுதுமுதல்கொண்டைந்து
சுத்திசெய்தாசனமூர்த்திமூர்த்திமானுஞ்
சோதியையும்பாவித்தாவாகித்துச்சுத்த
பத்தியினலருச்சித்துப்பரவிப்போற்றிப்
பரிவினெடுமெரியில்வருகாரியமும்பண்ணி
நித்தலுமிக்கிரியையினையியற்றுவோர்க
ளின்மலன்றனருகிருப்பர்நினையுங்காலே.

எ-து. அங்ஙனஞ் சைவத்திறத்தடைந்தார் சிவனடியைச் சேர்தற்குரிய நெறி தாதமார்க்கமுதலிய நான்குவகைப்படுதலின், அவையே சரியைமுதலிய பெயரான் வழங்கப்படும். அவற்றிற்குப் பயன் முறையே சாலோகமுதலிய அபரமுத்தியுஞ் சாயுச்சியமாகிய பரமுத்தியுமாமென்பதாம்.

சாலோக்கியமுதலியவற்றிற்குப் பொருள் வருகின்ற செய்யுட்கணுங்கினும் ஆசிரியர்தாமே மொழிபெயர்த்துரைக்கின்றவாற்றுணர்க. இதனானே, சைவத்திறத்தடைந்தாரால் செலுத்தப்படுஞ் சரியைமுதலிய நான்கும் முத்திநெறியாதற்கட்படும் பேதமும் அவற்றின் பயனுங் கூறப்பட்டன. (கஅ)

தாதமார்க்கஞ்சாற்றிற்சங்கரன்றன்கோயிற்
றலமலகிட்டிலகுதிருமெழுக்குஞ்சாத்திப்
போதுகளுங்கொய்துபூந்தார்மாலைகண்ணி
புனிதற்குப்பலசமைத்துப்புகழ்ந்துபாடித்
தீதிறிருவிளக்கிட்டுத்திருநந்தவனமுஞ்
செய்துதிருவேடங்கண்டாலடியேன்செய்வ
தியாதுபணியீரென்றுபணிந்தவர்தம்பணியு
மியற்றுவதிச்சரியைசெய்வோரீசனுலகிருப்பர்.

எ-து. புறத்தொழின்மாத்திரையானே உருவத்திருமேனியை நோக்கிச் செய்யும் வழிபாடு சரியையெனப்படுமென்பதாம். (கசு)

புத்திரமார்க்கம்புகலிற்புதியவிரைப்போது
புகையொளிமஞ்சனமமுதுமுதல்கொண்டைந்து
சுத்திசெய்தாசனமூர்த்திமூர்த்திமானுஞ்
சோதியையும்பாவித்தாவாகித்துச்சுத்த
பத்தியினலருச்சித்துப்பரவிப்போற்றிப்
பரிவினொடுமெரியில்வருகாரியமும்பண்ணி
நித்தலுமிக்கிரியையினையியற்றுவோர்க
ணின்மலன்றனருகிருப்பர்கினையுங்காலே.

அவ்வழிபாடிவையென்பது முன்னர் வருத்துக் கூறப்படும். ஈண்டு வேதமென்றது வேதஞ்சிவாகமமென்னு மிரண்டினுமுள்ள கருமகாண்டத்தை. சிவாகமமும் வேதமென வழங்கப்படும். கீழுள்ளவற்றைக் கீழெனக் கண்டு கழித்தாலன்றி மேலுள்ளன பயன்படாவென்பார், கீழாகவென்றார். கழித்தென்பது சொல்லெச்சம். பதிபசுபாசந் தெரித்தலாவது அம்மூன்றுபொருளையுந் தடத்தலக்கணத்தின் வைத்து வருத்துணர்த்துதல். பரசிவனைக் காட்டலாவது, அம்மூன்றனுட் பதிப்பொருள் ஏனைப்பாசபசுக்களுக்கு மேலாதலினிது விளங்கச் சொரூபலக்கணத்தின் வைத்துணர்த்துதல். ஈண்டு ஞானமென்றது ஞானசாத்திரத்தின் மேற்று. தெரித்துக்காட்டு ஞானநூலெனவே, ஞானகாண்டமெல்லாந் நூலாருந்ததிநியாயம்பற்றி இங்ஙனமிருபகுதிப்பட நிகழுமென்பதாயிற்று. நாடுதல் சிந்தித்தல். நாடியெனவே, நாடுதற்கு வேண்டப்படும் ஓதல்கேட்டல்களும் உடன்கொள்ளப்படும். பின்மார்க்கசிவன் வினைத்தொகை. பின்னுதல் அத்துவிதமா யியைதல். நாடாவண்ணம் பின்னிய சிவனென்றுரைக்க. மார்க்கம் இடைப்பிறவரல். சன்மார்க்கமாவதுணர்ந்து கழித்து நாடியுடனும்பெற்றியென வினைமுடிபுசெய்க. மேல் இச்சரியை யிக்கிரியையென்றாற்போல ஈண்டும் இஞ்ஞானப்பெருமையெனச் சுட்டு வருவித்துரைக்க. இவை நான்குசெய்யுளானும் மேலெடுத்துக்கொண்ட சரியைமுதலிய நான்கிற்குமிலக்கணங் கூறப்பட்டது. (உஉ)

ஞானநூறனையோதலோதுவித்த
　　னற்பொருளைக்கேட்பித்தறான்கேட்டனன்றா
வீனமிலாப்பொருளதனைச்சிந்தித்தலைந்து
　　மிறைவனடியடைவிக்குமெழின்ஞானபூசை
யூனமிலாக்கன்மங்கடபஞ்செபங்கடியான
　　மொன்றுக்கொன்றுயருமிவையூட்டுவதுபோக
மானவையான்மேலானஞானத்தாலரனை
　　யருச்சிப்பர்வீடெய்தவறிந்தோரெல்லாம்.

எ-து. சிவதருமோத்தரத்திற் கூறியவாறே ஒன்றற்கொன்றேற்றமாகிய கன்மவேள்வி தவவேள்வி செபவேள்வி தியானவேள்வி ஞானவேள்வியென்னு மைந்தனுள், முன்னையநான்கும் போகத்தையூட்டுவன

யாக, ஓதன்முதலிவகைப்பட்ட ஞானவேள்வியொன்றுமே வீடுபேற்றைத் தருவதாகலான் அஃதுணர்ந்தோரா லங்ஙனமைவகை ஞானவேள்வியே வேட்கற்பாற்றென்பதாம்.

தெளிதற்கும் நிட்டைக்கும் நூல் வேண்டாமையின் நூலானுகற்பாலனவாய வினையைந்துமே ஈண்டு வேள்வியென்றெடுத்துக்கொள்ளப்பட்டன. நற்பொருளைத்தான்கேட்டல் கேட்பித்தலெனக் கேட்டற்குப்பின் வைத்தோதாமையான், ஈண்டுக் கேட்பித்தலென்றது, ஆசிரியனை வழிபட்டுத் தான் கேட்டலின்றியும் ஓதவுமோதுவிக்கவும் பெற்று நூலின்கணதிகாரமுடையராயினோர் அந்நூற்பொருளைத் தமது மதிநுட்பத்தாலுணர்ந்து தம்மாலோதுவிக்கப்பட்டார்க்கு உரைத்தலையென்பது பெற்றாம். கேட்டற்குப் பின்னர்த்தாகிய வினைக் கேட்பித்தல், பிறர்க்குரையிடத்தே நூற்கலப்பானுமென்பவாகலிற் சிந்தித்தற்பயத்ததாய் அதனுளடங்குதலின், வேறுவைத்தெண்ண வேண்டாவாயிற்று. அற்றாகவினன்றே வருஞ் செய்யுளிற் கேட்டற்குப்பின் சிந்தித்தலே கூறியொழிந்ததூஉமென்க. (உஅ)

கேட்டலுடன்சிந்தித்தறெளிதனிட்டை
கிளத்தலெனவீரிரண்டாங்கிளக்கின்ஞானம்
வீட்டையடைந்திடுவர்நிட்டைமேவினோர்கண்
மேவாதுநப்பினவர்மேலாயபதங்கட்
கீட்டியபுண்ணியநாதராகியின்ப
மினிதுநுகர்ந்தரனருளாலிந்தப்பார்மே
னாட்டியநற்குலத்தினில்வந்தவதரித்துக்குருவான்
ஞானநிட்டையடைந்தடைவர்நாதன்றாளே.

எ-து. மேற்கூறிய ஞானவேள்வியைந்தனுள் முன்னையமூன்றினும் ஆசிரியனறிவுறுக்கு முன்மைஞானம் நிகழாமையின், உண்மை ஞானமெனப்படுவன வினைக் கேட்டல்சிந்தித்தல்களுஞ் சிந்தித்தனைப் பின்னர்த் தெளிதலுந் தெளிந்தவாறே யதன்பினிட்டை கூடுதலுமென்னு நான்கேயாம். இம்முறையே வந்து நிட்டைபொருந்தினோர் வீட்டினைத் தலைப்படுவர். இந்நான்கினுண் மேவுதலின்றித் தீக்கையி லத்துவசுத்தி பண்ணப்பட்டு ஓதலோதுவித்தல் 'கேட்பித்தன் மாத்திரையினி

ன்று தப்பினவர், பதமுத்திகளின் வைகி நீங்கியதுணையானே ஆசிரியன் மாட்டுக் கேட்டன்முதலிய நெறியா னிட்டையினைத் தலைக்கூடி வீடுபே றெய்துவரென்பதாம்.

ஓதன்முதலிய மூன்றினின்றார்க்குங் கேட்டன்முதலிய ஆசிரியனை யின்றி யமையாதென்பது உணர்த்துதற்பொருட்டு, இந்தப்பார்மே னட்டி யநற் குலத்தினில்வந் தவதரித்தென்றதுணையேயாகலின் அதுவே நிய தமன்றெனக்கொள்க, சரியைமுதலியவற்றி னின்றாரும் அங்குநாதனே முன்னிற்கி னணுகுவர்நற் றாளேயென வருஞ் செய்யுளிற் கூறப்படுத லின். இனி மேவாது தப்பினவரென்பதற்குக் கேட்டன்முதலிய மூன் றினின்று தப்பினவரென்றுரைப்பாருமுளர். கேட்டபின்னர்க் கேட்க வேண்டாமையானும், சிந்தித்தபின் நூல் வேண்டாமையானும், தெளிந் தவழி நிட்டைமேவுதற்கு இடையீடின்மையானும், கேட்டன்முதலிய வற்றினின்றார் சுத்ததத்துவபுவனங்களின் அபரமுத்தராக வைகியவா றே பரமுத்தியைத் தலைப்படுவதன்றி மீளுதலின்மையானும், அவர்க ளைச் சரியைமுதலியவற்றி னின்றாரோடொப்ப வைத்து அங்ஙனமுரை த்தல் சிறிதுமேலாமையானும், மேலைச்செய்யுளோ டியைபுபடாமையா னும், அவருரைப்பனவெல்லாம் போலியென்றொழிக. இவையிரண்டு செய்யுளானும் மேற்கூறிய ஞானமாவது இத்துணைப்பகுதித்தென்ப தூஉம் அவற்றுட் பொதுச்சிறப்பாமாறும் அவற்றிற்குரிய பயன்வேறு பாடுமுணர்த்தியவாறு. (உ௪)

தானமியாகந்தீர்த்தமாச்சிரமந்தவங்கள்
சாந்திவிரதங்கன்மயோகங்கள்சரித்தோ
ரீனமிலாச்சுவர்க்கம்பெற்றிமைப்பளவின்மீள்வ
ரீசனியோகக்கிரியாசரியையினினின்றோ
ரூனமிலாமுத்திபதம்பெற்றுலகமெல்லா
மொடுங்கும்போதரன்முனிலாதொழியினுற்பவித்து
ஞானநெறியடைந்தடைவர்சிவனையங்கு
நாதனேமுன்னிற்கினணுகுவர்நற்றாளே.

எ-து. மேலேமேலே போயும் மீளுதற்கேதுவாகிய பசுபுண்ணி யம்போலன்றி, மேம்பட்ட சரியைமுதலிய சிவபுண்ணியங்களை விதிவழி

யனுட்டித்தோரும், மேவாது தப்பினவரோடொப்பத் தத்தமக்குரிய பத முத்திகளினெடுங்காலம் வைகி முடிவின்க ணெவ்வாற்றானும் ஞானநெறியைத் தலைப்பட்டே வீடெய்துவரென்பதாம்.

இதனானே சரியைமுதலியவற்றிற்குப் பயன் மேற்கூறிய சாலோகமுதலிய பதமுத்திமாத்திரையேபோலுமென்னு மாசங்கையை நீக்கிய தூஉமாயிற்று. (உரு)

சிவஞானச்செயலுடையோர்கையிற்றானந்
    திலமளவேசெய்திடினுநிலமலைபோற்றிகழ்ந்து
பவமாயக்கடலினழுந்தார்தவகையெடுத்துப்
    பரபோகந்துய்ப்பித்துப்பாசத்தையறுக்கத்
தவமாரும்பிறப்பொன்றிற்சாரப்பண்ணிச்
    சரியைகிரியாயோகந்தன்னினுஞ்சாராமே
நவமாகுந்தத்துவஞானத்தைநல்கி
    நாதனடிக்கமலங்களைணுகுவிக்குந்தானே.

எ-து. விதிவழியின்றிப் பத்திவழியினின்று பதமுத்தியைப் பெற்றோரும் முடிவின்கண் ஞானநெறியைத் தலைப்பட்டே வீடெய்துவரென்பதாம்.

பத்திநெறியினின்றோர்க்குப் பக்குவமிகுதிப்பாட்டாற் சரியைகிரியாயோகம் எளிதிற் கைகூடி முற்றப்பெறுவனவன்றி ஏனோர்க்குப்போலக் காலநீட்டிப்பும் அருமையுமுடையனவல்லவென்பார், சரியைகிரியா யோகந் தன்னினுஞ்சாராமேயென்றாராகலின், சரியை கிரியாயோகஞ் செலுத்தியபின் ஞானத்தாற் சிவனடியைச்சேர்வரென மேற்கூறிய சோபானமுறையோடு முரணாமையறிக. இவைநான்கு செய்யுளானும் ஐவகைவேள்வி யாற்றினோர் பெறும் பயனும் சரியைமுதலியவற்றிற் சரித்தோர் பெறும் பயனும் சிவஞானிகட்குச்செய்யுந் தானப்பெருமை கூறுமுகத்தாற் பத்திநெறியினின்றோர் பெறும் பயனும் உணர்த்துமுகத்தானே, எந்நெறியினின்றோர்க்கும் வீடுபேறெய்துதற்கண் ஞானநெறியாகிய சன்மார்க்கம் இன்றியமையாச் சிறப்பிற்றென்பது கூறப்பட்டது. ()

ஞானத்தால்வீடென்றேநான்மறைகள்புராண
நல்லவாகமஞ்சொல்லவல்லவாமென்னு
மூனத்தாரென்கடவரஞ்ஞானத்தா
லுறுவதுதான்பந்தமுயர்மெய்ஞ்ஞானந்தா
ஞனத்தாலதுபோவதலர்கதிர்முன்னிருள்போ
லஞ்ஞானம்விடப்பந்தமறுமுத்தியாகு
மீனத்தார்ஞானங்களல்லாஞான
மிறைவனடிஞானமேஞானமென்பர்.

எ-து. மேற்கூறியவாற்றால் ஏனையவெல்லா ஞானத்தைப் பயப்பிக்கும் ஞானமொன்றே வீடுபேற்றிற்குச் சிறந்த காரணமாவதென்பது வேதமுதலிய பிரமாணநூல்கட்கெல்லாந் துணிபாகவும், அவற்றோடு பிணங்கி வீடுபேற்றிற்குத் தீக்கைமாத்திரையே யமையும் ஐவகை வேள்விமுதலிய கன்மங்களேயமையும் பத்திநெறிமாத்திரையே யமையுமென்று இவ்வாறு பிதற்றும் பேதைநீரார் ஒருவாற்றானுந் தெருட்டற்பாலரல்லரெனவும், ஞானமல்லாதனவெல்லா மஞ்ஞானமாகலின் அவ்வஞ்ஞானப்பகுதிகளாற் பந்தமுறுதலின்றி வீடுபேறடைதல் கூடாதெனவும், அவ்வஞ்ஞானப்பகுதிகளெல்லாம் ஒளிமுன்னிருள்போல ஞானத்தின் முன்னர்ச் சத்திகெட்டொழியும் அவையொழியவே அவற்றானாய பந்த நீங்கும் அது நீங்கவே முத்திநிலை கைகூடுமாகலான் ஞானமொன்றே முத்திக்குச் சிறந்தகாரணமெனவும், ஞானத்துள்ளுந் தார்க்கிகர் சாங்கியர் மாயாவாதிமுதலியோர் கூறும் ஞானங்களெல்லாம் பாசஞானபசுஞானங்களாகலான் அவையும் பந்தமுறுத்துவனவேயன்றி வீடெய்துவிக்கமாட்டாமையின் அவற்றின் வேறாய திருவடிஞானமொன்றே அப்பெற்றித்தாகிய ஞானமாவதெனவுங் கூறுவர் அந்நூல்களி னுண்மையுணர்ந்தோரென்பதாம்.

ஏகாரமிரண்டும் பிரிநிலைக்கண் வந்தன. சொல்லவுமெனச் சிறப்பும்மை விரித்துரைக்க. தானிரண்டும் அசை. ஆனத்தால் ஆனவதனாலென்க. ஆனவென்பதனுளகரமும் அத்தனென்பதனுளன்சாரியையுந் தொடைநோக்கி விகாரத்தாற் றொக்கன; "பெற்றத்தாற் பெற்றபயன்" என்றாற்போல. ஆதல் உண்டாதல். இதனானே, பிறவெல்லாம் வீடுபேற்றிற்குச் சிறந்தகாரணமல்லவாதல் இனிது விளக்கி மேலது வலி

யுறுத்தப்பட்டது. இத்துணையும் ஞானத்தினியல்பும் அதன் பயனும் பொதுவகையாற் கூறி, இனிச் சிறப்புவகையாற் கூறுகின்றார். (உஎ)

சூரியகாந்தக்கல்லினிடத்தேசெய்ய
சுடர்தோன்றியிடச்சோதிதோன்றுமாபோ
லாரியனுமாசான்வந்தருளாற்றோன்ற
வடிஞானமான்மாவிற்றோன்றுந்தோன்றத்
தூரியனுஞ்சிவன்றோன்றுந்தானுந்தோன்றுந்
தொல்லுலகமெல்லாந்தன்னுள்ளேதோன்று
நேரியனுய்ப்பரியனுமாயுயிர்க்குயிராயெங்கு
நின்றநிலையெல்லாமுன்னிகழ்ந்துதோன்றும்.

எ-று. தனது கிரணத்தோடுந் தோன்று ஞாயிற்றின் சந்நிதிமாத்திரையானே சூரியகாந்தக்கல்லின்கண் ணெருப்பு விளங்கித் தோன்றுமாறுபோல, கேட்பித்தலோடுந் தோன்றுமாசிரியன் சந்நிதிமாத்திரையானே மாணாக்கன்மாட்டு, மேல் ஈரிரண்டாங்கிளக்கின்ஞானமென்றவற்றுள் முந்திய ஞானமாகிய கேட்டலறிவு விளங்கித் தோன்றும்; அது தோன்றவே, பதிமுதலிய முப்பொருளும் அவை யொன்றினொன்று வியாபகவியாப்பியங்களாமாறும் நிருவிகற்பமாய்த் தோன்றுமென்பதாம்.

அருளானென்புழி ஆன் உடனிகழ்ச்சிப்பொருட்கண் வந்தது; "தூங்குகையா னோங்குநடைய" என்றாற்போல. ஈண்டு அருளென்றது ஏற்புழிக்கோடலாற் கேட்பித்தலையுணர்த்திற்று. ஆசிரியன் நூற்பொருளுரைக்கும்வழி ஆசிரியன்ஞானமே மாணாக்கன்மாட்டுச் சென்று பற்றுவதுபோலுமென்னு மாசங்கை யறுத்தற்பொருட்டுத் தோன்றத்தோன்றுமென்றார். உவமை கூறியதுமது. சடத்துக்கன்றிச் சித்துக்குச் சங்கிரமங் கூடாதென்பது சிவாகமநூற்றுணிபென்க. அணுவோரண்டமாம்படி நேரியனாகலால் உயிர்க்குயிராதலும் அண்டமோரணுவாம்படி பரியனுமாதலால் எங்குநிற்றலும் பெறப்படுமென்பார், நேரியனாய்ப்பரியனுமாயுயிர்க்குயிராயெங்கு நின்றநிலையென்றார். முன்னிகழ்ந்தென்பதனை யாண்டுங் கூட்டுக. முன்னிகழுந் தோற்றமாவது சவிகற்பத்துக்கு முன்னாக நிகழும் நிருவிகற்பத்தோற்றம். இதனானே கேட்டலாமாறும் அதன்கணிகழுமனுபவமுங் கூறப்பட்டன. (உஅ)

மிக்கதொருபக்குவத்தின்மிகுசத்திநிபாத
மேவுதலுஞானம்விளைந்தோர்குருவினருளாற்
புக்கனுட்டித்தேநிட்டைபுரிந்துளோர்கள்
பூதலத்திற்புகழ்சீவன்முத்தராகித்
தக்கபிரியாப்பிரியமின்றியோட்டிற்
றபனியத்திற்சமபுத்திபண்ணிச்சங்கரனே
டொக்கவுறைந்திவரவனையவனிவரைவிடாதே
யுடந்தையாய்ச்சிவன்றோற்றமொன்றுமேகாண்பர்.

எ-து. பக்குவமுதிர்ச்சியானுலாஞ்சத்திநிபாத மேவப்பெற்றார்க்கு அக்கேட்டலறிவு மந்தமாதலின்றி முதிர்ந்து முறுக விளையும்; அப்பொழுது தம்மாசாரியராதல் தம்மோடொருசாலை மாணுக்கராய்த் தம்மின் மூத்தாருளொருவராதல் சிந்திப்பிக்கப்பெறுமந் நூற்பொருளின் கண்ணே கருத்தொருங்கி நுழைந்து முன்னேடுபின் மலைவற ஏதுதிருட்டாந்தமுதலியவற்றாற் சிந்தித்து நிட்டைகூடுதற்கண் வேட்கை மிக்குடையராகப்பெற்றார், சிந்தித்தற்கருமமே மேற்கொண்டு மற்றொன்றினும் பற்றொன்றின்றிச் சீவன்மூத்தரோடொத்துப் பேரறிவாகிய சிவமுஞ் சிற்றறிவாகிய தாமும் ஞாயிற்றினொளியுங் கண்ணொளியும்போலத்துவிதமாய் நிற்றலான், ஆண்டுத் தாமுளராத லறியப்பெறுது சிவத்தோற்றமொன்றே காணப்பெற்று நிருவிகற்பஞ்சவிகற்பமென்னுமிரண்டிற்கு மிடைநிலத்தே நிற்பரென்பதாம்.

மிக்கதொருபக்குவத்தின் மிகுசத்திநிபாத மேவுதலுஞானம் விளைந்தெனவே, அஃதங்ஙன மேவாதவழி அக்கேட்டலறிவு முறுகுதலின்றியஃகி நிகழுமென்பதாயிற்று. விளைந்தவழியென்பது விளைந்தெனத்திரிந்தது. ஓர்குருவெனப் பொதுப்படக் கூறினர், ஒருசாலை மாணுக்கராய்த் தம்மின் மூத்தாரையுந் தழுவுதற்கு. புரிதல் விரும்புதல் சீவன்முத்தராகியென்புழி ஆக்கச்சொல் உவமப்பொருள் குறித்து நின்றது; "ஆள்வாரிலிமாடாவேனே" என்றாற்போல. உடந்தையாயுறைந்து காண்பரென்றது, மழைபெய்து குளநிறைந்ததென்றாற்போலக் காரணகாரியப்பொருட்டாய் நின்றது. உம்மை சிறப்பு. ஏகாரம் பிரிநிலை. அடைபவர்சிவமேயாகு மதுவன்றித்தோன்றுமென்ற கடனதென் என்பதும் இந்நிலையெனக் கொள்க. இதனானே சிந்தித்தலாமாறு மதன்கணிகழு மனுபவமுங் கூறப்பட்டன. (உகூ)

அறியாமையறிவகற்றியறிவினுள்ளே
யறிவுதனையருளினுனறியாதேயறிந்து
குறியாதேகுறித்தந்தக்கரணங்களோடுங்
கூடாதேவாடாதேகுழைந்திருப்பையாயிற்
பிறியாதசிவன்றானேபிறிந்துதோன்றிப்
பிரபஞ்சபேதமெலாந்தானாய்த்தோன்றி
நெறியாலேயிவையெல்லாமல்லவாகி
நின்றென்றுந்தோன்றிடுவனிராதாரனாயே.

எ-து. ஆசிரியன் றிருவருளா லிருவகைப்பாசங்களு நீங்கிக் கேட்குமுறையிற் கேட்டுச் சிந்திக்கு முறையிற் சிந்தித்துப் பின்னன்பு செய்தடங்கி நிற்கப் பெறுவார்க்கு, முதல்வனியல்பு கேட்டற் காலத்துப் பொருட்டன்மைபற்றிப் பேதமாய்த் தோன்றிச் சிந்தித்தற்காலத்துக் கலப்புப்பற்றி யபேதமாய்த் தோன்றித் தெளிந்தபின் இவ்விரண்டுமின்றி நேரியனும் பரியனுமாயதோர் முறைமைபற்றி எவற்றினு மொற்றித்து நின்றே ஒன்றினும் பற்றிலனாய் வேறு தோன்றுமென்பதாம்.

நின்று நிராதாரனாய்த் தோன்றிடுவனெனக் கூட்டுக. தெளிதலாமாறு மதன்பயனு மினிது விளங்குதற்பொருட்டு மேற்கூறிப்போந்தவற்றையும் அனுவதித்து உடன்கூறினார். கூடாதே வாடாதேயெனவீண்டுக் கூறவே, ஏனைக் கேட்டல்சிந்தித்தல்களி னெரோவழிக் கூடுதலும் வாடுதலு நிகழுமென்பதாயிற்று, அற்றாகலினன்றே ஆண்டிவ்வாறினிது விளங்கப்பெறாதாயிற்றென்பது. இருத்தலருமை நோக்கி இருப்பையாயினென்றார். இதனானே தெளிதலாமாறு மதன்கணிகழுமனுபவமுங் கூறப்பட்டன. (௬0)

புண்ணியமேனோக்குவிக்கும்பாவங்கீழ்நூக்கும்
புண்ணியனைப்பூசித்தபுண்ணியத்தினாலே
நண்ணியஞானத்தினாலிரண்டினையுமறுத்து
ஞாலமொடுகீழ்மேலுநண்ணாணுகி
யெண்ணுமிகலோகத்தேமுத்திபெறுமிவன்றா
னெங்கெழிலென்ஞாயிறெமக்கென்றுகுறைவின்றிக்
கண்ணுதறனிறைவதனிற்கலந்துகாயங்
கழிந்தக்காலெங்குமாய்க்கருதரன்போனிற்பன்.

எ-து. வியாபகமாகியவுயிர் அவ்வியல்பிழந்து கீழுமேலுமேகதேசப்பட்டுச் சேறற்குக் காரணம், அங்ஙனஞ்சென் றவ்வப்பய னுகரச்செய்யு மிருவினைத்தளையேயாகலின், அத்தளையிரண்டனையும் ஞானநூலோதன்முதற் சிந்தித்தலீறாகிய ஞானபூசையின் பயனாய் நிகழ்ந்த தெளிதலுணர்வெனப்படும் அரத்தான் அறுக்கப்பெற்றார்க்கு, காரணமின்மையிற் காரியமாகிய ஏகதேசச்செலவு மின்றாயொழியும்; அஃதொழியவே, அவர் கரணங்களின் வயத்தராதலின்றி மேலங்ஙனந் தோன்றிய விறைவனது வியாபகத்தைத் தலைப்பட்டு ஒருவாற்றானுங் குறைவின்றி இம்மையே சீவன்முத்தராகி, மாசு நீங்கியவழி ஆடையின்வெண்மை ஆடைமுழுதும் விளங்கினாற்போல, இங்குளிவாங்குங்கலம்போலுழல்வதாகிய விவ்வுடம்பு நீங்கப்பெறும் பராமுத்திநிலையிற் றமது வியாபகமெங்கணும் அறிவு விளங்கப்பெற்று முதல்வனோடொத்து நிற்பரென்பதாம்.

சிவசமமாதற்குரிய சாதாரண தன்மியாவதிஃதென்பார், எங்குமாயென்றார். தெளிந்தார்க்குக் கண்ணுதற னிறைவதனிற் கலத்தற்கணிடையீடின்மை யினிது விளக்குவார், இடையீடாவன வினைவயென்பதூஉம் அவை கழிந்தவாறு முடன் கூறினார். கண்ணுதற னிறைவதனிற் கலந்தார்க்குப் பண்டை யேகதேசவுணர்வு தூர்ந்து போதலின், ஏகதேசவுடம்பி னிகழு மின்பத்துன்பத்திற்கு ஏதுவாகிய வுற்பாதமுதலியவற்றை நோக்கி வரக்கடவதோர் கவலையின்மையின், எங்கெழிலென்ஞாயிறெமக்கென்று குறைவின்றி நிற்பாராயினாரென்பது. "தனக்குவமை யில்லாதான் றாள்சேர்ந்தார்க் கல்லான்—மனக்கவலை மாற்ற லரிது" என வெதிர்மறைமுகத்தாற் கூறியது மிதுபற்றியென்க. கலந்து முத்தி பெறுமிவனென விசையும். இதனானே நிட்டையாமாறுமதன் பயனுங் கூறப்பட்டன. (௩௧)

ஞாலமதின்ஞானநிட்டையுடையோருக்கு
நன்மையொடுதீமையிலைநாடுவதொன்றில்லை
சீலமிலைதவமில்லைவிரதமொடாச்சிரமச்
செயலில்லைதியானமிலைசித்தமலமில்லை
கோலமிலைபுலனில்லைகரணமில்லை
குணமில்லைகுறியில்லைகுலமுமில்லை
பாலருடனுன்மத்தர்பிசாசர்குணமருவிப்
பாடலினோடாடலிவைபயின்றிடினும்பயில்வர்.

எ-று. இந்தநிட்டையுடையார்க்கு விதித்தன செய்தலும் விலக்கியன வொழிதலும் வேண்டாம், அவர் செய்தனவெல்லாந் தவமாமென்பதாம்.

பாலர்குணம் அறவொழிதற்கும், உன்மத்தர்குணம் ஒருகாற்செய்தொருகாலொழிதற்கும், பிசாசர்குணஞ் செயலிழப்பினின்று செய்தற்கு முவமையாயின. இவ்வாறன்றி, மேலுணவு தேடாமை முதலியவற்றிற்கு அம்மூன்றுமுவமையாயின வென்பாருமுளர். இச்செய்யுளினெடுத்துக்கொண்ட பொருளோடியையின்மையானும், "பாலருன்மத்தர் பிசாசரிலெனவு—முறங்கினேன்கை வெறும்பாக்கெனவுந்—தானேதவிராதாகல்" எனப் பிறண்டுந் தவிர்தன்மாத்திரைக்கே அவற்றை யெடுத்துக்காட்டியவாற்றானும், அஃதிண்டைக்கேலாமை யறிக. பாடலினொடாடலிவைபயிறல் பரமானந்தமேலீடு நோக்கி நிகழ்வதென்க. (கஉ)

தேசமிடங்காலந்திக்காசனங்களின்றிச்
செய்வதொன்றுபோற்செய்யாச்செயலதனைச்செய்தங்
கூசல்படுமனமின்றியுலாவணிற்ற
லுறக்கமுணர்வுண்டிபட்டினியிருத்தல்கிடத்தன்
மாசதனிற்றூய்மையினின்வறுமைவாழ்வின்
வருத்தத்திற்றிருத்தத்தின்மைதுனத்திற்சினத்தி
னுசையினின்வெறுப்பினிவையல்லாதுமெல்லா
மடைந்தாலுஞானிகடாமரனடியையகலார்.

எ-று. விகாரமுறுதற்கேதுவாகத் தம்முண் மாறுபட்ட தொழில் பலவற்றையுஞ் செய்தாராயினும், அவைபற்றியவர் சிறிதும் விகாரமுறுவாரல்லர்; உண்மையானோக்குவார்க்கு அவர் செய்யுஞ் செயல் வேறுகலானென்பதாம்.

செய்யாச்செயலதனைச் செய்தற்கு வேறொரு நியதியும் வேண்டாமென்பார், தேசமிடங்காலந் திக்காசனங்களின்றியென்றார். இன்றிச்செய்வதெனவும் அடைந்தாலூசல்படு மனமின்றியெனவு மியையும். அடைந்தாலுமென்னுமும்மை சிறப்பின்கண் வந்தது; "உவரிதோன்றிவாழ் தொழிலவாயினு மயிலைநீஞ்சுவையுப்பின்" என்றாற்போல. இவையிரண்டு செய்யுளானும் நிட்டைமேவினோர்களதாசாரங் கூறப்பட்டது. (கங)

இங்கிலைதானில்லையேயெல்லாமீச்
னிடத்தினினுமீசனெல்லாவிடத்தினினுநின்ற
வங்கிலையையறிந்தந்தக்கரணங்களடக்கி
யறிவதொருகுறிகுருவினருளினாலறிந்து
மன்னுசிவன்றனையடைந்துநின்றவன்றனாலே
மருவுபசுகரணங்கள்சிவகரணமாகத்
துன்னியசாக்கிரமதனிற்றுரியாதீதந்
தோன்றமுயல்சிவானுபவஞ்சுவானுபூதிகமாம்.

எ-து. இங்ஙனங் கூறிய முறையானே, அசம்புறமென்னுமை லெங்கணு மேகநிலையாய்க் கண்டு இறைநிறைவி லழுந்துவதாகிய நிட்டை மேவுத லரிதாய்ப் பண்டைப் பயிற்சிவயத்தாற் சுட்டுணர்வுபற்றிப் பிரபஞ்சங் காட்சிப்பட வருமாயின் அதனைக் காணும்பொழுதே இறைவ னதற்குள்ளாயும் புறமாயுநிற்குநிலையுமுடன்கண்டு, அவ்வாறண்டத்தினிற் குநிலை அறிதலரிதாயிற் பிண்டத்தினிற்குநிலையு மொன்றின்வைத்தறிந்து அதுவாயிலாகப் புகுந்தாதல் அவ்வியல்பைத் தலைப்பட்டறிந்து ஆண்டுக் காணுங் கரணங்களெல்லாம் பேரின்பமாகப் பேணி, இவ்வாறு கருவிக ளோடுந் தொழிற்பட்டு நிற்பதாகிய சகலசாக்கிரத்திற்றானே கருவியொ ன்றனோடுங் கூடாது தொழிலிறந்து நிற்கும் நின்மலதுரியாதீதநிலை கை கூடும்படி முயல்வார், சிவானுபவந் தமதாகக்கொண்டு அனுபவிக்கப்பெ றுவாரென்பதாம்.

அங்கிலையையறிந்தென்றது அண்டத்தின் வைத்தறிதலையெனவும், அறிவதொருகுறி குருவினாலறிந்தென்றது அவ்வறிவிற்கேதுவாய்ப் பிண்டத்தின் வைத்தறிதலையெனவுமுணர்க. சிவன் ஆகுபெயர். அக ரச்சுட்டு வருவித்துரைக்க. முயலென்பது முன்னிலையேவல். சிவா னுபவஞ் சுவானுபூதிகமென்புழித் தொக்குநின்ற வாருருபு முறையே செயப்படுபொருண்மைக்கண்ணும் வினைமுதற்பொருண்மைக்கண்ணும் வந்த காரகம்; அமிழ்தவுண்டி கடவுளருண்டியென்றாற்போல. இதனா னே அந்நிட்டை மேவப்பெறாதார்க்கு அது பெறுமுபாயங் கூறப்ப ட்டது. (கூச)

சாக்கிரத்தேயதீதத்தைப்புரிந்தவர்களுலகிற்
சருவசங்கநிவிர்த்திவந்ததபோதனர்களிவர்கள்
பாக்கியத்தைப்பகர்வதுவெனிம்மையிலேயுயிரின்
பற்றறுத்துப்பரத்தையடைபராவுசிவரன்றே
வாக்குமுடிகவித்தரசாண்டவர்களரிவையரோ
டனுபவித்தங்கிருந்திடினுமகப்பற்றற்றிருப்பர்
நோக்கியிதுபுரியாதோர்புறப்பற்றற்றாலு
நுழைவர்பிறப்பினின்வினைகளுங்கிடாவே.

ஏ-து. இங்ஙனம் பசுகரணஞ் சிவகரணமாகத் துன்னிய சாக்கிரத்தினின்றுகொண்டுதானே கரணங் கடந்தவதீதத்தைப் புரிந்தார், கருவிகளினீங்கி நிட்டைமேவினேரோ டொப்பச் சிறந்தாரேயாவர்; அவ்வுண்மையறிந்தார் உண்டுடுத்துப் பூசி முடித்துச் செய்யுந் தொழிலொப்புமையேபற்றி யவரை உலகத்தாரோடு வைத்தெண்ணற்கவென்பதாம்.

பராவுதல் சஞ்சரித்தல். இதனானே யங்ஙன முயன்றாரது பெருமை கூறப்பட்டது. ஞானவதிகாரப்பட்டமைபற்றி யீண்டுக் கேட்டலுடன்வைத்து ஒருவாற்றாற் றெருக்கோதிய இன்னோரன்னவையெல்லாம் வருகின்ற சூத்திரங்களான் விரித்துக் கூறப்படும். புறச்சமயநெறியென்பதுமுதல் விருத்தினையும் இரண்டாங்கூற்றைத் தெரித்துணர்த்தியவாறு. (௩௫)

கருவிகழிந்தாற்காணரொன்றுமெனிற்காணர்
காணாதார்கன்னிகைதான்காமரதங்காணள்
மருவியிருவரும்புணரவந்தவின்பம்
வாயினாற்பேசரிதுமணந்தவர்தாமுணர்வ
ருருவினுயிர்வடிவதுவுமுணர்ந்திலைகாண்சிவனை
யுணராதாருணர்வினலுணர்வதுகற்பனைகா
ணருள்பெறினவ்விருவரையுமறிவிறந்தங்கறிவ
ரறியாரேற்பிறப்பும்விடாதாணவமுமறாதே.

ஏ-து. இருவரும் புணர வந்த வின்பம் பேசரிதாயினும் மணந்தவர்தாமுணர்வர், அக்காமரசங் கன்னிகை காணள்; அதுபோல அருள்

பெறிலவ் விருவரையுமறிவிறந்தங்கறிவர், காணமாட்டாதவபக்குவ ரத னைக் காணார்தாமேயாகலான் அவருக்கு உணர்த்தும் வாயிலில்லை. இது நிற்க. பன்னிறங்களான் மயங்கித் தன்னொளியிழந்த படிகம்போல உருவான் மயங்கியே யான்மசொரூப முணரப்பெற்றிலர்; அதனையுணராதார் அப்பெற்றித்தாகிய வுருவுணர்வால் அவ்வான்மாவுக் குள்ளாகிய சிவனையு மறிவாமென்றல் பாவகமாத்திரையேயாகலாற் கருவியறிவிறந்து நின்று அருளானறியப்பெறுதார்க்கு ஏகதேசமாகிய கருவியுள்ளளவு மேகதேசக்காட்சி நீங்காமையாற் பிறவியொழியாது; பிறவிக்கு மூலமாகிய வாணவமலமும் பற்றறக் கழியாதென்பதாம்.

இஃது எடுத்துக்காட்டுவமை. ஈண்டுருவென்றது கலையாதிமண்ணந்தமாகிய கருவிக்கூட்டத்தை. இன் ஏதுப்பொருட்கண் வந்தவை ந்தாமுருபு. அது பகுதிப்பொருள் விகுதி. உணராதார் சிவனையுணர் வதென வியையும். உயர்வுசிறப்பும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது. உணராதாரென்றது சிவசங்கிராந்தவாதிகளை நோக்கிக் கூறியது. காணிரண்டுங் கட்டுரைக்கண் வந்த வசைநிலை. இதனானே பசுகரணங்கள் சிவகரணமாகத் துன்னிய சாக்கிரத்தைப் பெற்றார் அதன்மேலுங் கரணங் கடந்த வதீதத்தைப் புரிதற்கு அறிவு செல்லுமாறு யாங்ஙனமென்னுஞ் சிவசங்கிராந்தவாதிகளை மறுக்குமுகத்தால், துன்னியவைம்புலவேடர் சுழலிற்பட்டுத் துணைவனையுமறியாது துயருறுந்தொல்லுயிர் என்ற மூன்றாங்கூறு வலியுறுத்தப்பட்டது. (நகூ)

பன்னிறங்களவைகாட்டும்படிகம்போலுள்ளம்
பலபுலன்கணிறங்காட்டும்பரிசுபார்த்திட்
டின்னிறங்களென்னிறமன்றென்றுதன்ற
னெழினிறங்கண்டருளிலின்னிறத்தின்வேறாய்ப்
பொய்ந்நிறவைம்புலனிறங்கள்பொய்யெனமெய்கண்டான்
பொருந்திடுவன்சிவத்திறேடும்போதான்பின்னை
முன்னிறைநீர்சிறைமுறியமுடுகியோடி
முந்நீர்சேர்ந்தந்நீராய்ப்பின்னீங்காமுறைபோல்.

எ-து. தன்னையடுத்த பன்னிறங்களினியல்பே தன்மாட்டுக்காட்டி நிற்கும் பொதுவியல்புடைய படிகம்போல, ஆன்மாவுந் தன்றோற் சாரப்பட்ட கருவிகளினியல்பே தன்மாட்டுக் காட்டி நிற்கும். தனது

பொதுவியல்பை முன்னர்ச் சிந்தித்தறிந்துகொண்டு, பின்னர் அப்படி கவொளி யவற்றின் வேறுளதாயினுற்போல, தனது சிறப்பியல்பு இவற்றின் வேறுயுண்டென்பது முணர்ந்து, பின்னங்ஙனம் பொதுவியல்பையே தன்னியல்பாகச் செய்துநிற்குமக் கருவிஞானம் பொதுவியல் பேயாயொழியும்படி தன்னியல்பு விளங்குதற்கு ஏதுவாகிய வுண்மையுணர்ந்தானத் தன்னியல்பின் விளங்கித் தோன்றுஞ் சிவத்தையுறுவன்; மீளவக்கருவிக்கூட்டத்திற் செல்வானல்லன், சிறைப்பட்டநீர் முறிந்தவழிக் கடலிற் சென்றடங்கி மீளாதவாறுபோலுமென்பதாம்.

கருவிகள் அப்பெற்றியவாயவழி அவற்றை நீங்கி யருள்பெறுமாறு யாங்ஙனமென்று நோதலுறுவார்க்கு உபாயங் கூறியவாறு. சேர்தற்கு இடையீடின்மை விளக்குவார், முடுகியோடியென்முர். (கூஎ)

எங்குந்தானென்னினுமெய்தவேண்டா
வெங்குமிலனென்னின்வேறிறையுமல்ல
னங்கஞ்சேருயிர்போல்வனென்னினங்கத்
தவயவங்கள்கண்போலக்காணுவான்மா
விங்குநாமியம்புந்தத்துவங்களின்வைத்தறிவ
திறைஞானந்தந்துதாளீதல்சுடரிழந்த
துங்கவிழிச்சோதியுமுட்சோதியும்பெற்றுற்போற்
சோதிக்குட்சோதியாய்த்தோன்றிடுவன்காணே.

எ-து. உயிர் கரணங்களெல்லாஞ் சிவமயமேயெனின் வேற்றுமையின்மையாற் கருவிவழிச் செல்லுஞ் சகலநிலையைக் கைவிட்டுத் திருவடியைத் தலைக்கூட வேண்டாமையானும், அதுபற்றி யெல்லாஞ் சிவமாதலில்லையெனின் எவற்றினும் வியாபகமாயுடனின்று செலுத்துவதாகிய வவன திறைமைக்கு இழுக்காய் முடியுமாகலானும், இருவகையுமின்றிக் கலப்பினு லுடம்பின்க ணுயிர்போல ஒப்பநிற்பனென்பது பெறப்படுமாகலான், உடம்பின்கணுளவாகிய வைந்திந்திரியங்களினும் உயிர் ஒப்ப நிற்பினும் ஏனை யிந்திரியங்களுன்கும் ஒளியாலவ்வான்ம போதத்தோடும் விரவிச் சேய்மைக்கண்ணதாகிய விடயத்தையும் வியாபித்தறியுங் கண்ணிந்திரியம்போல வியாபித்தறியமாட்டாவாய்த் தம்மாட்டு வந்த விடயங்களை நின்றுங்குகின்று இயைந்தறிவனவேயாமன்றே, அது

போலவான்மாவினுந் தத்துவங்களினும் வைத்துப் பார்த்து வேற்றுமை யறிந்துகொள்ளப்படுமாகலான், அப்பெற்றித்தாகிய வுயிர் அப்பெற்றித்தாகிய கருவிஞானத்தைக் கைவிட்டு இறைஞானந்தந்து திருவடிகளை யீயப்பெறுதல், ஒளியிழந்த கண் மாசு நீங்கியவழித் தன்னொளியையுந் தனக்கு உள்ளொளியாய் நின்று செலுத்துமான்மபோதத்தையும் ஒருங்கே பெற்றாற்போலுமாகலின், அவ்வழி யிறைவன் ஆன்மாவி னறிவுக் கறிவாய்த் தோன்றுவானன்றி ஏகதேசமாகிய வேனைக் கருவியறிவுக்கு னறிவாய்த் தோன்றுவானல்லனென்பதாம்.

இறைவ னொப்ப நிற்பினும் ஏகதேசப்பொருள் ஏகதேசப்பொருளே வியாபகப்பொருள் வியாபகப்பொருளேயென்பார், உவமையெடுத்துக்காட்டி ஆன்மாவினும் நாமியம்புந்தத்துவங்களினும் இங்குவைத்தறிவதென்றார். நாமென்னுமுளப்பாட்டுத்தன்மை "நாமரையாமத்தென்னோ வந்துவைகி நயந்ததுவே" என்றாற்போல ஈண்டிழித்தற்குறிப்புத் தோன்ற முன்னிலைக்கண் வந்தது. அறிவதென்றது வியங்கோள், "கொள்ளப்படாதுமறப்பது" என்பதுபோல. இங்கென்பது உவமவுருபு தோன்ற நின்றது. ஈதல் ஆகுபெயர். இழந்தவென்னும் அன்பெறுத வகரவீற்றுப் பலவறிசொல் விழிகளையுணர்த்திப் பெற்றாற்போலென்னும் பயனிலைகொண்டது. மாசுநீக்கந் தோன்றத் துங்கவிழிச்சோதியென்றார். யாண்டுமொப்ப நிற்குஞ் சிவத்தினொடும் பொருந்தினவன் மீளினும் அதுபற்றி யிழுக்கென்னையென்னுஞ் சிவாத்துவிதசைவரை நோக்கி ஒப்பநிற்கும்வழியும் வேற்றுமை யுண்டென்பது உவமைமுகத்தானினிது விளக்கிப் போதான்பின்னையென்றதனை வலியுறுத்தியவாறு. (கஅ)

பூகிபடுகுட்டத்திற்கல்லினைவிட்டெறியப்
படும்பொழுதுநீங்கியதுவிடும்பொழுதிற்பரக்கு
மாசுபடுமலமாயையருங்கன்மமனைத்து
மரனடியையுணரும்போதகலும்பின்னணுகு
நேசமொடுந்திருவடிக்கீழ்நீங்காதேதூங்கு
நினைவுடையோர்நின்றிடுவர்நிலையதுவேயாகி
யாசையொடுமங்குமிங்குமாகியலமருவோ
ரரும்பாசமறுக்கும்வகையருளின்வழியுரைப்பாம்.

எ-து. சிவத்தைப் பொருந்தியவன் ஒரோவழிக் கருவிகளின் மீள வருமாயின் அது நீர்ப்பாசிபோல அற்றம் பார்த்து வந்து தலைப்படும் வாதனைபற்றி நிகழ்வதாகலின், அவ்வாதனை முன்னர்க் கூறப்படுமுபாயத்தைக் கடைப்பிடித்துச் செய்து நீக்கிக்கோடற்பாற்றென்பதாம்.

இவை மூன்றுசெய்யுளானும் அவரினீக்கி மலமகற்றித் தானாக்கி மலரடிக்கீழ்வைப்பனென்ற நாலாங்கூற்றுப் பொருள் வலியுறுத்தப் பட்டது. (௩௬)

எட்டாஞ் சூத்திர முடிந்தது.

ஆ திருவிருத்தம்—உ௬௬.

ஒன்பதாஞ் சூத்திரம்.

மேலைச் சூத்திரத்தாற் பேறுமுதலியவற்றை யுணர்ந்தானுக்கு அப்பேறு பயப்பதாகிய சாதனஞ்செய்யுமாறு வகுத்துக் கூறுதற்கெழுந்தது ஒன்பதாஞ்சூத்திரம்.

பாசஞானத்தாலும்பசுஞானத்தாலும்
பார்ப்பரியபரம்பரனைப்பதிஞானத்தாலே
நேசமொடுமுள்ளத்தேநாடிப்பாத
நீழற்கீழ்கில்லாதேநீங்கிப்போதி
லாசைதருமுலகமெலாமலகைத்தேராமென்
றறிந்தகலவந்நிலையேயாகும்பின்னு
மோசைதருமஞ்செழுத்தைவிதிப்படியுச்சரிக்க
வுள்ளத்தேபுகுந்தளிப்பனூனமெலாமோட.

எ-து. மேற்கூறியவாற்றால் ஏனையிருவகைஞானங்களானுமெய்துதற்கரியனாகிய பரம்பரனை அவனது திருவடிஞானமொன்றானே தன்னறிவின்கண் வைத்தாராய்ந்து நேசமொடும் திருவடிக்கீழ் நீங்காதேநாங்கப் பெறுதவழிப் பற்றுச் செய்தற்கேதுவாகிய எத்திறப்பட்ட

பிரபஞ்சமும் நின்றுழி நில்லாது பெயருங் கானற்றேரினியல்பினவா கக் கண்டு கழிப்பவே, அத்திருவடிஞானம் விளங்கி யந்நிலை கைகூடப் பெறும். அதன்பின்னு மவ்வாறு பாசத்தையொருவி ஞானத்தைப் பெற்று ஞேயத்தைக் கண்ட காட்சி யொரோவழி வாதனைபற்றிச் சலி யாமைப்பொருட்டு, அப்பொருள் பயக்குந் திருவஞ்செழுத்தை யவ்விதி ப்படி யறிந்து உச்சரிக்கவென்பதாம்.

ஈண்டு ஊனமென்றது வாதனாமலத்தை. நில்லாதே நீங்கிப் போதி னெனவே, அவ்வாறு நிற்றலு மனுவாதமுகத்தா னீண்டு விதிக்கப்பட்ட தாயிற்று. ஆகவே இச்செய்யுள் முதனூலொன்பதாஞ் சூத்திரம் போல முக்கூற்றதாயவாறு கண்டுகொள்க. (க)

வேதசாத்திரமிருதிபுராணகலைஞானம்
விரும்பசபைவைகரியாதித்திறங்கண்மேலா
நாதமுடிவானவெல்லாம்பாசஞான
நணுகியான்மாவிவைகீழ்நாடலாலே
காதலினான்பிரமமென்னுஞானங்
கருதுபசுஞானமிவனுடலிற்கட்டுண்
டோதியுணர்ந்தொன்றொன்றாவுணர்ந்திடலாற்பசுவா
மொன்றாகச்சிவனியல்பினுணர்ந்திடுவன்காணே.

எ-து. மேற்கூறிப்போந்த மூவகைஞானங்களுட் பாசஞானமா வது நால்வகைவாக்கின் பகுதியவாகிய வேதமுதலிய சொற்பிரபஞ்ச மும் நிலமுதனாதமீறாகிய பொருட்பிரபஞ்சமுமென்னு மிவைபற்றி நிக ழு மேகதேசஞானமனைத்துமாமெனவும், ஏனைப்பசுஞானமாவது இவ ற்றைப் பொருந்திய வான்மா இவையனைத்துந் தன்கீழ் வியாப்பியமெ ன்றறிந்து நீங்கித் தானவற்றிற்கு மேற்படுதலான் அங்ஙனமதுபற்றி நிகழ்வதோர் செருக்கால் அநாதிமுத்தனைப்போல முத்தனாகிய யானுமவ்வாறு பிரமமாவேனெனச் சடிதியின் மதிக்க வருவதோர் சிவசமவா தஞானமெனவு முணர்கவென்பதாம்.

ஞானவேற்றுமை தெரித்துக் கூறியவாறு. அற்றேல், அறிந்து நீங்குதலின் வேற்றுமை யின்மையாற் சமப்பிரமமென்றற் கிழுக்கென்

னையென்னு மாசங்கை நீக்குதற்பொருட்டு அநாதிமுத்தனோடு ஆதிமுத்தனிடை யறிந்து நீங்குதலின் வேற்றுமை பெரிதாதல் காட்டுவார், இவனுடலிற்கட்டுண் டோதியுணர்ந் தொன்றொன்றா வுணர்ந்திடலாற் பசுவா மொன்றாகச் சிவனியல்பி னுணர்ந்திடுவன்காணே யென்றார். பசுத்துவ நீங்கியவழியு மவ்வாறு மதித்தல் பசுத்துவவாதனைபற்றியாகலானது பசுஞானமேயாமென்பது. நான்பிரமமென்னுஞானம் ஏகான்மவாதம்பற்றி நிகழுஞானமெனினுமாம். நாடலாலெனவும் உணர்ந்திடலாலெனவும் உணர்ந்திடுவனெனவுங் காரியத்தைக் காரணமாக வுபசரித்தார். நாதமுடிவானவெல்லாமென்றது மது. நணுகியவென்னும் பெயரெச்சத்தகரம் விகாரத்தாற் றொக்கது; "தருவரியன்பு" என்றாற்போல. ஒன்றாகச் சிவனியல்பி னுணர்ந்திடுவன்காணேயென்றதனாற் பதிஞானத்தியல்பு இதுவென்பதூஉம் பெறப்பட்டது. அஃதங்ஙனமாக வைகரியாதித்திறங்களெல்லாம் பாசஞானமெனக் கழிப்பின், வைகரியா இத்திறத்துட்பட்ட ஞானநூற்றனையோத லோதுவித்தன்முதலியன ஞானபூசையென மேற்கூறியது போலியாய் முடியும்போலுமெனின்,—முடியாது; பதிஞானம் விளங்குதற்கு ஏதுவாமுகத்தாற் பயன் படுதலுடைமையின். (௨)

கரணங்கள்கெடவிருக்கைமுத்தியாமென்னிற்
  கதியாகுஞ்சினைமுட்டைகருமரத்தினுயிர்கள்
மரணங்கொண்டிடவுறங்கிமயங்கிமூர்ச்சிக்க
  வாயுத்தம்பனைபண்ணவல்விடத்தையடையச்
சரணங்கள்புகுநிழல்போற்றனையடையுஞ்சமாதி
  தவிராதுமலமிதுவும்பசுஞானமாகு
மரணங்களெரித்தவன்றனடியையறிவிறந்தங்
  கறிந்திடர்செறிந்ததுகளகற்றிடீரே.

எ-து. அங்ஙனம் நான்பிரமமென நிகழுஞானமேயன்றி ஆன்மா விவைகீழ்நாடி நீங்குதன்மாத்திரையே முத்தியாதலமையுமென வதற்கு முன்னாக நிகழும் பாடாணவாதஞானமும், சேய்மைக்கட் சென்ற வொருவனிழல் உச்சிப்போதின்க ணங்ஙனஞ் சேறலொழிந்து அவனடியுள் வந்தொடுங்கினாற்போலக் கரணங்களிற் சென்ற தன்னறிவு பக்குவம் வந்துழி யங்ஙனஞ் சேறலொழிந்து தன்மாட்டு வந்தொன்றி நிரா

தாரமாய் நிற்குமதுவே முத்தியாத லமையுமெனப் பாடாணவாதஞான த்தின் பின்னாக நிகழும் பேதவாதஞானமுமென்னு மிவையும் பசுஞானமாம், இவ்வாறு நிகழும் பசுஞானங்களுக்கேதுவாகிய பசுத்துவவாதனை இவற்றைக் கைவிட்டுச் சிவஞானத்தாற் சிவனையுந் தம்மையு மறியப்பெற்றார்க்கன்றி நீங்காதென்பதாம்.

இதுவும் உம்மை இறந்தது தழீஇயிற்று. கதியாகுமென்றது செயவென்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சங்களோடு தனித்தனி சென்றியையும். சினைமுட்டை கருமரத்தினுயிர்கண் மருவவென்றுரைக்க. மருவவென்பது சொல்லெச்சம். முத்தியாமென்னி லென்பதனைத் தனையடையுஞ்சமாதி யென்பதனோடுங் கூட்டுக. ஞாயிற்றைக் காணப்பெறுதார்க்கு இருணீங்காதவாறுபோலத் தனையடையுஞ் சமாதி முத்தியென்பார் சிவனையறியப்பெறாமையி னவர்க்கு மலந் தவிராதாயிற்றென்பது. கதியாகுமெனவுந் தவிராதுமலமெனவும் ஈண்டுக் கூறியது, மேலைச்செய்யுளின் உணர்ந்திடலாற் பசுவா மொன்றாகச் சிவனியல்பி னுணர்ந்திடுவனென்றாற்போல ஆசங்கை நீக்கி அவை பசுஞானமாதலை வலியுறுத்தற்பொருட்டு. (௩)

சிவனையவன்றிருவடிஞானத்தாற்சேரச்
  செப்புவதுசெயல்வாக்குச்சிந்தையெல்லா
மவனையணுகாவென்றுமாதலானு
  மவனடியவ்வொளிஞானமாதலானு
மிவனுமியான்றுவக்குதிரமிறைச்சிமேதை
  யென்புமச்சைசுக்கிலமோவிந்திரியக்கொத்தோ
வவமகலவெனையறியேனெனுமையமகல
  வடிகாட்டியான்மாவைக்காட்டலானும்.

எ-து. ஈண்டுக் கூறிப்போந்த ஞானங்களுள் முப்பொறிமுதலியனபற்றி யேகதேசமாய் நிகழுஞ் சுட்டுணர்வாகிய பாசஞானத்திற்கும், தற்சொரூபமே யறியமாட்டாது பலதலைப்பட்டையுற்று நிற்பதாகிய பசுஞானத்திற்கும், தானே தற்பிரகாசமும் பரப்பிரகாசமுமா யெல்லாப் பொருளையு மினிது விளக்குவதாகிய பதிஞானம்போல, விளக்கு

மாற்றல் செல்லாமையால் அப்பெற்றித்தாகிய பதிஞானமொன்றுனே பதிப்பொருளை யங்ஙனமறியற்பாற்றென மேற்கொண்டதென்பதாம்.

சிவஞானத்தாலன்றி யறியப்படாமைக்கு ஏதுக்காட்டியவாறு. (ச)

கண்டிடுங்கண்டனைக்காணுகரணங்காணு
கரணங்கடமைக்காணுவுயிருங்காணு
வுண்டியமருயிர்தானுந்தன்னைக்காணு
துயிர்க்குயிராமொருவனையுங்காணுதாகுங்
கண்டசிவன்றனைக்காட்டியுயிருங்காட்டிக்
கண்ணுகிக்கரணங்கள்காணுமலிற்பன்
கொண்டரனையுளத்திற்கண்டடிகூடிற்பாசங்
கூடாதுகூடிடினுங்குறித்தடியினிறுத்தே.

எ-று. பாசபசுஞானங்கள் பரப்பிரகாசமாய் நிற்பினுந் தற்பிரகாசமாய் நிற்றல் செல்லாதென்பது கண்மேல்வைத் தறியக் கிடத்தலானும், ஏனைப்பதிஞானத்திற்குத் தற்பிரகாசமாய் நிற்றலுஞ் செல்லுமென்பது தானவ்விரண்டற்குங் காட்டாய்த் தனக்கொரு காட்டு வேண்டாது நிற்றல்பற்றி யறியப்படுதலானும், சிவனை அவன்றிருவடிஞானத்தாற் சேறலே பொருத்தமுடைத்தென்பதாம்.

மேலதற்குத் தரிசனங் காட்டியவாறு. காணுதென்னுந் துவ்வீறு விகாரத்தாற் றொக்கது. கண்டிடுமென்பதனைக் கரணங்களென்பதனோ டுங் கூட்டுக. கண்டிடுதல் ஈண்டுப் பரப்பிரகாசமாதன் மேற்று. உண்டியமர்தனு மது. எடுத்துக்காட்டுவமை. தனைக்காட்டி யுயிருங்காட்டிக் கண்டசிவனென வியையும். காட்டிக்கண்டசிவனென்றது அனுவாதம். கண்ணுகியென்பது காட்டாகியென்றவாறு; சொன்னசிவன் கண்ணு வென்றாற்போல. கரணங்களாற் காணுமலென மூன்றுவது விரித்து ரைக்க. கரணங்களெனவும் உயிரெனவும் சிவனெனவும் அவ்வப்பொ ருண்மேல் வைத்து உபசரித்தார். இரண்டாங்கூற்றுக்குத் தோற்றுவாய் செய்வார், பாசங்கூடாது கூடிடினுங் குறித்தடியி னிறுத்தேயென்றார். இவை நான்குசெய்யுளானும் முதற்கூற்றின் பொருள் விளக்கப்பட் டது. (ரு)

குறித்தடியினின்றட்ட குணமெட்டுச்சித்தி
கோகனதன்முதல்வாழ்வுகுலவுபதமெல்லாம்
வெறுத்துநெறியறுவகையுமேலொடுகீழடங்க
வெறும்பொயெனநினைந்திருக்கமேலொடுகீழில்லா
னிறுத்துவதோர்குணமில்லான்றன்னையொருவர்க்கு
நினைப்பரியானென்றுமிலானேர்படவந்துள்ளே
பொறுப்பரியபேரன்பையருளியதன்வழியே
புகுந்திடுவனெங்குமிலாப்போகத்தைப்புரிந்தே.

எ-து. குருவினருளாலறிவதொரு குறியின்க ணுறைத்துநின்று கொண்டு, காலாக்கினி புவனமுத லநாசிருதபுவனமீறுயுள்ள எவ்வகைப் பட்ட புவனமும் இதற்குமுன் னனுபவித்துக் கழித்தமையிற் கான்ற சோறெனக்கண் டருவருத்துவிட்டு, அறுவகையத்துவாவுட்பட்ட மூவ கைப்பிரபஞ்சமுங் காரணரூபத்திற் சிறிதுங் காணப்படாமையாற் பித்தி கைவடிவங் காண்பார்க்குக் காணப்படாதா யதன்கண் மறைந்த சித்திர வடிவம்போல முழுப்பொய்யெனக் கண்டு அவ்வாறு கண்ட காட்சி சலி யாதிருக்கப்பெறின், அப்பிரபஞ்சத்திற்கு விலக்கணமான ஞானசொரூ பம் ஆண்டினிது விளங்கித் தோன்றும்; தோன்றவே, வறியார்க்கு நிதி வாய்த்துழிப்போல அதன்கட் பெருங்காதன் மீதூரும்; அது மீதூரவே "இன்பி னினிதென்ற லின்றுண்டே லின்றுண்டா-மன்பினிலையேயது" வாகலான் அவ்வன்பின்வழியே பேரின்பமயமாய்ப்புகுந்து உயிரின்கண் விளங்கித் தோன்றும் அந்தஞானத்திற்கு முதலாகிய ஞேயமென்பதாம்.

அட்டகுண மெட்டுச்சித்தி கோகனதனென்றது பைசாசபதத்தி னட்டமாசித்தியை நோக்கி எண்மடங்கேற்றமாகிய வட்டசித்தியுடைய பிரமபதமெனவதன் பெருமை கூறியவாறு. கோகனதன் ஆகுபெயர். ஒற்றுமிகாமை வடநூன்முடிபு. வாழ்வுகுலவுபதம் திப்பியமகளிரும் அதிவிசித்திரமாகிய மாடமுமாளிகையு முதலிய போக்கியப்பொருட் சிறப்புக்களா னழகுபெற்ற பதம். ஒற்றுமைபற்றிக் குணங் குணியாக வுபசரிக்கப்பட்டது. இதனானே ஆசைதருமுலகமெலா மலகைத்தே ரா மென்றறிந்தகலுமாறும் அந்நிலையேயாமாறும் வகுத்துணர்த்தி இர ண்டாங்கூறு வலியுறுத்தப்பட்டது. (கூ)

கண்டவிவையல்லேனானென்றகன்றுகாணாக்
கழிபரமுநானல்லேனெனக்கருதிக்கசிந்த
தொண்டினொடுமுளத்தவன்றானின்றகலப்பாலே
சோகமெனப்பாவிக்கத்தோன்றுவன்வேறின்றி
விண்டகலுமலங்களெல்லாங்கருடதியானத்தால்
விடமொழியுமதுபோலவிமலதையுமடையும்
பண்டைமறைகளுமதுநானானேனென்று
பாவிக்கச்சொல்லுவதிப்பாவகத்தைக்காணே.

எ-து. உடம்பே நானென்றும் அது நீங்கியவழிப் பிரமம் நானென்றும் இங்ஙனம் விபரீதமாகவுணர்கின்ற உயிராவது, சுட்டுணர்வுட்பட்டவப் பாசமுமன்று சுட்டுணர் விறந்துநின்றவப் பதிப்பொருளுமன்று இரண்டற்கும் வேறெனக் கண்டு, வேறாகிய பாசத்தை மேற்கூறியவாற்றா லொருவி, ஏனைப்பதிப்பொருள் வேறாயினும் வியாப்பியவியாபகபாவகத்தாற் கண்ணொளியும் ஞாயிற்றினொளியும்போல வேற்றுமை சிறிதுந் தோன்றாதவாறு ஒற்றித்து நிற்றற்குரிய தனது தொண்டினையும் இறைவன் கலப்பினையும் நோக்கி நின்று, கருடோகம்பாவனைபோலச் சிவோகம்பாவனை யொருவன் செய்யப்பெறுமாயின், அக்கருடனம் மாந்திரிகனுக்கு வேறாதலின்றி யத்துவிதமாய்த் தோன்றி விடத்தை நீக்கித் தெளிவுசெய்யுமாறுபோல, சிவனுமிவனில் வேறாதலின்றி அத்துவிதமாய்த் தோன்றி மலங்களை நீக்கிச் சுத்தனாகச் செய்வன்; வேதாந்த மகாவாக்கியத்திற்கும் இதுவே பொருளாகக் கொள்கவென்பதாம்.

இப்பாவனை யின்றியமையாச் சிறப்பிற்றென்ப துணர்த்துவார், பயனுமுடன் கூறினார். பரமுமென்ற வும்மை இறந்தது தழீஇயது. பரம் அவனெனத் திணைமயங்கிற்று. தொண்டாவது சார்ந்ததன்வண்ணமா மியல்புடையவுயிர் கழிபரமு நானல்லேனெனக் கருதியவழி முன்போல முனைத்தலின்றி ஓங்குணர்வினுள்ளடங்கி அதன்வழித்தாய் நிற்றல். முனைத்துநின்று செய்யும் உலகத்தொண்டினீக்குதற்குக் கசிந்ததொண்டென விசேடித்தார். வேறாயவழியுஞ் சோகமெனப் பாவித்தற்குரிய வியைபு இருவர்மாட்டுமுண்மை விளக்குவார், கசிந்ததொண்டினொடு முளத்தவன்றா னின்றகலப்பாலே யென்றார். கருடபாவனையை யெடுத்துக் காட்டியதும் அதன்கணையநீக்குதற்பொருட்டென்பது. எனவே கருடோகமெனப் பாவிக்கு மத்துவித பாவனைக்கு மந்திரத்தினதாற்றலும் அவ்வாற்றல்வழிநின்று பாவிக்கும் மாந்திரிகனதா

ற்றலும் ஒருதலையான் வேண்டப்பட்டு ஆண்டைக்கு நிலைபெறுமாறு போல, சிவோகமெனப் பாவித்து நிற்கு மத்துவிதநிலைக்கு இறைவனது கலப்பும் இவனது தொண்டும் ஒருதலையான் வேண்டப்படுமென்பது போந்தமையால், அங்ஙனந் தொண்டுசெய்தற்குரிய ஆன்மாவினது ஞானக்கிரியைகளும் கலத்தற்குரிய இறைவன் ஞானக்கிரியைகளும் ஆண்டுக் கேடின்றி நிலைபெறுமென்பதூஉம் அருத்தாபத்தியா னுணர்ந்துகொள்க. "உன்றன்குலமிரண்டென்குலமிரண்டுங் குறுகிடாவண்ணமின்பமா யென்பாற் கூத்தையுங்கொண்ட தெப்படி" என வியந்து கூறியதூஉம் இவ்வுண்மை நோக்கியென்க. இப்பெற்றித்தாகிய சுத்தாத்துவிதவுண்மை யுணரமாட்டாதார், ஒருபொருள் மற்றொருபொருளாதல் யாண்டுமின்மையின் அது நானேனென்னு மொருவார்த்தைப்பொருள் படுமாறு யாங்ஙனமென் றுசங்கித்தார்க்கு, ஒன்றுகெட்டு ஒன்றுமெனக்கொண்டு பரிணாமங் கூறுவாரும், அது நானென்னுமிருபெயரும் விட்டும்விடாத வாகுபெயரெனக்கொண்டு கேவலாத்துவிதங் கூறுவாரும், அவற்றுள் ஒன்றனைமாத்திர மாகுபெயரெனக்கொண்டு விசிட்டாத்துவிதங் கூறுவாருமா யிடர்ப்படுவர். அங்ஙன மிடர்ப்பட் டுரைப்பனவெல்லாம் பொருளல்லவென்பார், பண்டைமறைகளு மதுநானேனென்று பாவிக்கச்சொல்லுவதிப் பாவகத்தைக்காணேயென்றார். எனவே, வேதாந்தமகாவாக்கியமுஞ் சித்தாந்தமகாவாக்கியமும் பொருளொன்றென்பதூஉம் பெறப்பட்டது. ஈண்டுக் கருடனென்றது கருடனுக்கதி தெய்வமாகிய மந்திரசொரூபத்தை யாகலின் அப்பாவனை மெய்யாதற் கிழுக்கின்மையுணர்க. இதனானே திருவஞ்செழுத்தை விதிப்படி யுச்சரிப்பார்க்கு வேண்டப்படும் பாவனை கூறப்பட்டது. (எ)

அஞ்செழுத்தாலான்மாவையரனுடையபரிசு
மரனுருவுமஞ்செழுத்தாலமைந்தமையுமறிந்திட்
டஞ்செழுத்தாலங்ககரநியாசம்பண்ணி
யான்மாவினஞ்செழுத்தாலிதயத்தர்ச்சித்
தஞ்செழுத்தாற்குண்டலியினனலையோம்பி
யணைவரியகோதண்டமணைந்தருளின்வழிநின்
றஞ்செழுத்தைவிதிப்படியுச்சரிக்கமதியருக்க
னணையரவம்போற்றோன்றுமான்மாவிலரனே.

ஏ-து. கசிந்ததொண்டினொடு முளத்தவன்றா னின்றகலப்பாலே சோகமெனப் பாவித்தற்கண் ஆன்மாவுஞ் சிவமு மங்ஙனம் உடைமையு முடையானுமாய் நிற்கும் பரிசை ஐந்தெழுத்தோதுமுறையின் வைத்துணர்ந்து, "ஆடும்படிகேள்" எனவும் "சேர்க்குந்துடிசிகரம்" எனவு மோதியவாறே அவன்றிருமேனி அஞ்செழுத்தாலமைந்த பரிசுமுணர்ந்து, அம்முறையே அங்கநியாச கரநியாசங்களுமவ் வைந்தெழுத்தாற் செய்துகொண்டு, இதயமுந்திபுருவநடுவென்னும் மூன்றும் பூசைத்தானம் ஓமத்தானந் தியானத்தானமாகக் கற்பித்துக்கொண்டு, அங்ஙனம் வழிபட்டுநின்று கொண்டு அவ்வஞ்செழுத்தை விதிப்படியே மாறி யஞ்செழுத்தி யுச்சரித்தல் செய்க. இவ்வாறு சிவோகம்பாவனையுந் திருவஞ்செழுத்துமந்திரமும் அந்தரியாகக்கிரியையுமென்னும் இம்மூன்றனும் ஒருவழிப்பட நின்றுகொண்டு அதனைக் கணிக்கப்பெறுவார்க்கு, நவக்கோள்களுள் ஏனையேழும்போலக் காண்டல் செல்லாத ராகுகேதுக்கள் உபராகத்திற் சந்திராதித்தர்மாட்டுக் காணப்படுமாறுபோல, முப்பொருள்களுள் யானிதனையறிந்தே னறிகின்றிலேனென்னு மறிவிற்கு விடயமாய்த் தோன்றுமேனைப் பசுபாசங்கள்போலப் புலனாகாதவழிப் பதிப்பொருள் அவ்வுச்சரிப்பி லான்மாவின்மாட்டு விளங்கித் தோன்றுமென்பதாம்.

அறிந்திட்டென்பதனை மேலுங் கூட்டுக. ஆன்மாவை யரனுடைய பரிசுமென்ற வும்மையால் ஆன்மா அரனுக்குடைமையாம் பரிசுமறிதலினலறிந்திட்டென்பதூஉம் பெற்றாம். அரனுருவுமென்றவும்மை சிறப்பு. அரனுருவுமஞ்செழுத்தா லமைந்தமையுமறிதல் இதயத்திலான்மாவில் அவ்வாறு கண்டு அர்ச்சித்தற்பொருட்டென்க. இனி உம்மையை எண்ணும்மையாக்கி, அஞ்செழுத்தா லான்மாவை யரனுடையபரிசு மரனுருவுமறிந்திட்டெனக் கண்ணழித்து, ஆன்மாவையும் அரனுடைய பரிசாகிய திருவருளையுஞ் சிவசொரூபத்தையும் அஞ்செழுத்தாலுணர்ந்தென்றும், அஞ்செழுத்தாலமைந்தமையு மறிந்திட்டென்பது அமைந்தொழிந்த மலங்களையு மைந்தெழுத்தி லுணர்ந்தென்றும் உண்மைவிளக்கஞ் சிவப்பிரகாச முதலியவற்றுள் ஓதியவாறுபற்றி யுரைத்தலுமொன்று. இப்பொருட்குக் "கற்பனவுமினியமையும்" என்றாற்போல அமைதல் வேண்டாதொழிதன்மேற்று. மை அஞ்சனம் மலம் என்பன ஒருபொருட்கிளவி. ஈண்டு மலமென்றது ஆணவதிரோதங்களை. இவை

கழிந்தொழிந்தமைபற்றி வேறுவைத் தெண்ணப்பட்டன. அணைந்து தியானித்தெனற்பாலது அணைந்தென்று உபசரிக்கப்பட்டது. அல்லுழிப் பயன்படாமை யுணர்த்துவார், விதிப்படியென ஈண்டுங் கூறினார். இதனானே ஆன்மைக்கு வேண்டப்படும் மந்திரமுங் கிரியையுங் கூறப்பட்டன. (அ)

நாட்டுமிதயந்தானுநாபியினிலடியாய்
ஞாலமுதறத்துவத்தாலெண்விரனளந்தாய்
மூட்டுமோகினிசுத்தவித்தைமலரெட்டாய்
முழுவிதழெட்டக்கரங்கண்முறைமையினினுடைத்தாய்க்
காட்டுகமலாசனமேலீசர்சதாசிவமுங்
கலாமூர்த்தமாமிவற்றின்கண்ணுகுஞ்சத்தி
வீட்டையருள்சிவன்மூர்த்திமானுகிச்சத்தி
மேலாகிநிற்பனிந்தவிளைவறிந்துபோற்றே.

எ-று. இதயத்தர்ச்சித்தற்கு, நிலமுதற் சத்திதத்துவ மீருகிய முப்பத்தைந்தினையுங் கிழங்குமுதற் பீசமீருகிய அவயவங்களாகவுடைய இதயகமலம் ஆசனமும், அதன்மேற் சத்தி மூர்த்தியும், சிவன் மூர்த்திமானுமாமென்பதாம்.

சிவதத்துவஞ் சத்திதத்துவங்கட்குத் தம்முள் வேறுபாடு சிறிதாதல்பற்றிச் சிவதத்துவத்தை வேறெண்ணுது சத்திதத்துவத்து ளடக்கிக் கூறினார். சத்திமேலாகியென்றதனுற் சத்தி மூர்த்தியென்பதூஉம் பெறப்பட்டது. அற்றேல், மேல் ஐந்தெழுத்தாலமைந்தவுருவெனக் கூறி அதன்பின் ஆன்மாவிலர்ச்சித்தெனவுங் கூறி ஈண்டுச் சத்தி மூர்த்தியென்றன் மலைவாம்போலுமெனின்,—ஆகாது; அம்மூன்றும் முதல்வனுக்கு முறையே தூலவடிவுஞ் சூக்குமவடிவும் அதிசூக்குமவடிவுமெனக் கோடலாலென்பது. அண்டமோரணுவாம்பெருமைகொண்டு கரணங்களெல்லாங் கடந்து நின்றவவ்விறைவனே அணுவோ ரண்டமாஞ் சிறுமைகொண்டு ஆன்மாக்களுய்தற்பொருட்டு உடம்பினுள்ளு மவ்வாறு நிற்கின்ருன் அதனையறிந்து செய்யாதவழிப் பூசையாற் பயனில்லையென்பார், இந்தவிளைவறிந்து போற்றேயென்ருர். தன்னினமுடித்தலால் ஓமித்தல்தியானித்தல்களினும் இவ்வாறேயுணர்ந்து செய்யப்படுமெனக் கொள்க. (கூ)

அந்தரியாகந்தன்னைமுத்திசாதனமா
வறைந்திடுவரதுதானுமான்மசுத்தியாகுங்
கந்தமலர்புகையொளிமஞ்சனமமுதுமுதலாக்
கண்டனவெலாமனத்தாற்கருதிக்கொண்டு
சிந்தையினிற்பூசித்துச்சிவனைஞானத்தாற்
சிந்திக்கச்சிந்திக்கத்தர்ப்பணத்தைவிளக்க
வந்திடுமவ்வொளிபோலமருவியரனுளத்தே
வரவரவந்திடுவன்பின்மலமானதறுமே.

எ-து. கண்ணாடிக்குப் பொடியிட்டு விளக்கவிளக்க ஒளி மேலிட்டு மாசு நீங்குமாறுபோல, ஆன்மாவிலவ்வாறு ஞானத்தாலர்ச்சித்தலும் ஓமித்தலுந்தியானித்தலுஞ் செய்யச்செய்ய ஆண்டுச் சிவம்மேலிட்டுமேலிட்டு வந்து விளங்கித் தோன்றும்; தோன்றவே ஆணவமலந் தேய்ந்துதேய்ந்து பற்றறக் கழியும்; அங்ஙன மான்மசுத்திக்கு ஏதுவாகலான் அவ்வந்தரியாகம் ஒருதலையான் வேண்டப்படும் முத்திசாதனமென்றறிகவென்பதாம்.

அதுதானுமான்மசுத்தியாகுமென ஒற்றுமைபற்றிக் காரணத்தைக் காரியமாகவுபசரித்தார். உம்மை சிறப்பு. கந்தமலர் புகையொளிமஞ்சனமமுதுமுதலாக் கண்டனவெலாமனத்தாற் கருதிக்கொண்டு சிந்தைதனிலர்ச்சிக்கவெனவே, அவற்றையங்ஙனங் கற்பித்துக்கோடலு மனுவாதமுகத்தாற் பெற்றாம். மனத்தாற் கருதுமாறு "காயமே கோயிலாகக் கடிமனமடிமையாக" என்பதுமுதலிய திருவாக்குக்களாலுமறிக. ஞானத்தாலென்பதனை அர்ச்சிக்கவென்பதனோடுங் கூட்டுக. சிந்திக்கவென்றது முன்னையது ஓமித்தன்மேற்று. இவையிரண்டு செய்யுளானும் அந்தரியாகஞ் செய்யுமாறும் அஃதாண்டைக் கொருதலையான் வேண்டப்படுவதென்பதூஉங் கூறப்பட்டன. (கo)

புறம்பேயுமரன்கழல்கள்பூசிக்கவேண்டிற்
பூமரத்தின்கீழிருந்தபோதுகளுங்கொண்டு
சிறந்தாருஞ்சீர்ச்சிவனைஞானத்தாலங்குச்
சிந்திக்கும்படியிங்குச்சிந்தித்துப்போற்றி
யறம்பாவங்கட்குநாமென்கடவேமென்று
மாண்டவனைக்கண்டக்காலகம்புறமென்னாதே
திறம்பாதேபணிசெய்துநிற்கையன்றோ
சீரடியார்தம்முடையசெய்திதானே.

எ-து. அகத்தாதல் புறத்தாதல் ஒருகுறியின்க ணிறைவனைக் காணப்பெறின், அகம்புறமென்றிரண்டா லர்ச்சனை புரியுமிந்தச் சகம்போலப் புண்ணியபாவங்களைக் குறித்தலின்றி அதுவேறிதுவேறெனப் பிரித்துக் காண்டலுமின்றி யாண்டுமொருபெற்றியராய் இட்டபணி செய்து நிற்றலே மெய்யடியார் செய்தியாகலான், அகத்தே காணும்படி புறத்தேயுமொரு குறியிற்கண்டு அரன்கழல் பூசிக்கற்பாற்று; அதற்குபகரணம் வேண்டுமாயின், முயன்று வருந்துதலும் பிறவுயிர்களை வருத்துதலுமாகாமையான், மரத்தின்கீ ழுதிர்ந்த பூக்களும் ஆறுகுளமுதலியவற்றினுளதாகிய நீரும் அயாசகமாய் வந்த அமுதுமுதலாயினவுமே ஆண்டைக்கமையுமென்பதாம்.

போற்றிப் பூசிக்கவென வியையும். புறம்பேயுமென்றவும்மை இறந்தது தழீஇயிற்று. போதுகளுமென்றவும்மை எதிரது தழீஇயது. இதனானே புறப்பூசையும் ஆண்டைக்கு அங்கமாதல் கூறப்பட்டது. (கக)

இந்தனத்தினெரிபாலினெய்பழத்தினிரத
மெள்ளின்கணெண்ணெயும்போலெங்குமுளனிறைவன்
வந்தனைசெய்தெவ்விடத்தும்வழிபடவேயருளு
மலமறுப்போரான்மாவின்மலரடிஞானத்தாற்
சிந்தனைசெய்தர்ச்சிக்கசிவனுளத்தேதோன்றித்
தீயிரும்பைச்செய்வதுபோற்சிவன்றனைப்
பந்தனையையறுத்துத்தாளாக்கித்தன்னுருவப்
பரப்பெல்லாங்கொடுபோந்துபதிப்பனிவன்பாலே.

எ-து. இறைவன் அகம்புறமென்னும் பிரிவின்றி யாங்கணுமுளனாகலான், மேற்கூறியபடி அகத்தாதல் புறத்தாதல் யாண்டு வழிபடினும் அனுக்கிரகிக்குமென்பதே தேற்றம். அங்ஙனமாயினும் ஆன்மாவின்கண்ணதாகிய வாதனாமல நீக்கலுறுவார்க்கு அகப்பூசையாலவ்வாறு வழிபடுதலொருதலையான் வேண்டும்; இறைவன் விளங்கித் தோன்றி வாசனையைப் பற்றறத் துடைத்தற்குந் தன்வண்ணமாக்கித் தனது பேரானந்தப் பெருஞ்செல்வமுழுவதும் இவனதாகச் செய்தற்கும் உரிமையுடைய விசேடவியைபு ஆண்டையதாகலானென்பதாம்.

இந்தனத்தினெரி உலகத்தார்க்குச் சிறிதுந் தோன்றாதவாறு மறைந்து உடனாய் நிற்றற்கும், பாலினெய் மந்ததரமலபாகமுடையார்க்கு ஒருவாற்றாற் றோன்றியுந் தோன்றாதும் மறைந்து உடனாய் நிற்றற்கும், பழத்தினிரதம் மந்தமலபாகமுடையார்க்கு உய்த்துணரும்வழி விளங்கித்தோன்றுவதாய் உடனாய் நிற்றற்கும், எள்ளின்கணெண்ணெய் தீவிரமலபாகமுடையார்க்கு இனிது விளங்கித்தோன்றினும் பிரித்தறியப்படாது உடனாய் நிற்றற்கும், உவமையாயின. எங்குமுளனிறைவனென்றது எவ்விடத்தும் வழிபடவே யருளுதற்குரிய வியைபு விளங்குதற்கும், மலமறுப்போரென்றதுந் தோன்றியறுத்தாக்கிப் பதிப்பனென்றதும் ஆன்மாவிற் சிந்தனைசெய் தர்ச்சித்தற்குரிய விசேடவியைபு விளங்குதற்கும், ஏதுவாய் நின்றன. தன்னுருவப்பரப்பெல்லா மிவன் பாலே பதிதலாவது, தீ இரும்பைச் செய்வதுபோல இறைவனுக்குரிய முற்றுணர்வு முதலிய எண்குணங்களும் படிகம்போலச் சார்ந்ததின்வண்ணமாமியல்புடைய ஆன்மாவுக்குரிய குணமாம்படி அத்துவிதவியைபானே இவன்மாட்டு விளங்கித் தோன்றுதல். அதுவே சிவானந்தமே விடுதலென்பது. அர்ச்சிக்கவென்றது வியங்கோள்; முடிபு வேறாகலிற் பால்வழுவின்மையுணர்க. அர்ச்சிக்கவென்பதனை எச்சமாகக்கொண்டு பாடமோதுவார் பால்வழுவாதலையும் நோக்கிற்றிலர்போலும். மேல் அந்தரியாகந்தன்னையென்ற செய்யுளிற் பெறப்பட்டதனை ஈண்டுங் கூறுதல் கூறியதுகூறலாம்போலுமென மலையற்க, வேண்டாது கூறி வேண்டியது முடித்தற்கெழுந்தவிச்செய்யுளாகலின். இதனானே யப்புறப்பூசையி லகப்பூசை விசேடமுடைத்தென அதன்பெருமை கூறப்பட்டது. இவையாறுசெய்யுளானும் மூன்றாங்கூற்றின் பொருளைத் தெரித்துணர்த்தியவாறு. (௧௨)

ஒன்பதாஞ் சூத்திர முடிந்தது.

ஆக திருவிருத்தம்—௩௦௩.

பத்தாஞ் சூத்திரம்.

இங்ஙனம் வேண்டுஞ்செய்திமுறைமைகள் மூன்றுசூத்திரத்தால் வகுத்தோதிய வாசிரியர், நிறுத்தமுறையானே அச்சாதனத்தாற் பெறப்படும் பெத்தநீக்கமும் முத்திப்பேறுமாகிய பயனியல்பு மூன்றுசூத்திரத்தாற் கூறுவான் றொடங்கினார். அவ்விருவகைப்பயனுள் அப்பெத்தநீக்கமாமாறு கூறுதற்கெழுந்தது பத்தாஞ்சூத்திரம்.

இவனுலகிலிதமகிதஞ்செய்தவெல்லா
மிதமகிதமிவனுக்குச்செய்தார்பாலிசையு
மவனிவனாய்நின்றமுறையேகனாகி
யரன்பணியினின்றிடவுமகலுங்குற்றஞ்
சிவனுமிவன்செய்தியெலாமென்செய்தியென்றுஞ்
செய்ததெனக்கிவனுக்குச்செய்ததென்றும்
பவமகலவுடனாகிநின்றுகொள்வன்பரிவாற்
பாதகத்தைச்செய்திடினும்பணியாக்கிவிடுமே.

எ-து. பதிஞானத்தா லங்ஙனங் காணப்பட்ட விறைவன் பெத்தநிலையிலுடனாய் நிற்பினும் வேறு காணப்படுமாறின்றி ஆன்மாவேயாயொற்றுமைப்பட்டு ஆன்மாவின் வழிநின்ற முறைமைபோல, ஈண்டான்மா அம்முதல்வனோ டுடனாய் நின்றறியினுந் தானென வேறு காணப்படாதவாறு அவனோடொற்றுமைப்பட்டு அவ்விறைபணியின் வழுவாது நிற்கப்பெறின், அங்ஙனமேகனாகி நிற்றலான் யானெனதென்னுஞ் செருக்கறுதலின் அவ்விறைவனும் இவன் செய்யுமிதமகிதங்களெல்லாம் யான் செய்யு மிதமகிதங்களென உடனாய்நின்று ஏன்றுகொள்வன். அரன்பணியினிற்றலான் இந்திரியங்களின் வசமாய்நிற்கும் பரதந்திரியமொழிதலின், அவ்விறைவனும் இவனுக்கின்பத்துன்பநுகர்ச்சியாமாறு பிறர் செய்யு மிதமகிதங்களெல்லாம் எனக்கு நுகர்ச்சியாமாறு செய்தனவேயாமென உடனாய்நின்று ஏன்றுகொள்வன். இவ்விருதிறத்தானும் முறை

யே, இவன் செய்யுமிதமகிதங்கள் இவனுக்குப் பணியாய் முடியும், இவனுக்கு இதமகிதஞ்செய்தார்மாட்டு அவ்விதமகிதங்கள் அவ்வளவின ன்றி மிகுதிப்படுதற்கு முறையே துணைக்காரணமாயியையும். இங்ஙனம் ஆர்ச்சிப்பும் நுகர்ச்சியும் இவனைப் பந்தியாதொழியவே, ஏனைச்சஞ்சித வினையு மாயையு மாணவமுமாகிய குற்றங்கண் மூன்றும் இவனைப் பந் திக்கமாட்டாவாய் விண்டொழியுமென்பதாம்.

நின்றிடவென்பதனை ஈரிடத்துங் கூட்டி நிரனிறையாக வைத்து, என்றென்னுமெச்சங்களைக்கொள்வனென்பதனோடுந் தனித்தனிகூட்டி, இவனுலகிலென்னு முதலடியைப் பாதகத்தைச்செய்திடினும் பணியா க்கிவிடுமேயென்றதன் பின்னாக வைத்துரைத்துக்கொள்க. நின்றிட வுமென்றவும்மை சிறப்பு. பாதகத்தைச்செய்திடினுமென்ற வும்மை யாற் புண்ணியத்தைச் செய்திடிற் பணியாக்கிவிடுதல் கூறவேண்டா வாயிற்று. அவை மிகுதிப்படுதற்குத் துணைக்காரணமாயியையுமென் பது ஆற்றலாற் பெற்றாம். அது அவர்தாஞ்செய்வினைதன்னானலமுட னேபிறர்செய்வினை யூட்டியொழிப்பானெயென முன் வருகின்றவாற்றா னறிக. அச்செய்யுளின் கருத்துமுணராது இவன்செய்த இதமகிதங்க ளே இவன்மாட்டுச் செய்தார்க்கியையுமென்றுரைப்பின், இவன்மாட்டுச் செய்தவவருடைய இதமகிதங்கள் வேறென்னாய் முடியுமெனக் கடா யினார்க்கு விடையின்மையும், நியதி தப்புதலும், சிவஞானச்செயலுடை யோர்கையிற்றானந் திலமளவேசெய்திடினுமத்தானமே நிலமலைபோற் றிகழுமென்றாற்போல்வனவற்றோடு முரணுதலுமாகிய குற்றங்களுளவா மாறுணர்க. உலகத்தார் பார்வைக்கு இவன் செய்தனவாகவும் அச்செ யல் இதமகிதமாகவுந் தோன்றப்படுவனமாத்திரையேயன்றிப் பிறிதில் லையென்பார், உலகிலென்றார். அவனென்பதும் இவனென்பதும் மகா வாக்கிய வழக்கு. இவ்வாறன்றி, நின்றிடவென்னுமெச்சத்தை அகலு மென்பதனோடு முடிய வைத்துரைப்பார்க்கு, ஏனையன தம்முளவாய்நி ன்று ஒருபொருண்மேல் வருவனவல்லவாய் முடிதலின், முதனூலோ டொத்து ஒருபொருணுதலிய சூத்திரமாதற்கேலாமையறிக. இச்செய் யுளிற் கூறப்படும் முக்கூற்றுள், ஒருவாற்றானீண்டு வலியுறுக்கப்படு மி றுதிக்கூறு பதினொராஞ்சூத்திரத்தில் இயைபுபற்றி யெடுத்துக்கொண்டு தடைவிடைகளாற் சாதிக்க நின்றமையின், முன்னையிருகூறுமே வே றெடுத்துக்கொண் டோதப்படுவனவெனக் கொள்க. (க)

யான்செய்தேன்பிறர்செய்தாரென்னதியானென்னு
மிக்கோணைஞானவெறியால்வெதுப்பிவிமிர்த்துத்
தான்செவ்வேநின்றிடவத்தத்துவன்றானேரே
தனையளித்துமுன்னிற்கும்வினையொளித்திட்டோடு
நான்செய்தேனெனுமவர்க்குத்தானங்கின்றி
நண்ணுவிக்கும்போகத்தைப்பண்ணுவிக்குங்கன்ம
மூன்செய்யாஞானந்தானுதிப்பினல்லா
லொருவருக்கும்யானெனதிங்கொழியாதன்றே.

எ-து. யானெனதென்னுஞ் செருக்கற்றாலன்றி, இறைவனுடனாய்நின்றுகோடலும் அதுபற்றி வினைநுகர்ச்சியு மார்ச்சிப்பும் இவனுக்கில்லாதாதலும் அதுபற்றிக் குற்றமகலுதலுமாகியவிவை முறையே நிகழ்தல் செல்லாமையால், அச்செருக்கறுதியைப் பயப்பதூஉம் அவனிவனாய் நின்றமுறை யேகனாகிநிற்கு ஞானமொன்றேயன்றிப் பிறிதின்மையின், அச்செருக்கறுதியின்பொருட்டு அவ்வாறுநிற்கு ஞானம் ஒருதலையான் வேண்டற்பாற்றென்பதாம்.

வலியுறுத்தற்பொருட்டு உடம்பாட்டுமுகத்தானு மெதிர்மறைமுகத்தானுங் கூறினார். உருவகஞ்செய்ததும் அதனை யின்றியமையாமை விளக்குதற்பொருட்டு. ஞானமென்றது ஈண்டேற்புழிக்கோடலால் ஏகனாகிநிற்குஞானத்தின் மேற்றாயிற்று. இதனானே, மேலைச்சூத்திரத்தோதியவாறு ஞாதிருவு ஞானமு ஞேயமுமாக நின்று காணுங் காட்சியேயமையும் அதன்மேலு மேகனாகிநிற்ற லெற்றுக்கென்பாரை நோக்கி, அவ்வாறு நின்றாலன்றி யானெனதென்னுஞ் செருக்கறுதன் முதலியன முறையே நிகழ்ந்து முத்தியைத் தலைக்கூடுதல் செல்லாதென முதற்கூறு வலியுறுத்தப்பட்டது. (உ)

இந்திரியமெனைப்பற்றிநின்றேயென்வசத்தி
னிசையாதேதன்வசத்தேயெனையீர்ப்பதிவற்றைத்
தந்தவன்றனாணைவழிநின்றிடலாலென்றுந்
தானமிந்திட்டிவற்றினொடுந்தனையுடையான்றாள்கள்
வந்தனைசெய்திவற்றின்வலியருளினால்வாட்டி
வாட்டமின்றியிருந்திடவும்வருஞ்செயல்களுண்டேன்
முந்தனுடைச்செயலென்றுமுடித்தொழுகவினைகண்
மூளாவங்காளாகிமீளானன்றே.

எ-து. உலகத்துப் பாடிகாவலராயினூர் பிழைசெய்துள்ளாரைத் தம்முளடக்கித் தாமீர்த்தவாறெல்லாம் பரதந்திரமாய்க் கிடப்பச் செய்வது தம்மையவ்வாறு செய்விக்கு மரசனதாணைவழி நிற்குமவ்வாற்றல்கொண்டன்றிப் பிறிதின்மையின், அதனையறிந்து அப்பாடிகாவலர்க்குந் தமக்கு மிறைவனாகியவவ் வரசனைத் தலைக்கூடப்பெற்று அவன் கருத்தின்வழி யொழுகவல்லராயவழி, அவரப் பரதந்திரநீங்கி யரசனருளாற் பாடிகாவலரையுந் தம்மாணைவழி நிற்பித்துக்கொள்ளவல்ல சுதந்திரராவர். அதுபோல, வினைசெய்தமைபற்றி இந்திரியங்களென்னைத் தம்முளடக்கி யீர்த்தவழியெல்லாம் பரதந்திரப்பட்டுக் கிடப்பச் செய்வதும் அவற்றை யவ்வாறு செய்விக்கு முதல்வனதாணைவழி யவைநிற்றலான், அவ்வாற்றல்கொண்டன்றிப் பிறிதில்லையென் றிவ்வாறுணர்ந்து அவ்விந்திரியங்களையுந் தன்னையுமுடையனாகியவம் முதல்வன்றாள்களைத்தலைக்கூடப்பெற்று அவன்பணியினின்றொழுக வொருவன் பெறுமாயின், அவன் அம்முதல்வன் திருவருளால் அவ்விந்திரியங்களைத் தன்னாணைவழி நிற்பித்துக்கொள்ளவல்ல சுதந்திரனாவன். அவ்வாறு முதல்வன்வழியினுறைத்து நிற்புழியும் பயிற்சிபற்றி யொரோவழியவ் விந்திரியங்களின் குறும்பு நிகழுமாயின், இந்திரியங்களுக்கு மெனக்குமொரு சுதந்திரமின்மையின் அதுவும் முதல்வன் செயலேயென்று வரைசெய்து பணியின் வழுவாதொழுகவே, அதுவாயிலாகப் புகுந்து கூடித் துடக்கவல்ல வினைகள் அங்ஙனமாகமாட்டாவாய் மடங்கியொழியுமாகலான், அவ்வாறடிமைத்திறத்தி னின்றோன் மறித்துப் பொறிகளின் வழிப்பட்டுப் பரதந்திரனாவானல்லனென்பதாம்.

குறிப்புருவகம். ஏகனாகிநிற்றலேயமையும் அதன்மேலு மரன்பணியினிற்ற லெற்றுக்கென்பாரை நோக்கி, ஏகனாகிநிற்பினுந் தன்பணி மடங்கினாலன்றி வினைத்துடக்குறுதற்கேதுவாய் இந்திரியங்களின் வழிப்பட்டுச் செல்லும் பரதந்திர நீங்காமையின், அது நீங்குமாறு தான் பணியை நீத்தற்பொருட்டு அரன்பணியினிற்றலு மொருதலையான்வேண்டப்படுமென்றுணர்த்தியவாறு. நின்றிடலா வீர்ப்பதென்ற திந்திட்டெனவியையும். தான் அசை. ஈர்ப்பதென்பது அத்தொழின்மேனின்றது. என்றுமென்னும்மை அவ்வீர்த்தலை மாற்றுதற்கு உபாயமாவது யாமுமவ்வாணைவழி நிற்றலென்றுமறிந்தெனை எதிரது தழீஇயிற்று. இவற்றினெந்தனையுடையானென்றது குறிப்பேதுவாய் நின்றபெயர். வந்தனைசெ

ய்தல் ஈண்டு அரன்பணியினிற்றன் மேற்று. வருஞ்செயல்களுண்டே லென்பது ஒருமைப்பன்மை மயக்கம். வாட்டமின்றியிருந்திடவும் வருஞ்செயல்களுண்டேன் முர்தனுடைச்செயலென முடித்தொழுகுதல், "யானுமதுவே வேண்டினல்லால் வேண்டும்பரிசொன் றுண்டேனினதுவுமுன்றன் விருப்பன்றே" என்ற திருவாக்கினுமறிக. அவ்வாறு முடித்தொழுகவும் வருஞ்செயல்களுளவாம் போலுமென்பாரை நோக்கி அங்ஙனம் வரம்பின்றி அநவத்தையாதலில்லையென்பார், ஆளாகிமீளா னென்றுங் கூறினர். (௩)

சலமிலனுய்ஞானத்தாற்றனையடைந்தார்தம்மைத்
தானுக்கித்தலைவனவர் தாஞ்செய்வினைதன்னை
லமுடனேபிறர்செய்வினையூட்டியொழிப்பானுய்
நணுகாமல்வினையவரைநாடிக்காப்ப
னுலகினிலென்செயலெல்லாமுன்விதியேநீயே
யுண்ணின்றுஞ்செய்வித்துஞ்செய்கின்றுயென்று
நிலவுவதோர்செயலெனக்கின்றுன்செயலேயென்று
நினைவார்க்குவினைகளெலாநீங்குந்தானே.

எ-து. நீயே எனக்குண்ணின்று செய்கின்றுயாகலின் என்னுற் செய்யப்படு மிதமகிதமெல்லாம் நீ செய்யுஞ் செயலேயென்றும், நீயே பிறரைக்கொண்டு செய்வித்துஞ் செய்கின்றுயாகலிற் பிறராலெனக்கு வருமிதமகிதங்களும் நீ செய்யுஞ் செயலே பிறிதில்லையென்றும், இங்ஙனம் அவனருளையல்லது ஒன்றனையுங் கருதாராய்த்தம்மை யிழந்து நிற்கப்பெறுவார்மாட்டு, அஞ்ஞானகன்மம் பிரவேசிக்கமாட்டாதா யொழிந்துவிடுமாகலான், அப்பெற்றித்தாகிய மெய்யுணர்வான் அடைக்கலம்புக்காரைத் தன்னைப்போலச் சுத்தராகச் செய்து பாதுகாத்தலும், மந்திரவலியானடங்கி இரைநுகரப்பெருது கிடக்கும் பாந்தள் யாதானுமோரிலக்கு வந்து வாய்த்துழி வறிது கிடவாதவாறுபோல, அவர்மாட்டெழுந்தும் அவரைச் சாரமாட்டாதொழிந்து கிடந்தவவ் வாகாமிய வினை, அவர்க்கு இதமகிதங்களைச் செய்வார் பிறருளராயவழி அவ்வினையைபுபற்றி ஆண்டவ் விதமகிதங்களுக்குத் துணையாய்த் தலைக்கூடற்பாலதாகலின், அதனை யவ்வாறு செலுத்திப் பிறர் செய்யுமவ் விதமகிதங்களை மிகுவித்து நுகர்வித்தொழித்தலுஞ் செய்வனுகலான், அதுபற்றி யிறைவன் சலமுடையனுவானல்லனென்பதாம்.

ஆக்கிக்காப்பனென வியையும். பிறரையூட்டியொழித்தலே யவரை வினை நணுகாமற் காப்பதெனக் கொள்க. பிறரை யங்ஙனமூட்டுதலுங் கருணையேயாமென்பார், ஊட்டியென்றொழியாது ஒழிப்பானுயென்றும் நலமுடனேயென்றுங் கூறினர். உலகினிலென்செயலெல்லா முன்விதியே நீயே யுண்ணின்றுஞ் செய்வித்துஞ் செய்கின்றுயென்று நிலவுவதோர்செயலெனக்கின் றன்செயலேயென்று நினைவார்க்கென்றதனுல், அரன்பணியினின்றிடலாவது இதுவெனத் தெரித்துக் கூறியதூஉமாயிற்று. இறைபணியினிற்கு மிவன் பாதகத்தைச் செய்திடினும் பணியாக்கிவிட்டு இவனுலகிலிதமகிதஞ்செய்தவெல்லா மிதமகிதமிவனுக்குச் செய்தார்பாலிசையச் செய்தல் இறைவனுக்குச் சலமாய் முடியும் போலுமென்பாரை நோக்கி, அதனைத் தெரித்துணர்த்திச் சலமின்மை காட்டியவாறு. (சு)

நாடுகளிற்புக்குழன்றுங்காடுகளிற்சரித்து
நாகமுழைபுக்கிருந்துந்தாகமுதறவிர்ந்து
நீடுபலகாலங்கணித்தராயிருந்து
நின்மலஞானத்தையில்லார்நிகழ்ந்திடுவர்பிறப்பி
னேடுதருமலர்க்குழலார்முலைத்தலைக்கேயிடைக்கே
யெறிவிழியின்படுகடைக்கேகிடந்துமிறைஞானங்
கூடுமவர்கூடரியவீடுங்கூடிக்
குஞ்சித்தசேவடியுங்கும்பிட்டேயிருப்பர்.

ஏ-து. வினைப்பெரும் பேறெல்லாங் கொடுக்க வல்லனவாய எத்துணைநன்மைகளும், இங்ஙனம் அரன்பணியினிற்றலாகிய மெய்த்தொண்டு செய்யும் ஞானத்தாற் றரப்படும் பேற்றைக் கொடுக்கவல்லுவனவல்ல; எல்லாப்பெரும்பேற்றையுங் கெடுக்கவல்லனவாய எத்துணைத்தீமைகளும், இதனுற்றரப்படும் பெரும்பேற்றைக் கெடுக்கவல்லனவுமல்ல; அத்துணைப்பெரியதோர்சிறப்பிற்று இவ்விறைபணிக்கு ஞானமென்பதாம்.

அரன்பணிநிற்றலது ஆற்றல் கூறியவாறு. சாக்கிரத்தேயதீதத்தையென்னுஞ் செய்யுளில், சாக்கிரத்தேயதீதத்தைப்புரிந்தவர்கள் சாக்கிரத்தி னிற்றலொப்புமை மாத்திரையேபற்றி அவரை யெல்லாரோடுமொப்பவைத் திகழற்கவென வவரது பெருமையுணர்த்துவார், ஆக்குமுடி

கவித்தரசாண்டு நுங்கிடாவேயென ஆண்டுக் கூறினர்; அதனையே அரன்பணியினிற்றலா னுகற்பாலதன்கண் மற்றொன்றாற் செய்யக்கடவதொன்றில்லையென அத்தொண்டின் பெருமையுணர்த்துவார், ஈண்டுமெடுத்தோதினர். இங்ஙனங் கருத்துவகையாற் பொருள்வேறுபாடுண்மையிற் கூறியதுகூறலாகாமை கண்டுகொள்க. (ரு)

அங்கித்தம்பனைவல்லார்க்கனல்சுடாதாகு
மௌடதமந்திரமுடையார்க்கருவிடங்களேறு
வெங்கித்தைக்கன்மமெலாஞ்செய்தாலுஞானிக்
கிருவினைகள்சென்றணையாமுற்செய்வினையிங்குத்
தங்கிப்போம்பாத்திரமுங்குலாலன்வினைதவிர்ந்த
சக்கரமுங்கந்தித்துச்சுழலுமாபோன்
மங்கிப்போய்வாதனையாலுழல்விக்குமெல்லா
மலங்களும்பின்காயமொடுமாயுமன்றே.

எ-து. சுடுதற்கேதுவாகிய அங்கியைத் தம்பனஞ்செய்யவல்லார் அவ்வங்கியுண் முழுகிக்கிடப்பினும் அதுபற்றி யவர்மாட்டுச் சூடு நிகழாதவாறும், கொலைத்தொழிற்கேதுவாகிய விடங்களைத் தடுக்கவல்ல மந்திரமருந்துகளைப் பெற்றுடையார் அவ்விடங்களையெல்லாம் நிறையப் பருகினும் அதுபற்றியவர்மாட்டுக் கொலைத்தொழி னிகழாதவாறும்போல, விருப்புவெறுப்புக்க ணிகழ்தற்கேதுவாகிய இந்திரியங்களை மேற்கூறிய முறையினின்று தம்வழிப்படுத்த வல்ல ஞானிகள் எவ்விந்திரியங்களினின்று எத்தொழிலைச் செய்தார்களாயினும் அதுபற்றி யவர்மாட்டு விருப்புவெறுப்பு நிகழ்ந்து மேலைக்கு வித்தாதல் செல்லாமையானும், ஏனைப் பிராரத்தவினையுந் தற்பணிநீத்தவவர்மாட்டுத் தலைக்கூடமாட்டாது வெந்தபடம்போலச் சத்திகெட்டேபோய் வாசனைமாத்திரையாய் நின்று சிறிதே தாக்குமவ்வளவேயன்றி வாதனையாற் செய்யக்கடவது பிறிதில்லையாதல், காயமிருந்தொழிந்த பாத்திரத்தில் அவ்வாதனை கிடந்து கந்தித்தும் ஒருகறிக்குபயோகமாதலின்மையுங் குயவனுவான் குடத்தை வனையுமளவுஞ் சுழற்றிவிட்ட திகிரியில் அவ்வாதனை கிடந்து தன் வேகமுள்ளவளவு மதனை மெலிதாகச் சுழல்வித்து மற்றொன்றனை வனைதற்கு உபயோகமாதலின்மையும்போலுமாகலானும், வாதனைமாத்திரைக்குத் துணையாய்நின்ற ஏனை மலவாதனைகளும் அவ்வுடம்பு மாயுங் காலத்து வேறொருபற்றின்மையான் அதனோடு மாய்ந்தொழியுமென்பதாம்.

இங்குத்தங்கிப்போம் பாத்திரம் தீவிரவாதனைக்கும், வினைதவிர்ந்த சக்கரம் மந்தவாதனைக்கு முவமையாயின. எங்கென்பது எங்கித்தையென மரீஇயிற்று. நின்றென்பது சொல்லெச்சம். கந்தித்தென்னும் வினையெச்சம் எச்சப்பொருடாராது செவ்வெண்மாத்திரையே குறித்து நின்றது; "பயந்துகாத் தழிக்குமற்றை மூவர்" என்றாற்போல. மங்கியென்றொழியாது போயென்றார், வலியுறுத்துதற்கு. உவமையெடுத்துக்காட்டியதும் அதனைத் தெளிவித்தற்பொருட்டு. இதனானே மேல் ஒருவாற்றான் வலியுறுத்தப்பட்ட மூன்றாங்கூற்றை வருஞ்சூத்திரத்தினியைபுபற்றி யெடுத்துக்கொண்டு தடைவிடைகளாற் சாதித்தற்பொருட்டு ஈண்டுத் தோற்றுவாய் செய்துகொள்ளு முகத்தானே, மேலைச் செய்யுளின் எறிவிழியின்படுகடைக்கே கிடந்துங் கும்பிட்டேயிருப்பரென்றதனை உவமைகளின் வைத்துணர்த்தி யினிதுவிளக்கியவாறு. இவை நான்குசெய்யுளானும் இரண்டாங்கூற்றின்கட் படுமாறெல்லாம் வகுத்துக் கூறப்பட்டன. (சு)

பத்தாஞ் சூத்திர முடிந்தது.

ஆ திருவிருத்தம்–௩0௬.

பதினொராஞ் சூத்திரம்.

இங்ஙனம் பத்தாஞ்சூத்திரத்தாற் பெத்தத்தினின்று நீங்கப்பெற்றார்க்கு முத்திப்பயன் பெறுமாறு வகுத்துக் கூறுதற்கெழுந்தது பதினொராஞ்சூத்திரம். முத்தியென்றது ஈண்டுத் தலைமைபற்றிச் சிவப்பேற்றின் மேனின்றது.

காயமொழிந்தாற்சுத்தனாகியான்மாக்
　காட்டக்கண்டிடுந்தன்மையுடையகண்ணுக்
கேயுமுயிர்காட்டிக்கண்டிடுமாபோல
　வீசனுயிர்க்குக்காட்டிக்கண்டிடுவனித்தை
யாயுமறிவுடையனுயன்புசெய்ய
　வந்நிலைமையிந்நிலையினடைந்தமுறையாலே
மாயமெலாநீங்கியரன்மலரடிக்கீழிருப்பன்
　மாறுதசிவானுபவமருவிக்கொண்டே.

எ-து. கண்ணிந்திரியம் ஒருருவத்தைக் காணும்படி உயிரத்துடனாய் நின்று காட்டுதன்மாத்திரையேயன்றி அக்கண்ணொளியோடு கூடச் சென்று அவ்வுருவத்தைக் காணுதலுஞ்செய் துபகரிக்குமதுபோல, உயிரொரு விடயத்தையறியும்படி முதல்வ னுடனின்றறிவித்தன்மாத்திரையேயன்றி அவ்வுயிருணர்வோடுகூட அத்துவிதமாய்ச் சென்று அவ்விடயத்தை யறிதலுஞ்செய் துபகரித்துவருமாகலான், எல்லாமலங்களும் பின்காயமொடு மாயுமென மேலைச்சூத்திரத்திறுதியிற் கூறியவாற்றாற் காயமொழிந்தான் மும்மலங்களும் நீங்கப்பெற்றுச் சுத்தனவோனாகியவான்மா, முதல்வனிங்ஙனம் அத்துவிதமாய்நின்று உபகரித்துவருமுரிமையைக் கடைப்பிடித் தறிந்துகொண்டு நிற்கப்பெறின், அத்தொடர்புபற்றியவம் முதல்வன்றிருவடிகளைத் தலைப்படுதற்கண் இச்சையிடையறாது நிகழும்; அங்ஙன மறிவிச்சைகளிரண்டும் பிறிதொன்றிற் சேறலின்றி அவ்வத்துவிதநிலையொன்றேபற்றி முதல்வன்றிருவடிக்கண்ணவாய் ஒருங்கு நிகழவே, காயமொழிந்தபின் மலநீங்கிச் சுத்தனாய்நிற்குமுறைமை காயத்தோடு நிற்புழித்தானே கைகூடப்பெறுதலால், ஏனைக்கிரியையுமே எல்லாமலங்களையு மிம்மையே நீத்தொழித்து அவ்வறிவிச்சைகளோடொப்ப வொருவழிக்கொண்டு அம்முதல்வன்றிருவடியைத் தலைக்கூடப்பெற்று, சிவானுபூதியே சுவானுபூதியாகக்கொண்டு வாழ்வனென்பதாம்.

அத்துவிதநிலை விளக்குவதாகிய காணுமுபகாரமாத்திரையே யீண்டுக் கூறப்புகுந்தார், இனிது விளங்குதற்பொருட்டு ஐந்தாஞ்சூத்திரத்துட் கூறிப்போந்த காட்டுமுபகாரத்தையு மனுவதித்துடன் கூறினார். ஈண்டுக் காணுமுபகாரமாத்திரையே கூறுதல் கருத்தென்பது முதனூலின் "உள்ளத்தைக்கண்டுகாட்டல்" என்பதற்கு "அவனுமவற்றதுவிடயத்தையுணருமென்றது" எனக் காணுமுபகாரமாத்திரையே வேறெடுத்துக்கொண் டுரைத்த கண்ணழிப்புரையானுமுணர்க. காட்டுமுபகாரமாத்திரையேயன்றி அதன்பினாக வுடனின்று காணுமுபகாரமும் வேண்டப்படுமென்பது எவ்விடத்துமென்னுஞ் செய்யுளின் விளங்கக் காட்டுதும்; ஆண்டுக் காண்க. காயமொழிந்தாற் சுத்தனாகியான்மா இத்தையாயுமறிவுடையனாயென வியையும். ஆகியென்றது பெயர். அந்நிலையென்பதற்கு வேறுவேறுரைப்பாருமுளர். அகரச்சுட்டு அடுக்கநின்றதனையொழித்து வேறொன்றனைச் சுட்டுதல் செல்லாமையும் பிறவும்

அவர் நோக்கிலர். இருவகைப்பயனுமொருங்கே சேரவைத்து விளக்குவாராய், மேலைச்சூத்திரத்து வேறுகூறுக வையாது ஒருவாறு வலியுறுக்கப்படு மூன்றுங்கூற்றைக் காயமொழிந்தாற் சுத்தனாகியெனவும், அந்நிலைமை யிந்நிலையிலடைந்தமுறையாலே மாயமெலா நீங்கியெனவும், அதனொழியாக ஈண்டெடுத்துக்கொண்டாராகலின், அதனோடுளப்பட இச்செய்யுள் முக்கூற்றதாயவாறு கண்டுகொள்க. (க)

பரஞானத்தாற்பரத்தைத்தரிசித்தோர்பரமே
பார்த்திருப்பர்பதார்த்தங்கள்பாரார்பார்க்க
வருஞானம்பலஞானமஞ்ஞானவிகற்பம்
வாச்சியவாசகஞானம்வைந்தவத்தின்கலக்கந்
தருஞானம்போகஞாதிருஞானஞேயந்
தங்கியஞானஞ்சங்கற்பனைஞானமாகுந்
திருஞானமிவையெலாங்கடந்தசிவஞான
மாதலாற்சீவன்முத்தர்சிவமேகண்டிருப்பர்.

எ-து. இத்தையாயுமறிவெனப்பட்ட பரஞானத்தால் அதனைத் தெளிய நோக்கி அன்பு செய்யப்பெற்றார், அவ்வொன்றனையே யுணர்ந்துகொண்டு நிற்பரன்றி மேற்கூறிய பிராரத்தவாதனை தாக்குதற்குரிய ஏனைப்பதார்த்தங்களைச் சிறிதுங் காண்பாரல்லர்; அவற்றைக் காண வருஞானங்களாவன: கருவிகளைப் பற்றிநின்றறியுங் காட்சி யநுமான முறையெனப் பலவகைப்பட்ட அளவைஞானங்கள்; அவையெல்லாஞ் சுட்டுணர்வின் பேதமாகலானும், ஏனைக் கேட்டலின்கண்ணதாகிய சாத்திர ஞானம் நால்வகைவாக்கைப்பற்றி நிகழும் விந்துஞானமேயாகலானும், சிந்தித்துத் தெளிதற்கண்ணதாகிய பேதஞானமும் பாவனைஞானமாதலேயன்றி அனுபூதிஞானமாகாமையானும், இவையனைத்திற்கும் மேலாய் ஈண்டுக் கூறப்பட்டவிச் சிவஞானமொன்றே பதார்த்தங்களைப் பார்க்க வாராத சிறப்புடைய ஞானமாகலான், இதனைப் பெற்ற சீவன்முத்தர் சிவமொன்றே கண்டிருப்பரன்றி ஏனைப் பதார்த்தங்களை நோக்கிப் பிராரத்தவாதனையிற் படுவாரல்லரென்பதாம்.

சிவமேகண்டிருப்பரென்றது முடிந்ததுமுடித்தல். ஏகாரம் பிரிநிலை. ஈண்டு அஞ்ஞானமென்றது சுட்டுணர்வின் மேற்று. கலக்கம்

ஐயம். கேட்டலறிவு மேற்சிந்தித்துத் தெளியும்படி ஐயத்தை விளைத்தல்பற்றி, அதனைக் கலக்கந்தருஞானமென்றார். போகத் தங்கியஞான மென்றது அக்கலக்கந்தருஞானம் போம்படி யவ்வாறு தங்கிய ஞான மென்றவாறு. சீவன்முத்தர் பிறிதொன்றனைப் பாராரென வற்புறுத்தோதிய விதனனே, பிராரத்தவினை மங்கிப்போயவழியும் மங்காது நின்றுழல்விப்பதாகிய அதன் வாதனை பற்றறக் கழியுமாறு சாதிக்கப்பட்டது. (உ.)

அநாதியுடலொன்றினைவிட்டொன்றுபற்றிக்கன்மா
 லாயழிந்துவருதலாலந்தமில்லை
பினுதிபருள்பெற்றவர்கணித்தவுருவத்தைப்
 பெற்றிருக்கைமுத்தியெனிற்பெறும்பதமேயிதுவு
மிறுதியிலேயிதுதானுங்காயமுண்டே
 லிருங்கன்மமாயைமலமெல்லாமுண்டா
மறுதிதருமுடலாதிகாரியத்தாலநாதி
 மலமறுக்குமருந்தற்றுவுடன்மாயுங்காணே.

எ-து. உடம்பாவது அநாதியாயுயிரைப்பற்றி நீரோட்டம்போலத் தொடர்ச்சியாய் வருவதாகலான் அதற்கொரு முடிபு கூறுதல் பொருந்தாமையின், முத்தியினும் இவைபோலன்றி நித்தியசுத்தமங்களமயமான திப்பிய சரீரமுண்டென்னும் உருவசிவசமவாதிகண் மதமடாது. உடம்புளதாகவே அதற்குக் காரணமாகிய மாயையும் அதன்கணிகழ் முண்டிவினைகட்கேதுவாகிய கன்மமும் அதனை யியைவிப்பதாகிய வாணவமலமும் விட்டுநீங்குதலின்மையின் அதுவு மின்றுமையைப் பயக்கு நிலையேயாகலானும், ஆகவே யதனை முத்தியென்பதற்குத் தாற்பரியம் பதமுத்தியென்பதேயாமாகலானும், மனமுதலிய புரியட்டகவுடம்பினின்றுந் தோன்றுவதாகிய விவ்வுடம்பு அக்காரியப்பாட்டாலாதியாய் அநாதியாகிய மலநோய் தீர்தற்குமருந்தாய்வரும்; இஃதூ அக்காரணநீங்கியவழித் தானுமுடனீங்குவதன்றி நிற்றற்கோ ரியைபின்மையான் அந்தமாதற்க ணாசங்கையின்மையானுமென்பதாம்.

இதனனே மாயாமலம் பற்றறக்கழியுமாறு தடைவிடைகளாற் சாதிக்கப்பட்டது. (ங.)

தெரிவரியமெய்ஞ்ஞானஞ்சேர்ந்தவாறே
சிவம்பிரகாசிக்குமிங்கேசீவன்முத்தனாகு
முரியமலமௌடதத்தாற்றடுப்புண்டவிடமு
மொள்ளெரியினொளிமுன்னிருளுந்தேற்றின்
வருபரல்சேர்நீர்மருவுகலங்கலும்போலாகி
மாயாதேதன்சத்திமாய்ந்துகாயந்
திரியுமளவுமுளதாய்ப்பின்புகாயஞ்
சேராதவகைதானுந்தேயுமன்றே.

எ-து. மேற்கூறிய மெய்ஞ்ஞானத்தைப் பெற்றவழியும், அதனாற் சிவம் பிரகாசித்தவழியும், அதனாற் சீவன்முத்தராயவழியும், முறையே தேற்றின் வருபரல்சேர் நீர்மருவுகலங்கன்முதலிய மூன்றும்போல ஆணவமலந் தனது சத்திகெட்டு வாதனைமாத்திரையா யவ்வுடம்புள்ள வளவு நின்று, மற்றொரு பிறவிக்கு ஏதுவாதலின்றி அதனோடு கழிந்தொழியுமென்பதாம்.

தேற்றின்வருபரல்சேர்நீர்மருவுகலங்கல் பரஞானஞ் சேரப்பெற்றார்மாட்டு மாய்ந்து கிடக்கு மலசத்தி ஒருகாரணத்தான் மேற்படினு மொட்டின்றி யங்ஙனம் விண்டொழிதற்கும், சிவம்பிரகாசித்தார்மாட்டு ஒள்ளெரியினொளிமுன் னிருள் அஃதாண்டைக்குச் சிறிதாயினும் இயைபின்றியுஞ் சேய்மைக்கண்ணுள்ளதுபோலத் தோன்றுதற்கும், ஔடதத்தாற் றடுப்புண்டவிடம் சீவன் முத்தராகப்பெற்றார்மாட்டு ஒருவாற்றானு மியைபின்றியும் அந்நிலையின் மெலிவு பார்த்திருத்தற்கும் உவமையாயின. எதிர்நிரனிறையாக வைத்துக் கண்டுகொள்க. ஒள்ளெரியென விசேடித்ததனால் விளக்குமுதலிய அற்பவெரியினொளிகள் நீக்கப்பட்டன. இதனானே ஆணவமலம் பற்றறக்கழியுமாறு கூறப்பட்டது. (௪)

ஆணவந்தானநாதியந்தமடையாதாகு
மடையினந்தவான்மாவுமழியுமெனிற்செம்பிற்
காணலுறுங்களிம்பிரதகுளிகைபரிசிக்கக்
கழியுஞ்செம்புறுநிறக்கண்டோமன்றே
தாணுவின்றன்கழலிணையத்தவிருமலந்தவிர்ந்தாற்
றான்சுத்தனாயிருக்கைமுத்தியரன்றாளைப்
பூணவேண்டுவதொன்றுமில்லையெனினருக்கன்
புகுதவிருள்போமடியிற்பொருந்தமலம்போமே.

எ-து. இரதகுளிகை பரிசித்தமாத்திரையே செம்போடு சகசமாய் நின்ற களிம்பு நீங்கச் செம்புரு வேறுநிற்றல் கண்டாமாகலின், அதுபோல மெய்ஞ்ஞானஞ் சார்ந்தமாத்திரையே உயிர் வேறாய் நிற்ப உயிரோடு சகசமாய் நின்ற ஆணவமலம் நசிக்குமென்றற்கோ ரிழுக்கின்மையான், முத்தியினுஞ் சகசமல நீங்குமாறில்லையென்னும் பாடாணவாதசைவர் மதமும், அருக்கனொளி மேவினும் அருக்கனொடு கண்ணொளி கலந்தாலன்றி இருள் பற்றறக் கழியாதவாறுபோல மெய்ஞ்ஞானஞ் சேரினுஞ் சிவம் பிரகாசித்துத் திருவடியை உயிர் பொருந்தினாலன்றி ஆணவமலம் பற்றறக் கழியுமாறின்மையின், மெய்ஞ்ஞானஞ் சேர்ந்தமாத்திரையே மலநீங்கப் பெறும் அதுவே முத்தியாதலமையும் அதன்மேலுந் திருவடியைக் கலத்தல் வேண்டாவென்னும் பேதவாதசைவர்மதமும் அடாவென்பதாம்.

இதனானே தடைவிடைகளான் மேலது சாதிக்கப்பட்டது. (ரு)

நெல்லினுக்குத்தவிடுமிகளநாதியாயே
நெல்லைவிட்டுநீங்கும்வகைநின்றநிலைநிகழ்த்தீர்
சொல்லியிடிற்றுகளற்றவரிசியின்பாலில்லைத்
தோக்கிருந்துமற்றொருநெற்றோன்றிடாவா
மெல்லவிவைவிடுமறவேயிவைபோலவணுவை
மேவுமல்முடல்கன்மமநாதிவிட்டேநீங்கு
நல்லசிவமுத்தியின்கட்பெத்தான்மாவை
நணுகிநிற்குமாதலானுசமுமின்றுமே.

எ-து. அரிசியொடுஞ் சகசமாய் நின்ற முளைதவிடுமிகள் கெட்டொழிய அரிசி கேடின்றி நிலைபெறுதல் கண்டாம்; அவ்வரிசி முன்போல வேறொரு நெல்லுத் தோன்றுதற்குக் காரணமாதல் செல்லாமையான் அவை யவ்வரிசியின்கணடங்கி நிற்குமென்றற்கு ஓரியைபின்மையின், அவை ஆண்டில்லையென்பதே தேற்றம். அவைபோல அநாதியேயுயிர்களோடு சகசமாய் நின்ற மும்மலங்களும் முத்திநிலைக்கண் விண்டொழியுமென்றே கொள்க. ஆண்டு விண்டொழியினும் எனைப் பெத்தரிடத்துக் காணப்படுதலால் அவை நித்தப்பொருளாதற்கும் இழுக்கில்லையென்பதாம்.

இத்தைவிளைவித்தன் மலமென்பதூஉமறிக. மெய்ஞ்ஞானஞ் சேர்ந்த மாத்திரையே மலம் பற்றறக்கழியுமென்பாரையும் ஈண்டு மறுப்பார், மெல்லவினை விடுமறவே யென்றுங் கூறினார். ஏகாரந் தேற்றம். இனம்பற்றியும் உவமேயம்பற்றியும் மூளையுடன் வைத்துரைக்கப்பட்டது. இதனானே இரதகுளிகை பரிசித்த செம்பிலுங் களிம்பு தொக்கிருக்குமெனக் கோடுமென்பாரை நோக்கித் தொக்கிருத்தல் செல்லாமை அநுபலத்தியேதுவின் வைத்துணர்த்தற்பொருட்டு, வேறுமோருவமை கூறுமுகத்தான் அம்மூன்றுமொருங்கே வலியுறுத்தப்பட்டன. இவை யைந்துசெய்யுளும் மேலைச்சூத்திரத்தின் அகலுங்குற்றமென்ற இறுதிக் கூற்றினொழிபாய் இயைபுபற்றி யீண்டு வைக்கப்பட்டன. (சு)

எவ்விடத்துமிறையடியையின்றியுமைந்தொன்றையறிந்
தியற்றியிடாவுயிர்களிறைவன்றானுஞ்
செவ்விதினினுளம்புகுந்துசெய்தியெலாமுணர்ந்து
சேட்டிப்பித்தெங்குமாய்ச்செறிந்துநிற்ப
னிவ்வுயிர்கடோற்றும்போதவனையின்றித்தோற்று
மிவற்றினுக்கம்முதலெழுத்துக்கெல்லாமாய்நிற்கு
மவ்வுயிர்போனின்றிடுவனாதலானு
மரனடியையகன்றுநிற்பதெங்கேயாமே.

ஏ-று. ஆன்மாவுக்கு அறிவுசெயல்கள் விளங்குதலும் விளங்கியபின் விடயத்திற் சென்று பற்றுதலும் இறைவன்றிருவடியையின்றி யமையமாட்டா; அதுபற்றி யிறைவனும், அக்கரங்களை யியக்குதற்பொருட்டு அவற்றுடனிற்கும் அகரம்போல, அறிவுசெயல்கள் விளங்குதற்பொருட்டு உயிர்களோடுங் கலந்து நிற்பன். அங்ஙனம் விளங்கிய அறிவுசெயல்கள் பின் விடயத்திற் சென்று பற்றுதற்பொருட்டு அவ்வுயிர்களை யதிட்டித்துக்கொண்டு அவை செல்லுமாறெல்லா மறிந்து செலுத்தி அவ் விடயங்களினு முடனாகக் கலந்து நிற்பனாகலால் ஆணவமலத்தினீங்கி வேறு நின்றவுயிர்கள் அதுபோல இறைவனைவிட்டுத் தனித்து நிற்றல் ஓரிடத்துமில்லையென்பதாம்.

எவ்விடத்தும் பெத்தமுத்தியிரண்டினுமென்க. இதனுள் உயிர்களறிந்தியற்றியிடாவெனவும் இறைவன்றானுஞ் செறிந்துநிற்பனென

வுங் கூறியது ஆன்மாவினறிவுசெயல்கள் விடயித்தற்கட்படுமியல்பிற்கும், தோற்றும்போதவனையின்றித் தோற்றாவெனவும் இறைவனவ்வுயிர்போ னின்றிடுவனெனவுங் கூறியது அவை விளங்குதற்கட்படு மியல்பிற்குமெனக் கொள்க. இவ்விருதிறத்துள் உயிரிற் கலந்துநின்று அறிவுசெயல்களை விளக்குதலே காட்டுமுபகாரமெனவும், அவ்வுயிரை யதிட்டித்துக்கொண்டு சென்று விடயத்திற் கலந்து நிற்றலே காணுமுபகாரமெனவுங் கொள்க. உயிர் ஒன்றனை விடயித்தல் இறைவனவ் விடயத்துமுடன் சென்று கலந்தாலன்றி உயிரிற் கலத்தன்மாத்திரையாலமையாதென்பது, கண்ணொளி, விளக்கின் சோதியொடு கலந்தும், விளக்கொளி கலந்தவற்றையன்றிக் காண்டல் செல்லாமையின் வைத்துணர்ந்துகொள்க. "அறிவானுந்தானே யறிவிப்பான்றானே" என்றபின் "அறிவாயறிகின்றான்றானே" என்ற அம்மைதிருவந்தாதியுமிது. இதனானே, அநாதியுடனின்றவாணவமலத்தை விட்டுநீங்கி இறைவனொடு கூடுமாயின் அம்முறைபற்றி இறைவனையுமோரோவழி விட்டுநீங்கப்பெறும் போலுமென்னுமவ் வாதிகளை நோக்கி, அது கூடாமைக்கு ஏதுக் கூறுமுகத்தான் ஈசனுயிர்க்குக்காட்டிக் கண்டிடுவனென்ற முதற்கூறு தெரித்துணர்த்தி வலியுறுத்தப்பட்டது. (எ)

எங்குந்தானிறைந்துசிவனின்றானாகி
 லெல்லாருங்காணவேவேண்டுந்தானென்னி
லிங்குந்தானந்தகருக்கிரவியிருளாகு
 மீசனருட்கண்ணில்லார்க்கொளியாயேயிருளாம்
பங்கந்தானெழும்பதுமம்பக்குவத்தையடையப்
 பருதியலர்த்திடுவதுபோற்பருவஞ்சேருயிர்க்குத்
துங்கவரன்ஞானக்கண்கொடுத்தருளினாலே
 சோதிக்குட்சோதியாய்த்தோன்றிடுவன்காணே.

எ-து. முதல்வன் அத்துணைக் கலப்புடையனா யெங்குஞ் செறிந்துநின்று உபகரித்துவரினும், அஃதருட்கண்ணுடையார்க்கன்றி அறியவாராது; அவ்வருட்கண்ணும் பக்குவமுடையார்க்கன்றிக் கிடைக்கப்பெறாது; அப்பேறும் முதல்வனையின்றி யமையாது; ஆகலான் அப்பெற்றித்தாகிய வருட்கண்ணை முதல்வன் பருவம் பார்த்திருந்து கொடுக்கப்பெற்றுடையார்க்கே அவனறிவுக்கறிவாய்நின்று அவ்வாறுபகரித்துவருமத்துவிதநிலை இனிது விளங்குமென்பதாம்.

இத்தையாயுமறிவுடையனாதற்கு உரிமை கூறியவாறு. பருவமெய்தாததூஉ மெய்தியதூஉம் ஓரிடத் தொருங்கு காட்டுவார், பங்கந்தானெழும்பதுமமென வேறுவமை கூறினார். (அ)

சென்றணையுநிழல்போலச்சிவனிற்பனென்னிற்
சென்றணையுமவன்முதலிசிவத்தையணைந்தொன்றாய்
நின்றதுயிர்கெட்டென்னிற்கெட்டதணைவின்றா
நின்றதேற்கேடில்லையணைந்துகெட்டதென்னிற்
பொன்றினதேன்முத்தியினைப்பெற்றவரார்புகனீ
பொன்றுகையேமுத்தியெனிற்புருடனித்தனன்றா
மொன்றியிடுநீரொடுநீர்சேர்ந்தாற்போலென்னி
னொருபொருளாமதிபதியோடுயிர்பொருளொன்றன்றே.

எ-து. அரன் கொடுத்துத் தோன்றுவானெனல் வேண்டா, பதிகராற் சென்றணையப்படும் மரநிழல்போல முதல்வன் விகாரமின்றி நிற்ப உயிர் தானே பருவஞ்சேர்ந்தவழி ஞானக்கண்ணைப் பெற்று அரனைத் தலைக்கூடுமென வமையுமென ஈசுரவவிகாரவாதிமதம்பற்றிக் கூறின், மரநிழலுக்குச் சுதந்திரமின்றிச் சென்றணைவாருக்கு அச்சுதந்திரமாமாறுபோல, முதல்வனுக்குச் சுதந்திரமில்லை அவனைத் தலைக்கூடுவதாகிய வுயிர்க்கே சுதந்திரமெனப்பட்டு வழுவாம். இனிப் பரிணாமவாதிகள் உயிர் கெட்டுக் கூடி அரனடியி லொன்றாய்ப் போமென்பர். கெட்டாற் கூடுமாறின்மையானும், கெடாதுநின்று கூடுமெனின் அவ்வாறு நின்று கூடியவழிக் கேடின்மையின் ஒன்றுதல் பெறப்படாமையானும், கூடியபின் கெட்டதெனிற் கெட்டவழி முத்தி பெறுவதொன்றின்மையானும், கேடே முத்தியெனின் உயிர் நித்தமாதல் செல்லாமையானும், அதுவும் வழுவாம், இனி ஐக்கவாதிகள் நீரிலே நீர் சேர்ந்தாற்போல உயிரரனடியைச் சேர்ந்தொன்றா மென்பர். நீருநீரும்போல முதல்வனுமுயிருந் தம்முட் சமமாதல் செல்லாமையின் அவர்மதமும் அடாதென்பதாம்.

அரன்மலரடிக்கீழிருக்குமியல்பு வேறுவேறாகக் கூறுமவ்வமதங்களைப் பரிகரித்தவாறு. (கூ)

செம்பிரதகுளிகையினாற்களிம்பற்றுப்பொன்னாய்ச்
செம்பொனுடன்சேருமலஞ்சிதைந்தாற்சீவ
னம்பனுடன்கூடுமெனிற்பொன்போலல்ல
னற்குளிகைபோலவரனணுகுமலம்போக்கி
யம்பொனடிக்கீழ்வைப்பனருங்களங்கமறுக்கு
மக்குளிகைதானும்பொன்னாகாதாகு
மும்பர்பிரானுற்பத்தியாதிகளுக்குரிய
னுயிர்தானுஞ்சிவானுபவமொன்றினுக்குமுரித்தே.

எ-து. களிம்புள்ளளவுஞ் செம்பு பொன்னுடனொத்து ஒன்றுமாறில்லையாயினுங் களிம்பு நீங்கியவழி ஒத்தொன்றுதல் செல்லுமென்பது மடாது. உயிர்க்கு மலத்தை நீக்குமாற்றலையுடைய முதல்வனைச் செம்பிற்குக் களிம்பு நீக்குமாற்றலுடைய இரதகுளிகைகளோ டொப்புறுத்துதலன்றி அவ்வாற்றலில்லாத பொன்னோ டொப்புறுத்துதல் ஈண்டைக்கேலாமையானும், மலநீங்கியவழியுஞ் சிவானுபவமொன்றற்கே சுதந்திரமாயவுயிர் ஐந்தொழிலெல்லாவற்றிற்குஞ் சுதந்திரனாகிய முதல்வனோடொத் தொன்றுதல் செல்லாமையானுமென்பதாம்.

ஒன்றினுக்குமென்னுமும்மை முற்றும்மை. சிவானுபவமொன்றினுக்கு முரித்தேயென்ற விதனானே, சிவானுபவத்திற்குமுரித்தன்றென்னுஞ் சுத்தசைவர்மதமு மறுக்கப்பட்டது. (கo)

சிவன்சீவனென்றிரண்டுஞ்சித்தொன்றுமென்னிற்
சிவனருட்சித்திவனருளைச்சேருஞ்சித்தவன்றான்
பவங்கெடுபுத்திமுத்திபண்ணுஞ்சித்திவற்றிற்
படியுஞ்சித்தறிவிக்கப்படுஞ்சித்துமிவன்றா
னவன்றானேயறியுஞ்சித்தாதலினாலிரண்டு
மணைந்தாலுமொன்றாகாதநணியமாயிருக்கு
மிவன்றானும்புத்தியுஞ்சித்திவனோமோபுத்தி
யிதுவசித்தென்றிடிலவனுக்கிவனுமசித்தாமே.

எ-து. இருபொருளுஞ் சித்தேயாகலான் ஒத்தொன்றுமென்ற லே யமைவுடைத்தன்றி, உயிர்தானுஞ் சிவானுபவமொன்றினுக்குமுரி

த்தேயென வேற்றுமைப்படுத்துக் கூறுதல் ஆண்டைக்கமையாதாலெனின்,—அற்றன்று; ஒளியென்னும் பொதுமையால் ஒத்தொன்றுமாயினும் வியஞ்சகத்தையின்றி யமையாதா யதுவதுவாய் மூர்த்திக் காணுங் கண்ணொளிக்கும் அதுபோலத் தனக்கொரு வியஞ்சகம் வேண்டாது தானே வியஞ்சகமாய் எல்லாவற்றையு மொருங்கே விளக்கிநிற்கு ஞாயிற்றினொளிக்குந் தம்முள் வேற்றுமை பெரிதாயினாற்போல, சித்திரண்டற்குந் தம்மு ளந்தரங்கவேற்றுமை பெரிதுமுண்மையான், அவ்விரு பொருளுந் தம்முட் கூடியவழியும் அத்துவிதமாய் நிற்றலேயன்றி ஒன்றாய்ப்போமாறில்லையென்பதாம்.

நீருநீரும்போல ஒத்தொன்றாய் நிற்குமென்னும் ஐக்கவாதிகளை மறுத்தற்கெழுந்தவிவ் விரண்டுசெய்யுளும், ஒத்து வேறாய்நிற்குமென்னும் அருவசிவசமவாதிகளை மறுத்தற்குமுரியவாறு காண்க. (கக)

இரும்பைக்காந்தம்வலித்தாற்போலியைந்தங்குயிரை
யெரியிரும்பைச்செய்வதுபோலிவனைத்தானாக்கி
யரும்பித்திந்தனத்தையனலழிப்பதுபோன்மலத்தை
யறுத்தமலனப்பணைந்தவுப்பேபோலணைந்து
விரும்பிப்பொன்னினைக்குளிகையொளிப்பதுபோலடக்கி
மேளித்துத்தானெல்லாம்வேதிப்பானாகிக்
கரும்பைத்தேனைப்பாலைக்கனியமுதைக்கண்டைக்
கட்டியையொத்திருப்பனந்தமுத்தியினிற்கலந்தே.

எ-து. காந்தம் விகாரமின்றிநின்றே இரும்பை வலிப்பவுங் கண்டாம்; அதுபோல இறைவனும் விகாரமின்றியே உயிரைத் தன்வழிப்படுத்து நிற்பனாகலாற் சென்றணையுநிழல்போலச் சிவனில்லாமைபற்றிச் சிவன் நிருவிகாரியாதற் கிழுக்கில்லை. எரி இரும்பைக் கெடுத்தலின்றித் தன்வண்ணமாக்கித் தன்வண்ணமாக்குதற்குரித்தாகாது இவ்விரும்பின்கணுடன்றோன்றிநிற்குங் கறைமாத்திரங் கெடச் செய்யும்; அதுபோல இறைவனும் உயிரைத் தன்வண்ணமாகச் செய்து தன்வண்ணமாக்குதற் குரித்தாகாது அவ்வுயிரின்கணுடன்றோன்றி நிற்கு மலமாத்திரங் கெடச் செய்யுமாகலால், பொன்றுகை முத்தியாகாமைபற்றியொன்றாதற் கிழுக்கில்லை. நீரோடு சேர்ந்தவுப்புத் தன் சுவைமுழுவ

துமந் நீர்க்காக்கித் தன்னோடொப்பச் சமஞ்செய்து நிற்கும்; அதுபோல உயிரைச் சேர்ந்தவிறைவனுந் தனக்குரிய எண்குணங்களையும் அவ்வுயிரின்கட் பதிப்பித்துத் தன்னோடொப்பச் செய்துநிற்பனாகலான், நீரொடுநீர் சேர்ந்தாற்போலல்லாமைபற்றிச் சிவசமமாதற்கிழுக்கில்லை. இரதகுளிகை செம்பையுருக்கித் தன்னொடு கூட்டி வேதித்துப் பொன்னாகச்செய்தும் பொன்னியல்பைக் காட்டாது தன்னுளடக்கி நிற்குமாறுபோல, இறைவன் உயிரையவ்வாறெல்லாஞ் செய்தும் அதனியல்பு சிறிதுந் தோன்றா தறிவிறந்து நிற்குமாறு தனது வியாபகத்துளடக்கி நிற்குமாகலான், அப்பணைந்த வுப்பேபோலணைந்து ஒப்பச் செய்தமைபற்றி உம்பர்பிரானொருவனே உற்பத்தியாதிகளுக் குரியனாதற் கிழுக்கில்லை. கருப்பஞ்சாறு முதலிய சுவைப்பொருளெல்லாம் ஒன்றாகக் கலந்தவழியுளதாகிய சுவை இவ்வியல்பிற்றெனப் பிரித்தறிய வாராமைபோல, இறைவனுமுயிரின்கணங்ஙனங் கலந்தவழி இவ்வியல்பிற்றெனப் பிரித்தறிய வாராது ஆனந்தசொரூபமாய் நிற்பன் ஆகலான் அறிவிறந்து நிற்றல்பற்றி உயிர்தானுஞ் சிவானுபவமொன்றினுக்கு முரித்தாதற்கு இழுக்கில்லையென்பதாம்.

சென்றணையுநிழல்போலச் சிவனிற்பனென்பது முதலாகக் கூறும வ்வாதிகளை மேலேமறுத்தவழி அவர் கூறுமாசங்கைகளை முறையேபரிகரித்துச் சித்தாந்தம் வலியுறுத்தற்பொருட்டு, இங்ஙனம் வெவ்வேறுவமைகளின் வைத்துக் காட்டி ஒருங்கு கூறியவாறு. மலரடிக்கீழ்வைப்பனெனவும், பாதநிழற்கீழ் நிற்கவெனவும், ஏகனாகிநின்றிடவெனவும், அரன்மலரடிக்கீழிருப்பனெனவுங் கூறிய இந்நான்கு சூத்திரங்கட்குந் தம்முட் பொருள்வேற்றுமை யில்லைப்போலுமென மயங்காமைப்பொருட்டு இறுதிக்கண் அவற்றைத் தொகுத்தெடுத்துக்கொண்டு சிவரூபமுதலியநான்காக வகுத்து வைத்துணர்த்தியவாறுமாம். நின்மலசாக்கிரமுதலிய ஐந்தவத்தையுந் தெரித்துக் கூறியவாறென்றலு மொன்று. மதங்கத்துட் கூறப்படுமெழுவகை முத்திகளைவகுத்துக் கூறியதென்றுரைப்பாருமுளர். இத்தரும்பிந்தனமெனவும் ஆகியடக்கியெனவும் கலந்தொத்தெனவு மியையும். இத்தென்புழி அன்சாரியையும் இல்லுருபும் விகாரத்தாற் றொக்கன. அனலா னழிக்கப்படுத லொப்புமைபற்றி இரும்பின் கறையை இந்தனமாக வுருவகஞ்செய்தார். அணைந்தெனக் காரியத்தைக் காரணமாக வுபசரித்தார். மேளித்தல் கூட்டுதல். ஆகியுமெனச் சிறப்பும்மை

விரித்துரைக்க. கலந்தவழியென்பது கலந்தெனத் திரிந்து நின்றது. அரும்பித்திந்தனத்தை அனலழிப்பதுபோலென்பதற்கு இவ்வாறுரைக்கவறியாது விறகின்மேல் வைத்து உரைப்பாருமுளர். விறகை யழித்தற்கட்படும் விசேடமின்மையானும், ஏனையபோல உயிரோ டியையுடைத்தாதற்குரிய வுவமையின்மையானும், அரும்பித்தெனவொருசொல்லின்மையானும், அவ்வுரை போலியென்றொழிக. அல்லதூஉம், தீ இரும்பைச் செய்வதுபோற் சிவன்றன்னைப் பந்தனையை யறுத்துத்தானாக்கியென அறுத்தல் ஆக்குதலிரண்டும் இரும்பின்மேல் வைத்தே மேற்கூறிய வாசிரியர்க்கு, ஈண்டுமதுவே கருத்தாதலுணர்ந்துகொள்க. மேவித்துத் தானெல்லாம் வேதிப்பானாகியென்றதனை அடக்கியென்பதனோடியையாது வேறுவைத்துரைப்பின், ஏனையவற்றிற்கெல்லாம் உவமை தனித்தனி யெடுத்துக்காட்டி இதுமாத்திரைக் குவமை கூறாமை குன்றக்கூறலாய் முடியுமென்றொழிக. இவையைந்துசெய்யுளானும் இரண்டாங்கூற்றிற்கு அவ்வமதம் பற்றி நிகழுமாசங்கைகளைப் பரிகரிக்குமுகத்தாற் சித்தாந்தங் கூறப்பட்டது. (௧௨)

பதினொராஞ் சூத்திர முடிந்தது.

ஆ திருவிருத்தம்—௩௨௧.

பன்னிரண்டாஞ் சூத்திரம்.

இவ்வாறு பத்தாஞ்சூத்திரத்தானும் பதினொராஞ்சூத்திரத்தானும் முறையே பாசநீக்கமுஞ் சிவப்பேறுமாகிய பயன் பெற்றார்க்குச் சீவன்முத்திநிலைக்க ணிகழுமியல்பு வகுத்துக் கூறுதற்கெழுந்தது பன்னிரண்டாஞ்சூத்திரம்.

செங்கமலத்தாளிணைகள்சேரலொட்டாத்
திரிமலங்களறுத்திசனேசரொடுஞ்செறிந்திட்
டங்கவர்தந்திருவேடமாலயங்களெல்லா
மரனெனவேதொழுதிறைஞ்சியாடிப்பாடி
யெங்குமியாமொருவர்க்குமெளியோமல்லோ
மியாவர்க்குமேலானோமென்றிறுமாப்பெய்தித்
திங்கண்முடியாரடியாரடியோமென்று
திரிந்திடுவர்சிவஞானச்செய்தியுடையோரே.

எ-து. பற்றறக் கழிந்த மும்மலங்கள், விளக்கற்றம்பார்க்கு மிருள்போல, அறிவற்றம் பார்த்து நிற்பனவாகலான், அவற்றை யஞ்சிப் பரிகரித்தலும், பரிகரித்தற்குத் துணையாகிய மெய்யன்பரொடு பயிறலும், பயிற்சி நிலைபெறும்படி அவரது திருவேடத்தையுஞ் சிவாலயத்தையும் அரனெனக் கண்டு வழிபடுதலுமுடையராய், இப்பேறு பெறமாட்டாரது சிறுமையும் பெற்றாரது பெருமையும் நோக்கிக் கணித்து வாழ்தல், சீவன்முத்தர்க்குரிய வியல்பென்பதாம்.

ஓட்டாவென்னும் பெயரெச்சமறை ஏதுப்பெயர் கொண்டு முடிந்தது. இச்செய்யுள் முதனூல் பன்னிரண்டாஞ் சூத்திரம்போல மூக்கூற்றதாமாறு கண்டுகொள்க. (க)

ஈசனுக்கன்பில்லாரடியவர்க்கன்பில்லா
ரெவ்வுயிர்க்குமன்பில்லார்தமக்குமன்பில்லார்
பேசுவதென்னறிவிலாப்பிணங்களைநாமிணங்கிற்
பிறப்பினிலுமிறப்பினிலும்பிணங்கிடுவர்விடுநீ
யாசையொடுமரனடியாரடியாரையடைந்திட்
டவர்கருமமுன்கருமமாகச்செய்து
கூசிமொழிந்தருண்ஞானக்குறியினின்று
கும்பிட்டுத்தட்டமிட்டுக்கூத்தாடித்திரியே.

எ-து. கழிகாமத்தராயினார்க்கு, அத்தொடர்புடையாரதிணக்கம் அக்காமப்பைங்கூழை வளர்க்கு நீராதல்பற்றி அதன்கட் கழிபேருவகையும், அல்லாரதிணக்கம் அதனைப் பாறச்செய்யுங் களையாதல்பற்றி அதன்கண் வெறுப்புமிகுதியும், உளவாமாறுபோல, மாறாத சிவானுபவமருவிக்கொண்டு அரன்மலரடிக்கீ ழிருக்கப்பெற்றார்க்கு, அதனை வளர்க்கு நீர்மையராகியவத் தொடர்புடையாரோ டிணங்குதற்கண் உவகைமிகுதியும், அதனைக் கெடுக்கு நீர்மையராகிய பிறரோடிணங்குதற்கண் வெறுப்புமிகுதியும், இயல்பா னுளவாமென்பதாம்.

விதிமுகத்தாற் கூறினார், சுவைப்பொருட் டுண்ணப்படும் பால் மருந்துமாமாறுபோலச் சாதனமுமாமா றுணர்த்துதற்கு. முன் வருவன வற்றிற்கு மிஃதொக்கும். காமுகனுவானொருவன் ஒருவனிதையிடத்

தன்புடையனென்பது, அவனொக்கலைக் கண்டுழி நிகழுமன்பினளவுப ற்றியே தெளியப்படும்; அதுபோல ஈசனுக்கன்புடைமை அவனடிய வரைக் கண்டுழி நிகழுமன்பினளவுபற்றியே தெளியப்படுமாகலான், அடி யவர்க்கன்பில்வழி ஈசனுக்கன்புடையார்போலொழுகுதல் நாடகமாத்தி ரையே பிறிதில்லையென்பார், அடியவர்க்கன்பில்லாரீசனுக்கன்பில்லாரெ ன்றும், எவ்வுயிர்க்கண்ணுமுளனாகிய வீசனிடத்து அன்புடையார்க்கே அத்தொடர்புபற்றி எவ்வுயிர்க்குமன்புடையராதல் கூடுமென்பார், ஈச னுக்கன்பில்லா ரெவ்வுயிர்க்குமன்பில்லாரென்றும், இவ்விடங்களிலன் பில்லாதார் தம்முயிர்க்குறுதி செய்துகொள்ளுவாரல்லரென்பார், தமக் குமன்பில்லாரென்றுங் கூறினார். "அன்பிலா ரெல்லாந் தமக்குரியர்" என்புழித் தம்மென்றது உடம்பை நோக்கியாகலின், அஃதீண்டைக்கு முரணாமையறிக. இதனெதிர்மறைமுகத்தால் அடியவர்க்கன்புடையா ரது பெருமையுங் கண்டுகொள்க. அவர்கரும முன்கருமமாகச் செய்த லுந் தற்போத முனைத்துநின்று செய்யிற் குற்றமாமென்பார், அருண் ஞானக் குறியினென்றார். கூசுதல் அவருயர்வுந் தன்னிழிபும் நோக்கி நிகழ்வது. கும்பிடுதலுந் தட்டமிடுதலுங் கூத்தாடுதலும் உவகைமிகுதி யி னிகழு மெய்ப்பாடு. இதனானே இரண்டாங்கூறு தெரித்துணர்த்தப் பட்டது. முதற்கூறு செங்கமலத்தாளிணைகள் சேரலொட்டாத் திரிமல ங்களென ஆண்டே யுடம்பொடு புணர்த்தோதி வலியுறுத்தமையின், வேறு கூறிற்றிலர். (உ)

அறிவரியான்றனையறியயாக்கையாக்கி
யங்கங்கேயுயிர்க்குயிராயறிவுகொடுத்தருளாற்
செறிதலினாற்றிருவேடஞ்சிவனுருவேயாகுஞ்
சிவோகம்பாவிக்குமத்தாற்சிவனுமாவர்
குறியதனாலிதயத்தேயரனைக்கூடுங்
கொள்கையினாலரனவர்குறியொடேமழியு
நெறியதனாற்சிவமேயாய்நின்றிடுவரென்று
னேசத்தாற்றொழுதிடுநீபாசத்தார்விடவே.

எ-து. வேடத்தானும் பாவனையானுஞ் செயலானுந் தன்மையா னுந் திருவேடமுடைய மெய்யன்பர் சிவமேயாதல் தெளியக்கிடத்த லின், அதுபற்றி யவரை அரனெனவே தேறி வழிபடுக, ஏனைய பா சப்பற்றுடையாரது பற்று விட்டொழிதற்பொருட்டென்பதாம்.

சிவமாதல் தெளிந்துகோடற்கு வேடமுதலியவற்று ளொன்றேய மையுமென்பார், சிவமாதலை யவற்றோடு தனித்தனி கூட்டிக் கூறினார். அவ்வேடமுடையாரென் றெடுத்துக்கொண் டுரைக்க. பாசத்தார் ஆகுபெயர். (௧)

திருக்கோயிலுள்ளிருக்குந்திருமேனிதன்னைச்
சிவனெனவேகண்டவர்க்குச்சிவனுறைவனங்கே
யுருக்கோலிமந்திரத்தாலெனநினையுமவர்க்கு
முளனெங்குமிலனிங்குமுளனென்பார்க்கும்
விருப்பாயவடிவாகியிந்தனத்தினெரிபோன்
மந்திரத்தின்வந்துதித்துமிகுஞ்சுரபிக்கெங்கு
முருக்காணவொண்ணுதபான்முலைப்பால்விம்மி
யொழுகுவதுபோல்வெளிப்பட்டருளுவனன்பர்க்கே.

எ-து. பகுத்துணர்தலின்றிச் சிவலிங்கமுதலிய திருமேனியே சிவமெனக் கண்டு வழிபடுஞ் சரியையாளர்க்குச் சிவன் ஆண்டு வெளிப் படாதுநின்று அருள்செய்வன். அருவப்பொருளாகிய சிவன் ஈசானுதி மந்திரங்களாற் சிவலிங்கமுதலிய திருவுருக் கோலினுனெனக் கருதி மந்திரநியாசத்தால் வழிபடுங் கிரியையாளர்க்கும், யோகிகளுள்ளமெங் கணு மில்லமாக வாழுஞ் சிவன் இத்திருமேனியிலுமிருந்து பூசைகொ ண்டருளுவனெனக் கருதிச் சாத்தியமந்திரங்களால் வழிபடும் யோகிக ட்கும், கடைந்தவழித் தோன்றுமெரியுங் கறந்தவழித் தோன்றும் பா லும்போல் அவ்வமந்திரங்களா லவரவர் விரும்பிய வடிவாய் அத்திருமே னிகளில் அப்போதப்போது தோன்றிநின்று அருள்செய்வன். அவர்போ லேகதேசமாய்க் குறித்தலின்றி அன்புமாத்திரையா னுண்டு வழிபடு ஞானிகட்கு, கன்றை நினைந்த புனிற்றாவின் முலைப்பால்போல, கருணை மிகுதியால் அவ்வன்பே தானாய் எப்போது மாண்டு வெளிப்பட்டுநின்று அருள்செய்வன்; ஆகலான் அஃதறிந்து வழிபடுகவென்பதாம்.

ஆகலானஃதறிந்து வழிபடுகவென்பது குறிப்பெச்சம். அங்கே யென்பது யாண்டுஞ் சென்றியையும். மந்திரத்தா லுருக்கோலியென மாறுக. கோலியென்பது பெயர். உளன் உள்ளம். இலனென்பது இல்லெனு மிடைப்பெயரடியாகப் பிறந்த குறிப்புவினைமுற்று. இங்குமெ

ன்னுமும்மை இறந்தது தழீஇயிற்று. அன்பர்க்கு விம்மி யொழுகுவது போலெனவே யோகிகட்குக் கறக்கவொழுகும் பால்போலென்பது பெறப்பட்டது. அன்பரென்றது ஈண்டு ஞானிகண்மேற்று, "அன்பரொடு மரீஇ" என்புழிப்போல. திருவேடஞ் சிவனெனத் தெளியுமாறு தொழப்படுவாரது கருத்துவகைபற்றிக் கூறினர், சிவாலயத்தைச் சிவனெனத் தெளியுமாறு தொழுவாரது கருத்துவகைபற்றிக் கூறினரெனவுணர்க.

ஞானயோகக்கிரியாசரியைநாலு
நாதன்றன்பணிஞானிநாலினுக்குமுரிய
னூனமிலாயோகமுதன்மூன்றினுக்குமுரியன்
யோகிகிரியாவான்றனெண்கிரியையாதி
யானவிரண்டினுக்குரியன்சரியையினினின்றோ
னச்சரியைக்கேயுரியனுகலினுலியார்க்கு
மீனமிலாஞானகுருவேகுருவுமிவனே
யீசனிவன்றனென்றுமிறைஞ்சியேத்தே.

எ-து. மேலைச்செய்யுளிற் கூறிய நால்வகைக்கருத்தும் அவரவர்மாத்திரைக்கே யுரித்தாயிருக்கச் சரியையாளரைப்போல ஞானி வழிபடுத லெற்றுக்கெனின்,—நாலுபாதத்தி னிகழுங் கிரியையெல்லாங் கர்த்தாவின துண்மைப்பணியாகலால், உலகின் மருவாதவின்பத்துள் வைத்த குருவினுபகாரத்தைக் கருதி நால்வகைத் தொழிலும் ஞானி செய்தலே கடப்பாடென்பது உட்டொழில் செய்வார் புறத்தொழிற்கு முரியரென்னு முறைபற்றியும், ஏனையோர் தத்தந் தொழிற்கேயுரியரென்பது புறத்தொழில் செய்வார் உட்டொழிற் குரியரல்லரென்னு முறைபற்றியு முணர்ந்துகொள்ளப்படுவன. இனி யந்நால்வகைப் பாதத்தினிற்கு மாணுக்கர்க்கு ஆசிரியன்மார் உபதேசித்தற்கட்படு முரிமையும் இவ்வாறே வைத்துணர்ந்து, எல்லார்க்குமுபதேசித்தற்குரிய ஞானகுருவே தலையாய குருவென்றும், ஈண்டுக் கூறிய தாபரசங்கமங்களும் இக்குருவடிவின் வேறல்லவென்றுந் தேறி, அவ்விரண்டினும் வழிபடுகவென்பதாம்.

மேற்கூறிய நால்வகைக் கருத்துக்கு முரியராவாரைக் கூறுவார், அவற்றையுள்ளடக்கிநிற்கும் ஞானமுதலியவற்றை யுடையாரது இயல்பி

ன்மேல் வைத்துக் கூறினார். சொற்பல்காது மாட்டேற்றின்மேல்வை த்துணர்த்துகோடற்பொருட்டு, ஆகலினாலிறைஞ்சியேத்தேயென்பதனை யும் ஈண்டுடன் கூறினார். திருவேட மாலயங்களெல்லா மரனெனவே தொழுதிறைஞ்சுதற்கட்படும் விசேடங் கூறியவாறு. ஈசனிவனென் புழி இவனென்பது பகுதிப்பொருள் விகுதி. ஈண்டு ஈசனென்றது திரு க்கோயிலுள்ளிருக்குந் திருமேனியை. என்றுமென்னு மும்மையை எதிரது தழீஇயிற்றாக்கித் திருவேடமுமிவனேயென் றிறைஞ்சியேத் தெனவு முரைத்துக்கொள்க. இவைமூன்று செய்யுளானும் மூன்றாங் கூறு தெரித்துணர்த்தி வலியுறுத்தப்பட்டது. (௫)

மந்திரத்தான்மருந்துகளால்வாய்த்தவியோகத்தான்
மணியிரதகுளிகையினான்மற்றுமற்றுந்
தந்திரத்தேசொன்னமுறைற்செய்யவேத
சகலகலைஞானங்கடிரிகாலஞான
மந்தமிலாவணிமாதிஞானங்களெல்லா
மடைந்திடுமாசானருளாலடிசேர்ஞானம்
வந்திடுமற்றொன்றாலும்வாராதாகு
மற்றவையுமவனருளான்மருவுமன்றே.

எ-து. ஏனைஞானங்களெல்லாம் ஆசிரியனையின்றியுமமையும், திருவடிஞானம் ஒருவாற்றானு மாசிரியனையின்றி யமையாது; ஆகலால் இவனேயீச னிவன்றானென்று மிறைஞ்சியேத்தென்பதாம்.

ஆகலாலிவனேயீச னிவன்றானென்று மிறைஞ்சியேத்தென்பது குறிப்பெச்சம். அவ்வாறேத்துதற்குரிய பெருமை கூறியவாறு. மற்ற வையுமவனருளான் மருவுமென்றது இயைபின்மை நீக்குதற்பொருட்டு.

பிரம்பிரமமிவனென்றும்பரசிவன்றானென்றும்
பரஞானமிவனென்றும்பராபரன்றானென்று
மரன்றருஞ்சீர்நிலையெல்லாமிவனேயென்று
மருட்குருவைவழிபடவேயவனிவன்றானேயே
யிரங்கியவாரணம்யாமைமீனண்டஞ்சினையை
யியல்பினொடும்பரிசித்துநினைந்தும்பார்த்தும்
பரிந்திவைதாமாக்குமாபோற்சிவமேயாக்கும்
பரிசித்துஞ்சிந்தித்தும்பார்த்துந்தானே.

எ-து. சிவபேதமனைத்துங் குருமூர்த்தமேயெனத் தேறி ஞானசாரியனை வழிபடுக; அங்ஙனம் வழிபடப்பெறின் சிவன் இக்குருவை யாவேசித்து நின்று நாடோறுஞ்செய்யும் பரிசமுதலிய மூன்றானும் அவ்வுயிரைத் தன்வண்ணமாகச் செய்தருளுவனென்பதாம்.

அவ்வாறேத்தினார்க்கு வரும் பயன் கூறியவாறு. பரம்பிரமமென்றது சொரூபசிவத்தையெனவும், பரசிவனென்றது தடத்தசிவத்தையெனவும், பரஞானமென்றது ஆகுபெயரான் அதனையுடையாரையெனவும், பராபரனென்றது ஏனைத்தாபரமூர்த்தத்தையெனவும், அரன்றருஞ்சீர்நிலையென்றது அறுபத்துமூம்மை நாயன்மார் முதலிய சிவபத்தர்பொருட்டாக ஆண்டாண்டு வெளிப்பட்டருளி மறையும் மூர்த்தங்கள் எல்லாவற்றினையுமெனவும் கொள்க. பரஞானமிவனென்றும் பராபரன்றானென்றும் வழிபடுதலதிகாரப்பட்டமையின் ஏனையவுமுடன்கூறினார். (எ)

பன்னிரண்டாஞ் சூத்திரம் முடிந்தது.

ஆ திரு விருத்தம்-௩உஅ.

சிவஞானசித்திச் சுபக்க முடிந்தது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பாட்டுமுதற்குறிப்பகராதி.

முதற்குறிப்பு.	பக்கம்.
அ	
அகலியை	௮௬
அங்கித்தம்	௨௦௩
அசித்தரு	௧௨௫
அசித்தெனி	௧௨௨
அஞ்செழுத்	௧௯௧
அண்டசஞ்	௧௦௯
அத்துவாமு	௫௪
அநாதியுட	௨௦௭
அநாதியே	௧௪
அந்தரி	௧௯௪
அயனரி	௧௧௮
அயன்றனை	௫௫
அரசனுஞ்	௮௦
அரனடி	௭௯
அரன்விதி	௯௦
அரிசனம்	௧௧௨
அருந்தி	௧௧
அருமறை	௧௬௩
அருவமோ	௪௩
அருவவிகா	௧௨௨
அருவினிலு	௩௫
அருவுருவீ	௩௬
அருவுருவெ	௧௨௧
அருளதுச	௧௪௩
அருளினலா	௬
அருளினலு	௮௧
அவ்வவ	௮௭
அவ்வுடனு	௧௧௭
அழிந்தபி	௨௫
அழிப்பினை	௪௨
அழிவிலா	௧௫௮
அளவை	௭
அறிதருமு	௧௩௪
அறிந்திடுமா	௧௩௯
அறிந்திடும்	௧௧௫
அறிபொரு	௧௪௭
அறியாமை	௧௭௬
அறிவதைம்	௧௧௪
அறிவரியா	௨௧௮
அறிவிக்க	௧௫௨
அறிவிச்	௧௧௯
அறிவில்ன	௧௩௬
அறிவுடல்	௧௩௦
அறிவுறும்	௧௪௪
அறுவகை	௩
அனைத்து	௧௫௦
அன்னியசா	௯
அன்னியமி	௧௪௯
ஆ	
ஆங்கார	௯௫
ஆணவந்	௨௦௮
ஆணையால	௮௦
ஆரண	௪௮
ஆவதா	௧௪௫
ஆன்மா	௧௧௮
இ	
இங்குநா	௭௭
இதமகி	௭௧
இந்தன	௧௯௫
இந்திரிய	௧௯௯
இந்நிலை	௧௭௯
இம்மையி	௬௭
இம்மையே	௧௬௨
இயல்புகா	௨௦
இரந்தர	௯௮
இரும்பை	௨௧௪
இருவகை	௧௩௩
இருவினைச்செயல்க	௧௩௭
இருவினைச்செயல்காணி	௬௭
இருவினைய	௮௫
இருவினையின்	௬௬
இருவினையெ	௬௭
இவனுலகி	௧௯௭
இறுதியாங்	௪௧
இறைவனு	௧௬௬
இறைவனிங்	௭௧
இறைவனே	௧௩௯
இறைவன்	௧௪௧
ஈ	
ஈசனுக்க	௨௧௭
ஈண்டுபக்	௧௫
உ	
உடலியா	௧௨௯
உடலினி	௧௨௩
உடலின்	௧௧௪
உடல்விடா	௮௩
உடற்செய	௬௯
உணராத	௧௪௬
உணர்வன	௧௧௬
உதிப்பது	௧௯
உயிரவை	௩௯
உயிரினை	௧௨௨
உயிரினோ	௧௦
உயிரென	௧௧௩
உருமேனி	௫௩

முதற்குறிப்பு.	பக்கம்.
உருவருள்	௪௮
உருவினி	௧௨௩
உருவினை	௧௩௯
உருவுயி	௧௨௦
உருவொடு	௯௫
உரைதரு	௧௫௪
உரைத்த	௪௦
உலகமேயு	௧௬௨
உலகினி	௪௯
உலகினை	௬௯
உலகுடல்	௭௫
உலகெலா	௯௪
உள்ளது	௨௨
உள்ளுணை	௩௧
எ	
எங்குந்தானி	௨௧௧
எங்குந்தானெ	௧௮௨
எங்குந்தான்வி	௧௨௪
எல்லாமாய்	௧௦௫
எவ்விடத்து	௨௧௦
எழுமுடல்	௯௧
என்னுடல்	௧௨௮
என்னையிப்	௪
ஏ	
ஏதுமூன்	௧௨
ஐ	
ஐந்துசாக்	௧௩௪
ஐந்துசுத்	௯௯
ஒ	
ஒருகோட்	௧
ஒருபுல	௧௧௧
ஒருபொரு	௨௨
ஒருவனே	௯௧
ஒருவனோ	௧௮
ஒழுக்க	௭௫
ஒன்றதாய	௧௦௫
ஒன்றதாயி	௫௮
ஒன்றென	௯௫
ஒன்றெனு	௧௬௯
ஒன்றோ	௫௦
ஓ	
ஓசைசாற்	௯௭
ஓதியுண	௧௫௭
ஓதுச	௧௯௨
ஓரிடம	௨௪
க	
கண்டபொருளை	௮
கண்டவிளைவ	௧௯௦
கண்டிடுங்	௧௮௮
கண்டுணர்	௧௩௧
கண்ணுத	௫௧
கரணங்க	௧௮௯
கருதுகாரண	௨௮
கருவிகழிந்	௧௮௦
கருவியாம	௧௧௭
கருவியாற்	௧௪௦
கருவியும்	௧௪௧
கருவினுள	௧௧௧
கற்றநூற்	௩௮
கா	
காண்டல்வாயில்	௯
காண்பவன்	௭௮
காயத்தினழிவு	௨௩
காயமொழி	௨௦௪
காரணவனு	௨௯
காரியகாரண	௨௯
காரியமென்ப	௨௯
காலமேகடவு	௨௫
கு	
குணங்களையி	௧௨௦
குறிகள்வ	௯௮
குறித்தடியி	௧௮௯
குறித்தநெர	௪௭
கே	
கேட்டலு	௧௭௦
கேவலசகல	௧௩௫
ச	
சகமார்	௧௯௮
சங்கமந்	௮௫
சத்தசத்த	௧௫௧
சத்திதன்வழி	௫௭
சத்திதானுத	௧௦௩
சத்திதான்ப	௫௭
சத்தியாய்	௧௦௩
சத்தியுஞ்	௯௨
சத்தியேவழி	௯௫
சந்திரன்வ	௧௨௧
சந்நிதி	௧௨௦
சலமில	௨௦௧
சன்மார்க்கஞ் சகமா	௧௯௯
சன்மார்க்கஞ் சகலகலை	௧௯௮
சா	
சாக்கிரத்	௧௮௦
சாக்கிரமு	௧௩௨
சாந்தியா	௧௫௯
சார்பினிற்	௨௧
சாற்றியப	௯௭
சி	
சித்தமா	௯௪
சித்தாந்த	௧௯௫
சிவஞானக்	௧௭௨
சிவஞ்சத்தித	௧௦௪
சிவஞ்சத்திநா	௧௦௨
சிவனுருவு	௯௩
சிவனையவ	௧௮௭
சிவன்சீவ	௨௧௩
சீ	
சீலமோவு	௩௮

முதற்குறிப்பு.	பக்கம்.
சீவனுமிச்	௫௯
சு	
சுத்தசத்	௯௯
சுத்தமாமா	௧௨௪
சுத்தமாம்	௫௪
சுத்தமெய்	௧௫௨
சூ	
சூக்குமங்	௮௮
சூக்குமதே	௧௨௯
சூக்குமவா	௩௨
சூக்குமவு	௧௨௧
சூரியகாந்	௧௭௪
செ	
செங்கமல	௨௧௯
செப்பினுய்	௮௭
செம்பிரத	௨௧௩
செயல்களே	௭௨
செய்கிடுந்	௭௨
செய்தவர்	௭௪
சென்றணே	௨௧௨
சொ	
சொன்னவி	௪௧
ஞா	
ஞாலமதின்	௧௭௭
ஞானத்தா	௧௭௩
ஞானநூற	௧௯௯
ஞானமேயா	௫௯
ஞானயோ	௨௨௦
த	
தத்துவஞ்	௧௪௯
தத்துவமெ	௧௦௦
தத்துவரூப	௧௦௦
தந்தைதாய்	௭௨
தனுகரண	௧௦௪
தன்மமோ	௮௪
தன்னியல்	௯௭
தா	
தாதமார்	௧௯௭
தாபரசங்	௭௯
தானஞ்செ	௭௪
தானமியா	௧௭௧
தி	
திரவியமு	௭௩
திருக்கோயி	௨௧௯
தூ	
தூலமாமு	௮௯
தெ	
தெரிந்து	௧௪௨
தெரிவரிய	௨௦௮
தே	
தேசமிட	௧௭௮
தேவரினெ	௫௦
தோ	
தோற்பா	௧௨௮
தோற்றமு	௨௯
தோற்று	௪௦
ந	
நண்ணிடு	௪௩
நரர்களாய்	௮௯
நரர்பயி	௧௧௦
நற்செவி	௯௫
நா	
நாடுகளி	௨௦௨
நாட்டுமி	௧௯௩
நாயகன்	௫௧
நி	
நிகழ்ந்திடு	௩௩
நிக்கிரகங்	௭௨
நித்தமா	௯௧
நியதிபின்	௯௨
நிலம்புன	௨௦
நெ	
நெல்லி	௨௦௯
ப	
பக்கமூன்றின்	௧௧
படைகொ	௧௩௨
படைப்பா	௫௨
பண்டைநற்	௫
பந்தமும்	௪௯
பரஞான	௨௦௯
பரம்பிரம	௨௨௧
பரிதியை	௧௦௯
பலவிதமா	௧௫௫
பன்னக	௮௪
பன்னிற	௧௮௧
பா	
பாசஞா	௧௮௪
பாசிபடு	௧௮௩
பாலரொடு	௧௫௯
பாவிப்ப	௧௪௮
பி	
பிணத்தினே	௧௧௨
பு	
புகையா	௧௩
புண்ணிய	௧௭௯
புத்திமற்	௨௮
புத்திரமார்	௧௯௭
புந்தியை	௧௨௯
புருடனே	௧௩௧
புருடன்ற	௧௦௭
புறச்சமய	௧௯௧
புறம்பே	௧௯௪
பூ	
பூதஞ்சேரி	௮௩
பே	
பேறிழ	௯௮

முதற்குறிப்பு.	பக்கம்.
பொ	
பொதிபுலன்	௧௩௮
பொன்மை	௬௨
பொன்னணி	௧௨௯
போ	
போகியா	௫௦
போதகாரி	௧௦௭
போதுநா	௧௩
ம	
மண்டனில்	௧௪௫
மண்ணினிற்	௩௭
மண்ணுளே	௮௨
மண்புன	௯௮
மந்திரங்	௧௫௯
மந்திரத்	௨௨௧
மந்திரமத	௫௫
மந்திரமத்	௫௪
மருத்துவ	௮௧
மருவானந்	௧௨௭
மலமாயை	௧௦௯
மலமென	௧௦௬
மறைகளி	௭௯
மறையின்	௫
மனமதுமைத்	௯௫
மனமதுநி	௭௬
மன்னவன்	௧௫௩
மா	
மாசறுகா	௮
மாயைதான்	௪௪
மாயையிற்	௯௨
மாயையினு	௨௭
மாயையின்கா	௧௦௮
மாயையின்வ	௧௨௫
மாயையே	௧௦௬
மாறியிவ்	௮௮
மானுடப்	௧௩௦
மி	
மிக்கநெரா	௧௭௫
மு	
மும்மலநெ	௧௦௮
முற்செயல்	௬௯
மூ	
மூவகைய	௩௫
மூன்றுதி	௧௬௦
மூன்றுபக்	௧௨
மே	
மேலைக்கு	௭௦
மொ	
மொய்தரு	௧௦௧
யா	
யாதொரு	௭௭
யான்சே	௧௬௯
வ	
வண்டுக	௮௬
வருங்கு	௯௩
வா	
வாக்கொ	௯௬
வாயாதி	௯௬
வாழ்வெ	௧௧
வி	
விச்சையி	௯௩
விதிப்படி	௮௮
வித்தக	௪௩
வித்தைகள்	௩௪
வித்தையி	௧௫௯
வித்தையோ	௬௦
விந்துவின்	௩௦
வே	
வேதசாத்	௧௮௫
வேதநூல்	௧௬௪
வேற்றுமைப்	௩௨
வை	
வைகரிசெ	௩௧

பிழை திருத்தல்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தல்.
௫௪	௨௯	வைத்ததென்னூர்	வைத்தவென்னூர்
௬௫	௧௦	உளனு	உடனு
௭௦	௨௪	தென்பெண்பது	தென்பது
௧௨௦	௮	உடம்பிகணி	உடம்பின்கணி
௧௨௮	௨௫	மனைமுலிய	மனைமுதலிய
௧௭௧	௫	அமையாதென்	அமையாவென்
௧௮௬	௭	உணர்ந்திட	உணர்ந்திட
௨௩௫	௧௭	சென்றனையு	சென்றனையு

மலையடிகள் நூல்
MARAIMALAI ADIGAL